

உருப்புணரியல்.

(239.) ஒருவனொருத்திபல ரொன்று பலவென
வருபெயரைத்தொடுபெயர்முதலிருநான்
குருபுமுற்றதரநாற்பதா முருபே.

இவ்வோத்து என்னுதலியதோவெனின் ஒத்து நுதலியதூஉம்
ஒத்தினது பெபருரைப்பவே ளிளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து
என்னபெயர்க்கோவெனின், உருபுகள் பதத்தொடுபுணருமாறு உண
ர்த்திறுதலான் ¹உருப்புணரியிலென்னும் பெயர்த்து. மேலோத்தி
னோ ²இதற்கு இயைபென்னையோவெனின், மேல் பதத்தொடுபதம்
புணருமாறு உணர்த்தினர்; ஈண்டு அப்பதத்தொடு உருப்புணருமாறு
உணர்த்தலின் மேலோத்தினோ இயைபுடைத்தென்க. ³இவ்வோத்
தினுள் இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், வேற்றுமை
யுருபுகள் ஆமிடமும் அவற்றதுதொகையும் ஈணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வைந்துபெபருடனும் எழுவாய்வேற்றுமைபான
பெயர்முதலாக வினியீறுகதின்ற எட்டினையும் உறழ் வேற்றுமை
யுருபுகள் நாற்பதாம். எ - று.

வ - று. நம்பி, சாத்தி, மக்கள், 4மரம், மாடுகள். இவற்றுள்,
நம்பி, நம்பிபை, நம்பியால், நம்பிக்கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிகண்,
நம்பி என உயர்கிணை ஆண்பாலொருமைப்பெயரோடு எட்டுருபும்
வந்தவாறு.

ஏனை நான்குபெயரோடும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ (க) உருபியலோத்தென்னும்; (உ) உருபியலென்னும்.
² இயைபுஇதற்கு. ³ ஆயின், இத்தலைச். 4 மரம், மரங்கள். (க)

(240.) பெயர்வழித் தன்பொருடரவரு முருபே.

எ - ன், வேற்றுமையுருபு ²வருமிடம் உணர்த்துதல் துத
லிற்று.

கஉஅ நன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

(இ - ள்.) பெயர்க்குப் பின்னாகத் தன்பொருளைத் தோற்றுவித் தற்குவரும், 3வேற்றுமையுருபு. எ - று.

வ - று. மரம், மரத்தை, மரத்தால், மரமே எனவரும்.

(பி - டி.) 1 தம்பொருள். 2 புணருமிடம். 3 வேற்றுமையுருபுகள்.

(241.) ஒற்றுயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
'ஒக்கும் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

எ - ன், உருபுகள் பதத்தொடு புணருமுறைமை மாட்டெறிந் துணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்ப்பையும் உயிரையும் முதலும் ஈறுமாகவுடைய உருபுகள் நிலைமொழியாயும் 2வருமொழியாயும் பதத்தொடுபுணரு மிடத்து ஒற்றும் உயிரும் முதலும் ஈறுமாகவரும் பெயர்ப்பதங்கள் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண் தம்முட் புணரும் புணர்ச்சி யோடு ஒப்பனவாம், பெரும்பாலும். எ - று.

வ - று. நம்பிபைபென்புழி, நம்பியென உயிரீற்று ஒருமைப் பெயரைநிறுவி, அதன்வழியே, 'பெயர்வழித் தன்பொருள் தரவரு முருபே' என்றதனால் ஐயுருபுதந்து, 'இஈ ஐவழி யவ்வும்' என்றத னால் யகரவுடம்பிமெய்ப்பைவருவித்து, 'உடன்மே லுயிர்வந் தொன் றுவ தியலு' என்றதனால் உடன்மேலுயிரேற்றி நம்பியை என முடி க்க. இவ்வாறே உயிரீற்றுப்பெயர்மேல் உயிர்முதலுருபுகள்வந்தன முடிக்க. நம்பிக்கு என்புழி, நம்பியெனநிறுவி, 'பெயர்வழித் தன் பொரு டரவரு முருபே' என்றதனால் குவ்வுருபுதந்து, 'பொதுப் பெய ருயர்திணைப் பெயர்கள்' என்றதனால் இயல்பாகவர, அதனை இத னுள் 'மன்' என்ற விதப்பானே மாற்றி, 'இயல்பினும் விதியினு டின்ற வுயிர்முன்' என்பதனால் ககரவொற்றைமிகுத்து நம்பிக்கு எனமுடிக்க. நம்பிகண் என்புழி நம்பியெனநிறுவி, 'பெயர்வழி' என்றதனால் கண்ணுருபுதந்து, 'இயல்பினும் விதியினும்' என்றத னானே, ககரவொற்று 3மிகுவான்வர இதனுட் பெரும்பாலுமொக் குமெனச் சொல்லியவதானே சிறுபான்மை யொவ்வாதாகலின் ஈண் டிக் ககரத்தை 4மிகுக்காது நம்பிகண் எனமுடிக்க. இவ்வாறே உயி ரீற்றுப்பெயர்மேல்வரும் ஒற்றுமுதலுருபுகளெல்லாமுடிக்க. நம்பி யென்னும் 5வினியுருபு சொல்லதிகாரத்து வினியேற்றுமைப்படியே கொள்க. பொன்னையென்புழி பொன் என ஒற்றீற்றுஅஃறிணையொரு மைப்பெயரைநிறுவி முன்போல ஐயுருபுதந்து, 'தனிக்குறின் முன்

‘தொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்’ என்றதனால் எனகத்தையிரட்டித்து, ‘உடன்மே லுயிர்வந் தொன்றுவது’ என்றதனால் ஈற்று எனகரத்தின் மேலே உருபுயிரையேற்றிப் பொண்ணையெனமுடிக்க. இவ்வாறே மெய்யீற்றுப்பெயர்மேல்வரும் உயிர்முதலுருபுகளெல்லாம் முடிக்க. பொற்கு ¹என்புழிப் பொன் எனநிறுவிக்குவ்வுருபுதந்து, ‘ண்ணவல் லினம்வரட்டறவும்’ என்றதனால் எனகரத்தை நகரமாக்கிப் பொற்கு எனமுடிக்க. இவ்வாறே மகவை மகவான், மகக்கு மகக்கண்; காவை காவான், காக்கு காக்கண்; கிளியை கிளியான், கிளிக்கு கிளிக்கண் எ - ம், மண்ணை மண்ணான், மட்கு மட்கண்; வேயை வேயான், வேய்க்கு வேய்க்கண்; ஊரை ஊரான், ஊர்க்கு ஊர்க்கண்; பாழை பாழான், பாழ்க்கு பாழ்க்கண் எ - ம் பெரும்பா லொப்பனவும், அவர்க்கு அவர்கண், அரசர்க்கு அரசர்கண், பார்ப் பார்க்கு பார்ப்பார்கண், சாத்தற்கு சாத்தன்கண் எ - ம், விளவிற்கு விளவின்கண், ஆவிற்கு ஆவின்கண், ஊரிற்கு ஊரின்கண் எ - ம் சிறுபான்மை புணர்ச்சியொவ்வாதனவும் கண்டுமுடிக்க.

இனி இவ்வாறுமுடிந்துநின்ற உருபுப்பதங்களை நிலைமொழியாக *நிறுவி, உயிர்முதலாயும் மெய்முதலாயும்வரும் மொழிகளோடு மேலைப் புணரியல்களிற் புணர்த்தவாறே புணர்க்க

(பி - ம்.) ¹ ஒக்குமன்னப்பெயர். ² மேல்வருமொழியாயும். ³ மிக்குவா. ⁴ மிகாது. ⁵ விளிவேற்றமை. ⁶ என்பதற்கு. (ங)

(242.) பதமுன் விசுவதியும் பதமு முருபும்
புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை
வருதலுந் தவிர்தலும் விகற்பமு மாகும்.

எ - ன், சாரியைவருமிடமும் வருமியல்பும் உணர்த்துதல்தத விற்று.

(இ - ள்.) ¹ நிலைப்பதத்தின்முன்னர் விசுவதியும் பதமும் உருபும் வந்துதொடருமிடத்து அவ்விரண்டிற்கும் இடையே ஒன்றும்இரண் டும்சாரியை ²வந்துதிற்றலும் வாராதொழிதலும் ஒன்றற்கே ஒரிடத் துவந்து ஒரிடத்துவாராது வழங்குதலுமாம். எ - று.

எனவே ³சாரியை எல்லாவற்றிற்கும் ஒருதலையன்றி ஒன்றற் கே வரவேண்டியும் வரவேண்டாதும் ஒன்றற்கே ஒரிடத்து⁴வண்

கந.0 நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

டியும் ஓரிடத்துவேண்டாதும் வரப்பெறும்; அவ்விடங்களறிந்து வருவித்துப் புணர்க்கவேண்டுமென்றவாறு.

வ - று. விசுதிப்புணர்ச்சிக்கண் 4ஊரது, உண்டது என்றற் றொடக்கத்தன சாரியைவேண்டியேநின்றன. வெற்பன், பொருப் பன், ஊரன், வீரன் என்றற்றொடக்கத்தன சாரியைவேண்டாவா யின. உண்டனன் உண்டான், உண்டனன் உண்டான், உண்டனர் உண்டார் எ - ம், மொழிசுவன் மொழிவன், மொழிசுவன் மொழி வன், மொழிசுவர் மொழிவர் எ - ம் 5ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவேண் டியும் ஓரிடத்துவேண்டாதும் வந்தன.

இனிப் பதப்புணர்ச்சிக்கண் அரையேழுநீரிகை, கலனே யிரு நாழி என இவை தம்மிற் கீழான எண் அளவுகளில் வரவேண்டியே நின்றன. உருப்புப்பொருட்புணர்ச்சிக்கண், அத்திக்காய்; ஞாற்சி, விறகு, 6அடி எ - ம், அல்வழிக்கண், அத்திகடிது; ஞான்றது, வலிந் தது, அசைந்தது எ - ம் நாற்கணத்தோடும் சாரியைவேண்டாது வந்தன. புளியங்காய்; ஞாற்சி, விறகு, அடி எ - ம், புளிகுறிது; ஞான்றது, விழந்தது, அழகிது எ - ம் நாற்கணத்தோடும் வேற்று மையில்வேண்டியும் அல்வழியில்வேண்டாதும் வந்தன.7

8இனி உருப்புணர்ச்சிக்கண் 9அவற்றை, அவற்றால், அவற்றுக் கண், அவையிற்றை, அவையிற்றால், அவையிற்றுக்கண் எ - ம், மரத் தை, மரத்தால், மரத்துக்கண் எ - ம் இவை வேண்டியேநின்றன; மரக்கு, மரக்கண் என வேண்டாது வரவுப்பெறும். வேபை, வேபால், வேபக்கு, வேபக்கண் என இவை வேண்டாதுவந்தன. செருவை செருவிற்கு, விளவை விளவிற்கு என இவை ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவேண்டியும் ஓரிடத்துவேண்டாதும் வந்தன. மரத்தினை, மரத்தினால், மரத்திற்கு, மரத்தின்கண்; அவற்றினை, அவற்றினால், அவற்றிற்கு, அவற்றின்கண் எனப் பலவும் வந்தன. உருப்புணர்ச்சி யல்லாதவிடத்து ஒருதலையாக வேண்டியே 10நிற்பனவல்ல சாரியை யெனக் கொள்க.

(பி - ம்.) 1 நிலைமொழிப்பதத்தின். 2 (க) வருதலும் வராததும், (உ) வந்து நிற்கலும் நில்லாததும் வந்தும் வராதுநிற்கலுமாம். எ - று. 3 சாரியையேற்றல். 4 உள்ளது உண்டது. 5 ஒன்றற்குவேண்டியும்வேண்டா தும். 6 அடவி. 7 1.நினைகுமி னீவிரெல்லாம்” (நினையுமின்), “நினைமினீர் நீணிலவேந்தீர்” என ஒன்றற்கே ஓரிடத்துவேண்டியும் வேண்டாதுவந்தது. 8 இன்னும். 9 அரணினை அவற்றை. 10 நிற்பனவுரியவல்ல. (ச)

(243.) அன்ஆன் இன்அல் அற்றிற் றத்தம்

தம்நம் நும்ஏ அஉ ஐகுன

¹இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே.

எ - ன், மேற் சாரியையென்றார், அவைஇவையென்பது உணர்த்துதல்தவறிற்று.

(இ - ள்.) அன்னும் ஆனும் இன்னும் அல்லும் அற்றும் இறும் அத்தம் அம்மும் தம்மும் நம்மும் நும்மும் ஏயும் அவ்வும் உவ்வும் ஐயும் குவ்வும் னவ்வும் இவைபோல்வனபிறவும் விசுதி பதம் உருபு ஆனமுன்றுபுணர்ச்சிக்கும் பொதுவான சாரியைகளாம். எ-று.

வ - று. ஒன்றன் கூட்டம், ஒருபாற்கு, வண்டின்கால், “பூநறுத் தொடையல்குடி,” பலவற்றை, பதிற்றுப்பத்து, மரத்திலை, புளியங்காய், எல்லார்தம்மையும், எல்லாநம்மையும், எல்லீர்நும்மையும், கலனேதூணி, ²குன்றக்கூகை, சாத்தனுக்கு, *³“கேழ லட்ட ³பேழ்வாயேற்றை”, [†]“துறுகன் ⁴மறையினு முய்குவை போலாய்”, ஆன்கன்று என முறையேகாண்க.

‘பிற’ என்றதனானே மற்று வருவனவும்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ அன்னபிறவும். ² வானமதி. ³ பேழைவாய். ⁴ முழையினும். (ரு)

(244.) எல்லா மென்ப திழிதிணை யாயின்

அற்றே ருருபின் மேலும் முறுமே

அன்றே னம்மிடை யடைந்தற் றாகும்.

எ - ன், ஒருசார் ¹சாரியைபெறுமாறுணர்த்துதல்தவறிற்று.

(இ - ள்.) எல்லாமென்னும்பெயர் அஃறிணையானகாலே அற்றுச் சாரியையும் உருபின்மேலே உம்முடும்பெறும்; ²உயர்திணையானகாலே இடையே நம்முச்சாரியையும் உருபின்மேலே முன்போல் உம்முடும் பெற்றுமுடியும். எ - று.

வ - று. எல்லாவற்றையும், எல்லாவற்றொடும் எ - ம், எல்லாவற்றுக்கோடும்; செவியும், தலையும், புறமும் எ - ம் அஃறிணைக்கண் உருபினும் பொருளினும் அற்றும் உம்முடும் வந்தன. எல்லாநம்மை

கூ.உ நன்னூல் மூலமும், ம

பும், எல்லாநம்மொடும் எ - ம், எல்லாநங்கையும்; செனியும், தலையும், புறமும் எ - ம் உயர்திணைக்கண் உருபினும் பொருளினும் நம்மும் உம்மும் வந்தன.

(பி - ம்.) ¹ சாரியையாமாறு. ² உயர்திணை விரவுத்திணைகளான காலே. (க)

(245.) எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற் றும்மை
தள்ளி நிரலே தம்நும் சாரப்
புல்லு முருபின் பின்ன ரும்மே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவ்விருவகைச்சொல்லினும் சுற்றில்லிற்ற உம்மை யையழித்து முறையே தம்மும் நும்மும்சார உருபின்பின்னே உம்மைபுணரும். எ - று.

வ - று. எல்லார்தம்மையும், எல்லீர்தும்மையும் ¹ எ - ம், எல்லார்தங்கையும், எல்லீர்துக்கையும் ² எ - ம் உருபினும் பொருளினும் சாரியையும் உம்மும் வந்தன.

எல்லாரையும் எல்லீரையும், எல்லாரையும் எல்லீரையும், 3 எனச் சாரியையை இடையில் ஏலாதுமவரும்.

(பி - ம்.) ¹ என உயர்திணைக்கண்ணே தம்மும் நும்மும் உருபின் மேல் உம்மும்பெற்றன. ² எனப் பொருளினும் பெற்றன. ³ என ஏலாது வந்தன. (எ)

(246.) தான்தாம் நாம்முதல் குறுகும் யான்யாம்
நீநீர் என்எம் நின் னு மாம்பிற
குவ்வி னவ்வரு நான்கா றிரட்டல.

எ - ன், இவ்வேழு ¹பெயரின்பின் ஆறு உருபும் இன்னவாறு முடிக்கவென்பதுணர்த்துதல்தவிற்து.

(இ - ள்.) தானென்றும் தாமென்றும் நாமென்றும் வருஞ் ² சொற்களின் முதலுயிர்குறுகும்; யானென்றும் யாமென்றும் நீ யென்றும் நீரென்றும் வருஞ்சொற்கள் முறையே என்னென்றும் எம்மென்றும் நின்னென்றும் நும்மென்றும்ஆம்; இங்ஙனந்திரிந்து நின்றவழி நான்காமுருபு ³புணருமிடத்து இடையே அகராச்சாரியைவரும்; இவற்றுள் நான்காமுருபும் ஆறுமுருபும் புணருமிடத்து ⁴ குற்றொற்றுக்கள் இரட்டாவாம். எ - று.

வ - று. தன்னை தன்னால் தனக்கு தன்னின் தனது தன்கண்
எ - ம், தம்மை தம்மால் தமக்கு தம்மின் தமது தங்கண் எ - ம்,
நம்மை நம்மால் நமக்கு நம்மின் நமது நங்கண் எனவும்வரும்.
என்னை எம்மை நின்னை நும்மை என இவையும் அவ்வாறேவரும்.

நான்காவதற்கு 5விதி யகரவீறுநின்று ககரவொற்றுமிக்கது.

‘பிற’ என்றதனானே வழக்கினுள் 6நீயென்பது உன்னென்
றும் 7நீரென்பது உம்மென்றும் வரவும்பெறுமெனக் கொள்க.

(பி - ம்.) 1 பெயர்ப்பின் ஆறருபும் முடிக்க. 2 சொற்கள். 3 புணர்
விடத்து இவ்விடையே. 4 முற்கூறியகுற்றொற்று. 5 அகரம்வர ஈற்றுக்
ககரவொற்றுமிக்கது. 6 நீயென்பதற்கு. 7 நீரென்பதற்கு. (அ)

(247.) ஆமா கோனவ் வணையவும் பெறுமே.

எ - ன், ஒருசாரன சாரியைபெறுமாறுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) இம்முன்றுபெயரும் நகரச்சாரியைபெறவுங்கடும்.
எ - று.

ஆவுடனேஒதினமைபான் 1ஒரினம்பற்றி மாவென்றது விலங்கு
மாவையெனக்கொள்க.

வ - று. ஆனை, மானை, கோனை எனவரும்.

உம்மையால், ஆவை, மாவை, கோவை எ - ம் இன்சாரியை
பெற்று, ஆவினை மாவினை கோவினை எ - ம் வருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 ஒரிடம்பற்றி. (க)

(248.) ஒன்று முதலெட் டொ மெண்ணூர்
பத்தின்முன் ஆன்வரிற் பவ்வொற் றொழியமேல்
எல்லா மோடு மொன்பது மிற்றே.

எ - ன், ஒருசார் எண்பெயர் சாரியைபெற்றுமுடியுமாறுணர்த்து
தல்தலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றுமுதல் எட்டுகளும் எண்களோடுவரும் பத்
தென்னுமெண்முன்னர் ஆனென்னுஞ்சாரியைவரிற் பத்தென்னுமொ
ழியிற் பகரவொற்றொழிய மேல்கின்ற எல்லாம்கெடும்; 2ஒன்பதென்ப
தன்முன்னும் ஆன்வரின் பகரவொற்றொழிய மேல்கின்ற எல்லாம்
கெடும். எ - று.

கூசு நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

வ - று. ஒருபாணை, இருபாணை, ஒன்பாணை எனவரும்.

(பி - ம்.) ¹ எட்டளவாம். ² ஒன்பதன்முன்னும். (க0)

(249.) வவ்விறு சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

எ - ன், ஒருசாரன சாரிபை பெறுமாறுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) வகரவீரோயுள்ள மூவகைச் ¹சுட்டிற்கும் அற்றுச் சாரிபைவருதல் முறைமை. எ - று.

வ - று. அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை, அவற்றுக்கண் என² வரும்.

‘வழி’ என்றமிகைபான், இவற்றிற்கு இச்சாரியை வந்தாலும், முதன்முச்சுட்டின்முன்னும் எகரவினாமுன்னும் ³இச்சாரிபைவந்து வகரமெய்பெற்றாலும்தனிக்குறின்முன்னொற்று இரட்டாவாறுகொள்க.

(பி - ம்.) ¹ சுட்டிற்குமுன்னும். ² ‘பதமுன்விகுதியும்.. ஆகும்’ என்பதனானும். ³ இச்சாரியைவந்தால் இடையில் வகரவுடம்படுமெய்பெறுமென் னுர்க்கும் அவை தனிக்குறின்முன்னொற்று உயர்வாரிரட்டாமற்கொள்க. (கக)

(250.) சுட்டின்முன் னாய்த மன்வரிற் கெடுமே.

எ - ன், எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மூவகைச்சுட்டின்முன்னுமுள்ள ஆய்தம் அன்சாரி பைவரிற் கெடும். எ - று.

வ - று. அதனை, இதனை, உதனை எனவரும். (கஉ)

(251.) அத்தி நகர மகரமுனை யில்லை.

எ - ன், அத்துச்சாரிபைக்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல்தலி ற்று.

(இ - ள்.) இயல்பானும் விதியானும்நின்ற அகரத்தின்முன் வந்த அத்துச்சாரிபையின்அகரம் கெடும். எ - று.

வ - று. மகத்துக்கை, மரத்துக்குறை என இரண்டகரக் கண்ணும் ¹கெட்டது.

(பி - ம்.) ¹ முன்வந்த அத்துச்சாரியையின் அகரம். (கங்.)

* தொல்காப்பியம், உருபியல், ஐந்தாஞ்சுத்திரம், இளம்பூரணருரை நயப்பார்க்க.

(252.) இதற்கிது சாரியை யெனி'னள வின்மையின்
விசுவியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை
நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கையும்
ஒன்ற 'வுணர்த்த லுரவோர் நெறியே.

எ - ன், சாரியைக்கு ஆவதோர் புறடை யுணர்த்துதல்துத
லிற்று.

(இ - ள்) இச்சொற்குச் 3சாரியைபிதுவென்று சொற்றொறும்
சாரியை 4சொல்லுதலுறின், அளவின்றிப் 5பெருகலின், நிலைப்பதத்
தையும் அதன்வழி⁶ வருமுறையவான விசுவியே பதமே உருபே
பென்றிவற்றையும் பிரித்து இரண்டற்கும் இடையிற் பொருத்த
முடைத்தாய்தின்ற எழுத்துச்சாரியையே, மொழிச்சாரியையே,
இயல்பையென்றவற்றுள் இன்னதுதின்றதென்று பொருத்தம்படியறி
ந்து உணர்த்துதல் புலவாறுமுறைமை. எ - று.

வ - று. உண்டதென்பதனை, உண் ட் அது எனப்பிரித்து அக
ர எழுத்துச்சாரியைவந்ததெனவும், உண்கின்றனென்பதனை உண்
கின்று அன் அன் எனப்பிரித்து மொழிச்சாரியைவந்ததெனவும்,
உண்டானென்பதனை உண் ட் ஆன் எனப்பிரித்துச் சாரியைவாராது
இயல்பாய்வந்ததெனவும் பகுதிவிசுவியைக்கு இடையே இருசாரியை
யும் இயல்புமானவாறுகாண்க. “ஆனமணி யியம்புந் கானத் தான”
என்பதனை, ஆ ன் அ மணி... ..தான எ - ம், “ஆனநெய் 7தெளி
த்து” என்பதனை, ஆ ன் அ நெய் 8தெளித்து எ - ம், ஒன்றேகால்
என்பதனை ஒன்று ஏ கால் எ - ம், கலனைகுறுணி என்பதனை
கலன் ஏ குறுணி எ - ம், கலனைதூணி என்பதனை கலன் ஏ தூணி
எனவும் பிரித்து எழுத்துச்சாரியைவந்ததெனவும், புரியங்காயென்
பதனை, புரி அம் காய் எ - ம், வண்டின்காலென்பதனை, வண்டு இன்
கால் எ - ம் பிரித்து மொழிச்சாரியை வந்ததெனவும், ஆமணிஎன்
பதனை, ஆ மணி எனப்பிரித்துச் சாரியைவாராது இயல்பாய்வந்த
தெனவும் இருபதங்கட்குமிடையே இருசாரியைகளும் இயல்பும்
ஆனவாறுகாண்க. ஆனையென்பதனை, ஆ ன் ஐ எ - ம், அவற்றை
யென்பதனை அவ் அற்று ஐ எ - ம், 9மலை என்பதனை மால் ஐ எ - ம்
பிரித்துப் பதவுருபுக்கிடையே இருசாரியையும் இயல்புமானவாறு
காண்க. இவ்வாறே எடுத்தோதாத சாரியைகளெல்லாம் எடுத்து
முடிக்க.

கருக் நன்னால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

(பி - ம்.) 1 அளபின்மையின். 2 உணர்த்துதல். 3 சாரியையாயிது. சொல்லுதலின். 5 பெருத்தலின். 6 வருவனவான. 7 தெளிந்தது. 8 தெளிந்தது. 9 மாவை என்பதனை மா ஐ எனவும். (கச)

(253.) விசுதி பதஞ்சா ரியையுரு பனைத்தினும் உரைத்த விதியினோர் தொப்பன கெளலே.

எ - ன், 2 எனைவகைப்புணர்ச்சிக்கும் 3 ஏற்பதோர் கருவியுணர் துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) விசுதியே பதமே சாரியையே உருபே யென் 4 நிவ்வெல்லாவற்றின்கண்ணும் ஓரிடத்துச்சொன்ன விதியையோர் து அவற்றிற்குப் பொருத்தமுடையன விசாரித்தறிந்து புணர்க்க. எ - று.

இஃது 5 என்னையெல்லாவாரோவெனின், விசுதிபுணர்ப்புழிச் சொன்ன பகுதியிற்றழிவுமுதலானவை பதப்புணர்ச்சிமுதலானவற்றிற்கு வரவும், பதப்புணர்ச்சிக்கட்சொன்ன இயல்பே விகாரமே யென்றவை ஒழிந்தமுவிடத்துவரவும், உருபுபுணர்ச்சிக்கட்சொன்ன சாரியைமுதலானவை எனைமுன்றிடத்துவரவும்பெறும். அவை ஆங்காங்கு எடுத்துச்சொல்லுவான்புகிற் 6 பெருகுதலிற் சுருங்குதற் பொருட்டிப் பொதுப்படக் கூறினாரெனக்கருதி அவ்விடங்கட்கு வேண்டியன அறிந்து வருவித்துப்புணர்க்கவென்க.

வ - று. கரியானென்னும் பகுபதமுடிப்புழிப் பண்புப்பகுதி ஈறுகெடுமெனக்கூறினார்; அதனானே கருவீலமெனப் 7 பதமுடிப்புழியும் கெடுக்க. புனியங்காயெனப் பதமுடிப்புழி, உருபுபுணர்ச்சிக்கட்சொன்ன சாரியைவருதலும், சாரியையிற்றுமகரம் மகரவீற்றுப் புணர்ச்சிபோலத்திரிதலும்கொள்க. உருபுபுணர்ச்சிக்கண் ரீயென்பது நின்னெனநிற்குமென்றார்; அவ்வாறே பொருட்புணர்ச்சிக்கண் ணும் நின்கையெனப் புணர்க்க. இவ்வாறே பிறவும் வருவித்துக் கொள்க.

‘ஒர்ந்து’ என்பது ஏற்புழிக் கோடற்கென்க.

(பி - ம்.) 1 விதியினோர்ந்து. 2 எவ்வகை. 3 (ச) ஒப்பதோர் (உ) இயைவதோர். 4 இவையெல்லா. 5 என்ன; என். 6 பெருத்தலிற். 7 பதம் புணர்ப்புழியும். (கரு)

(254.) இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் தியல்பும்
உயர்திணை யிடத்து விரிந்துத் தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்து நின்றும்
அன்ன பிறவு மாகுமை யுருபே.

எ - ன், ஐகாரவேற்றுமைத்திரிபு தொகுத்துணர்த்துதல்துத
விறு.

(இ - ள்.) இவ்வாறு வரப்பெறும், ஐகாரவேற்றுமை; உருபி
னும் பொருளினும். எ - று.

வ - று. இயல்பின்விகாரமாவது, *“வழிபடு தெய்வ நிற்புறங்
காப்ப” என்பது. விகாரத்தியல்பாவன, மண்கொணர்ந்தான் பொன்
கொணர்ந்தானென்பன. உயர்திணையிடத்துவிரிந்துநின்றன, நம்பி
யைக்கொணர்ந்தான் நங்கையைக்கொணர்ந்தானென்பன. உயர்திணை
யிடத்துத் தொக்குவந்தன, மகற்பெற்றான் மகட்பெற்றானென்பன.
விரவுப்பெயரின்விரிந்துநின்றன, கொற்றனைக்கொணர்ந்தான் கொற்
றியைக்கொணர்ந்தானென்பன.

‘அன்னபிறவும்’ என்றதனால், ¹வில்லைக்கொள் வில்கொள் விற்
கொள் என்பனபோல்வனவுங்கொள்க.

(பி - ம்.) † ¹ ஆடேஉவறிசொல், மகடேஉவறிசொல், வில்லைக்கொள். (௧௩)

(255) புள்ளியு முயிரு மாயிறு சொன்முன்
தம்மி னாகிய தொழின்மொழி வரினே
வல்லினம் விகற்பமு மியல்பு மாகும்.

எ - ன், மூன்றாம்¹வேற்றுமைத்தொகைக்கு ஆவதோர்விதியுண
ர்த்துதல்துதவிறு.

(இ - ள்.) ஒற்றும்உயிரும் ஈறுகியசொன்முன் தம்மினாகிய தொ
ழிற்சொல்வந்தால், வல்லெழுத்து விகற்பமாயும் இயல்பாயும்வரும்.
எ - று.

வ - று. நாய்கோட்பட்டான் நாய்க்கோட்பட்டான், புலி
கோட்பட்டான் புலிக்கோட்பட்டான், வளிகோட்பட்டான் வளிக்
கோட்பட்டான் எ - ம், நாய்களவப்பட்டான், புலிகளவப்பட்ட

தொல். செய். ௧௧௦. † ௧௩௧ல். களவ. ௨.

கநஅ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

டான் ; சாரப்பட்டான், தீண்டப்பட்டான், பாயப்பட்டான் எ - ம் வரும்.

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(பி - ம்.) 1 (க) வேற்றுமைதொகுத்துணர்த்துதல்; (உ) வேற்றுமைத் தொகையுணர்த்துதல். (கள)

(256.) இதற்கிது 'முடிபென் றெஞ்சா தியாவும்
விதிப்பள வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

எ - ன், இவ்வதிகாரத்துட் சொன்னபொருட்டுக்கல்லாம் ஏற்ப
தோர் புறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வதிகாரத்துட் சொல்லாத எழுத்திலக்கணமாய்
வருவனவெல்லாம் இதுவே விதியாக ஈண்டே சொல்லிக்கொள்க.
எ - று.

வ - று. 2 “உருவே யுணர்வே யொலியே 3 தன்மை, பெனவி
ரெழுத்து மீரிரு பகுதிய.” (க) ; “ காணப் பட்ட வருவ மெல்லா,
மாணக் காட்டும் வகைமை நாடி, வழுவிலோவியன் கைவினை போல,
வெழுதப் படுவ துருவெழுத் 4 தாகும் ” (உ); “ கொண்டவோர்குறி
யாற் கொண்ட வதனை, யுண்டென் றுணர்வதுணர்வெழுத்தாகும். ”
(ங) ; “ இசைப்படு புள்ளி நெழாஅல் போலச், செவிப்புல னாவ
தொலியெழுத் தாகும் ” (ச); “ முதற்கா ரணமுந் துணைக்கா ரணமுந்,
துணைக்கா ரணத்தொடு தொடரிய வுணர்வு, மவற்றொடு புணர்ந்த
வகத்தெழு வளியின், மிடற்றுப்5 பிறந் திசைப்பது தன்மை யெழு
த்தே ” (ரு) (யா - வி. உரை) என்னும்இப்பகுதியுள் ஒலியெழுத்தே
செவிப்புலனுய்ப் பொருள்தருஞ்சிறப்புநோக்கி, அதனை எடுத்தோதி
னார்; ஒழிந்தனமுன்றும் ஈண்டே உரைத்துக்கொள்க. இவ்வாறன்றி
“ வடிவுபெயர் தன்மை யுண்முடிவு நான்காய், நடைபெறு நாவலர்
நாடிய வெழுத்தே ”; “ கட் 6 புல னல்லாக் கடவுளைக் காட்டுஞ், சட்
டகம் போலச் செவிப்புல வொலியை, யுட்கொளந் கிடுமுருந் பாம்பு
வெழுத்தே ”; “ வடிவுமுதன் மும்மையின் வழங்கு மெழுத்திற்,
படுபல பகுதிக் கிடுபெயர் பெயரே ”; “ தான முயற்சி 7 தரக்கொளச்
செவிப்புல, னையொலி தன்மை யெழுத்தா கும்மே ”; “ உருவு
முதன் மும்மையோ டொன்றிய வியல்பை, மரு8 வுளந் துணிவுற
வருமுடி பெழுத்தே. ” இவ்வாறு பகுத்துரைக்கப்படும் எழுத்துக்

கீர்த்தி வண்பாசனம் பொதுப்பாங்கு
தருண் 52- குடிநீர்ப்பாங்குப் பவணர்
கணினி வித்தக உட்கரிப்பது
அடியப்படு. மயிலேநாடு 51-2
தென் குடிநீர் புகை கிணவணப்பா
கொண்டு கிணவாங்குப் கிணவியலம்.

கூறுபாடும், போயினான் சொல்வினானென வருஞ்சொற்கள், இறந்த காலந்தரும் இன்னிடைநிலைபெறுது, போனான் சொன்னான் எனவரு வனவும், புக்கான் நக்கான்முதலானவும், வாரியோள் வாருங்கோள் வந்தியோள் ⁹வாருங்கிடர் என்றற்றொடக்கத்துக் காலவழக்காய் வருவனவுமான பதத்தின் கூறும், இந்தவனந்தல், குளாம்பல், மராடி, ¹⁰செங்கழநீர் என்றற்றொடக்கத்துப் புணர்ச்சிக்கூறும் இவைபோல் வனபிறவும் இதுவே நிலனாகத் தந்துமுடிக்க.

(பி - ம்.) 1 முடிவென்று. 2 உருபே. 3 தன்மையென, விருவகையெழுத்து மீரண் டாகும். 4 ஆமே. 5 பிறப்பது. 6 புலனில்லாக் 7 (க) தரக்கொளல், (உ) தரக்கோள். 8 உளத்துணிவருமுண்முடிபு. 9 (க) வருங்கெடர்; (உ) வாருங்கெடர். 10(க) செங்கழநீர்; (உ) செங்கழனி. (கஅ)

ஐந்தாவது உருபுணரியல் முற்றிற்று.

கட்டளைக் கலித்துறை.

“அடையெண் பெயர்முறை தோற்றம் வடிவன வாதியந்த மிடைநிலை போலியென் றீரைத் தெழுத்து மிருபதமும் படுபுணர் ¹மூன்றி னியல்பும் விகாரமுஞ் சாரியையு முட ²ஐணர் வாரை யெழுத்தறி வாரென்புருத்தமரே.

பி - ம். 1 மூன்று மியல்பும். 2 அறிவாரை.

வெண்பா.

“எழுபா னிரண்டெழுத்தி னேற்றபதத் தைஞ்ஞான் கொழுண் றுயிரீறைம் பான்மூன் - தருமெய்யீ ருரு தருபியன்மூ வாரு மெழுத்துரைநூற் பாவிருநூற் றோரிரண்டாப் பார்.”

முதலாவது,

எழுத்ததிகாரம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது,
சொல்லதிகாரம்.

முதலாவது,
பெயரியல்.

(257.) முச்¹சக நிழற்று முழுமதி முக்குடை
அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வதிகாரம் என்னுதவி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதோவெனின், அதிகாரநுதலியதூஉம் அதிகாரத்தினது பெயருரைப்பவே விளங்கும். ஆயின், இவ்வதிகாரம் என்னபெயர்த்தோவெனின், சொல்லிலக்கணமுணர்த்திற்றாதலாற் சொல்லதிகாரமென்னும்பெயர்த்து. சொல்லப்படுதலாற் சொல்லெனக்கொள்க. மேலதிகாரத்தோடு இதற்கு இயைபு என்னையோவெனின், அது வருஞ்சூத்திரத்தானே விளங்கும்.

இவ்வதிகாரத்துள், எனைவகையோத்தினுற் சொல்லிலக்கணம் உணர்த்தினோவெனின், ஐவகை²யோத்தினுன் உணர்த்தினுனென்க.

அவற்றுள், இம்முதலேத்து என்னுதலியதோவெனின், ஒத்து நுதலியதூஉம் ஒத்தினதுபெயருரைப்பவேவிளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனின், பெயர்ச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றாதலாற்பெயரியலென்னும்பெயர்த்து.

இவ்வோத்தினுள், இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், ஒருசாரார்வேண்டும் சிறப்புப்பாயிரமுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்றுலகத்திலுள்ள உயிர்கட்கெல்லாம் நிழலைப் பண்ணுதின்ற நிறைந்த மதியைப்போன்ற மூன்றுகுடையையுடைய னுன கேடில்லாதானுடைய அடிகளைவணங்கிச் சொல்லிலக்கணத்தை யான் சொல்லுவேன். எ - று.

அகலம் உரையிற்கொள்க.

அஃதேல், ஒருநூலுக்கு எடுத்துக்கோடற்கண்ணே வணக்கஞ் சொல்லுதலன்றி அதிகாரந்தோறும் சொல்லவேண்டியது 3 யாதோ வெனின், நூலொன்றையெனினும் அதிகாரங்கள் பொருளானவேறு படுதலானும் முன்னை ஒருசாரார் ஒரோவதிகாரத்தை ஒருநூலாக்கிப் பாயிரமுழுதும் பகர்தலானும், “ஆதியு மந்தமு நடுவு மங்கல, மோதிய முறைமையி னுரைப்ப ராயிடி, நேதமி விருநிலக் கிழத்தியின் புற, நீதியம் பனுவல்க ணிலவு மென்பவே” என்பவாகலானும், ‘கற்றதனாற்பயன், குற்றமற்று முற்றவுணர்ந்த ஒற்றைநற்றவன் பொற்றாளிணைமலர்போற்றல்’ 4 என்பவாகலானும் சொன்னாரெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 செகம். 2 ஒத்தினுனென்க. 3 என்னையோவெனின். என்பதனானும் சொன்னாரென்க. (க)

(258.) ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்ற இருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையும் மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின் வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

எ - ன், சொல்லின்கூறுபாடும் அதனியல்பும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமொழியும் தொடர்மொழியும் பொதுமொழியு மென்னும் இக்கூற்றினதாக இருதிணைபையும் அவற்றினதுகூறுபாட் டான்வரும் 1ஐம்பாற்பொருளையும் தன்னையும் மூன்றிடத்தினும் வழக்கின்கண்ணும் செய்யுளின்கண்ணும் வெளிப்படையானும் குறிப்பானும் விளக்குவது, சொல்லாவது. எ - று.

எனவே உலகத்து, உயிர்ப்பொருள், உயிரில்பொருள், இயங்கியற் பொருள், நிலையியற்பொருள், காட்சிப்பொருள், கருத்துப்பொருள், முதற்பொருள், சினைப்பொருள், இயற்கைப்பொருள், செயற்கைப்பொருள், வழக்குப்பொருள், 2செய்யுட்பொருளுென்று இவ்வாறுபகுத் துரைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இருதிணை ஐம்பாலாய் அடங்கு மென்பதூஉம், இவற்றைச் சொல்லுஞ்சொல்லும், ஒருமொழி தொடர் மொழி பொதுமொழியெனவும் உயர்திணைச்சொல் அஃறிணைச்சொல் ஆண்பாற்சொல் பெண்பாற்சொல் பலர்பாற்சொல் ஒன்றறிசொல் பல வறிசொல் தன்மைச்சொல் முன்னிலைச்சொல் படர்க்கைச்சொல் வழ

க்சஉ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

க்குச்சொல் செய்யுட்சொல் வெளிப்படைச்சொல் குறிப்புச்சொலென
வும் வருங்குறுபாட்டதாமென்பதூஉமாயிற்று. இன்னும் இதனானே,
மேல் எழுத்ததிகாரத்துள் அணுத்திரள் முதற்காரணமாகப்பிறந்து
மொழிக்கு முதற்காரணமாகிவந்த பலவொலி எழுத்தாமென்றும்,
அது தனியேயின்றும் தொடர்ந்துகின்றும் பொருளைத் 3தோற்றுவித்
தலிற் பதமாமென்றும் போதந்தார் ; ஈண்டும் அப்பதம்படு பகுதியும்,
அவை தோற்றுவிக்கும்பொருள் இவைபென்பதூஉம் 4சொன்ன
வாறுமாயிற்று. ஆகவே எழுத்தோடு சொற்றொடர்ச்சியும் அகி
காரத்தொடர்ச்சியும் தாமேவிளங்கினவெனக்கொள்க. அவ்வகை
யால்தோக்க ஆரியத்திற் போல வேறு எழுத்ததிகாரமென்று பிரிக்க
வேண்டாமையும் போதரும். இது தொகைச்சூத்திரமாகலின், இதன்
பொருள்வகைமைபெல்லாம் தத்தம் வகைச்சூத்திரத்தான் அறிந்து
கொள்க. * “கடிபென்கினவி”, † “5கழுமென்கினவி”, ‡ “புனி
றென்கினவி” எனச் சொல் தன்னைத்தான் விளக்கினவாறு. உயி
ருணர்வுகள் தம்மையும் பொருளையும் உணர்த்துமாறு போலச் சொல்
லும் தன்னையும் பொருளையும் உணர்த்துமெனக்கொள்க ; “வயிர
வூசியு மபன்வினை யிரும்புந், செபிரறு பொன்னைச் செம்மைசெய்
யாணியுந், தமக்கமை கருவியுந் தாமா மவைபோ, லுரைத்திற முண
ர்த்தலு முரைபது தொழிலே” என்றார், ஆசிரியர் அகத்தியனாகு
மெனக்கொள்க. சொல் பொருளையுணர்வார்க்குக் கருவியாவதன்றித்
தானாக நின்று பொருளுணர்த்தாதென்க.

(பி - ம்.) 1 கிம்பாலுமாகியபொருளையும். 2 மெய்ம்மைப்பொருள்.
3 தோற்றலின். 4 சொன்னவாரும் அற்றாகவே. 5 துனியென்கினவி (உ)

(259.) ஒருமொழி யொருபொரு ளனவாந் தொடர்மொழி
பலபொரு ளனபொது விருமையு மேற்பன.

எ - ன், மேற்கூத்திரத்தில் நிறுத்தமுறையானே சொற்குறமா
று உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமொழிகளாவன, பகுப்பிலவாய்நின்று ஒருபொ
ருளையுணர்த்துவனவாம் ; தொடர்மொழிகளாவன, இரண்டும் பலவு
மானமொழிகள் தொகைநிலைவகையானும் தொகாநிலைவகையானும்
தொடர்ந்துநின்று பலபொருளையுணர்த்துவனவாம் ; பொதுமொழிக
ளாவன, ஒன்றாய்நின்று ஒருபொருளையுணர்த்தியும் அதுவே தொ

டர் மொழியுமாய்ப் பலபொருளையுணர்த்தியும் இவ்வாறு இருமைக் கும் பொதுவாய்நிற்பனவாம். எ - று.

வ - று. நம்பி நங்கை சாத்தன் சாத்தி சிலம் நீர் மணி பொன்; வந்தான் வந்தான் வந்தார், போனான் போனான் போனார், வந்தது வந்தன; தில் மன்; தஞ்சம் தவ என்றற்றொடக்கத்தன ஒரு மொழிகள்.

இனி, தொடர்மொழியாவது தொடர்ந்தமொழி. தொடர லாவது, மொழிகள் தம்முட் பொருள்நோக்குடையவாதல்; நோக் குடைமையாவது, தொகைநிலைவகையானும் தொகாநிலைவகையா னும் தம்முட் பொருள்கொண்டுமுற்றல். அவை யாங்கனம் பொருள் கொண்டுமுற்றுமோவெனின், அடை, பொருள்கொண்டு முற்றும்; பொது, சிறப்புக்கொண்டுமுற்றும்; பெயர், வினையும்பெயரும் வினாவுங் கொண்டுமுற்றும்; தெரிநிலை முற்றும் குறிப்புமுற்றும் பெயரெச்சமும்,

பெயர்கொண்டுமுற்றும்; வினையெச்சம், முற்றுவினையும் பெயரெச் சவினையும் தொழிற்பெயரும் சிறுபான்மை வினையெச்சமுங்கொண்டு முற்றும்; இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் உருபுகளும், பெயரும் வினையுங்கொண்டு முற்றும். அவற்றுள், அடை பொருள்கொண்டுமுற் றுமாறு, கருங்குவளையென்பது. பொதுச் சிறப்புக்கொண்டுமுற்று மாறு, பார்ப்பான் பாராயணனென்பது; இவ்வாறே ஒழிந்தனவும்தத் தம் விதிச்சுத்திரங்களுட்காண்க. இனி, குறிஞ்சிமலர் *குன்றக் கூகை; கொல்பாளை, குளிர்மதி; கருங்குதிரை, பெருங்குளிர்; குயின் மொழி, மயிலியல்; கடிலபரணர், கைகால்; பொற்றொடி, புனைகோதை என்றற்றொடக்கத்தன தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகள். கொற் றனை, கொற்றனல், கொற்றற்கு, கொற்றனில், கொற்றனது, கொற் றன்கண்; ஒணனுண்டான், கொற்றுகொள், உண்டசாத்தன், உண்டு வந்தான், உண்டானூரன், பூணன்பொன்னன். †“அதுகொ ரேழி காமநோயே”, ‡“நனிபேகையே நயனில் கூற்றம்”, வந்தேன்வந் தேனென்றற்றொடக்கத்தன, தொகாநிலைத்தொடர்மொழிகள்.

ஒரு சொல்முன் ஒருசொல்² வருங்கால் தொகைநிலை தொகா நிலைபாகிய இவ்விரண்டன் பகுதிகளுள்³ ஒன்றுபற்றியன்றி வாரா தெனக்கொள்க.

எட்டு, கொட்டு, கொண்டமு, தாமரை, வேங்கை, குறுஞ்சூலி, ஆனைவணக்கி, முயன்மோவாய, முதியார்கூந்தல், சிறியாணங்கை,

எழுந்திருந்தான், வாராநின்றான், உரைத்திட்டானென்றற்றொடக் கத்தன, 4பகாதுநின்று ஒருபெயரும்வினையுமாய் ஒருபொருளையுணர் த்தினவென லுமாய், அவ்வாறன்றி, எள்ளைத்து, கொள்ளைத்து, கொள் னைமூ, தாவுகின்றமை, வேகின்றமை, 5குறிதாகிய குவினையுடைய வள், ஆணைபை வணக்குவான், முயலினதுமோவாய், முதியாளது கூந்தல், சிறியாளாகியநங்கை, எழுந்து பின்றிருந்தான், வந்துபின் நின்றான், உரைத்துப் பின் இட்டானென இவ்வாறுபகுப்பப் பலபொ ருளையுணர்த்தினவென லுமாய் நின்றலாற் பொதுமொழிகள். வெற் பன், பொருப்பன், குழைபன், கரியனென்றற்றொடக்கத்தன பலபொ ருளுணர்த்தினவெனினும், அவை தொடர்மொழிகளாகா; பகுபதமா மென்க. பகுபதத்திற்கும் தொடர்மொழிக்கும் தம்முள்வேற்றுமை மேலையதிகாரத்துட் *பதவியலுட்காண்க. சேனை, குழாம், தொறு, பல, பலர், சில சிலர், வந்தார், வந்தனவென்பனவும் 6பொருள்பலவே னும் பொருளியைபாகிய 7ஒருபொருளை உணர்த்தலான் ஒரு மொழியேயாமென்க; “பலவி னிபைந்தவு மொன்றெனப் படுமே, அடிசில் 8பொத்தகஞ் சேனை பமைந்த, கதவ மால் கம்பல மனைய” என்றார் ஆசிரியர் அகத்தியனாரு⁹டெனக்கொள்க.

இதற்கு இவ்வாறன்றி, ஒருமொழியாக, தொடர்மொழியாக ஒருபொருளைத் தருவன ஒருமொழி; பலபொருளைத் தருவன ¹⁰தொடர்மொழி; ஒருபொருளதாகக்கொள்ளவும் பலபொருளதா கக்கொள்ளவும்வருவன பொதுமொழியென்றுமாம். அவன், சாத் தன், கொற்றன், நிலம், நீர்; வந்தான், சென்றான், வந்தது, நின் றது; தில், மன்; தஞ்சம், தவ என்றற்றொடக்கத்தன, தனியேநின்று ஒருபொருள் தந்த ஒருமொழிகள். அவர்கள், பலர், சிலர், அவை, பல, சில, சேனை, குழாம், தொறு, வந்தன, போயினவென்றற்றொடக்கத் தன, தனியேநின்று பலபொருள் தந்த ¹¹தொடர்மொழிகள். அவர், அரசர், வந்தார் என்றற்றொடக்கத்தன, ஒருவரை உயர்த்துச்சொல் வியவழி ஒருமொழியென லுமாய்ப் பலரை நுதலியவழித் தொடர் மொழியென லுமாய்நின்றன, தனியேநின்ற பொதுமொழிகள். சேரன் திருமணக்குட்டுவன், சோழன்கரிகாற்பெருவளத்தான், பாண் டியன் நெடுஞ்செழியன் என்றற்றொடக்கத்தன தொடர்மொழியாய் நின்று ஒருபொருள் தந்த ஒருமொழி. கொற்றிமகன், குன்றக்கூகை, உவாப்பதினென்கு, பதினென்று என்றற்றொடக்கத்தன, தொடர்

மொழியாய்நின்று பலபொருள்தந்த தொடர்மொழித்தொடர்மொழிகள். எட்டு, கொட்டு, கொண்மு, வேங்கை என்றற்றொடக்கத்தன, தொடர்மொழியாய்நின்று பல பொருள்தந்த எனலுமாய், ஒரு மொழியாய்நின்று ஒருபொருள்தந்த எனலுமாய் நின்ற தொடர் மொழிப்பொதுமொழிகள். இவ்விருகிறமும் அறிந்துகொள்க.

இவ்வாறுநோக்கப் பொருளானே சொற்குக் குறியிட்டவாறும் ஆயிற்றென்க.

(பி - ம்.) 1 பெயரைக்கொண்டு. 2 வருங்காலத்து. 3 ஒன்றன்றிவாரா. 4 பகாதுபொதுநின்று. 5 குறிதாகச்சூலுவது. 6 பலபொருளினவேனும். 7 ஒரு பொருண்மையுணர்த்தலான். 8 புத்தகம். 9 என்க; இவ்வாறன்றி. 10 பலமொழி. ஒருபொருட்டாகக்கொள்ளவும் பலபொருட்டாகக்கொள்ளவும். 11 ஒருமொழித்தொடர்மொழிகள். (ந)

(260.) மக்க டேவர் நரக ருயர்திணை
மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஃறிணை.

எ - ன், மேல் 'இருதிணை' என்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மக்களும் தேவரும் நரகளும் 1 உயர்திணையாம்; அவரை ஒழித்துநின்ற ஊர்வன தவழ்வன தத்துவன நடப்பன பறப்பன நிற்பனவான விலங்காதி உயிருள்ளனவும் 2 றீர் வளி தீ என்றற் றொடக்கத்து உயிரில்லனவுமான காட்சிமுதற்பொருளும், அணு உயிர் ஆகாயமென்றற் றொடக்கத்துக் கருத்துமுதற்பொருளும், கோடு சினை தோல் பூ மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி 3 ஓசை நாதம் ஒளி சுவை ஊற்றுத்தொடக்கத்துக் காட்சிச்சினைப்பொருளும், உணர்தல் காண்டல் செய்தல் துப்த்தற் றொடக்கத்துக் கருத்துச் சினைப்பொருளுமாகிய எல்லாப்பொருளும் அஃறிணையாம். எ - று.

4 உயரென்பது மிகுதி; திணையென்பது பொருள்; உயர்ந்த திணை உயர்திணையென வினைத்தொகை. உயர்திணையல்லாததிணை அஃறிணை; இழிதிணையென்றவாறு. இது பண்புத்தொகை. ஆண்பாலும் பெண்பாலுமடங்குதற்கு மக்கள் தேவர் நரகரெனக் கதி மேல்வைத்தோதினரென்க. தேவரை முன்வையாது இவ்வாறு வைத்தகாரணம் என்னையோவெனின், மக்களுட்பிறந்தே தானமும் தவமுமியற்றி வானமும் வீடும் எய்தற்சிறப்பினுன், முன்னே மக்களை

கச்சு நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

யும், அவ்வாறல்லது எய்தற்கு அருமைச்சிறப்பினுள் அவர்பின்னே தேவரையும், தீவினையால்வருதவிழிபினுள் அவர்பின்னே நரகரையும் வைத்தாரென்க. இன்னும் மானிடமென்பதும், ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழம் வெள்ளி சனி கதிர் மதி திரு என்றற் றொடக்கத்து 5வாய்பாட்டான்வரும்பெயர்களும் அஃறிணைமுடிபின வாமென்றற்கும் அவ்வாறு வைத்தாரெனக்கொள்க.

வ - று. மகன்வந்தான், மகள்வந்தாள், மக்கள்வந்தார்; தேவன்வந்தான், தேவிவந்தாள், தேவர்வந்தார்; நரகன்வந்தான், நரகிவந்தாள், நரகர்வந்தாரென்பன உயர்திணை. யானைவந்தது, யானைகள்வந்தன; மரம்வளர்ந்தது, மரங்கள்வளர்ந்தன; நீர்வந்தது, நெருப்பெழுந்தது என்றற்றொடக்கத்தன அஃறிணை.

(பி - ம்.) 1 உயர்திணை; உவரையொழிந்துநின்றன. 2 நிலம் நீர்தீ. 3 முதலாகியஒசை. 4 உயர்வு. 5 வாய்பாட்டாற்கொண்டுமுடிபேற்றலின். (ச)

(261.) ஆண்பெண் பலரென முப்பாற் றுயர்திணை.

எ - ன், மேல் 'ஐம்பால்' என்றுபோதந்தார், அவற்றுள் உயர்திணை இணைத்துப்பாலுடைத்தென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) 1 ஆணை பெண்ணை பலரேயென்னும் இம்மூன்று கூற்றையுமுடைத்து, உயர்திணை. எ - று.

எனவே இருதிணையுமொழிய ஐம்பாலென்று வேறுபொருள் இல்லையென்பதூஉம் இவை உயர்திணைப்பாலென்பதூஉமாயிற்று. அஃதேல், ஆணொருமையும் பெண்ணொருமையும் ஆண்பன்மையும் பெண்பன்மையும் இவ்விருவரதுபன்மையுமென்ப பால் ஐந்தாகற்பாற் றெனின், அம்மூவர்பன்மையும், வந்தார் சென்றாரென்னும் ஒரீற்று வாய்பாடே கொண்டுமுடிதலிற் பன்மையென ஒன்றாய் அடங்குமென்க. ஆண்பெண்ணென்பன அஃறிணைக்கும் ஒக்குமேயெனினும் அவ்விவரணிற்கும் அஃறிணைக்கண், 2வந்ததென்பதல்லது வழக்கினுள் வேறு வாய்பாடிண்மையின், ஆண்பால் பெண்பாலென்னும் வழக்கு உயர்திணைக்கேயாமென்க.

வ - று. அவன் வந்தான், அவள் வந்தாள், அவர் வந்தார் எனவரும்.

(பி - ம்.) 1 ஆண் பெண் பலரென இம்மூன்று. 2 வந்ததல்லது. (ரு)

(262.) ஒன்றே பலவென் றிருபாற் றஃறிணை.

எ - ன், ஐம்பாலுள் அஃறிணை ¹இனைத்துப்பாலுடைத்தென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றும் பலவுமென்னும் இருபகுதியையுடையது, அஃறிணை. எ - று.

இவையே அஃறிணைப்பாலென்பதூஉமாயிற்று.

வ - று. அதுவந்தது, அவைவந்தன எனவரும்.

(பி - ம்) ¹ இத்துணைப்பால். (கூ)

(263.) பெண்மைவிட் 'டாணவா வுவுபே டாண்பால்
ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்
இருமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும்.

எ - ன், ஐயமறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெண்ணியல்பினைநீங்கி ஆண்மையினை ஆசைப்படும் பொருள் ஆண்பாலனையவாம்; ² ஆணியல்பினைநீங்கிப் பெண்மையினை ஆசைப்படும்பொருள் பெண்பாலனையவாம். இருவரதுதன்மையும் அஃறிணையைப்போலவுமாம், முடிபின்கண். எ - று.

இவையும் மக்கட்குதியினவேனும் அத்தன்மைநிரம்பாமையின், இவ்வாறு ³முடியுமென்க. ஆசைப்படுவனவெனவே அத்தன்மை யிலே ⁴சிறிதுசார்த்தப்படுவனவாய் நிற்பனவென்பதாயிற்று.

வ - று. பேடன்வந்தான், பேடிவந்தான், பேடர்வந்தார், பேடியர்வந்தார், பேடுவந்தது, பேடுகள்வந்தன எனவரும்.

“அழிதூஉ வகையு மவற்றின் பாலே” என்றார், ஆசிரியர் அவி னயனருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ ஆணவாவுறுபேடு. ² ஆண்மையினை. ³ முடித்தாரென்க. ⁴ (க) சிறிதுஞ்சாரப்படலாம், (உ) சார்த்தப்படலாய். (எ)

(264.) படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பிற்
பெறப்படுந் தனைபா லனைத்து மேனை
இடத்தவற் றொருமை பன்மைப் பாலே.

எ - ன், ¹ திணையும் பாலும் தெரிதற்கு ஒருகருவி உணர்த்து ள் நுதலிற்று.

க்சஅ கண்ணால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

(இ - ள்.) படர்க்கை முற்றுவினையானும் படர்க்கைப்பெயரானும் சொல்லுவான்குறிப்பானும் இருதிணையும் ஐம்பாலும்அறியப்படும்; தன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றுக்களாலும் பெயர்களாலும். ஒருமைப்பாலும் பன்மைப்பாலுமே அறியப்படுவன. எ - று.

வ - று. உண்டான், உறங்கினான்; ஓடினான், பாடினான்; அயின்றான், துயின்றான் எ - ம், உண்டது, உறங்கிற்று; ஓடின, ஆடின எ-ம் படர்க்கை முற்றுவினையாற் பாலும் திணையும் விளங்கின. அவன், ஒருவன், நமன், மகன், சேர்ப்பன், பார்ப்பான், அம்பர்கிழான் எ-ம், அவள், ஒருத்தி, நமள், மகள், தோழி, நங்கை எ - ம், அவர், மாந்தர், 3மக்கள், பலர், சிலர் எ - ம், அது, யானை, குதிரை எ - ம், அவை, யானைகள், குதிரைகள் எ - ம் படர்க்கைப்பெயர்களால் திணைபால் விளங்கின. இனி, நீவந்தாய், நீவீர்வந்தீர்; யான்வந்தேன், யாம்வந்தேம் என்றக்கால் இருதிணைக்கும் ஆண்பால் பெண்பால்களுக்கும் பொதுவாய்நிற்கும். நீவருதலால் அறிவுபெற்றேன்; நீவருதலான் ஆசாரம்பெற்றேன் என்றக்கால், உயர்திணையென்பதும் ஆண்பாலென்பதும் குறிப்பால் விளங்கும். நீவருதலான் முல்லை அரும்பின; நீயிர்தொக்குநிறலான் உடம்பாயிற்று என்றக்கால், மழையும் ஐம்பூதமுமென்பன குறிப்பான் விளங்கும். ஒருவரென்பது இருபாற்கும்பொது. ஒருவரான் அரிபதவம்பெற்றேனென்றக்கால், ஆண்பாலென்பதும், ஒருவரால் அரிய மடல்பெற்றேனென்றக்காற் பெண்பாலென்பதும் குறிப்பான் விளங்கும். அறிவும் தவமும் பெண்பாலாற் 4 பெறலரியவோவெனின், “ நண்ணறிவுடையார் நூலொடு பழகினும், பெண்ணறி வென்பது பெரும்பேதை மைத்தே ” எனச் சான்றோர் 5 சொல்லுபவாகலான் அரியவென்க. உண்டேன், உண்டேம்; உண்டனை, உண்டனீர் எ-ம், யான், யாம், நீ, நீர், நீயிர் எனவும் வரும் தன்மை முன்னிலைவினையும் பெயரும் ஒருமைபன்மை மாத்திரையே விளக்கினவாறுகாண்க.

வினையை முற்கூறினார், பெயரால் திணைபாலறிதல் சிறுபான்மைத்தென்பதுஉம், சாந்தரைக்கும், பூத்தொடுக்குமென்றற்றொடக்கத்து ஒருசார்வினைகள் ஆண்பால் பெண்பால் விளக்காவென்பது உம் அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. மேற் பெயர்வினையோத்துக்களிலே திணைபால்விளங்குமேனும் தொகைவகையான் அறிதற்கு ஈண்டு இவ்வாறு சொன்னாரெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ (க) திணைபாலிரண்டும்தெரிவதற்கு. (உ) திணைபாலையத் தெரிதற்கு. ² வினைமுற்றாலும். ³ மைந்தர்மக்கள். ⁴ பெறலாகாவோவெனின். ⁵ சொல்லுவாரதலானறிக. (அ)

(265.) தன்மை முன்னிலை படர்க்கைமூ விடனே.

எ - ன், முன்னர் மூவிடமென்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) தன்மையும் முன்னிலையும் படர்க்கையென்னும் இவை-மூன்றிடமாவனவாம். எ - று.

வ - று. யான், யாம், நான், நாடுமெனவும், நீ, நீர், நீயிர், நீவிர், எல்லீரெனவும், அவன், அவள், அவர், அது, அவையெனவும் மூவிடப்பெயர்வந்தவாறு. உண்டேன், உண்டேடுமெனவும், உண்டனை, உண்டனிரெனவும், உண்டனன், உண்டனள், உண்டனர், உண்டது, உண்டனவெனவும் மூவிடவினை வந்தவாறு. (க)

(266.) இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி
மருஉவென் றுரு மூவகை யியல்பும்
இடக்க ரடக்கன் மங்கலங் குழுவக்குறி
எனுமுத் தகுதியோ டாரும் ¹வழக்கியல்.

எ - ன், மேல் வழக்கின்கண்ணு மென்றார், அஃது இஃதென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இலக்கணநெறியால் வருவதும் ²இலக்கண மன்றெனினும் இலக்கணமுடையதுபோல ³அடிப்பட்டசான்றோரால் வழங்கப்பட்டவருவதும் இலக்கணத்திற் சிதைந்துவருவதுமென இம்மூன்றுவகையானும்வரும் இயல்புவழக்கு, இடக்கரடக்கிச் சொல்லுவதும் மங்கலமரபினாற்சொல்லுவதும் ஒவ்வொரு குழுவிலுள்ளார் தத்தம் குறியாக இட்டுச்சொல்லுவதுமென்னும் இம்மூவகைத் தகுதி ⁴வழக்கினோடுங்கூட ஆறுவகைப்படும், வழக்குநெறி. எ - று.

வ - று. நிலம், நீர், நீ, வளி, ஆகாயம், சோறு, கூழ், பால், பானிதம், தெங்கு, கழுகு, மா, பலா, ⁵மாந்தர், மக்கள், மகன், மகள் என்றற்றொடக்கத்தன இலக்கணமுடையன. இல் முனென்பதனை முன்றிலென்றும், கோவிலென்பதனைக் கோயிலென்றும், பொதுங் லென்பதனைப் பொதுயிலென்றும், கண்மீயென்பதனை மீகணென்றும்,

கரு0 நன்னால் மூலமும், மயிலேநாதருரையும்.

யாவரென்பதனை யாரென்றும், ⁶எவனென்பதனை என்னென்றும் இப்பெற்றியான்வருவன இலக்கணப்போலி. அருமருந்தன்னுனைன்பதனை அருமந்தானென்றும், ⁷நாட்டுவியத்தானென்பதனை நாட்டியத்தானென்றும், மலையமாளுடென்பதனை ⁸மலாடென்றும், சோழனுடென்பதனைச் சோணாடென்றும், பாண்டியனுடென்பதனைப் பாண்டிநாடென்றும், கிழங்கன்னபழஞ்சோறென்பதனைக் கிழங்கம்பழஞ்சோறென்றும், மட்கட்டியென்பதனை மண்ணாங்கட்டியென்றும், பொற்கட்டியென்பதனைப் பொன்னாங்கட்டியென்றும் வருவனவும் இவ்வாற்றான் வருவனபிறவும் மூலமொழி.

இவற்றுள் இலக்கணப்போலி அடிப்பாட்டிற்றிரிக்கப்படா ; தாமேபாய்சிற்கும் ; முன்றிலெனவும், கோயிலெனவும்வரும். மூலமொழி இலக்கணத்தானும் சிதைவானுஞ் சொல்லப்படுவன ; அருமருந்தன்னுன் அருமந்தானென வரும். இவையே இரண்டற்றுகுதம்முள்வேற்றுமையென்றிக.

கண்கழிஇவருதும், கான்மேல்கீர்பெய்துவருதும், வாய்ப்புசிவருதும், அந்திதொழுதுவருதும், கைகுறியராயிருந்தார், பொறையுயிர்த்தாரென்றற்றொடக்கத்தன இடக்கரடக்கல். இவை செய்யுளகத்தும், “புலிநின்றிறந்தகீரல்லீரத்து” எ - ற், “கருமுகமந்திசெம்பினைற்றை” எ - ற் வரும். செத்தாரைத் துஞ்சினாரென்றும், ஒலையைத் திருமுகமென்றும், காராட்டை வெள்ளாடென்றும், இநிகாட்டை நன்காடென்றும், பிறவும் இவ்வாற்றான்வருவன மங்கலமரபினுள்வருவன. பொற்கொல்லர் பொன்னைப்பரியென்றும், வண்ணக்கர் ¹⁰சாணத்தை நீலமென்றும், பாளைப்பாகர் ஆடையைக் காரையென்றும், ¹¹வேடியர் கள்ளைச் சொல்லினம்பியென்றும், ¹²இழிசினர் சோற்றைச் சொன்றியென்றும், பிறவும் இவ்வாறு வருவனவெல்லாம் குழைக்குறி.

இவற்றுள், முதன்முன்றும், ஒருகாரணமின்றியே இயல்பாய் வருதலின் இயல்புவழக்கென்றாயின. ஏனைமுன்றும், அவ்வாறன்றி உயர்ந்தோரும் இழிந்தோரும் இவ்வாறுமொழிவது தக்கதென்று கொண்டு வழங்குதலின், தகுதிவழக்கென்றாயின.

(பி - ம்.) 1 வழக்கே. 2 இலக்கணமின்றேனும். 3 உட்பட்டசான் ரோரல். 4 வழக்கொடுகட்ட. 5 மரம் தாய் மக்கள். 6 யானென்பதனை என்னென்றும். 7 நாட்டுவியத்தானென்பதனை நாட்டியத்தானென்றும். 8 மலை

நாடென்றும். 9 படாதமையாய். 10 (க) காணத்தை; (உ) காரத்தை.
11 வேடர். 12 இழிசினர். (க0)

(267.) பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

எ - ன், மேற்செய்யுளென்றார், அஃது இஃதென்பதுணர்த்து
தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பல்வகைப்பட்ட தாதுக்களினுன் உயிர்க்கிடனாக
இயற்றப்பட்ட உடம்புபோலப் பல்வகைச்சொற்களானும் பொருளுக்
கிடனாகத் தங்காளினின்று நற்றுவல்லோர் அலங்காரத்தோன்றச்
செய்வன, செய்யுளாம். எ - று

பலசொல்லாவன : பொருளாதி அறுவகைப்பெயர்களுள், ஒரு
பொருள்குறித்தபலசொல்லாகியும் பலபொருள்குறித்த ஒருசொல்லா
கியும்வரும் பெயர்த்திரிசொற்களும், பவ்வீறும் மாரீ றுமான படர்க்
கைமுற்றும், அல் அன் என் ஏன் கு டு து று ஆம் ஆம் எம் ஏம் கும்
டும் தும் றும் என்னுமீற்றுத் தன்மைமுற்றும், ஐயும் இய்யும் மின்
னுமாமீற்றுமுன்னிலைமுற்றும், ககர யகர டிகரவீற்று வியங்கோ
ண்முற்றும், செய்து, செப்பு, செய்பா, செய்பூ, செய்தென, செய,
செயின், செய்யிய, செய்யிபர், வான், பான், பாக்கு என்னும்வினை
பெய்சமும், ஒழிந்த ஈறுகளானவரும் ¹வினைத்திரிசொற்களும், இடை
த்திரிசொற்களும், உரித்திரிசொற்களும், ஆனும் ஒடுவும் இன்னும்
ஆதுவும் அவ்வும் பின் முன் இல்லென்னும் மூன்றுமொழித்தொ
ழிந்த கண்முதலான எல்லா ஏழனுருபுமான இவ்வருபீற்றுமொழிக
ளும், வலித்தன்முதலான விகாரமொழிகளும், ²தொகைநிலைமொழி
களும் * “ஆடாவடகு” † “நீத்திண்கையார்” என்பனமுதலான
குறிப்புமொழிகளும், ‡ “பறவாக்குளவி” § “பாயாவேங்கை” முத
லான வெளிப்படைமொழிகளும், மூன்றிறந்த அடுக்குமொழிகளும்,
எழுத்ததிகாரத்துட் செய்யுட்டுகன்று விதந்தோ தினைவுமுதலானசெ
ய்யுட்டுசொற்களும், இவைபல்லாவழக்குச்சொற்களும், திசைச்சொற்
களும், வடசொற்களுமெனக்கொள்க.

எனவே, சொல் எழுத்தாற் பெறப்படுதலின், எழுத்துச்

திணைமா. ஈ. † திணைமா. இ. ‡ பறவாக்குளவியென்றது, காட்டு
மல்லிகையை. § பாயாவேங்கையென்றது, வேங்கைமரத்தை.

கருஉ நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

சொற் பொருள் அணியென்னும் நான்கினும்நடப்பது யாப்பென்ப தாயிற்று. ஆகவே, ஐந்ததிகாரங்களும் தம்முள் ஒன்றையொன்று இன்றியமையாவெனக்கொள்க.

வ - று. “கங்க நகன்மார்பன் கற்றோர்க் கினிதளிக்குஞ், 3 செங்கனக வெள்ளைச் செழுமணிக - ளெங்கும், தெறித்தனவே போல்விளங்கு 4 மீன்குழந்த திங்க, ளொறிக்குநிலா வன்றோ வினி” எனவரும்.

(பி - ம்.) 1 வளைவினைச்சொற்களும். 2 தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகளும். 3 செங்கனகம். 4 மீன்குழத். (கக)

(268.) ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரந் தகுதி
ஆகு பெயரன் மொழிவினைக் குறிப்பே
முதறொகை குறிப்போ டின்ன பிறவும்
குறிப்பிற் றருமொழி யல்லன வெளிப்படை.

எ - ன், மேல் ‘வெளிப்படைகுறிப்பு’ என்றார், அவை இவை யென்பது உணர்த்திதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இருதிணையிடத்தும் ஆண்பால் பெண்பால்களுள் ஒன்றையொழித்துநிற்கும் பொதுச்சொல்லும், தலைக்குறைத்தல் முதலான ஒன்பதுவிகாரச்சொற்களும், மூவகைத் தகுதிவழக்கு மொழிகளும், ஆகுபெயர்ச்சொற்களும், அன்மொழித்தொகைச் சொற்களும், வினைக்குறிப்புமொழிகளும் முதல்திற்கும் ‘எழுத்து மாத்திரமும் மொழிமாத்திரமுகாட்டிநிற்குமொழிகளும், பொருட் டொகையைத் தோற்றிநிற்குமொழிகளும், குறிப்பாய்வருமொழிக ளுடன் இவைபோல்வனபிறவும் குறிப்பினுற்பொருளைக்காட்டுமொழிகளாம். இவ்வாறன்றி வருவனவெல்லாம் விளங்கிநின்று பொரு ளைக்காட்டுமொழிகளாம். எ - று.

வ - று. வடுகரசர் ஆயிரமக்களையுடையார்; ஆயிரம்யானைகளை யுடையார் எ - ம், 2 பெருந்தேவிபொறையுயிர்த்தகட்டிற்கீழ் நால்வர் மக்களுளர், நம்பி3 நூற்றெருமையையுடையன் எ - ம் பெயர்கள் குறிப் பினான் இருதிணைப்பெண்ணையும் ஆணையும் ஒழித்தன. கருஆரார் நிரைகொண்டார், இன்று இவ்வூர்ப்பெற்றமெல்லாம் உழவொழிந் தன எ - ம், மருஆரார், 4 தைநீராடினார், இன்று இவ்வூர்ப்பெற்ற மெல்லாம் 5 அறத்திற்குக்கறக்கும் எ - ம் வினைச்சொற்கள், இரு திணைப்பெண்ணையும் ஆணையுமொழித்தன. பிறவுமன்ன.

“மரைமலர் குலிகமொ டிகவிய வங்கை”, * “ஆடிப்பாவை போல, †மேவின செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே” ‡“வறிதுநிலைய காயமும்” என இவை முதற்குறைந்தும் தாமரைமலர், இங்குலிகம், கண்ணாடி, ஆகாயமெனக் குறிப்பினுன் அறியவந்தன. §“வேனி 7 லோதிப்பாடுநடை” §“எல்லாவிஃதொத்தன்” என இவை இடைக் குறைந்தும் †ஒத்தி ஒருத்தனென்று குறிப்பினுன் அறியவந்தன. ¶“நீனிற் பெருங்கடல்,” §“தாமரை, முளை 9 நிவந்தவைபோலு முத்துக்கோ லவிர்தொடி” என இவை கடைக்குறைந்தும் நீலம், கோலமெனக் குறிப்பினுன் அறியவந்தன. பிறவுமன்ன.

மூவகைத் †தகுதிவழக்கிற்கு மேற்காட்டினவே கொள்க.

கடுத்தினுர், புனித்தினுர், தெங்குதினுர் என இவ்வாரு பெயர்கள் குறிப்பினுன் இவற்றின் காய்தினுரென அறியவந்தன.

“பொற்றொடி தந்தபுனைமடல்” (இ - வி. சூ. ௫௪, கஎ0 - உரை.), “அறற்கூந்தற் கில்லை யருள்” (இ - வி. சூ. கஎ0 - உரை.) என இவ்வன்மொழித்தொகை, பொற்றொடிமேலும் அறற்கூந்தன்மேலும் செல்லாது குறிப்பினுன் இவற்றையுடையாரை அறியவந்தன.

குழையன், பொன்னன், நிலத்தன், மூவாட்டையான், †மார்பன், கரியன், ஊணன், அல்லன், இல்லன், வல்லன், நல்லன், தீயன், அணியன், வடாதுவேங்கடம், ** “தெனாது.....குமரி” என்னும் குறிப்புவினைச்சொற்கள் குறிப்பினுன்றி வினையறியலாகாமையின் வினைக்குறிப்புமொழிகள்.

“குன்று வினையு ஞபர்நிலர் துன்புற்றுத், தாவென் நிரப்பா டன் கை.” என்னுமிதனுள், ‘குன்று’ என்புழிக் குரல் நரம்பும், ‘வினையுள்’ என்புழி விளரிநரம்பும், ‘உயர்நிலம்’ என்புழி உழைநரம்பும், ‘துன்புற்று’ என்புழித் துத்தநரம்பும், ‘தாவென்று’ என்புழித் தாரநரம்பும், ‘இரப்பான்’ என்புழி இனிநரம்பும், ‘கை’ என்புழிக் கைக்கிளைநரம்புமென்பன குறிப்பான் முதனின்ற எழுத்தான் அறிய வந்தன. “இல்லென்பான் கையிற்††¹²குடாஅ விரகிலிக், குள்ளதென் றுய்ப்பதென் றுன்.” இதுவுமது. “ஒங்கெழின் முதலாக், குன்று

* குறு. அ. † புறநா. ௩0. ‡ நய். ௧௨. § கலி. ௬௧. ¶ அகநா. ௪0. § கலி. ௫௧. ** புறநா. ௬. †† ‘குடா’ என்பதற்கு இங்கே கொடா வென்று பொருள்கொள்க; உரை ஒகாங்கள் சிலவிடத்த ஒத்துவருவதுண்டு.

கருசு கண்ணால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

கூதிர்பண்பு தோழி, விளியிசை முத்துற மென்றிவை யெல்லார், தெளிய வந்த செந்துறைச் செந்துறை” என்னுமிதனுள், ‘ஒங்கெழில்’ என்புழி, “ஒங்கெழி லகல்கதிர் பிதிந்துணி மணிவிழ முந்நீர் விசம்பொடு ¹³பொருதலற” என்னும் பாட்டும், ‘குன்று’ என்புழி, “குன்று குடையாக் குளிர்மழை தாங்கினுள்” என்னும் பாட்டும், ‘கூதிர்ப’ என்புழி, “கூதிர்கொண்டிருநேங்கும்” என்னும் பாட்டும், ‘பண்பு’ என்புழி, “பண்புகொள் செயன்மலை” என்னும் பாட்டும், ‘தோழி’ என்புழி, “தோழி வாழி தோழி வாழி, வேழ மேறி வென்ற தன்றியும்” என்னும் பாட்டும், ‘விளியிசை’ ¹⁴ என்புழி, “விளியிசைப்ப விண்ணகநடுங்க” என்னும் பாட்டும், ‘முத்துறம்’ என்புழி, “முத்துற முகலந்தேங்க” என்னும் பாட்டும் குறிப்பினுள் ¹⁴முதனின்றமொழியான் அறியவந்தன. பிறவுமன்ன.

“* ஒன்றி விரண்டாய்ந்து மூன்றடக்கி நான்கினால், வென்று களங்கொண்ட வேல்வேந்தே-சென்றுலா, மாழ்கடல்குழ வையகத்து ^{௧௫}நோந்துவென் றுறகற்றி, யேழ்கடிந் தின்புந்¹⁵றிரு.” (ஒன்று-ஞானம்; இரண்டு - தானும் தலைவனும்; மூன்று - காம வெகுளி மயக்கம்; நான்கு - சதுரங்கசேனை; ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்; ஆறு - காமக் குரோத லோப மோக மத மாற்சரியம்; ஏழ் - பிறப்பேழு.) “†அலங்குளைப் புரவி பைவரொடு சினைஇ, நிலந்தலைக் கொண்ட” (இவர் - ^{௨௦}பாண்டவர்) என்னும் இவை குறிப்பினால் தொகைப்பொருள் அறிய வந்தன.

“|“உவர்க்கட லன்ன செல்வரு முளரே.” (இவர் உலோபர்) “கிணற்றுற் றன்ன நீயுமா ருளையே”, “¹⁶செல்வர்தாம் பெருந்திரு வுறுக பல்பக, ¹⁷னீவாழியரோ நெடிதே ¹⁸யியாச், சிறுவிலைக் ¹⁹காலத் ^{௨௦}தானு, முறுபொரு டந்தெஞ் சொற்கொள் வோயே” (இவர் உதாரர்) “‡பலசான் றீரே பலசான் றீரே, கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட், பயனின் மூப்பின்பலசான் றீரே,” §“அறனோ மற்றிது விறன்மாண் குடுமி, பின்னா வாகப் பிறர்மண்கொண், டினிய் செய்தி நின் ²⁰னூர்வலர் முகத்தே?” ¶“நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்க ^{௨௧}டைப், போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர், நிறையழி கொல்பாளை நீர்க் குவிட்டாங்குப், பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னு, விறையே தவறுடை யான்” ²¹ எனவும், ‘நீயிர் பெரிதுமறிதீர்’ எனவும்,

* பு - வெ. பாடான். ௩௭. † புறநா. உ. ‡ புறநா. ௧௧௬.

§ புறநா. ௧௨. ¶ கலி. ௩௬.

௨௨: உவர்த் தட லன்ன செவ் வநு மு னரே
 தீ ணந் தாந் தன்ன னியு மாரு வனாடு ய, செவ்
 வர்தா மேபெருந்திடு வுறுத், பல் பத னிவ
 ழியோ ரெருடி தே, யியாச் சிது விவவத்
 தாலத் தா யினு, முறு பொருடந் தென்
 செந் தெந் தோள் ளொயே. (தஞ்சை
 ஸரஸ்வதி மயூர் பாதியாற் றன் டி);
 துறத்திற் றென் னவந். ௨௩.
 ௨௩: உவர்த் தட லன்ன செவ் வநு மு னரே

22 “கற்கறித்து நன்கட்டாய்” எனவும் வருமிவை சொல்லுவான் குறிப்பினுற் பொருளரியவந்தன.

இனி, இன்னபிறவும், என்றதனால், * “கோடாப் புகழ்மாறன் கூட லணையானே, †யாடா வடகினுளுங் காணேன்போர் - வாடாக், கருங்கொல்வேன் ‡மன்னர் 23கலம்புக்க கொல்லோ, மருங்குல்கொம் பன்னாண் மயிர்”, § “மையார் தடங்கண் மயிலன்னாய் ¶தீத்திண்டு, கையார் பிரிவித்தல் காண்”, § “அற்ற மின்றி நின்றசி **ரழற் பெயர்ப் புணர்ச்சியான், முற்றுமுன் சடிப்பெயர் மூன்றுலகு மான் றெழ”, †† “அன்ன மணையா ‡‡ரயகண்டன் றேவிமார்” என இவ்வாறு வருவனவும், “சோலையை யோரெழுத்தா லென்சொல்லுந் தொக்க தன்மே, னீலப்பே ரெவ்வெழுத்தி னுனிரம்பு - மாலேக், குடைவேந் தன் சென்னி குலநதியின்பேரைக், கடைசேர்ந்த வோரெழுத்தாற் காண்” (கா, காவி, காவிரி.) என இவ்வாறு எழுத்துப்பெருக்கமாய் வருவனவும், “ஆற்றின்பே ரீற்றி நெழுத்தொழிய விற்பஞ்சோ, நாற்கால தாமீந் துயிர்நடப்ப - வேற்புடைய, உண்பயனா மாங்கதனி னீரெழிந்தா லோதுநூற், கிற்பஞ்சேர் செய்யுளா மின்று” (பாலாறு, பாலா, பால், பா) இவ்வாறு எழுத்துச்சுருக்கமாய் வருவனவும், “வாம மணிமே கலைபார் மயிர்குறுகி, னுமவர் பெய்யு மணிசுழை - ஏம, மயிர்நிறுவி மற்றதற்கோர் புள்ளி கொடுப்பிற், செயிர்தீர் மரமாகுஞ் சென்று.” (கூழை, குழை; ஓதி, ஒதி) இவ்வாறு மாத் திரைச்சுருக்கமாய் வருவனவும், “பூமேலா ளாரென்பார் பூம்போர் வை பென்செய்யுந், தீமேற்படிந்கொடுத்தாற் கொள்வதெவ - னாமே, நலந்திகழுஞ் செங்கோ னயநீர நெங்கோன், சிலம்பன் றிருவேங் 24கடன்” இவ்வாறு வினாவுத்தாமாய் வருவனவும், “நீத்தொழிந்த வாறைந் தடக்கிபின் னிச்சயமே, வாய்த்தமைந்த வாயில்பெண் ணையுங் - கூத்தற்கு, வானோரோ டோசை வினோநில மிவ்வல்லாற், கோளா டுடன் வருவதில்” (நிலைபாமைகடைப்பிடி; புண்ணியஞ்செய்) “எழுதுவரிக் கோலத்தா ரீவாற். குரிபார், 25தொழுதிமையார் கண் ணமைந்த தோட்டார் - 26பழுதகல, நாணிந் செறிந்தார் | நலங்கிள்ளி நாடோறும், பேணற் கமைந்தார் பெரிது.” (பொத்தகம்) (தொல்.

இணைமா. ச. † அடகு - பண்ணை; ஆடாவடகு - மகளிர்விளையாட்டு.

‡ மன்னர்கலம் - முடி (தலைமயிர்.) § இணைமா. ஓ ¶ தீத்திண்டுகையார் - வேங் கை (ஒருமாம்.) § குளா. இரத. கக. †† அழற்பெயர்ப் புணர்ச்சியான் முற்றுமுன்செடிப்பெயர் - ஜவலனஜடியென்பது ** குளா. அரசியற். கூடகூ. †† அயகண்டன் - அச்சுவக்கிரீவன்.

கருகூ நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருளையும்.

சொல். கு. சசகூ. சே. உரை) இவ்வாறு பிரேளிகைபாய் வருவன வும் [27 யூகிப்பயிற்சொல்லாய்வருவனவும் இன்னபிறவும் குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துவனவாமெனக்கொள்க.

இவ்வாறன்றி, உயிர் உணர்வு உடம்பு தலை கண் செவி வாய் மூக்கு கை கால் சோறு கூழ் பால் பாகு பாளிதம் 28 பொன் மணி முத்து நிலம் நீர் மரம் கமுகு தெங்கு யானை குதிரை ஒன்று இரண்டு கழஞ்சு துலாம் நாழி குறுணி கல்மெனவும், “நல்லா நெனப் படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங், கொல்லாமை சூழு நெறி.” † “ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற், கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.” எனவும் இப்பெற்றிச்செப்பத்தாற் பொருள்தருவன வெல்லாம் வெளிப்படைபெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 ஏழுத்தமாத்திரங்காட்டிநிற்கு மொழிகளும், மொழிமாத் திரங்காட்டிநிற்கு மொழிகளும். 2 அரசன் பெருந். 3 னூற்றெருமை. 4 (க) சித்திரைநீர்; (உ) ஆதிநைநீர். 5 அறத்திற்கே. 6 (க) மேவனசெய்யுந்; (உ) வலினசெய்யுந். 7 ஒத்தி. 8 ஒருத்தி. 9 (க) கிமிர்ந்தவை; (உ) நிவந்தன. 10 தகுதிக்கு. 11 கண்ணன். 12 கொடாஅ. 13 பொருதெழு. 14 முன்னின்ற. 15 இயல். 16 செல்வந்தம். 17 நீவாழியவே. 18 அயாஅச். 19 காலத்தாயினும். 20 நாவலர். 21 இதற்குத்துறை பாங்கி களிற்றிடை யுதவிக்கறத் தொடுகின்றலெனவும். 22 (க) கற்கறித்துங்கறிமன்கு. (உ) கற்கறித்துக்கறி. 23 கனம் 24 கடம். 25 தொழுதிமைக்கண்ணணந்த. 26 முழுதகலா. 27 யூகிப்பயிற்சொல். 28 பொன் கமுகு. (கஉ)

(269.) அதுவே,

இயற்சொற் றிரிசொ லியல்பிற் பெயர்வினை

எனவிரண் டாகு மிடையுரி யடுத்து

நான்குமாந் திசைவட சொல்லணு காவழி.

எ - ன், மேல் அவ்வாற்றற்பகுத்தசொல் இவ்வாற்றான் இத் துணையாமென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்கூறப்பட்ட சொல்லே, இயற்சொல் திரிசொல் லென்னும் கூறுபாட்டான் வருவனவான பெயர்ச்சொல்லும், வினைச் சொல்லுமென 1 இரண்டாம்; இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமென்னும் இவ்விரண்டுங்கூட நான்கு கூறுபாட்டதாம்; திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் கூடாதவிடத்து, எ - று.

இகனாற்போந்தபொருள், ²பெயரியற்சொல், பெயர்த்திரிசொல், வினையியற்சொல், வினைத்திரிசொல், இடையியற்சொல், இடைத்திரிசொல், உரியியற்சொல், உரித்திரிசொல்லென எண்வகைத்தாம், தமிழ்நாட்டிற்குரியசொல்லென்றவாறு.

‘நான்குமாம்’ என்ற உம்மைபான், அவையும் இயற்சொற் திரிசொல்லாகியும் அவற்றுட் சிலஇடைச்சொல் பெயர்வினைகளாகியும் உரிச்சொல்லுட்சில வினையாகியும் பெயராகியும் வருவன உளவெனக் கொள்க. அஃதேல், பெயர்வினையிடையுரிநான்காகுமென்று ஒன்றாக வோதலமையும்பிறவெனின், அவை பெயர்வினைபோல இலக்கணமுற்றும் ஒரு தலைபாகவேற்றுத் திணைபாவிடங்களைவிளக்கித் தனித்துநடவாவாகவின் வேறேதல்வேண்டுமென்க.

மற்று, மற்றை, பிறஎன்றற்றொடக்கத்தன, பெயரிடைச்சொல்; போல, புரைய, ஒப்ப, உறழ என்றற்றொடக்கத்தன, வினையிடைச்சொல்; சால, உறு, தவ, நனி, கழி என்றற்றொடக்கத்தன, உரிச்சொற்கள்.

‘திசைவடசொல்லணுகாவழி’ எனவே இப்பகுதிப்படுவது தமிழ்நாட்டிற்குரியசொல்லென்பதாம், திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் ஈண்டுச்சேரவும் பெறுமென்பதாம், • சேர்தல் ஒருதலையன்மையின் அவற்றிற்கு இலக்கணம் ஈண்டுக் 3கூறாரென்பதாமாயிற்று.

4இனி, இவ்வெட்டனுட் பெயர்ச்சொல்லிரண்டையும் ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழியான மூன்றினனும்உறழ ஆறும்; அவற்றை இருகிணையும் பொதுவுமான மூன்றினனும்முரணப் பதினெட்டாம்; அவற்றை ஐம்பாலும் பொதுவுமான ஆறனுமாற நூற்றெட்டாம்; அவற்றை மூன்றிடத்தானும்பெருக்க, முந்நூற்றிருபத்துநாலாம்; அவற்றை இடுகுறிமுகல் நான்கினனும் 5 தாக்க ஆயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றாரும்; அவற்றைப் பொருளாகியாறினனும்பொர ஏழாயிரத்தெழுநூற்றெழுபத்தாரும். வினைச்சொல்லையும் இவ்வாறே முந்நூற்றிருபத்துநான்கானும்பெருக்கி அவற்றை இருமுற்றீரச்சங்களான நான்கினனும்பெருக்க ஆயிரத்திருநூற்றுத்தொண்ணூற்றாரும். இடைச்சொல்லிரண்டையும் இடைச்சொல், பெயரிடைச்சொல், வினையிடைச்சொல்லான மூன்றனுமுறழ ஆறும். உரிச்சொல்லிரண்டையும் வினைச்சொல், இயற்குணப்பெயர், ! தொழிற்குணப்பெயரென்னும் மூன்றினனுமுழற

கருஅ நன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

ஆறாம். ஆக நால்வகைத்தமிழ்மொழிவிரி எண் ஒன்பதினாயிரத்தெண் பத்துநாலாம். இவ்வாற்றிப் பிறவாற்றாணும்பெருக்கப் பெரிதும் பலவாம். இவ்வாறுபெருக்கினாலும் ஏற்குமாறு அறிந்துகொள்க.

(பி - ம்.) 1 இரண்டாய்இடைச். 2 பெயரியற்சொல்லும்..... ..உரித் திரிசொல்லுமென. 3 கூறாமென்பதூஉம். 4 இவ்வெட்டனுள். 5 (க) பெருக்க; (உ) மாற. (கஈ)

(270) செந்தமிழாகித் திரியா தியார்க்கும்
தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய வியற்சொல்.

எ - ன், “மேல் இயற்சொல்” என்றார், அஃது இஃதென்பதுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ன்.) செந்தமிழிலத்துமொழிபாப்ச் சொல்லாணும்பொருளானும்திரியின்னிக் கற்றார்க்கும் கல்லாதார்க்குமொப்பந் தம்பொருள்விளக்கும் இயல்பினைபுடையன இயற்சொல்லாவன. எ - று.

வ - று. அவன், அவள், மகன், மகள், மக்கள், மாந்தர், உடம்பு, உறுப்பு, பொன், மணி, முத்து, மாலை, மணல், நீர், நெருப்பு, காற்று, சோறு, புடைவை, யானை, குதிரை, மயில், குரில், மா, பலா, தெங்கு, கமுகு எ - ம், சிலம், மண், தறை, பேடு, பள்ளம், குளம், குழி, யாறு, கடல் எ - ம், பாண்டு, பருவம், திங்கள், இன்று, நாளை, இரா, பகல் எ - ம், தலை, முகம், கண், காது, கை, கால், கொம்பு, கொழுந்து, இலை, புது, காய், பழம், வேர் எ - ம், உணர்வு, ஒளி, கறுப்பு, சிவப்பு, வட்டம், சதுரம், வெம்மை, தண்மை, கைப்பு, புளிப்பு, துவர்ப்பு, உவர்ப்பு, உறைப்பு, ஒப்பு, பொலிவு எ - ம், நிறல், இருத்தல், கிடத்தல், நடத்தல், ஓடல், பாடல், கொள்ளல், கொடுத்தல் எ - ம் 2பொருளாகியாறுபொருளையும் பெயரியற்சொல் விளக்கினவாறு. உண்டான், உறங்கினான், நின்றான், நினைந்தான், எழுதினான், ஓதினான், பார்த்தான், பழித்தான், வந்தான், போனான் என வினையியற்சொல்வந்தவாறு. மற்று, மற்றை, பிற என இடையியற்சொல்வந்தவாறு. *குழக்கன்று, உப்புக்கூர்த்தது, 3அலமந்து திரியாநின்றான், அதிர்ந்திருந்தான், நோய்தீர்ந்தது என உரியியற்சொல்வந்தவாறு. பிறவும் இவ்வாறேவழங்குமியற்சொற்களெல்லாம் ஆராய்ந்துகொள்க.

(பி - ம்.) 1 உர்ப்பு, காழ்ப்பு, தித்திப்பு. 2 பொருளாதியாறம்பெய
ரியற்சொல். 3 அலந்து. (கச)

(271.) ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் லாகியும்
பலபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியும்
அரிதுணர் பொருளன திரிசொல் லாகும்.

எ - ன், மேல்திறத்தமுறையானே திரிசொல்லாவனஉணர்த்து
தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருபொருளைக்கருகிய பலசொல்லாகியும், பலபொ
ருளைக்கருகியஒருசொல்லாகியும், கல்லாதார்க்கு அறியலாகப்பொரு
ளாவான, 1 திரிசொல். எ - று.

இச்சொல்லிற்கு வேறோர்இயற்சொற் கொடுவந்து திரித்துச்
சொல்லவேண்டிதலால், திரிசொல்லெனக்கொள்க. இதற்குப் பிற
வாறுசொல்லுவாருமுளர்.

வ - று. வெற்பு, விலங்கல், விண்டு, அடுக்கல், பொற்றை, பொ
ருப்பு, பொறை, அறை, நவிரம், குன்று, குவரி, வரை, சிலம்பு,
ஒங்கல் எ - ம், படி, பார், புடவி, பொழில், இடம் எ - ம், எல்வி,
நங்குல், அல்கல், அல் எ - ம், கொங்கை, குருக்கண், குயம்,
வல்லு எ - ம், சுணங்கு, துத்தி, உத்தி, திதலை, தொய்யில் எ - ம்,
துய்த்தல், மிசைதல், நுகர்தல், அயிரல் எ - ம் இவை முறையே
பொருளாதியாறணன், ஒருபொருள்கருகிய பலபெயர்த்திரிசொல்.
இயங்கினான், எகினான் எனவிலை ஒருதொழில்குறித்த பலவினைத்
திரிசொல். சாத்தனை, வந்தாயே; கூத்தனை, வந்தாயோ எ - ம்,
“*ஒரு 2வுவாறு னுறழ்வின்றி யொத்ததே”, “†குறவரு மருளுங்
குன்றம்” எ - ம் வருமிவை வினாஒருமையினும் உயர்வுசிறப்பொரு
மையினும்வந்த பலவிடைத்திரிசொல். உறு, தவ, நனி, கழி எனு
மிவை மிகுகிபொருமைபைத்தழுவிப் பல உரித்திரிசொல். பிறவு
மன்ன.

இனிப் பலபொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல்வருமாறு:
உத்தி, ஒடை, நறவம், வாரணம் என்றற்றொடக்கத்தன. இவற்றுள்,
உத்தியென்பது, கொப்பூழினையும் ஆற்றிடைக்குறையினையும் தேர்
க்தட்டினையும் யாழ்ப்பத்தற்றுளையினையுமுணர்த்தும். ஒடையென்

கக0 கண்ணால் மூலமும், மயிலகாதருரையும்.

பதி, யாணைப்பட்டத்தினையும் ஒருமரத்தினையும் ஒருகொடியினையும் நீர்நிலையினையுமுணர்த்தும். 3நறவுமென்பது, கள்ளினையும் ஒருகொடியினையுமுணர்த்தும். வாரணமென்பது, கோழியினையும், பன்றியினையும், யானையினையும், சங்கையுமுணர்த்தும். துஞ்சினார், ஒதுங்கினார், மாண்டது என்றற்றொடக்கத்தன, பலதொழில்குறித்த ஒரு தொழிற்றிரிசொல்; இவற்றுள், துஞ்சினாரென்பது, உறங்கினாரென்பதனையும் இறந்தாரென்பதனையுமுணர்த்தும். ஒதுங்கினாரென்பது நடந்தாரென்பதனையும் ஒடுங்கினாரென்பதனையுமுணர்த்தும். மாண்டதென்பது மாட்சிமைப்பட்டதென்பதனையும் மாய்ந்ததென்பதனையுமுணர்த்தும். பிறவுமன்ன. தில், மன், மற்று, கொல் என்றற்றொடக்கத்தன, பலபொருள்கருகிய ஓரிடைத்திரிசொல். 'கடியென்கிளவி' முதலாயின, பலகுணந்தழுவிய ஒருரித்திரிசொல். பிறவுமன்ன.

(பி - ம்) 1 திரிசொல்லாவன. 2 உவமை. 3 நறவுமென்பது. (கரு)

(272.) செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்
ஒன்பதிற் நிரண்டினிற் றமிமொழி நிலத்தினும்
தங்குறிப் பினைவே திசைச்சொ லென்ப.

எ - ன், மேல்திறுத்தழைபாணை, முன்னின்ற இயற்கொல்லும் திரிசொல்லுமுணர்த்தி, அவற்றின்பகுதியாய் இடையில்கின்றவற்றைத் தத்தமோத்துக்கொள்ளுணர்த்தியபிறிது எஞ்சியவிரண்டினும் திசைச்சொல்லாமாறு உணர்த்துதல் நுகழிற்று.

(இ - ள்.) செந்தமிழ்நிலத்தைச்சேர்ந்த பன்னிருநிலத்தினும் இருவகைத்தமிழாம் ஒருமொழிநிலத்தைப்பொழிந்த பதினேழ்நிலத்தினும் தத்தங்குறிப்பினுவழங்குவனவற்றைத் திசைச்சொல்லென்று சொல்லுவர், ஆசிரியர். எ - று.

செந்தமிழ்நிலமும் அதனைச்சேர்ந்த பன்னிருநிலமும் மற்றைப் பதினேழ்நிலமுமாக நிலம்முப்பதாம்நிறுவனின், ஆகாது; பதினெழுபடி பதினெண்மொழியென்றே உலகத்து வழங்குவருதலின், அவற்றுள், ஈண்டொழித்த தமிழொன்றே இப்பதினெழுபதுபாலும் பட்டதென்க. அவற்றுள்ளும் ஒன்று செந்தமிழென்றும் அல்லன கொடுத்தமிழென்றும் கூறப்படும். அவற்றுள், செந்தமிழ்நிலம், கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற்கும் வையைபாற்றின்² வடக்கும் மருத

யாற்றின்³தெற்குமாம். கொடுத்தமிழ்சிலம், அதனைச்சூழ்ந்த, “தென் பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா 4வேள்பூழி, பன்றி 5யருவா ளதன் வடக்கு - நன்றாய, சீத மலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சே, ரேதமில் சீர்ப் பன்னிருநாட் டெண்” என்னும் இப்பன்னிருநாடுமாம், அவற்றுள், தென்பாண்டிநாட்டார் ஆவினைப் பெற்றமென்றும் சோற்றினைச் சொன்றியென்றும், குட்டநாட்டார் தாபைத் தன்னையென்றும், குடநாட்டார் தந்தையை அச்சினென்றும், கற்காநாட்டார் வஞ்சீரைக் கையரென்றும், வேணாட்டார் தோட்டத்தைக்கிழாரென்றும், பூழிநாட்டார் சிறுஞாத்தைப் பாழியென்றும், பன்றிநாட்டார் செறுவைச் செய்யென்றும், 7அருவாணாட்டார் சிறுஞாத்தைக்கேணியென்றும், 8அருவாள்வடதலையார் புரியை எகினமென்றும், சீதநாட்டார் தோழனை எலுவனென்றும், 9மலாடார் தோழியை இருளையென்றும், புனனாட்டார் தாபை ஆயென்றும் வழங்குவர். பிறவும் அறிந்துகொள்க.

தமிழொழி பதினேழ்சிலமாவன : “சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந் துளுக்குடகங், கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந் ¹⁰தெலிங்கங் கலிங்கம் வங்கம், கங்கமகதங் கடாரங் கவுடங் கடுங்குசலந், தங்கும் ¹¹புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதி நேழ்சிலந் தாமிவையே” என்பன. ‘அருமணம் ¹²காம்போசம் ஈழம் கூவிளம் ¹³பல்லவமங்கம்’ என்பன முதலானவை, இவற்றின்பரியாயமும் இவற்றின்பேதமுமாய் இவற்றுள்ளே அடங்குமென்க. இவற்றின்மொழிகளும் வந்த வழி அறிந்துகொள்க ; “கன்னித் தென்கரைக் கட்பழந் தீவஞ், சிங்களங் ¹⁴கொல்லங் கூவிள மென்னு, மெல்லையின் புறத்தவு மீழம் பல்லவங், கன்னடம் வருகு கலிங்கந் தெலிங்கம், கொங்கணந் துளுவங் குடகங் குன்ற, மென்பன குடபா விருபுறச் சையத், ¹⁵துடனுறைபு பழகுந் தமிழ்திரி நிலங்களும், முடியுடை மூவரு மிடுநில வாட்சி, ¹⁶யரசுமேம் பட்ட குறுநிலக் குடிகள், பதினமரு முடனிருப் பிருவரும் படைத்த, பன்னிரு திசையிற் சொன்னய முடையவும்” என்றார் அகத்தியனர்.

(பி - ம்.) 1 என்றும்அவற்றுள்ளும். 2 தெற்கும். 3 வடக்கும். 4 வேண். 5 அருவா. 6 கிழவென்றும். 7 அருவாநாட்டார். 8 அருவாவடதலை. 9 (அ) மலாடர்; (உ) மலாடுநாட்டார்; (ஈ) மலையமானாட்டார். 10 தெலுங்குவங்கக்கலிங்கம். 11 தமிழ்ப்புவி சூழ். 12 காம்போதியீழம் 13 பல்லவம்வங்கம். 14 கொல்லமென்னும். 15 உடனுறைபுறப்பழகுந். 16 ஆட்சியாகமெய்ப்பட்ட. (கசு)

ககூஉ நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

(273) பொதுவெழுத் தானுஞ் சிறப்பெழுத் தானும்
ஈரொழுத் தானு ிரியைவன வடசொல்.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே வடமொழியாவன உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவான எழுத்
தானும் ஆரியத்திற்கேயுரிய எழுத்தானும் ¹இவ்விரண்டெழுத்தா
னும் நடப்பனவாம், ஆரியச்சொற்கள். எ - று.

வ - று. அமலம், இராகம், உபமம், எகம், ஒது; காமலம்,
கீர்த்தி, குங்குமம், ²கோபம்; சாணம், சிக்கணம், †சஞ்சு, சென
ளம்; ஞானம், ஞேயம்; ³இடங்கணம்; தமாலம், தாரம், திலகம்,
தீரம்; நாமம், நீலம், நானம்; பானம், பினம், புராணம்; மனம்,
மானம், மீனம், மூலம், மௌனம்; யானம், யூபம், யோகினி, யௌ
வனம்; இராவணன், உருபம், உரோமம்; இலிபி, உலூதம், இலே
பம், உலோபம்; வாரம், வீரம், வேணு, வைரம் என்றற்றொடக்கத்
தன பொதுவெழுத்தானவருவன. கந்தம், சேதம், சதம், ⁴இட்டம்,
திண்டிமம், தீர்க்கம், போதம், போகம், சத்தம், சட்டம், சுகம்,
சிங்கம், குதை என்றற்றொடக்கத்தன ஆரியத்திற்கேயுரிய எழுத்
தான் வருவன. அரன் அரி, அயன் ⁵அருகன்; கடினம், குரகம்,
கேதம், கணம்; சண்டம், சலம், சாதி, சச்சரை; தூங்கம், தூலம்,
தூரம், துரை; பாடம், பலம், பேரம், பூதம்; மோகம்; யாகம்;
இராகம்; வந்தனை; சூலம்; நடம்; ஆரம்; சோமன், தூளி; பக்
கம் என்றற்றொடக்கத்தன பொதுவும் சிறப்புமான ஈரொழுத்தானும்
வருவன.

இஃது, ஒரு நிலத்திற்கேயுரியதன்றிப் பதினெண் பூமிக்கும்
விண்ணிற்கும் புவனாகிக்கும் பொதுவாய் வருதலின், திசைச்
சொல்லின் அடக்காது வேறேறினாரென்க. ⁶அஃதென்னை? வடக்
கண்மொழியென்றாராலோவெனின், ஆண்டு வழக்குப்பயிற்சியை
நோக்கி அவ்வாறு கூறினாரென்க.

(பி - ம்.) ¹ ஈரொழுத்தானுமானதும்மூன்று. ² கோவலம், சாணம்.
³ இடபங்கணம். ⁴ இடிட்டபம், தீர்க்கம். ⁵ அருகன், சிங்கம், மோகம்.
⁶ அஃதேல். (கஎ)

ஒது - பூனை.

† சஞ்சு - பறவையின் மூக்கு.

(274.) இடுகுறி காரண மரபோ டாக்கம்

தொடர்ந்து தொழிலல காலத் தோற்று

வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா விடத்தொன்

றேற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே.

எ - ன், இவ்வதிகாரத்துட் சொல்லுணர்த்துவான் எடுத்துக் கொண்டு ஒருவகையான் அச்சொல்லாவது இன்னதென்பதும் அதன் பகுதியும் அதற்கு ஆதாரமானபொருளும் பொருட்கூறும் அவற்றை உணர்த்துமிடமும் உணர்த்தும்பகுதியு முரைத்துப் பின்னும் அதனையே பெயர்முதலாக வகுத்தும் விரித்தும் உணர்த்துவான்றொடங்கினார், அவற்றுள், இச்சூத்திரம் பெயர்க்குப்பொதுவிதியும் அதன் பகுதியுமுணர்த்துதலுதவிற்று.

(இ - ள்.) தனித்தும் தொகுத்தும் மறைத்தும் வழங்குதற் பொருட்டு இதற்குகுபெயரென்று இட்ட இடுகுறியும், பொருளாகி ஆறும் கருத்தாவும் மிகவுமான 'காரணமும், வரலாறுனகாரணமும் ஒன்றன்பெயரை ஒன்றற்கு ஆக்கலும் ஆகும் இந்நான்குபகுதியையும் பற்றி, வினைநிமித்தமாகவரும் பெயரொன்றும்காலங்காட்ட அல்லன காலங்காட்டாவாய் எட்டுவேற்றுமைபுஞ்சார்தற்கு இடனாய்த் திணை பாவிடங்களில் ஒன்றற்குரியவாயும் பலவற்றிற்குரியவாயும்வருவன, பெயர்களாம். எ - று.

மரபுப்பெயரும் ஆகுபெயரும் காரணப்பெயருள் அடங்குமே னும், முதலது இடுகுறியாயமரபுகாரணமாகவும், ஆகுபெயர் பகுதி விசுதிபாப்க் காரணம்விளக்காததாகவும்வருதலின், அவ்வேறுபா டறிதற்கு வேறேறிகிறொன்க.

வ - று. சாத்தன், கொற்றன், கூத்தன், கெத்தன், நாகன், தேவன், பூதன், தாழி, கோதை, முட்டை, பொன்னன் என்றற் றொடக்கத்தன தனித்துவழங்கிடுகுறி. சனம், படை, சேனை, நிரை, தொறு, உலகு, நாடு, ஊர் என்றற்றொடக்கத்தன தொகுத்துவழங் கிடுகுறி. இடக்கரடக்கன்முதலானமூன்றுவழக்கும் மறைத்துவழங் கிடுகுறி.

குழையன், கோலன், வில்லி, வாளி, பொன்னன், பூணன் எ - ம், வெற்பன், நாடன், ஊரன், சேர்ப்பன், வானன், நிலத்தன், அகத்தன், புறத்தன் எ - ம், காரான், கூதிரான், யோட்டையான், அறுதிங்களான், ஆதிரையான் எ - ம், நெடுமுக்கன், தாழ்காதன்,

ககச நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

குமுலன், தோளன், கூனன், குருடன், கொம்பன், வாலன் எ - ம், அறிவன், புலவன், சிறியன், பெரியன், செய்யான், கரியான், கடியான், இனியான், சேயனான், ஏறான் எ - ம், உழவன், வாணிகன், ஒற்றன், தூதன், உண்டான், உறங்கினான், வருகின்றான், போகின்றான், காப்பான், கடிவான் எ - ம், வள்ளுவப்பயன், குயக்கலம், தொல்காப்பியம் எ - ம், கமுகந்தோட்டம், காரைக்காடு எ - ம் முறையே எண்வகைக் காரணப்பெயரும் வந்தவாறு.

தேவன், தேவி, மகன், மகள், மக்கள், மாந்தர், மைந்தர், ஆடே, மகடே, நாகன், நாகி, யானை, குதிரை, ஆமா, நாய், நரி, மயில், குயில், பொன், மணி, மரம், பனை, தெங்கு, நீர், வளி, நெருப்பு எ - ம், வான், நிலம், அகம், புறம், சிழ், மேல், குழி, அவல் எ - ம், ஊழி, யாண்டு, அபனம், இருது, மதி, பக்கம், நாள், இரா, பகல், யாமம், நாழிகை, மாத்திரை எ - ம், கை, கால், தலை, சினை, தளிர், பூ, காய் எ - ம், வட்டம், சதுரம், குறுமை, நெடுமை, கருமை, சிவப்பு, தண்மை, வெண்மை, கைப்பு, இனிப்பு, புளிப்பு, விரை, மணம், உண்மை, இன்மை, நன்மை, தீமை, வன்மை, மென்மை எ - ம், 2 உண், தின், உணல், தினல், உணப்படல், தினப்படல், ஏவப்படல், 3 உண்பாடு, தின்பாடு எ - ம் வரும் இத்தொடக்கத்தன பொருளாகி அறுபொருளிகுறி மரபுகாரணப்பெயர். அவன், அவள், அவர்; அந்நிலம், அந்நாள், அக்கை, அக்குணம், அவ்வுண் எ - ம், எவன், எவள், எவர்; எந்நிலம், எந்நாள், எக்கை, எக்குணம், எவ்வுண் எ - ம் இவ்வாறு அவை சுட்டுவினாக்களாகித்துவரும்; ஏனைச் சுட்டு வினாக்களோடும் இப்படியே ஒட்டுக.

தெங்கு கடு என்றற்றொடக்கத்தன ஆகுபெயர்; அவை முன்னர்க் காட்டினும்.

இவற்றுள்ளும் சாத்தையுடையான் சாத்தன்; பொன்னையுடையான் பொன்னெனக்கொள்ளின் அவை காரணப்பெயராமென்க.

சங்கரன், அருகன், நான்குமகன், நாமாயணன், தேவன், தேவி என்னும் இத்தொடக்கத்தனவாகிய காரணப்பெயர், மக்கட்காயினும் விலங்குட்காயினும்வரின், இந்நகுறிப்பெயராமென்க. அகலம் ஊரையிற்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 காரணமுமரபால்வருங்காரணமும். 2 உண், தின், உணல். 3 உண்பாடு, தின்பாடு. (கஅ)

(275.) அவற்றுள்,

கிளையெண் குழைமுதற் பலபொரு டிணைதேம்

ஊர்வா எனகம்புற முதல நிலன்யாண்

டிருது மதிநா ளாதிக் காலம்

டு தோள்குழன் மார்புகண் காது முதலுறுப்

பளவறி வொப்பு வடிவு நிறங்கதி

சாதி குடிசிறப் பாதிப் பல்குணம்

ஓத லீத லாதிப் பல்வினை

இவையடை சுட்டு வினாப்பிற மற்றோ

க0 நெற்ற னவ்வீறு நம்பி யாடே

விடலை கோவேள் குருசி ரோன்றல்

இன்னன வாண்பெய ராகு மென்ப.

எ - ன், மேல், “ ஒன் மீறற்பவும் ” என்றார், அவற்றுள் ஆண் பாற்குரிய பெயருணர்த்துதல் நதவிற்று.

(இ - ள்) மேற்பொதுவகைபாற்சொல்லியபெயர்களுள், நான் குகிலையும் எண்ணும் திரளுமுதலான பலபொருளையும், குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம் செப்தலென்னும் ஐந்திணைபையும், தேசமும் ஊரும் வானும் அகமும் புறமுமுதலாகிய சிலத்தையும், யாண்டும் பருவமும் சிங்களும் நாளுமுதலான காலத்தையும், தோளும் குழ லும் மார்பும் கண்ணும் காதுமுதலான உறுப்பையும், அளவும் அறி வும் ஒப்பும் வடிவும் நிறனும் கசியும் சாதியும் குடியும் சிறப்புமுத லான பண்பையும், ஓதலும் ஈதலுமுதலான பல்தொழிலையும் இவற் றைப்பொருந்திவரும் மூன்றுசுட்டையும், மூன்று முதல்வினையையும், பிறவென்பதனையும், மற்றபென்பதனையும் பொருநகி எனகரத்தைசுற கக்கொண்டுவரும்பெயர்களும், நம்பியென்பதும், ஆடேவென்பதும், விடலையென்பதும், கோவென்பதும், வேனென்பதும், குருசிலென் பதும், தோன்றலென்பதும் இவைபோல்வன பிறவுமானபெயர்களும் ஆண்பாற்குரியபெயர்களாமென்று சொல்லுவாபுலவர். எ - று.

ஆண்பாற்கெனவே உபயோகிண்பென்பதும் ஒருமைபென்பதும் தானேவிளங்கும். மேல்வருவனவற்றிற்கும் இவ்வுரை ஒக்கும்.

“தநது, எனக முதலா மகா பிடைபிட்டு, னளரவா மீற்றின சுற்றப் பெயரே” என்பதனைக் கிளைபெயரறிக.

கககக கன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

வ - று. தமன், நமன், துமன், எமன் எ - ம், ஒருவன் எ - ம், அவையத்தான், ஆத்திகோசத்தான், சங்கத்தான் எ - ம், பொருளன், பொன்னன், முடியன் எ - ம் வருமிவை பொருள்தொடர்ந்தன. வெற்பன், பொருப்பன், சிலம்பன், நாடன், கானவன், குறவன் எ - ம், எயின், மறவன், வேடன் எ - ம், புறவன், பொதுவன், அண்டன், ஆபன் எ - ம், மகிழ்நன், ஊரன், வினைநன், காமன் எ - ம், கொண்கன், சேர்ப்பன், துறைவன், படவன், பரவன், பரதவன், துளையன் எ - ம், அருவாளன், சோழிபன், கொங்கன், கன்னடன், கலிங்கன், தெலிங்கன் எ - ம், கருஆரான், மதுரையான், கச்சியான், கோழியான், மருஆரான் எ - ம், வானான், அகத்தான், புறத்தான் எ - ம், நிலத்தான், பிலத்தான் எ - ம் வரும் இவை இடம் தொடர்ந்தன. ஈராட்டையான், மூவாட்டையான், எ - ம், காரான், கூதிரான் எ - ம், தைபான், மாசிபான் எ - ம், மூலத்தான், பூசத்தான், ஓணத்தான், எ - ம், நெருகலான், இற்றையான், முற்காலத்தான், இக்காலத்தான் எ - ம் வரும் இவை காலத்தொடர்ந்தன. கிணியோளான், சுரிமுழலன், வரைமார்பன், செங்கண்ணன், அலைகாதன், எ - ம், குருடன் எ - ம் வருமிவை சினைதொடர்ந்தன. பெரியான், சிறியான் எ - ம், அறிவன், புலவன் எ - ம், பொன்னொப்பான், மணியொப்பான் எ - ம், கூனன், குறன் எ - ம், கரியான், செய்பான் எ - ம், மகன், மானிடவன், தேவன், நரகன் எ - ம், ஆரசன், அந்தன், வணிகன், வீரனுக்கன், கைக்கோளன், கணவாளன் எ - ம், சேரன், சோழன், பாண்டியன், கங்கன், ² கட்டிமான், காடவன், கோனூர்கிழான், தேனூர்கிழான், அம்பர்கிழான், வல்லங்கிழான், ³ அருருடையான், பழையனூருடையான் எ - ம், ஆசிரியன், படைத்தலைவன், சேனாவரையன் எ - ம் வருமிவை பண்புதொடர்ந்தன. ஒதுவான், ⁴ சுவான் எ - ம், உண்பான், உறங்குவான், கணக்கன், பிணக்கன், திருடன் எ - ம் வருமிவை தொழில் தொடர்ந்தன. அவன், அவ்வழியான், அந்நாளான், அக்குழலான், அக்கியான், அக்கத்தனென் அகாச்சுட்டுடன் பொருளாதியாறும் தொடர்ந்தன. ஏனைச்சுட்டுவினாக்களினும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. பிறன், மற்றையான், பிறவிடத்தான், மற்றையிடத்தான்; இவ்விரண்டோடும் ஏனைநாங்கிடத்தும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. சுட்டுமுதலாயின எப்பொருளினும் அறித்துவருதலின், வேறேதுதினொன்க.

க. - பெயரியல். 7.4 (அ.) (1) கசுள

பொருளாகியாறுவகையினும், 'முதல்' 'ஆதி' என்றுசொன்ன மையான், அவற்றிற்கு வரும் பகுதிகளும் அவற்றின்பரியாயச் சொற்களும் கொள்க.

இறுதிக்கண், 'இன்னன' என்றதனால், வில்லி, வாளி, மீளி, குடுமி, சென்னி, கிள்ளி, செட்டி, கொற்றந்தை, சாத்தந்தை, வடுகந்தை, சேய், ஏந்தல் என்றற்றொடக்கத்தனவும், சுட்டுநீண்டு ஆண்டையான், ஆங்குணன், ஆரீடையானென வருவனவும், ஏனைச் சுட்டுநினைக்காரில் இவ்வாறுவருவனவும் பிறவும் கொள்க.

இரட்டாம் பட்டினவன், இக்குகிரை சோனகன், இவ்விபாணை 5 பப்பரவன் என்பனவும், அருமணவன், சாத்தன், கொற்றன், வலியான், வயான், கலுழன், அலவன், கருடன், இகலனென்றற்றொடக்கத்தனவும் 6 உயர்நிணையாக 7 ஓதாமையான் உயர்நிணை ஆனொரு மைப்பால் ஆகாவென்க.

(பி - ம்.) 1 மகாவிடைநிலையிட்டு, னனரவாலிற்றன சுற்றப். 2 கட்டி மான், காட்டுவன், கோனுழான், தேனுழான். 3 அரசுடையான். 4 ஈகையன், ஊணன், தீனன், உறங்குவான். 5 பப்புவன். 6 உயர்நிணைப்பாலன் மையின் ஒதிற்றிலர். 7 ஓதாதலால். (கசு)

(276.) கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களுள்
ளவ்வொற் றிகரக் கேற்ற வீற்றவும்
தோழி செவிலி 'மகடே நங்கை
தையலோ டின்னன பெண்பாற் பெயரே.

எ - ன், பெண்பாற்குரியபெயர் இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற் கிளைமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட பொருட்பகுதிகளுள், னகரவொற்றிற்கும் இகரத்திற்குமேற்ற சுற்றுவருவனவும், தோழி செவிலி மகடே நங்கை தையலென்பவற்றுடனே இவை போல்வனபிறவும் பெண்பாற்குரிய பெயர்களாம். எ - று.

'ஏற்றவீற்றவும்' என்றது, இவற்றுள்ளும் ளவ்வொற்றேற்பன சிலவும் இகரமேற்பனசிலவும் ஒன்றே இரண்டும் ஏற்பனசிலவும் இரண்டும் ஏலாதனசிலவுமாமென்றற்கெனக்கொள்க.

வ - று. தமள், நமள், நுமள், எமள், அவையத்தாள், அத்தி கோசத்தாள், சங்கத்தாள், பொருளாள், பொன்னாள், முடியாளென இவ்வாறே ளகரவீற்றிற்கு ஏற்பனவறிந்து ஒட்டுக. ஒருத்தி, !

ககாஅ நன்னால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

குறத்தி, எயிற்றி, மறத்தி, உழத்தி, ஆய்ச்சி, பரத்தி, கிழத்தி, அரு வாட்டி, சோழிச்சி, கொங்கிச்சி, கன்னடிச்சி, கலிங்கிச்சி, தெவிங் கிச்சி, மானிடத்தி, தேவி, நாகி, அரசி, வீரணுக்கிச்சி, கைக்கோ ளிச்சி, கணவாட்டி, 2கோ.நூர்கிழத்தி, தே.நூர்கிழத்தி, அம்பர்கிழ த்தி, வல்லங்கிழத்தி, அரருருடைச்சி, பழையநூருடைச்சி, படைத் தலைவி, சேனாவரசி, கணக்கிச்சி, 3வெள்ளாட்டிச்சி, பிணக்கிச்சி, திருடி என்பன இகர மேற்றன. திணிதோளார் திணிதோளி, கரி குழலார் கரிகுழலி, செங்கன்னாள் செங்கண்ணி, அலைகாதாள் அலைகாதி, கூனாள் கூனி என்பன இரண்டறும் ஏற்றன. வெற்பன் நாடன் சிலம்பன் சேர்ப்பனென்றற்றொடக்கத்தனசில இரண்டறும் ஏலாவாயின.

இன்னன' என்றதனான், இகுளைமுதலாயின கொள்க. பரு வப்பெயரான பேதைமுதலேமும் காலப்பெயருள் அடங்குமெனக் கொள்க.

கோள், தோள், தேள், நாளென்றற்றொடக்கத்தன உயர் திணையன்மையின், ஈண்டைக்கு ஏலாவென்க.

(பி - ம்.) 1 மகவேங்கை. 2 (க) கோனுழத்தி; (உ) கோனுழைச்சி. 3 வெள்ளாடிச்சி. (உ0)

(217.) கிளந்த கிளைமுத லுற்றரவ் வீற்றவும்
கள்ளெ னீற்றி னேற்பவும் பிறவும்
பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும்.

எ - ன், பலர்பாற்பெயராவன உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) கிளைமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பொருளைத்திணையும் பொருந்திவந்த ரகரவொற்றை ஈறாகவுடையமொழிகளும், அப்பொருளிற் கள்ளென்னும்விசுவை ஈறாகவுடைய மொழிகளுள் ஈண்டைக்குப் பொருந்துவனவும் இவைபோல்வன பிறவும் பல்லோர் பாற்குரிய பெயர்களாம் எ - று.

இவற்றிற்கு உதாரணம் ஆண்பாற்பெயர்க்கு மேற்காட்டிய உதாரணங்களை ரகரவீறாகத்திரித்து, தமர் நமர் நுமர் எமரென இவ்வாறே ஒட்டிக்காண்க.

கள்ளீற்றுப்பெயர்கள்: அடிகள், முனிகள், மணுக்கள், கோக் கள், வேள்கள், விடலைகள், வில்லிகள், வாளிகள், பள்ளிகள், 1கணி

கள், மயரிகள், மடந்தைகள், பரத்தைகள், உழத்திகள், மறத்திகள், குறத்திகள், வலைச்சிகள், புலைச்சிகளென்றற்றொடக்கத்தன. 'பிறவும்' என்றதனால், வேறுவருவன உளவேனும்கொள்க; அவர்கள், அரசர்கள், பார்ப்பார்கள், உண்டவர்கள், உறங்கினவர்களென்றற்றொடக்கத்தன 2 ரகாரவொற்றும் கள்ளென்னும்விசுவாசத்தினாலும் முதலின்ற ரகாரவொற்றே பால்விளக்கும்; ஏனைபது 3 வாய்பாடு நிரம்பல்மாத்நிரையேபாவதல்லது பாலுணர்த்தாதென்க;

இவ்வுரை: உண்டார்கள், உண்ணுகின்றார்கள், உண்பார்கள்; உண்ணார்கள்; உறங்குகின்றார்கள், உறங்குகின்றார்கள், உறங்குவார்கள்; உறங்கார்கள் எ - ம், வில்லினர்கள், ஆண்டையர்கள், நாளினர்கள், கையினர்கள், கரிபர்கள், செலவினர்கள் எ - ம் வரும் வினைக்கும் வினைக்குறிப்பிற்கும் ஒக்கும்.

நாங்கள், நிகளென்றற்றொடக்கத்தன உயர்நினைபன்மையின், ஈண்டைக்கேலாவென்க.

(பி - ம்.) 1 கன்னிகள், வயிரிகள், மடந்தைகள். 2 ரகாரவொற்றின் மேல் அக்களென்விசுவாசத்தினால். 3 வாய்பாடன்று நிரம்பல். (உக)

(278) வினாச்சுட்டுடனும் வேறு மாம்பொருள்

ஆதி யுறுதுச் சுட்டனை யாய்தம்

ஒன்றெனெ னினன்ன வொன்றன் பெயரே.

எ - ன், நிறுத்த முறைபானே அஃரிணையொருமைப்பெயராவன உணர்த்துதல் நடவற்று.

(இ - ள்) மூன்று முதல்வினாவையும் மூன்றுசுட்டையுமிதும் அடாதும்வரும் பொருளாதியாநினைபுமுற்ற துவ்வீற்றுமொழிகளும், மூன்றுசுட்டையுமிணந்த ஆப்தாமித்தமொழிகளும், ஒன்றென்னுமென்னும், இவைபோல்வனபிறவும் அஃரிணையொருமைப்பாற்பெயர்களாம். எ - று.

வ - று. எது, எவ்விடத்தது, எந்தானது, எங்கோட்டது, எந்திறத்தது, எந்தையது எனவரும். இவ்வாறே ஏனை வினாக்களுடனும் மூன்று சுட்டுக்களுடனுமொட்டிப் பொருளாதியாறும் வினாச்சுட்டுக்களுடன் துவ்வீற்றுவதவாறு காண்க. ஏகாரவினா இட முதலைந்நினும் யாவினாக்காலமுதல்களான்கினும் வருதல் அரிய தெனக்கொள்க. குழையது, சிலத்தது, முலத்தது, வாலது, குறி

கன0 நன்னால் மூலமும், மயிலேநாதருரையும்.

யது, ஆடலது எனப் பொருளாகியாறும் தனியே துவ்வீறாக வந்த வாறு. அஃது இஃது உஃது எனச் சுட்டணையாய்தப்பெயர் வந்த வாறு. ஒன்று என எண் வந்தவாறு. 'இன்னன' என்றதனால், பிரிது மற்றையது என்றற்றொடக்கத்தனவும் கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ (எ) வினாச்சுட்டுக்களுடனொட்டியும்; (உ) வினாச்சுட்டுகளினுமொட்டி. (உஉ)

(279.) முன்ன ரவ்வொடு வருவையவ்வும்
சுட்டிது வவ்வங் கள்ளிற்று மொழியும்
ஒன்ற லெண்ணு முள்ள வில்ல
பல்ல சில்ல வுளவில பலசில
¹இன்னவும் பலவின் பெயரா கும்மே.

எ - ன், அஃநிணைப்பன்மைப் பெயராவன உணர்த்துதல் முதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் அஃநிணையொருமைப்பாற்கு ²ஒசிய பெயர்களின்மேலேவரும் வையிற்றுமொழிகளும், அகரவீற்றுமொழிகளும், சுட்டொடுகடிய வகரவீற்றுமொழிகளும், கள்ளென்னுள்விசுதியை நுகரக்கொண்டவரும் பெயர்களும், ஒன்றென்பதனை பொழித்த எல்லாவெண்ணும், உள்ளவென்பது முதலான எட்டும், இவைபோல் வனபிறவும் அஃநிணைப்பன்மைப்பாற்குரிய பெயர்களாம். எ - று.

வ - று. எப்பொருளவை, எவ்விடத்தவை, எந்நாளவை, எக் கோட்டவை, எந்நிறத்தவை, எந்நடையவை எ - ம், எப்பொருள எப்பொருளான, எவ்விடத்த எவ்விடத்தன, எந்நாள எந்நாளன, எக்கோட்ட எக்கோட்டன, எந்நிறத்த எந்நிறத்தன, எந்நடைய எந்நடையன எ - ம் வரும். இவ்வாறே ³வனைவினாக்களுடனும் மூன்று சுட்டுக்களுடனும் ஒட்டிப் பொருளாகியாறும் வினாச்சுட்டுக்களுடன் வையிற்றும அகரவீற்றுமாய் வந்தவாறுகாண்க. அவ், இவ், உவ் எ - ம், நிலங்கள், நீர்கள், மரங்கள், நாய்கள், நரிகள், மஞ்ஞைகள், கிள்ளைகள் எ - ம், இரண்டு, பத்து, நூறு, ஆயிரம் எ - ம், உள்ள, இல்ல, பல்ல, சில்ல, உள, இல, பல, சில எ - ம் வந்தவாறு காண்க. 'இன்னவும்' என்றதனால், உள்ளவை, இல்லவை, நல்லவை, தீயவை, மற்றையவை, மற்றையன, மற்றைய, பிற என்றற்றொடக்கத்தனவும் கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ இன்னன. ² எய்திய. ³ வனைவினாச்சுட்டுக்களிலும். (உரு)

(280.) பால்பகா வஃறிணைப் பெயர்கள்பாற் பொதுமைய.

எ - ன், அஃறிணைப்பெயர்க்கு ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அஃறிணைப்பெயர்களுள், மேற் பால்பகுத்துரைத்த வைபொழித்து ஒழிந்த பெயர்களைத்தும் ஒருமைபன்மைக்குப் பொதுவாய்திற்பனவாம். எ - று.

வ - று. மரம்வளர்ந்தது மரம்வளர்ந்தன, மாவந்தது மாவந் தன எனக்காண்க. (உச)

(281.) முதற்பெயர் நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்கும்
சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை யிரண்டும்
தன்மை நான்கு முன்னிலையெந்தும்
எல்லாந் தாந்தா னின்னை பொதுப்பெயர்.

எ - ன், இருகிணைக்குமுரிப பெயருணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதற்பெயர்முதலான ஒன்பது கூற்றுப்பெயர்களும் இருகிணைக்கும் பொதுவான பெயர்களாம். எ - று.

‘பெயர்’ என்பதனை, ‘முறைபிரண்டும்’ என்பதுமுதல் எல் லாவற்றோடும் கூட்டியுரைக்க. (உரு)

(282.) ஆண்மை பெண்மை யொருமை பன்மையின்
ஆமந் நான்மைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர்.

எ - ன், மேல் தொகைப்படுத்துரைத்தபெயர்களை, 'வகைப் படுத்துணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆண்மைப்பெயர்முதலான நான்கினுனை மேற் சொன்ன முதற்பெயர் முதலான முன்றுள் ஒவ்வொன்றும் நக்கன் காம்; ஆண்மை²பெண்மைபானே முறைப்பெயர் இரண்டாம் எ - று.

என்றது: ஆண்மைமுதற்பெயர், பெண்மைமுதற்பெயர், ஒருமைமுதற்பெயர், பன்மைமுதற்பெயர் எ - ம், ஆண்மைச்சினைப் பெயர், பெண்மைச்சினைப்பெயர், ஒருமைச்சினைப்பெயர், பன்மைச் சினைப்பெயர் எ - ம், ஆண்மைச்சினைமுதற்பெயர், பெண்மைச்சினை முதற்பெயர், ஒருமைச்சினை முதற்பெயர், பன்மைச்சினை முதற்பெயர்

க௭௨ கன்னுல் முலமும், மயிலநாதருரையும்.

எ - ம், ஆண்மைமுறைப்பெயர், பெண்மைமுறைப்பெயர் எ - ம் வருமென்றவாறு. ஏனைய போக்கிச்சொல்லுதும்.

வ - று. சாத்தன், சாத்தி, கோதை, யானை இவைமுதற்பெயர்; யானையென்பது எல்லாவற்றிற்குமுரித்து. முடவன், முடத்தி, செவியிவி, செங்குழத்தல் இவைகளைப்பெயர். முடக்கொற்றன், முடக்கொற்றி, கொடும்புறமருதி, 3பெருங்கால்யானை இவைகளை முதற்பெயர். தந்தை, தாய் இவை முறைப்பெயர். பிறவும் இவ்வாறறிந்துகொள்க.

(பி - ம்.) 1 வகுத்துணர்த்துதல். 2 பெண்மையான. 3 நெடுந்தான் யானை. (௨௭)

(283.) இவற்றுள்,
ஒன்றே யிருதினைத் தன்பா லேற்கும்.

எ - ன், மேல் 2ஆண்மைமுதற்பெயர் முதலாக வகுத்தவற்றை இருகிணையாலுள்ளும் இன்னங் இன்னபாற்றுகித்தென்பதுணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ன்.) ஆண்மைமுதற்பெயர் முதலாகச்சொல்லப்பட்ட இப்பதினாலுள்ளும் ஒருபெயரே இருகிணையிடத் துர்வரும்,தன்பாலனைத் தையும்விளக்கும். எ - று.

வ - று. அவை : சாத்தன், முடவன், முடக்கொற்றன், தந்தை பெண்பன வந்தான், வந்தது எ - ம், சாத்தி, முடத்தி, முடக்கொற்றி, தாய் என்பன வந்தான், வந்தது எ - ம், கோதை, செவியிவி, கொடும்புறமருதி பெண்பன வந்தான், வந்தது எ - ம், யானை, செங்குழத்தல், பெருங்கால்யானை பெண்பன வந்தான், வந்தது, வந்தது எனவும் வரும்.

(பி - ம்.) 1 இவற்றுள் 2 ஆண்மைபெண்மைமுதலாக. (௨௭)

(284.) தன்மை யானான் யானா முன்னிலை

எல்லீர் நீயிர் நீயிர் நீர்நீ

அல்லன படர்க்கை யெல்லா மெனல்பொது.

எ - ன், மேல், “தன்மை நான்கு முன்னிலை பைத்தும்” என்றார், அவை இவைபெண்பதும், ஏனைப்பெயர்கள் எவ்விடத்தவாக் கொலென்னும் பீபமறுத்தலும் உணர்த்துதல் துதலிற்று. அன்றி, எல்லாப்பெயர்க்கும் இடபடைத்தல் துதலிற்றெனினுமமையும்.

(இ - ள்.) தன்மைக்குரியபெயர்கள், யானென்றும், நானென்றும் பாமென்றும், நாமென்றும்வரும் நான்குமாம். முன்னிலைக்குரிய பெயர்கள், எல்லீரென்றும், நீரீரென்றும், நீவீரென்றும், நீரென்றும், நீயென்றும்வரும் இரென்குமாம். இவையொழிந்த பெயர்களினல் லாம் படர்க்கையிடத்திற்குரியபெயர்களாம். அவற்றுள், எல்லாமென்னும்பெயர் மூளிடத்திற்குமரித்தாம். எ - று.

தன்மைக்கும் முன்னிலைக்குமுதாரணம் உரைக்கிவியிற்காண்க; படர்க்கைக்கு உதாரணம் மேற்காட்டி நவற்றுட்காண்க.

தன்மை, 2^{ம்} யர்திணைக்கேபன்றி அஃறிணைக்கும்உரித்தாமோ வெனின், “பேய்ப்பூத மந்தி களிபூவை பேசுதலா, லாகுமே தன்மை பொது” என்பதனால், ஆமென்க.

வ - று. “நமசொங்குந் தீதின், நம்மைபான் காப்பே, நம ரெங்கு காட்டி பரும்பினர் தின்பேன், 3புனரங்கி பென்பதென் புல் லிப மெப்ப்பேர், நமரங்கார் பேணுமி னன்தென் றதுவே”, “மூன்றைந்தின் மூன்றிட மொப்பொள் கணங்களுட், டோன்றல பூதமென் றேற்றந 4தெரியல”, *5^{ம்} “ரங்கினி பென்னை கோக்கி பென்செய்தி பெனக்கு வாழ்கா, வீங்கிற் றச்சிறிது சிறபிற் காண் டிபா னீயு 6மென்னத், தூங்கித்தான் றுளங்கி மந்தி தொழுத்தை 7யேன் செப்த தென்று, தாங்குபு நழுவிக்கொண்டு தன்னைத்தான் பழித்த தன்றே,” †“பூவைபுங் களியுங் கேட்டுப் புழை 8முகம் வைத்து கோக்கி, காவலன் மடநகை 9புள்ளங் கற்கொலோ விரும்பு கொல்லோ, 10சாவர்பா முருகி பொன்றுந் தவறிலா 11னருளு ந்கை, பாவையென் றிரத்து மென்ற பழவைக டம்முட் டாமே” எனவரும்.

(பி - ம்.) 1 எல்லாமென்னும்பெயர்க்கு. 2 உயர்திணைக்குரித்தாமன்றி. 3 புனரங்கி. 4 திரியிலென். 5 ஈங்குநீ யெமமைகோக்கி யென்செய்தா யெமக்கு வாழ்கா ணீங்கின. 6 என்று 7 (4) என்செய்கேனென்று; (உ) என் செய்வதென்று. 8 முகம்புதைத்துகோக்கி. 9 கெஞ்சங்கற். 10 யாவதுமுரு காதென்றற். 11 அருளுஞ்செம்பொற் பாவையென்றாற்றமென்ற. (உஅ)

(285.) வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையா

வினையும் பெயரே யாண்டு மாகும்.

எ - ன், எய்திபதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதிவகுத்தல் நதவிற்று.

கௌச நன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

(இ - ள்.) தொழில்தன்னைச்சொல்லும்பெயர் படர்க்கையாம்; தொழிலாலாகும்பெயர்கள் 'மூவிடத்தும்ஆவனவாம். எ - று.

வ - று. உணல், தினல், வரவு, செலவு, கூத்து, பாட்டு, உறங்கல், போதல், வருதல், திறல், இருத்தலென்றற்றொடக்கத்தன், நன்று, தீது என்றற்றொடக்கத்துமுற்றுவினைக்குறிப்புக்கொண்டு முடிதலிற் படர்க்கைப்பெயராயின. வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன எ - ம், வந்தேன், வந்தேம் எ - ம், வந்தாய், வந்தீர் எ - ம் வருமிவை வந்தானை, வந்தான்கண் என உருபேற்றலின், வினைப்பெயராய் மூவிடத்திற்கும் உரியவாயின. பிறவுமன்ன.

இவை பெயராயினபொழுது உருபேற்றுதிற்கும்; வினையாயின பொழுது பொருண்முற்றிப் பெயர்கொண்டுமுடியும். இது தம்முள் வேற்றுமைபெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ மூவிடத்திற்குமாவனவாம். ² உருபேற்றுவினைப். ³ உருபேற்கும். (உசு)

(286.) தான்யா னுனீ யொருமை பன்மைதாம்

யாம்நா மெலாமெலீர் நீயிர்நீர் நீவிர்.

எ - ன், 'மேற்சொன்ன, 'எல்லாந் தாந்தான்' என்பனவற்றிற்கும் தன்மைமுன்னிலைப்பெயர் கட்கும் பால்வகுத்தல் ஐதலிற்று.

(இ - ள்.) தான் யான் நான் நீபென்பன ஒருமைப்பாலாவனவாம்; ஒழிந்தன பன்மைப்பாலாவனவாம். எ - று.

வ - று. தான்வந்தான், யான்வந்தேன், நான்வந்தேன், நீவந்தாய் எ - ம், தாம்வந்தார், 'யாம்வந்தோம், நாம்வந்தோம், யாமெல்லாம்வந்தோம், எல்லாரும்வந்தீர், நீயிர்வந்தீர், நீர்வந்தீர், நீயிர்வந்தீர் எ - ம் வரும்.

(பி - ம்.) ¹ யாம்வந்தோம், நாம்வந்தோம், யாமெல்லாம்வந்தோம். (ந 0)

(287.) ஒருவ ரொருத்திப் பெயர்மே லெண்ணில.

எ - ன், இவ்விருபெயர்கட்கும் ஆவதோர்விதியுணர்த்துதல் ஐதலிற்று

(இ - ள்.) இவ்விருபெயரும் இவ்வியம்பிய வாய்பாட்டால் திறலன்றி இருவன் மூவன் இருத்தி முத்தியென்பன 'முதலாக மேல்வரும் எண்களைக்கொள்ளா. எ - று.

(பி - ம்.) ¹ முதலானவனை.

(நக)

(288.) ஒருவ ரென்ப துயரிரு பாற்றாய்ப்
பன்மை வினையொன்றும் பாங்கிற் றென்ப.

எ - ன், இருபாற் பொதுச்சொன்முடிபுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவரென்னும்பெயர், உயர்திணையாண்பால் பெண்
பாலிரண்டிற்கும் பொதுவாய் ஒருபொருளைத்தருமெனினும் பன்மை
வினையொன்றொழியுப்பகுதித்தென்று சொல்லுவர். எ - று.

வ - று. பார்ப்பாரொருவர்வந்தார், பார்ப்பனியாரொருவர் வந்
தார் எனவரும். (௩௨)

(289.) பொருண்முத லாறோ டளவைசொற் றுனி
கருவி காரியங் கருத்த னாசியுள்
ஒன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்
தொன்முறை யுரைப்பன வாசு பெயரே.

எ - ன், ஆகுபெயராமாறுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளை இடனை காலமே சினைபே 2குணனே
தொழிலே கால்வகை அளவைபே சொல்லே 3தானியே கருவியே
காரியமே கருத்தனையென்னும் இவைமுதலானவற்றுள் ஒன்றன்
பெயரானே அதற்கு இடையுடைய பிறிதொன்றினை வரலாற்று
முறைமையோடும்சொல்லுவன, ஆகுபெயர்களாம். எ - று.

எனவே, 5ஆக்கவாகும்பெயர் ஆகுபெயரென்பதாயிற்று; ஆக
வே இயற்பெயரும் ஆகுபெயருமென எல்லாப்பெயரும் இருகூற்றவா
மென்பது உடையிற்று.

வ - று. புனி, கறி, தெங்கு, தாமரை, ஆர்ப்பென்பன, அம்
முதற்பொருள்களையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; புனித்தின்றான்,
கடுத்தின்றான், தெங்குதின்றான், * “காமரை புரையுடி காமர்
சேவடி,” † “ஆர்ப்பாறுந் தேம்பொதி துவாவாய” என அவற்றின்
சினைகளையுணர்த்தின், ஆகுபெயராம்.

குழிப்பாடி, சீனமென்பன, அவ்விடமுணர்த்தின் இயற்பெய
ராம்; இப்பாடும் குழிப்பாடி, இப்பாட்டுச் சீனமென அவ்விடத்திற்
பொருளுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

கௌசு நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

கார், கூதிர், கார்த்திகை, சித்திரையென்பன, அக்காலமுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; காரறுத்தது, கூதிர்விசும், கார்த்திகைபூப்ப, சித்திரையாடுமென அக்காலத்துப்பிரிவினையும், காற்றினையும், காந்தளாகுந்தோன்றியையும், ஆறுடையுமுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

கொழுந்து, இலை, பூ, வேரென்பன, அவ்வுறுப்பையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; அவற்றின் முதலையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

சீலம், வட்டமென்பன, அப்பண்பையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; “செந்நீ ரிருங்கழி சீலமுஞ் சூடாள்”, இச்செறுவட்டமென அப்பண்பியையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

ஊண், எழுத்து, செப், பாட்டு என்பன, அத்தொழிலையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; ஊன்கொடுத்தார், “எழுத்தறிபக் தீரு மிழிதகைமை,” “பெருஞ்செப் செல்லின்,” “பாட்டின் பொருளைப் பரளிப் பலகால்” என அத்தொழிற்பொருள்களையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

ஒன்று, துலாம், நாழி, உழுக்கு, ஆழாக்கு, கோலென்பன, அளவைகளையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; இப்பணர்ஒன்று, இப்பொன் துலாம், இப்பால்நாழி, இந்நெய் உழுக்கு, இவ்வெண்ணெய் ஆழாக்கு, இம்மனை ஒருகோலென அவ்வளவைப்பொருள்களையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

எழுத்துச் சொற் பொருள் யாப்பணிபென்பன, அச்சொல்லப்பட்ட பொருள்களையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; இவ்வதிகாரம் எழுத்து, இவ்வதிகாரம் சொல், இவ்வதிகாரம் பொருள், இவ்வதிகாரம் யாப்பு, இவ்வதிகாரம் அணிபென அவற்றைச்சொல்லும் அதிகாரங்களையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

ளிளக்கு, நெஞ்சு, திருதிபென்பன, சுடரினையும் உணர்வினையும் தெய்வத்தினையுமுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; ளிளக்குமுறிந்தது, நெஞ்சுகொந்தது, திருதிமேலெழுந்ததென அவற்றிற்கிடமான பிழம்பினையும் உறுப்பினையும் திசையினையுமுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

அம்பு, வேல், பஞ்சு என்பன ஒருங்கையுணர்த்தின், இயற்பெயராம்; இஃதோரம்பு, இஃதோர்வேல், இவ்வாடைபஞ்சு என அவற்றின்காரியமாகிய வரிக்களையும் ஆடையினையுமுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்.

சோறு, அவல், கடகம், துலாமென்பன அக்காரியங்களையுணர்த்தின், இயற்பெயராம். இக்காணம் சோறு, ¹⁰இந்நெல் அவல், இப்பொன் கடகம், இம்மரம் துலாமென அவற்றிற்குக்காரணமாகிய காணம் நெல் பொன் மரங்களையுணர்த்தின், ஆகுபெயராம்.

கோலிகன், சாலிகன், பட்டணவன், சேணிகனென்பன அச்சாடிகளையுணர்த்தின், இயற்பெயராம்; இவ்வாடை கோலிகன், இவ்வாடை சாலிகன், இவ்வாடை பட்டணவன், இவ்வாடை சேணிகனென அவ்வவரான் ஆக்கப்பட்ட ஆடைகளையுணர்த்தின், ஆகுபெயராம். பிறவுமன்ன.

பொற்றூலியென்பது ஆகுபெயரென்பாருமுளர். அது, தொகை மொழியாய்ப் புறத்துப்பொருள்தருதலின், ஆகுபெயராகாது; அன் மொழித்தொகையாமென்க.

(பி - ம்.) 1 தானம். 2 பண்பெதொழிலே 3 தானமே. 4 ஒன்றனை வரலாற்றேடு. 5 ஆக்கமாகும்பெயர் ஆகுபெயராயிற்று. 6 நெருவிருங்கழி கீழமுஞ்சூடான், செறுவட்டம். 7 படுவிப்பசொல். 8 யாழ்குழலென்பன அக்கருவியையுணர்த்தின் இயற்பெயராம்; யாழ்கேட்டன குழல்கேட்டன என்று அவற்றையு ஒசையையுணர்த்தின் ஆகுபெயராம்; நெல்லாதல் காணமாதல்பெற்றான் சோறுபெற்றேனெனக் காரணப்பெயர் காரியத்தின் மேல் ஆகுபெயராய்வந்தன. 9 காரணங்களையுணர்த்தின். 10 இந்நெல்ல அவல். (௩௩)

(290.) ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்குமீ ருய்ப்பொருள் வேற்றுமை செய்வன வெட்டே வேற்றுமை.

எ - ன், மேல் வேற்றுமைசார்த்தகிடனுமாய் வினைப்பெயரல்லாதன காலத் தோன்றாதனவுமாய் வருதல் பெயர்க்கிலக்கணமென்ற தன்பகுதியெல்லாமுணர்த்தி, ஈண்டு அவ்வேற்றுமையுணர்த்துவா நெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள், இச்சூத்திரம் வேற்றுமைகளினியல்பும் அவற்றின்பகுதியுமுணர்த்துதல்தலிற்று.

(இ - ள்.) தம்மை ஏற்பனவான ஒருமொழிப்பெயர், தொடர் மொழிப்பெயர், பொதுமொழிப்பெயர், உயர்திணைப்பெயர், அஃறிணைப்பெயர், ஆண்பாற்பெயர், பெண்பாற்பெயர், ²பலர்பாற்பெயர், ஒன்றன்பாற்பெயர், பலவிற்பாற்பெயர், தன்மைப்பெயர், முன்னிலைப்பெயர், படர்க்கைப்பெயர், பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், கிணைப்பெயர், பண்புப்பெயர், தொழிற்பெயர், எண்ணுப்பெயர், நிறைப்பெயர், அளவுப்பெயர், ஆகுபெயர், சுட்டுப்பெயர், வினாப்பெயர்

கௌடிகம் நன்னால் மூலமும், மயிலேநாதருரையும்.

கோன்னும் எல்லாப்பெயர்களுக்கும் ஈற்றிலேநின்று பொருள்களை வேற்றுமை செய்வனவான வேற்றுமைகள் எட்டாம். எ - று.

வேற்றுமை செய்தலான் வேற்றுமை; வேற்றுமைசெய்வன யாவை அவை வேற்றுமைபெயர்வுமாம். ‘எட்டே’ என்புழி ஏகா ரம் தேற்றேகாரம்; 3விளியைப் பெயரதுவிகாரமென்று அப்பெயரு ளடக்கி ஏழென்பாரு முள்; அது பெயரின்விகாரமேயாரினும் படர்க் கையை முன்னிலைபாக வேறுபடுத்தலுடைமையின், எட்டென்பார் மதங்கோடற்குவந்திதன்க; “ஏழியன் முறைப தெதிர்முக வேற் றுமை, வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென், றேறிய புல வனு முளனொரு வகையா, னிர்திர னெட்டாம் வேற்றுமை பென்ற னன்” என்றார். அகத்தியனாரேன்க.

வேற்றுமைசெய்தலாவது: முதலாவது சாத்தனென அப்பெயர் தான் தன்பொருண்மையிற்றிரிபின்றி ஏனைபவற்றின்வேறுபடுத்தது. இரண்டாவது சாத்தனைபெயர் அப்பெயர்ப் பொருண்மைபைக் காரிய மாக்கிற்று. மூன்றாவது சாத்தனென அப்பெயர்ப்பொருண்மை பைக் கருத்தாவாக்கிற்று. நான்காவது சாத்தற்கென ஏற்றுக்கொள் வதாக்கிற்று. ஐந்தாவது சாத்தனென நீக்குவதாக்கிற்று ஆற வது சாத்தனெனக் கிழமைத்தாக்கிற்று. ஏழாவது சாத்தன் கண்ணென இடமாக்கிற்று. எட்டாவது சாத்தனென முன்னிலை யாக்கிற்று. இவ்வகையவாதல் தத்தம் இலக்கணச் சூத்திரங்களுட் காண்க.

ஏற்குமெவ்வகைப்பெயர்க்குமீறாய்’ எனவே, ஏனைவினைச் சொற்களும் பெயர்ப்படாஇடையுரிச்சொற்களும் வேற்றுமைபெயர் வென்பது தானேபோதருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 தோன்றலுமாய். 2 பல்லோர்பெயர் ஒன்றன்பெயர் பல விற்பெயர். 3 விளிபெயர்களுவினாரமென்றடக்கி. 4 - 8 ஆயிற்று. (க.ச)

(291.) பெயரே ஐஆல் குஇன் அதுகண்

விளியென் ருகு மவற்றின் பெயர்முறை.

எ - ன், மேல், “எட்டே” என்றவேற்றுமைகளின் பெயரும் முறையுமுணர்த்துதல் நுதலிற்று

(இ - ள்.) மேல், பெயர்கள் வேற்றுமையேற்குமென்றதற்கு ஈண்டு ஒதுப்பெயரே பெயர்; இம்முறையேமுறை. எ - று.

ஏகாரம் அசைநிலை.

(௩௫)

(292.) ஆற னுருபு மேற்குமவ் வருபே.

எ - ன், எய்தாதது எய்துவித்தல்தவிற்து.

(இ - ள்.) மேல், பெயர்கள் வேற்றுமையை ஏற்குமென்றார்; அவையேயன்றி ஆறனுருபும் ¹அவ்வுருபுகளையேற்கும். எ - று.

அஃதேல், பெயரோடு இதற்கு வேற்றுமை யாதோவெனின், உருபேற்புழியும் தன் இருகிழமைப்பொருளினும் திரியாதுநின்ற லென்க.

²உம்மை எண்ணும்மை.

வ - று. சாத்தனது, சாத்தனதை, சாத்தனதால், சாத்தன தற்கு, சாத்தனதனின், சாத்தனதனது, சாத்தனதன்கணெனவரும்.

வினியேலாதெனினும் உருபேற்றவிற் குறைபட்டதாகாது; சில உறுப்பிற் குறைபட்டாரும் மக்களெனப்படுவர், அதுபோலவென்பது.

பெயர்வேற்றுமையும் ஏனையுருபுகளையும் ஏற்குமால், அஃது ஒழித்ததென்னையோ வெனின், பெயர் எழுவாயுருபாவது தன்பய னிலை தோன்றித்தகலைபன்றே; ஆண்டுப் பிறவுருபுகளையேலாது; ஏற்பின் தன் பொருண்மையும் ஏற்கும் உருபின்பொருண்மையும் ஒருங்குடைத்தாதல்வேண்டும்; அதனை பயனிலைகொள்ளாது நின்ற பெயரே உருபுகளை ஏற்குமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ உருபுகளேற்கும். ² உம் எண்ணும்மை. (௩௬)

(293.) நீயிர் நீவிர்நா நெழுவா யலபெரு.

எ - ன், மேல், “ ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்குமீ றும் ” என் றார்; எனவே ஏலாப்பெயருமுளவென்பதுமாயிற்று; அவை இவை யென்பது உணர்த்துதல்தவிற்து.

(இ - ள்.) இம் ¹மூன்றுபெயரும் எழுவாயுருபினைப்பொழிய ஏனையுருபுகளையேலா. எ - று.

(பி - ம்.) ¹ மூவகைப்பெயரும். (௩௭)

(294.) அவற்றுள்,

எழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே

வினைபெயர் வினாக்கொள லதன்பய னிலையே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே பெயர்வேற்றுமையது இலக்கண முணர்த்துதல்தவிற்து.

க்அ0 நன்னூல் மூலமும், மயிலேநாதருரையும்.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன எட்டனுள்ளும் முதல்வேற்றுமைக்கு உருபாவது திரிபு யாதுமின்றிநிற்கும் பெயர்தானேயாம்; வினையையும் பெயரையும் வினாவையுங்கோடல் அதற்குப் பொருணிலையாம். எ - று.

வினைபெயரென்று பொதுப்படவைத்தமையான், வினைமுற்றுக் குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்ச வினையெச்சங்களினும் ¹இருதினையைப் பால் மூவிடத்துப்பெயர்களினும் இவற்றின்பொதுப்பெயர்களினும் ஏற்பனவெல்லாம் கொள்க.

ஏகாரசுகாரங்கள் இடைச்சொல்லாய் இவற்றுளடங்காமையின் வினாவென வேறெடுத்தோதினாரென்க. மேலே உருபுசொல்லி ஈண்டுஞ்சொல்லுதல் கூறியது கூறலென்னும் குற்றமாம்பிறவெனின், ஆண்டுப் பெயரும் முறையும் சொன்னார்; ஈண்டு வேற்றுமைக்குவரும் இலக்கணமெல்லாம் சொன்னாராதலின் ஆகாதென்க. இக்கடா விடை மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

வ - று. அவன்வந்தான், அவள்வந்தாள், அவர்வந்தார், அதுவந்தது, அவைவந்தன எ - ம், யான்வந்தேன், யாம்வந்தேம் எ - ம், நீவந்தாய், நீவிர்வந்தீர் எ - ம், தான்வந்தான், தான்வந்தாள், தான்வந்தது, தாம்வந்தார், தாம்வந்தன, எல்லாம்வந்தார், எல்லாம்வந்தன, எல்லாம்வந்தேம், எல்லாம்வந்தீர் எ - ம், அவன்வாழ்க, ²யான்வாழிய, நீவாழியர் எ - ம் வினைமுற்றுவந்தன. ³அவன்வேலினன், அவன்அகத்தான், அவன்ஆசிரியான், அவன்⁴தாடியான், அவன்கரிபான், அவன்செலவினன், அவனுண்டு, அவனில்லை, அவர்வேறு, அதுகரிது, அவையுளவென வினைக்குறிப்புமுற்றுவந்தன. அவன்செப்த, ⁵அவன்செப்தின்ற, அவர்செப்தும், அதுசெப்த, அவைசெப்துமெனப் பெயரெச்சமேற்றன. அவன்செப்து, அவன்செப்து, அவர்செப்தா, அதுசெப்து, அவைசெப்தெனவெனஇவை வினையெச்சங்கொண்டன.

அவன்அந்தணன், அவன்பேதை, ⁶அவர்சான்றோர், அவன்யான், அவன்நீ, அவன்யாவன், இவன்எவன், இவள்எவள், அவள்நீ, உவர்தந்தையார், அதுபெடை, இதுசேவல், உவைஊர்கள் எ - ம், யான்அரசன், யாம்விறலியர், யான்நீ, யாம்நீங்கள், யாம்மந்திரிகள் எ - ம், நீபுலவன், ⁷நீயிர்அவையிர், நீயிர்நீ, நீயிர்தாயர் எ - ம், சாத்தன்அவன், எல்லாம்மார்தர், எல்லாம்மான்கள் எ - ம் பெயர்களேற்றன.

அவன்யாவன், ⁹இவன்யாவன் ; அவனே, இவனே, உவனே, அதுவோ, அவையோ எ - ம், யான்யாவன், யான்யாவன் ; யாமே, யாமோ எ - ம், ¹⁰நீயிரெவரீர் ; நீரே, நீரோ எ - ம், சாத்தனே, மக்களோ எ - ம் வினாவேற்றன்.

¹¹ஆயன்சாத்தனென்றற்றொடக்கத்தன பண்பொட்டுப் பெயராய் இம்முன்றனுள் ஒன்றுகொள்ளுமென்க.

“பொருண்மை சுட்டல் வியங்கொள வருதல், வினைநிலையுரைத் தல் வினாவிற் கேற்றல், பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருத ¹²லென், நன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய நிலையே” என்னுமில்வாறும் இம்முன்றனுடங்குமெனக்கொள்க.

“வினைநிலை யுரைத்தலும் வினாவிற் கேற்றலும், பெயர்கொள வருதலும் பெயர்ப்பய நிலையே” என்றார், அகத்தியனாருமென்க.

(பி - ம்.) ¹ இருநிலை மூவிடத்தைம்பாற்பெயர்களினும். ² யான் வாழ்க. ³ அவன்வேலன். ⁴ அவன்முடியான். ⁵ அவன்செய்கின்ற, அவன் செய்யும். ⁶ அவர்சான்றார். ⁷ வந்திகன். ⁸ நீயிர் அரிவையிர். ⁹ (க) இவ னெவன், உவனோ, அதுவோ ; (உ) யானே, யாமோ எ - ம். ¹⁰ நீயிர்யாவர். ¹¹ ஆதன்சாத்தன். ¹² (க) என்றில்வனைத்தும் ; (உ) என்றிலையனைத்தும்.()

(295.) இரண்டா வதனுரு பையே யதன்பொருள்

ஆக்க லழித்த லடைத னீத்தல்

ஒத்த லுடைமை யாதி யாகும்.

எ - ன், நிறுத்த முறைபானே இரண்டாம் வேற்றுமையாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இரண்டாம் எண்ணுமுறைமைக்கணின்றவேற்று மைக்கு ஐயென்பது உருபாம் ; அதனது பொருள் ஒன்றைஆக்க லும் அழித்தலும் அடைதலும் நீத்தலும் ஒத்தலும் உடைமையு முத லானவையாம். எ - று.

ஆகி' என்றதனால், ஒவ்வாமைமுதலானவும் இவற்றின் பரி யாயமொழிகளும் கொள்க.

வ - று. அறத்தை ஆக்கினுன், நூலைக்கற்றான், தேரைஊர்ந் தான், அணியை அணிந்தான், பொன்னை நிறுத்தான், நெல்லை அளந் தான், ¹நீரைக்கட்டினானென்றற்றொடக்கத்தன ஆக்கல். அறத்தை

கஅஉ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

அழித்தான், மரத்தை அறுத்தான், காமனைவென்றான், பகையைக் கொன்றான், ஊரை எரித்தான், மரத்தைக்குறைத்தானென்றற் றொடக்கத்தன அழித்தல். அறத்தை அடைந்தான், வீட்டை மேவி னான், ஊரை ஒன்றினான், காட்டை உண்ணினான், குன்றைக் குறுகி னானென்றற் றொடக்கத்தன அடைதல். அறத்தைத் துறந்தான், மற த்தை நீத்தான், வீட்டைவிட்டான், பாட்டை 2 ஒழிந்தானென்றற் றொடக்கத்தன நீத்தல். மண்ணை ஒத்தான், பொன்னை ஒத்தான், புனிபை ஒத்தான், சிங்கத்தைப்போன்றானென்றற் றொடக்கத்தன ஒத் தல். அந்நாயுடையான், 3 கொடைபையுடையான், முடியையுடையா னென்றற் றொடக்கத்தன உடைமை; வினைக்குறிப்பு.

அவனை ஒவ்வான், இவனைப்போலானென்றற் றொடக்கத்தன ஒவ்வாமை. அறத்தைக்காத்தான்; வளர்த்தான், பெருக்கினான், படைக்கானென்றற் றொடக்கத்தன ஆக்கல் மொழிப்பரிபாயம். 199 வற்றிற்கும் இவ்வாறே வருவனகண்டுகொடுக்க.

(பீ - ம்.) 1 கிரைபைக்கட்டினான். 2 ஒழித்தான். 3 கொட்டையை.)

(296.) மூன்ற வதனுரு பாலா னோடொடு

கருவி கருத்தா வுடவிகழ் வதன்பொருள்.

எ - ன், 1 துத்தி முறைபாளை மூன்றும் வேற்றுமைபாறாறு உணர்த்துதல். ததலிற்று.

(இ - ள்.) மூன்றும் வேற்றுமைக்கு 2 ருபு ஆலும் ஆனும் ஒநிம் ஒநிவுமாம்; அதற்குப் பொருள் கருவிபாதலும் கருத்தாவாத லும் உடனிகழ்ச்சியுமாம். எ - று.

மேல், ஆலொன்றையும் இதற்கு உருபாகச்சொல்லி, 4 ண்டி 1 காலுருபு சொல்லுதல் மலைவாம்பிறவெனின், ஆண்டுப் பெயரும் முறையும் காட்டுதன்பாத்திரைக்கு வழங்கிடத்தும் செய்யுளிடத்தும் பயின்றுவருவதனைச் சொன்னார்; 2 ண்டி இவ்வேற்றுமைக்குவரும் உருபெல்லாம் எடுத்தோதுவாகலான், மலைவாகாதென்க. 3 இக்கடா விடை மேல்வருவனவற்றிற்கும் ஒக்கும்.

“ஆலு மாறு மோடு மொடுவுந், காலு மூன்றும் வேற்றுமைத் தனுவே, செய்வோன் காரணந் சொத்தகு கருவி, பொய்திய தொழின்புத விபையுடைத் ததன்பொருள்” என்றார் அகத்திய னுருமென்க. அஃதேல், அவர் ஐந்துபொருளாகச்சொன்னாராலே வெனின், இவர், இவ்வாறு அறிதற்குக்கருவியானரூபகத்தருவியை

யும் இயற்றுதற்குக் கருவியான காரகக்கருவியையும் பொதுவே கருவி
பெனவும், ஏவுதற்கருத்தாவையும் இயற்றுதற்கருத்தாவையும் பொது
வேகருத்தாவெனவும் அடக்கி மூன்றாகவேதினொரென்க. கருவி
யெனினுங் காரணமெனினும் ஏதுவெனினும் நிமித்தமெனினுமொக்
கும். அவ்விருவகைக்கருவியும் முதற்காரணமும் துணைக்காரணமு
மென இரண்டாம். அவற்றுள் முதற்காரணமாவது அவ்விருவழி
யுள்ளும் தன்னை இன்றிபாமைபாச்சிறப்புடையது. துணைக்காரண
மாவது அவ்விருவழியுள்ளும் முதற்காரணத்துக்குத் துணைபாக
வருவது.

வ -று. கடல்கண்டானென்றால், அக்காட்சிக்குஉணர்வு முதற்
காரணம்; கண்ணும் ஒளிப்புமுதலானவை துணைக்காரணம்; இவை
ஞாபகக்கருவி. குழைசெய்தானென்றால், அகற்குப் பொன்முதற்கார
ணம்; 4கம்பக்கருவியும், நிப்புமுதலானவை துணைக்காரணம். இவை கார
கக்கருவி; பிறவுமன்ன. கருவியைப் பொருண்மைப்பன்மைபான் முற்
கூறினொரென்க. உணர்வினால் உணர்ந்தான், சடரினற்கண்டான், புகை
புண்மைபால் எரியுள்ளது, அலகினால் எண்ணினான், நாழிபால் அளந்
தான்; இவை ஞாபகக்கருவி. பொன்னுலாபமணி, மண்ணுலாபகுடம்,
வாளாலெறிந்தான், கையால் வாங்கினான், தவத்தால் வீடுப்பதினான்,
முயற்சியாலாபினான், காலாலேகினான், பொன்னுலணிந்தான்; இவை
காரகக்கருவி; “முதல்வனும் பொருளுங் கருமமும் கருவியு, மேற்
பது நீக்கமு மெனவிவை காரகம்.”

தச்சனாவிபற்றப்பட்டவைபம், கடவுளாலாக்கப்பட்டவிமானம்,
புலியால் விழுங்கப்பட்டான், சுறவால் ஏறுண்டான்; இவை செய்
பும்வினைமுதல். அரசனாவிபற்றப்பட்ட தேவகுலம், தேவராலாய
திரு; இவை எவல்வினைமுதல்.

* “துங்குகையாலோங்கு கடைப, உறழ்மணிபாலுயர்மருப்பின”,
† “பண்டறிபேன் கூற்றென் பதனை யினிபுறிந்தேன், பெண்டகை
யாற் பேரமர்க் கட்டு,” இவை உடனிகழ்ச்சி. ஆனுருபோடும் இவ்
வாறே ஒட்டிக்கொள்க.

‡ “உலகத்தோ டொட்ட வொழுக்கல் பலகற்றுங், கல்லா ரறி
விலா தார்”, § “நாவீற் றிருந்த கலைமாமக னோடு நன்பொற்,
பூவீற் றிருந்த கிருமாமகன் புல்ல நாளும்”, “சுழிபோ டெறிபுனற்

புறநா. உஉ. † திருக்குறள், ௧௦௮௩. ‡ ஐடி. ௧௪௦. § சீவக. ௩௦.

கடிச நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

பொன்னிநன் னுடன் * காகுருளின், வழியோ னமலன் மடிலையன்
நீர்மணி வாயினின்று, மொழியோ தெரிந்தில கொங்கையுஞ் செய்ப
முகத்தினின்ற, விழியோ படுகொலை யோவிலங் கோவந்து மீண்
டனவே”, 6†“மனத்தொடு வாப்மை மொழியிற் றவத்தொடு,
தானஞ்செய் வாரிற் றலை” என ஒடுவந்தவாறு.

அரசனால் இப் பற்றப்பட்ட தேவகுலமென்றற்றொடக்கத்தனவற்
றுள் உருபல்லாத பிறமொழிகள் 7 வருமாறென்னையெனின், அவை
கனலொடு புகையும் குடையொடு சிழலும்போல உருபுவரவந்து
நீங்குகும், பொருளை விளக்கவேண்டுமிறுபெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 ஶாஸுருபாகச் 2 ஈண்டை. 3 இக்கடாவும்விடையும் 4 கரு
மக்கருவியும் 5 விழுங்கப்பட்டானென்றற்றொடக்கத்தன இவை. 6 துறை
கதைத்துறை. 7 என்னவருமாறெனின். (சு0)

(297.) நான்கா வதற்குரு பாகுங் குவ்வே

கொடை பகை நேர்ச்சி தகவது வாதல் [ளே.

பொருட்டுமுறை யாதியி னிதற்கிதெனல் பொரு

எ - ன், நிறுக்க முறைபாளை நான்காம்வேற்றுமையாமாறு
உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) நான்காம் வேற்றுமைக்குக் துவ்வென்பது உருபாம்;
கொடையும் பகையும் நேர்ச்சியும் தகவும் அதுவாதலும் பொருட்டும்
முறையுமுதலானபொருண்மைக்கண் இகற்கிதுவென்பதுபட நின்றல்
அதற்குப்பொருளாம். எ - று.

வ - று. தேவர்க்குப்புகை, சாத்தற்குச்சோறு,†“இரப்பார்க்
கொன், றீவார்மே னிற்கும் புகழ்”, “இரத்தோர்க்குத் 1தேர்வீசும்
வண்கை பவன்” என்பன கொடை. மக்கட்குப்பகைவெகுளி, பாம்
புக்குப்பகைநீரி, ‡“யுல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்றம்”, ||“பிணிக்கு
மருந்து பிறமன் னணிபிழை, தன்னோபக்குத் தானே மருந்து.”
என்பன பகை 2கற்றோற்கு மகன்றோந்தான், அறத்திற்குப் பொரு
ணோந்தான், இறைக்கதுநேரின் 3நினக்கது நேருமென்பன நேர்ச்சி.
அறத்திற்குத்தக்கது அருள், சாத்தற்குத்தக்காள் கொற்றி, ¶“செல்

* காகுரு - ஒருசோழன். † திருத்தறள், உகடு. ‡ ஷே உகட. § நான்
மணி. அச; ழதுரை. உள; சிலப. வழகீ. இறுதிவேன்பா, க. || திருக்
தறள், 440உ. ¶ ஷே 440இ.

வர்க்கே செல்வந் தகைத்து”, * “அருங்கல முலகின் மிக்க வர சர்க்கே யுரிய” என்பன 4 தகுதி; ஆடைக்குநூல், ஆழிக்குப்பொன் என்பன அதுவாதல். † “5 வரிசைக்குவருந்தும்”, கூழுக்குக்குற்றே வல்செய்யுமென்பன பொருட்டு; சாத்தற்குமகன், கொற்றற்குமகன் என்பன முறை.

‘ஆதி’ என்றதனால், கரும்பிற் துவேலி, மயிருக்கெண்ணெய், உயிருக்குண்டியென் னும் அதற்குவினையுடைமையும், * சாத்தற்குப் பொருளென்னும் படுபொருளும், கைக்குபாப்புடையதுகடகமென் னும் யாப்புடைமையும், நாய்க்கு நட்புடையனென்னும் நட்புடை மையும், தாய்க்குக்காதலனென்னும் காதலும், 6 வடுகாசர்க்குச்சிறந் தார் சோழியவரசரென்னும் சிறப்புடைமையும்கொள்க.

இன்னும் இஃது, ஏனைவெற்றுமைகள்போல அளவுபட்டபொ ருண்மைத்தன்றியவரும்; அவையும் இதற்கிலிதென்பதேபடஉரைத் துக்கொள்க. அவை அரசர்க்கு அமைச்சன், அவர்க்குத்தமர், 7 நமக்கு நல்லன், † “சிலத்துக் கணியென்ப ரெல்லுங் கரும்பும்”, ‡ “மனைக் குப்பாழ் வாணுத லின்மை”, || “பொர்க்குப்புனைமன்”, ¶ “கள் வார்க்குத் தன்நா முயிர்நிலை”, ** “அந்தனர் நூற்கு மறத்திற்கு மாசியாய்”, †† “உண்டி வெய்யோர்க் குறுபிணி யெளிது”, “பல் லுக்குத் தோற்ற பனி மல்லை”, †† “ஊர்க்கு மணித்தே பொய்கை பொய்கைக்குச், சேய்த்து மன்றே சிறுகான் யாறே”, “8 தனக் குச்சரியென்பல்லாடானவந்சின்றமைந்தன்”, “மைந்தற்கு மட வாட்கு நிகழ்ந்தகேட் டஞ்சமின் கொலைபஞ்ச மின்றியன” என் பனமுதலாயினவெனக்கொள்க.

“சிறப்புடைப் பொருளைத் தானெடுத்து மொழிதல்” என்பத னால், இதற்குச்சிறந்தன எடுத்தோதி, இவை ‘ஆதி’ என்பதனால் தழுவவைத்தாரென்க.

(பி - ம்.) 1 தேரியும். 2 சான்றோற்கு. 3 எனக்கிது. 4 தவளம். 5 வரிசைக்குமும். 6 வடுகாசர்க்கு. 7 (ச) நமர்க்கு; (உ) மனன்கு. 8 (ச) தனக்குச்சரியென்பல்லமனவர்க்கின்ற. (உ) தனகிரியென்ப. 9 அஞ்சன் மின்னறியென. (சக)

(298.) ஐந்தா வதனுரு பின்னு மில்லும்
நீங்கலொப் பெல்ல யேதுப் பொருளே.

* சூளா. கல்யாண. கஅக † புறநா. சவ. ‡ நான்மணி. க. § ஹே. உ. 0. || பு - வெ. காஞ்சி. உ. 0. ¶ திருத்தறன், உக. 0. ** ஹே. இசக. †† முது மொழி. ஏவ. †† து. கக. ௨.

கஅசு நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ஐந்தாம் வேற்றுமையாமாறு
2 உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கு இன்னென்பதூஉம் இல்
லென்பதூஉம் உருபாம்; நீங்கிநின்றலும், உவமையும், எல்லையும், கரு
வியும் 3பொருளாம். எ - று.

வ - று. ஊரினீங்கினான், தமரிற்றீர்த்தான், வரையின் வீழ்
ருவி, * “தலையி னிழிந்த மயிரணையர் மாந்தர், நிலையி னிழிந்தக்
கடை” எனவருமிவை கீக்கம். † “திறல்வே னுதியிற் பூத்த
கேணி”, ‡ “செய்ததோர் மீமிசை சினத்திற் பரக்கும்”, “பொன்
னிற் பிதிர்த்த பொறிசுணங்கிளமுலை.” இவை ஒப்பு; இதனினெழுது,
இதனினினிது, இதனினன்று, இதனின்றண்ணிது, இதனின்மெல்
லிது என்பன கீக்கத்தமுனிதிற்கும் போலி; கருவியின் கிழக்கு, மரு
வியின் மேற்கு, வைபையாற்றின் வடக்கு, 4மருதபாற்றின் தெற்கு
எனவருமிவை எல்லை. முபற்சியிற்றித்தலான் ஒலி சிலையாது,
புகையுண்மையின் எரியுள்ளது, பொன்னினையுதும், § “கோட்டிற்
செய்த கொடுஞ்சி செடுந்தேர்”, ‘அறிவிற்பெரிபன்’ எனவருமிவை
5 கருவி; இல்லொடும் ஒட்டுக.

(பி - ம்.) 1 இல்லுமின்னும். 2 தொகுத்துணர்த்துதல். 3 அதற்குப்
பொருளாம். 4 மருதையாற்றின். 5 வது. (சஉ)

(299.) ஆற நொருமைக் கதுவு மாதாவும்
பன்மைக் கவ்வு முருபாம் பண்புறப்
பொன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டம்
திரிபி னுக்க மாத்தற் கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ஆறும்வேற்றுமையாமாறு உண
ர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆறும்வேற்றுமையின் 1ஒருமைப்பொருண்மைக்கு
அதுவும் ஆதுவும், பன்மைப்பொருண்மைக்கு அவ்வும் உருபாம்.
பண்பும் உறுப்பும் ஒருபொருட்டிசுட்டியும் பலபொருட்டிசுட்டியும்
ஒன்று திரிந்து ஒன்றாதலுமாகும் 2ஐந்துதற்கிழமையும் பிறிதின்
கிழமையும்போற்றுதல் அதற்குப்பொருளாம். எ - று.

* திருக்குறள். ௧௬௪. † சிறுபாண். ௧௭௨. ‡ அகநா. ௧. § பொருள். ௧௧௨.

“ஆற னுருபே 4யதுவா தவ்வம், வேறென் றுரியதைத் தனக் குரியதையென, விருபாற் கிழமையின் 5மருவுற வருமே, ழீம்பா லுரி மையு மதன்றற் கிழமை” என்றார், அகத்தியனார்.

வ - று. சாத்தனது இயல்பு; இளமை, வன்மை, குறுமை, மண்மை, நன்மை, நிறம், உணர்வு, கல்வி, கேள்வி என்பவை பண்புத்தற்கிழமை; சாத்தனதுசெலவு; நிலை, இருக்கை, உணவு, செய்கை⁶ என்றற்றொடக்கத்து வினைகளும் ஈண்டுத் தொழிற்பண்பாயடங்கு மெனக்கொள்க. சாத்தனதுகை, யானையதுகோடு, வாழைபதுபழம், 7 தோதுதட்டு, செப்புளதடி என்பன உறுப்புத்தற்கிழமை; நெல்லது குப்பை, எள்ளது ஈட்டம், கொள்ளதுகுழாம், ஆனையதுதொகை, மாத்தாதுதொகுதிபென்பன ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை; படையது தொகை, விலங்கினது ஈட்டம், மாத்ததுகுழாமென்பவை⁸ பலவின் டத்தற்கிழமை; கொள்ளது றாறு, எள்ளதுசாந்து, நெல்லதுசோறு, பபற்றதுகும்மாயென்பவை திரிபுத்தற்கிழமை; சாத்தனதுஆடை, அரசனதுஆழி, ஆவினதுகன்று, கபிலரதுபாட்டு என்பவை பிரிதின் கிழமை. 9எனதுகை, தனதுதாள், தினதுதிரம் எ - ம், எனதெயில், தினதுதிரம், தனதுதரை எ - ம் இருகிழமைக்கண்ணும் அதுவும் ஆதுவும் வந்தவாறு. எனகைகள், தினதோள்கள், தனதோள்கள், எ - ம், எனபானைகள், தினதிரைகள், தனதானைகள், * “உய்த்துச் சொரியினும் போகா தம்” எ - ம் இருகிழமைக்கண்ணும் அகர வருபுவந்தவாறு.

(பி - ம்.) 1 ஒருமைக்கு. 2 அதுவென்பதையும் ஆதென்பதையும். 3 இத் தலை. 4 அதுவும் ஆதுவும் வேறென்றுடையதை. 5 பொருளுற்றவரு மே 6 என்றற்றொடக்கத்தன. 7 தோதுசெதிள், தட்டு, தடி. 8 (க) பல குழீஇயதற்கிழமை; (உ) பலவியற்றற்கிழமை. 9 எனது, எனது... (சுட)

(300.) ஏழ னுருபு கண்ணாசி யாகும்
பொருண்முத லாறு மோரிரு கிழமையின்
இடனாய் நின்ற லிதன்பொரு ளென்ப.

எ - ன், நிறுத்தமுறைபானே ஏழாம்வேற்றுமைபாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உருபு கண்ணென்பதுமுத லானவையாம். பொருளாதிபாறும் தற்கிழமைபாறும் பிரிதின் கிழ

கடிஅ நன்னால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

மையானும் ஒன்றற்கிடனாய்கின்றல் இதன்பொருளென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

வ - று. மணியின்கண்ணி, மலையின்கண் ஒக்கம் எ - ம், பணியின்கண் அன்றில், திணையின்கட்கின்றி எ - ம் இருகிழமைபானும் பொருள் ¹இடனாயிற்று. ஊரின் கண்டில்லம், கடலின்கட்டிரை எ - ம், ஆகாயத்தின்கட்பறவை, குடக்கின்கட்குன்று எ - ம் இடம் இடனாயிற்று. யாண்டின்கணிநுது, ஈளின்கணுழிகை எ - ம், வேனிற் கட்பாசிரி, காரின்கட்கொன்றை எ - ம் காலம் இடனாயிற்று. கையின் கண்விசல், மலரின் கணற்றம் எ - ம், கையின்கட் கடகம், மலரின் கண் வண்டு எ - ம் சினை இடனாயிற்று. நிறத்தின்கண்ணில், உணர்ச்சிக் கட்கூர்மை எ - ம், இளமைக்கட்செல்வம், வளமைக்கண்விருந்து எ - ம் பண்பு இடனாயிற்று. ஆடற்கணமுகு, பாடற்கட்பணிவு எ - ம், ஆடற்கட்பாட்டு, பாடற்கண்பாழ் எ - ம் தொழிற்பெயர் இடனாயிற்று.

இதனும், ‘பொருண்முதலானும்’ என்றாயினும் வினை வேற்றுமைபேலாமையின், ஈண்டுத் தொழிற்பெயரேகொள்க.

(மீ - ம்.) ¹ இடமாயிற்று.

(சச)

(301.) கண்கால் ¹கடையிடை தலைவாய் திசைவயின் முன்சார் வலமிட மேல்கீழ் புடைமுதல் பின்பா டனாதே முழைவழி யுழியுரி உள்ளகம் புறமில் லிடப்பொரு ளுருபே.

எ - ன், ஏழாம்பேற்றுமைக்குக் கண்முதலானவை உருபென்றார், அவை இவையென்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கண்முதலாக எண்ணப்பட்ட இருபத்தெட்டும் இடப் பொருளைக்காட்டும் உருபுகளாம். எ - று.

வ - று. * “நல்லார்கட்பட்ட வறுமையி னின்னாதே”, † “ஊர்கா னிவந்த ²பொதும்பருள்”, ‡ “சுதலிபை யாக்கடை”, § “நல்லரிடைப்புக்கு”, || “நனந்தலை வந்த நல்லோர்”, ¶ “புண்ணென்னிழற் புலவுத்திரைவாய்”, ||| “தென்றிசை ³யாஅப் குடியின் றுயின்”, “அவர் ⁴வயினிடைச் செல்வாய்”, ¶¶ “கற்றார்முற் றேன்றா கழிவிரக்கம்”,

நடுகதறா. ௪௦௮. † கண்கா. ‡ நடுகதறா, உஉ௦. § நல்லடி. அவை. ௪. || புறநா. ௧௨௨. ¶ நான்மணி. ௮.

“காட்டுச்சாரோடுங்குறுமுபால்”, | “காழ்வரையில்லாக்5கன்றவன்
கைவலத்திபாழ்வரைநின்றது”, “இல்விடப்பரத்தை”, * “தன்
மேற் கடுவரை நீரிற் கடுத்து வரக்கண்டும்”, “பேரிணர்க்கொத்தி
னொர் பிண்டிநிழற்கீழ்”, “கடைபுடைக்கொள்ளிபரீர்”, † “சுரன்
முதல்வந்த வுரன்மாப் மாலை”, “காதவிபின்சென்றதம்ம”, “நம்
பாடணை யாதநாள்”, “கல்லனைச்சுனைநீர் கையிலுண்டுமைபான்”,
‡ “தோழிக்குரியவை கோடாப் தேஎத்து”, § “அவனுழையிருந்த
தண்டமிழ்சசாத்தன்”, “நின்றதோர் நறவேங்கை நிழல்வழி 7 பசை
ந்தனனோ”, “குயில்சேர் குளிர்கா வுளிசேர் புறையும்” || “உறைப்
புழி யோலை போல, ¶ “முலைப் ப் குவட்டுள் வாழும்”, ** “பயன்
சாராப் பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து” †† “செல்லுமென் னுயிர்ப்
புறத் திறுத்தந்த மருண்மாலை”, “ஊரிலிருந்தார், நீரில்விழுந்தார்”
என வரும்.

(பி - ம்.) 1 தலையிடைகடை. 2 உயர்நிலைமாடம். 3 ஆயுயர்குடி. 4 வயி
ன்சுட். 5 கடுக்களிறு கைவலத்தது. 6 காண்முதல்வந்த. 7 அசைந்தனன்.(சரு)

(302) எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
நிரிபு குன்றன் மிகுத லியல்பயற்
நிரிபு மாம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே.

எ - ன், எட்டாம வேற்றுமையுருபும் பொருளுணர்த்துதல்
நதலிற்று.

(இ - ள்.) எட்டாமென்னுமுறைமைக்கணின்ற வேற்றுமை
க்கு உருபாவது விளிபேற்கும்பெயரின் சுற்றது திரிபும் கேடும் மிகுத
லும் இயல்பும் 2 சுற்றபலினின்றதன் திரிபுமாம். அதற்குப்பொருள்,
படர்க்கையிடத்தாரை ஒருவன் தனக்கு எதிர்முகமாக அழைக்கை
யாம். எ - று.

‘எய்துபெயா’ எனவே, எய்தாதபெயரும் உளவென்பதாம்;
அவை போக்கிச்சொல்லுதும். ‘படர்க்கையோரை’ எனவே முன்
னிலையோரும் தன்மையோரும் சுண்டே விலக்கப்பட்டாராவர்.
படர்க்கையோரைபென்றோரையும், “ஒருமொழி யொழிதன் னினங்
கொளற்குரித்தே” என்பதனாற் படர்க்கையிடத்து லீம்பாலுங்
கொள்க.

* பு - வெ. வெட்டி. கச. † நம். க. ‡ இறை. கச. § சிலப். பதி. ௧௦.
|| புறநா. ௨௧௦. ¶ சீவக. ௧௨௩௨. ** திருக்குறள். கசு. †† கலி. ௧௪௮.

கக0 நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

பெயருருபிற்கும் இயல்பானவியுருபிற்கும் 4உருபான் வேற்
றுமையின்றேனும் பொருளான் உண்டெனக்கொள்க.

தானென்பது சந்தவிற்பப் 5பொருட்டுவந்தது.

(பி - ம்.) 1 திரிவு 2 ஈற்றயலின்றிரிபுமாம். 3 உளவாம். 4 உருவான்.
5 (க) பொருட்டாய்; (உ) பொருள்தர. (சுஎ)

(303.) இஉ ஊவோ டையோ னளரல
யவ்வீற் றுயர்தனை யோரவல் லிவற்றொடு
ணங்கா னாவீ ருகும் பொதுப்பெயர்
ஞநவொழி யனைத்தீற் றஹினை விளிப்பன.

எ - ன், மேல் விளிபேற்கும்பெயரென்றார், அவை இவை
பெனத் தொகுத்துணர்த்துகல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இஉ ஊவீ று ன ன ர ல ய எ ன் னு ம் ப த்தீ ர் று உ ய ர்
தினைப்பெயரும், இவற்றுள் உகாரமும் ரகாரமுமான இரண்டும் ஒழி
த்துவின்ற இவற்றுடனே னாகார ஆகாரங்களை ஈறாகவுடைய 1பத் துப
பொதுப்பெயரும், நகாரகாரங்களும் மேலுபதிகாரத்துள் அளபின்
கண் அல்லது ஈறாகாதென்று விலக்கின எகாரமுபொழித்து ஒழிந்த
இருபத்தீதாரிற்று அஃறிணைப்பெயரும் விளிபேற்பனவாம். எ - று.

ஏனையிற்றுப்பெயர்கள் விளிபேலாவென்றவாறு. இதனுட் பெய
ரென்பதனை இருதினைபிடத்தும்வருவித் துக்கொள்க

(பி - ம்.) 1 பத்தீற்றுப்பொதுப்பெயரும். (சுஎ)

(304.) இம்முப் பெயர்க்க ணியல்பு மேயும்
இகர நீட்சியு முருபா மன்னே.

எ - ன், மூவகைப்பெயர்க்கும் பொதுவானவியுருபு தொகுத்
துணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்தினைப்பெயர் பொதுப்பெயர் அஃறிணைப்பெய
ரென்னும் மூவகைப்பெயர்க்கன்னும் எல்லாஈறும் இயல்பாதலும்
அவற்றின்கண் ஏகாரமிகுதலும் இகரவீறு ஈகாரவீறுய்த்திரிதலும்
விளி 1வேற்றுமைக்கு உருபுகளாம். எ - று.

வ - று. நம்பிகுறாய், 2மனைவிகுறாய், கணிகுறாய், தோழிகுறாய்,
தொழும்பிகுறாய், வேந்துகுறாய், பெண்டிகுறாய், பூண்டிகுறாய்,

ஆரீஉக்கூறாய், மகரீஉக்கூறாய், விடலீக்கூறாய், மங்கைக்கூறாய், கோக்கூறாய் எ - ம், நம்பியே, முனியே, 3கணியே, வேந்தே, பெண்டே, பூண்டே, ஆரீஉவே, மகரீஉவே, கோவே எ - ம், நம்பி, மனைவீ, தோழி, தொழும்பி எ - ம், 4கோமான்கூறாய், இறைவன் கூறாய், வெற்பன்கூறாய், அருவாளன்கூறாய், பார்ப்பான்கூறாய் எ - ம், * “பார்ப்பன மகனே பார்ப்பன மகனே”, “†எம்மாரினே தோன்றினு யென்னை யொளித்திபோ” எ - ம், அடிகள்கூறீர், கேர்மாள் கூறீர் எ - ம், ‡ “அகவன் மகனோ பகவன் மகனோ” எ - ம், மாந்தர்கூறீர், சான்றோர் கூறீர் எ - ம், இறைவரே, ஈசரே, குழைபரே, வெற்பரே எ - ம், குருசில்கூறாய், தோன்றல்கூறாய், எ - ம், “குருசிலே யெம்மையுள்ளாய்”, § திருமாலே, தோன்றலே எ - ம், ஆய்கூறாய், எ - ம், ஆயேசொல்லாய் எ - ம் உபர்திணைப்பெயர்க்கண் விளியுருபுவந்தவாறு.

பிதாவுரைபாய், பிணாவுரைபாய், தம்பிகூறாய், சாத்திகூறாய், 5 கொற்றிகூறாய், அராகூறாய், அழிதூஉக்கூறாய், பேதைபேசாய், தந்தைதாராய், 6 அம்மைபருளாய், அன்னையருளாய், ஆன்கூறாய், பென்கூறாய், சாத்தன்கூறாய், கொற்றன்கூறாய், மகன்வாராய், மகள்வாராய், மக்கள்வாரிர், ஓதுங்கல்கூறாய், தூங்கல்கூறாய், தாய்கூறாய், சேய்க்கூறாய், எ - ம், பிதாவே, பிணாவே, அரேசே, அழிதூஉவே, ஆனே, பெண்ணே, சாத்தனே, கொற்றனே, மகனே, மகளே, ஓதுங்கலே, தூங்கலே, தாமே, சேயே எ - ம், தம்பி, சாத்தி, கொற்றி எ - ம் பொதுப்பெயர்க்கண் விளியுருபுவந்தவாறு.

விளக்கொடிபை, புறக்கொடிபை, தும்பிகொடிபை, வீக்கொடிபை, முசுக்கொடிபை, வண்டிகொடிபை, பூக்கொடிபை, சேக்கொடிபை, மழைக்கொடிபை, நொக்கொடிபை, கோக்கொடிபை, வெளக்கொடிபை, இதண் உரைபாய், அன்னம்மகூறாய், புனம் கூறாய், மான்கூறாய், வேய்கொடிபை, நூர்கொடிபை, வேல்கொடிபை, தெவ்வலிபை, யாழ்கொடிபை, புன்கொடிபை எ - ம், விளவே, புறவே, தும்பியே, வீயே, முசுவே, வண்டே, பூவே, சேவே, மழையே, நொவ்வே, கோவே, வெளவே, இதனே, புனமே, மானே, வேயே, நூரே, வேலே, தெவ்வே, யாழே, புள்ளே எ - ம், மந்தி, தும்பி எ - ம் அஃறிணைப்பெயர்க்கண் விளியுருபுவந்தவாறு.

ககஉ கன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

‘மன்’ என்ற 7மிகையானே உயர்திணைப்பெயரீற்று ஐகாரம் ஏகாரமேலாதெனவும் ஏனைய ஏற்புழி ஐகாரம் திரிந்தும் திரிபாதும் ஏற்பனவாமெனவுங்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 வேற்றமையுருபுகளாம் 2 தேவி. 3 அன்னியே. 4 கோன். 5 முடத்தி. 6 அம்மே, அன்னே. 7 விதப்பானே. (சஅ)

(305) ஐயிற்று பொதுப்பெயர்க் காயு மாவும்
உருபா மல்லவற் ருயு மாகும்.

எ - ன், ஐகாரவீற்றிற்கு எய்திபதன்மேற் சிறப்புவிதி உணர்த் தல் நுகவீற்று.

ம (இ - ள்.) ஐகாரவீற்றுப் பொதுப்பெயர்க்கண் ஆயும் ஆவும் விளியுருபாம்; உயர்திணை அஃறிணைப்பெயர்க்கண்/ ஐகாரத்துக்கு ஆயும் உருபாம். எ - று.

வ - று. அன்னாப், தத்தாய், 1“ ஆவன்ன வன்ன வலந்தே நெழந்திராய்”, என விரவுப்பெயர்க்கண் இரண்டுருபும் வந்தவாறு. விடலாய், மடந்தாபென உயர்திணைக்கண்ணும், 2“சிறுமீன் கவுட் கொண்ட செந்துவி நாராய்”, “தொன்றாய் குருந்தே கொடிமூல் லாய் வாடினீர்” என அஃறிணைக்கண்ணும் ஆயுருபுவந்தவாறு.

உம்மைகள் இவையுமாமென எண்ணின்கண்வந்தன.

(பி - ம்.) 1 ஆத்தாய். (சக)

(306.) ஒருசார் னவ்வீற் றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்

1 அளபீ றழிவய னீட்சி யதனோ

உறு போத லவற்றோ டோவுறல்

ஈறழிந் தோவுற லிறுதியவ் வாதல்

ந அதனோ டயறிரிந் தேயுற லீறழிந்

தயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

எ - ன், னகாரவீற்றிற்கு எய்திபதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுகவீற்று,

(இ - ள்.) னகாரவீற்றுயர்திணைப் பெயர்களுட்சில அளபெழுதலும், சில ஈறுகெடுத்தலும், சில ஈற்றயல் நீளலும், சில ஈற்றயல் நீண்டு ஈறுகெடுத்தலும், சில ஈற்றயல் நீண்டு ஈறுகெட்டு ஓகாரமிரு

தலும், சில ஈறுகெட்டு ஒகாரமிசுதலும், சிலஇறுதி யவ்வொற்றாத லும், சிலஇறுதி யகாரமாய் அயலில் ஆகாரம் ஒகாரமாய் ஏகாரமேற் றலும், சில ஈறழிந்து அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ - று.

‘ஒருசார்’ என்பதனை விளியதிகாரமுடியுமளவும் ²எல்லா ஈற் றுள்ளும் யாண்டும் வருவித்துக் கண்டுகொள்க.

வ - று. அம்பர்கிழாஅன், வல்லங்கிழாஅனெனச்¹ சேய்மைக் கண் அளபாயின. இறைவகேள், 3நாதகேள், *²“எலுவ சிறுஅ ரெம்முறு நண்ப, புலவர் தோழ கேளா யத்தை”, †³“பேரேமுற் றுர்போல முன்னின்று விலக்குவா யாரொல்லா” என அண் மைக்கண் ஈறழிந்தன. 4நம்பானெம்பெருமானென அயல்ரீண் டது. இறைவா, மன்னா, தேவாவென அயல்ரீண்டு ஈறுகெட்டன. ஐயாவோ அன்பாவோவெனப் புலம்பின்கண் அயல்ரீண்டு ஈறழிந்து ஒகாரமிக்கன. “திரையவோ”, ஐயவோ, எனப் புலம்பின்கண் ஈறழிந்து ஒகாரமிக்கன. குழையாய், வாயிலாய், ஆதிரையாய், †⁴“எண்கையாய்” கரியாய், ஊனுபென இறுதி யவ்வொற்றாயின. ‡⁵“வாயி லோயே வாயி லோயே” என ஈற்றயல்கிரிந்து இறுதியக ரம் ஏகாரமேற்றது. “ஐயே யெமக்கிங் கருள்”, ||⁶“மடவை மன்ற வாழிய முருகே” என ஈறழிந்து அயலில் ஆகரம் ஏகாரமாயின. பிறவும் இவ்வாறேவருவன கண்டுகொள்க.

(பி - ம்.) ¹ அளவீறு. ² அவ்வவ்வீற்றுள்ளும். 3 நந்த. 4 நம்பெரு மான். (இ0)

(307.) ளஃகா னுயர்பெயர்க்¹ களபீ றழிவயல்
நீட்சி யிறுதி யவ்வொற் றுதல்
அயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

எ - ன், ளகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ளகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழ லும் ஈறுகெட்டலும் அயல்ரீடலும் இறுதியகரவொற்றாய்த் திரிதலும் அயலில் அகரம் ஏகாரமாதலும் விளியுருபாம். எ - று.

வ - று. “மேவார்த் தொலைத்த விறன்மிகு வேளள்” என அளபாயிற்று. ¶²“துனிகொள்ள லெல்லா ரீ” என ஈறுகெட்டது.

ககசு நன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

நமர்காள், எமர்காளென சுற்றயல்நீண்டன. குழையாய், வாயிலாய், ஆகிரையாய், எண்டோளாய், கரிபாய், ²ஊனையென இறுதி யகர வொற்றாயின. “தலைமீது கொள்வெ மடி கேள்” என சுற்றயல் அகரம் வகாரமாயிற்று. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹ அனவீழிவு. ² உண்டாய்

(ருக)

(308) ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றயல்

அகரம் இஈ யாத லாண்டையா

ஈயாத லதனோ டேயுற லீற்றே

மிக்கயல் யாக்கெட் டதனய னீடல்

ரு ஈற்றி னீருற லிவையுமீண் டுருபே.

எ - ன், ரகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்திபதன்மேற் சிறப்புவிதி புணர்த்துதல் நுகலிற்று.

(இ - ள்.) ரகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழலும் சுற்றயலில் அகரம் இகரமாதலும் ஈகாரமாதலும் ஆகாரம் ஈகார மாதலும் ஆகாரம் ஈகாரமாய் வகாரமேற்றலும், சுற்றில் வகாரமிக்கு அபலில் யாக்கெட்டு அதனயலில் இகரம் ஈகாரமாதலும் சுற்றின் ஈர் ஆதலுமென்றிவையும் விளியுநபாம். எ - று.

வ - று. “எலுவ சிறுஅ ரீரெழுறு நண்ப” என அளபா யிற்று. † “என்னை முன் னில்லன்மின் றெவ்வீ” என அகரம் இகரமாயிற்று. வேந்தீர், “நாய்கீர்”, அமரீர், அசுரீர், நாகிரென அகரம் ஈகாரமாயிற்று. சான்றீர், மடவீர், பார்ப்பீர், ஊரீரென சுற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாயிற்று. ‡ “பலசான்றீரே.” கணியீரே முனியீரே என சுற்றயலில் ஆகாரம் ஈகாரமாய் வகாரமேற்றன. நம்பீரே, தம்பீரே, தோழீரே, தொழும்பீரேயென வகாரமிக்கு சுற்றயலில் யாக்கெட்டு அதனயலில் இகரம் ஈகாரமாயின. எமரீர், பிறரீர், தம ரீரென ஈகேற்றன.

இதனுள், ‘சண்டும்’ என்றமிகையானே, கடலார், கழியார், மயிலார், குயிலார், சாத்தியார், கொற்றியாரென்றற்றொடக்கத்து அஃ றிணைப்பெயர்விரவுப்பெயர்களும் சிறப்பித்து உயர்திணைபோலவழங் கப்படுதலின், சண்டும் கடலீரே, கழியீரே, மயிலீரே, குயிலீரே,

* தரு. உக. † திருத்தறன், எளக. ‡ புறநா. ககடு.

சாத்திரே, கொற்றிரேயென்றற்றொடக்கத்துமுடிபும் பிறவும் இவ்
வாறுவருவனவெல்லாம் கண்டுகொள்க. (ருஉ)

(309.) லகாரவீற் றுயர்பெயர்க் களபய நீட்சியும்
யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே.

எ - ன், லகார யகாரவீற்றுயர்திணைப்பெயர்க்கு எய்தியதன்
மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) லகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழலும்
அயல்நீட்சியும், யகாரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்கண் அளபெழலும்
விளியுருபாம். எ - று.

வ - று. “வலம்புரித் தடக்கை மாஅனின்னிற்” எ - ம்,
“தோன்றால்”, “தாழ்துழால்”, “மடவரால்” எ - ம், * “விளங்கு
மணிக் கொடும்பு னாஅப் தின்னாட் டினம்பிடி” எ - ம் வரும். (ருங்)

(310) னவ்வீற் றுயர்திணை யல்லிரு பெயர்க்கண்
இறுதி யழிவத னோடய நீட்சி.

எ - ன், னகாரவீற்றஃரிணைப்பெயர்பொதுப்பெயர்க்கு எய்
தியதன்மேற் சிறப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) னகாரவீற்று அஃரிணைப்பெயர்க்கண்ணும் விரவுப்
பெயர்க்கண்ணும் இறுதியழிவும் இறுதியழிவதனோடு அயல்நீட்சியும் (இ
விளியுருபாம். எ - று.

வ - று. † “கொடுத்தா ளலவ குறையா மிரப்பேம்”, “இக
லுபு குதிக்கு மிகல†”, “கண்டல் வேரனை சேரல வாரீ”, “கடும்
பறைக் கருடா” எ - ம், சாத்திரேகள் கொற்றகேள், சாத்தாரகேள்,
கொற்றுகேள் எ - ம் வரும்.

(பி - ம்.) † கெஞ்சிறை.

(ருச)

(311.) லளவீற் றஃரிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண்
ஈற்றய நீட்சியு முருபா கும்மே.

எ - ன், இவ்விரண்டிற்றுப்பெயர்க்கும் எய்தியதன்மேற் சிற
ப்புவிதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

கூகூ கன்னால் மூலமும், மயிலேநாதருரையும்.

(இ - ள்.) லகார ளகாரவீற்று அஃறிணைப்பெயர்க்கண்ணும் பொதுப்பெயர்க்கண்ணும் சுற்றயல் நீட்சியும் உருபாம் எ - று.

வ - று. “காட்டுச்சாரோடுஞ்றுமுபால்,” கிளிகாள் எ - ம், தூங்கால், ‘ஒங்கால், மக்காள் எ - ம் வரும்; பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ‘ஒதங்கால். (௫௫)

(312.) அண்மையி னியல்புமீ றழிவுஞ் சேய்மையின் அளபும் புலம்பி னோவு மாகும்.

எ - ன், உரைத்தவிளிக்கு எய்திபதன்மேற் சிறப்புவிசியுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) அணியாரை விளிக்குமிடத்து இயல்பும் சுற்றினது அழிவும், சேயாரைவிளிக்குமிடத்து அளபெழலும், புலம்பின்கண் ஓகாரமுமாம். எ - று.

உதாரணம் முன்னாக்காட்டினவற்றிற் கண்டுகொள்க. (௫௬)

(313.) நுவ்வொடு வினாச்சுட் டுற்ற னளர வைதுத் தாந்தா னின்னன விளியா.

எ - ன், மேல் விளியேற்குமென்ற சுற்றுப்பெயர்களுள் இவை ஏலாவென எடுத்துணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) நுவ்வையும் முதல்வினாக்களையும் சுட்டையுமுதலாக வுடைய னகாரமே ளகாரமே ரகாரமே வைபே நுவ்வேயென்றிற் றுப்பெயர்களும் தாமென்பதும் தானென்பதும் விளியேலா. எ - று.

வ - று. நுமன், நுமள், நுமர்; எவன், எவள், எவர், எவை, எது; ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏவை, ஏது; யாவன், யாவள், யாவர், யாவை, யாது; அவன், அவள், அவர், அவை, அது; இவன், இவள், இவர், இவை, இது; உவன், உவள், உவர், உவை, உது; தாம்; தான் என்பன.

‘இன்னன’ என்றதனால், மற்றையான், மற்றையாள், மற்றையார், மற்றையவை, மற்றையதென்பனவும், எண்ணிறையளவுப்பெயர் முதலாயினவுக்கொள்க.

நுவ்வையும் செவ்வெண்ணாக எண்ணது ஒடுக்கொடுத்து வேறேறியது, வையும் துவவும் அதனொடு சாராவென்பது அறி வித்தற்கெனக்கொள்க. (௫௭)

(314.) முதலை யையுறிற் சினைையைக் கண்ணுறும்
அதுமுதற் 'காயிற் சினைக்கை யாகும்.

எ - ன், இஃதோர்சொல்லுதல் ²வகைமையுணர்த்துதல் றுத
விற்பு.

(இ - ள்.) சினைதொடர்ந்த முதற்பொருட்கு இரண்டாம் வேற்
றுமையுருபுவறிற் சினைக்கு ஏழனுருபுவரும்; முதற்குஆறுமுருபுவறிற்
சினைக்கு இரண்டனுருபுவரும். எ - று.

வ - று. 3யாணையைக்கோட்டின்கட்டுறைத்தான் எ - ம், யாணை
யதுகோட்டைக்குறைத்தான் எ - ம் வரும்.

‘ஐயுற’ என்னுது, ‘ஐயுறின’ என்றதனால், யாணையைக்
கோட்டைக்குறைத்தானெனவும் வருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ ஆகின். ² வழுவுமைப்புணர்த்துதல். ³ ஆணையை. (ருஅ)

(315.) முதலிவை சிணையிவை யெனவே றுளவில
உரைப்போர் குறிப்பின வற்றே பிண்டமும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இவைபேமுதல், இவைபேசிணையென வேறறியக்
கிடப்பனவில்லை; சொல்லுவோர்குறிப்பினானே முதலை சிணையுமாம்;
சிணையே முதலுமாம்; பிண்டப்பொருளும் அவ்வாறேயாம். எ - று.

வ - று. கோட்டது றுனியைக்குறைத்தான் எ - ம், கோட்டை
றுனிக்கட் குறைத்தான் எ - ம் சிணையேமுதலுமாம். நெற்குப்பை
யென்றால், நெல்லதுகுப்பை குப்பையதுநெல்லென வரும். இதில்
இரண்டாவது வேறில்லாதவாறுகாண்க. (ருக)

(316.) யாத னுருபிற் கூறிற் றுயினும்
பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

எ - ன், உருபுகள் ஒருவழித் தம்பொருண்மேலன்றி மையங்கி
வருதலுமுடையவென வழுவமைப்புணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) யாதானும்ஒரு நபினுற் சொல்லப்பட்டதேஒருசொல்
லெனினும் அச்சொற்கு அவ்வுருபின்பொருளே பொருளென்று
கொள்ளற்க; அச்சொல்லின்பொருள் எவ்வுருபிற்கேற்கும்? அவ்வுரு
பாகக்கொள்வதேமுறை. எ - று.

ககமு நன்னால் மூலமும், யயிலநாதருரையும்.

வ - று. * “கிளையரி னுணற் கீழங்குமணற் கீன்ற, முளையோ
ரன்ன முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்” என நான்காம்வேற்றுமைவந்த
தாயினும், அதனை ஏழாம்வேற்றுமையாகக்கொள்க. “நாகு வே
பொடி நக்கு விற்குதோள்.” இதனுள், ஒடுவை ஐயாகக்கொள்க.
† “அறிவுடை யந்தணை வளைக்காட் டென்றோ.” இதனுள்,
ஐயைக் குவ்வாகக்கொள்க. இதேவுமன்ன.

இஃது உருபுமயக்கம்; பொருண்மயக்கம் தொகை சொல்லுழிச
சொல்லுதும்.

(பி - ம்.) 1 மருகின்வருதலும்

(40)

(317.) ஐயான்குச் செய்யுட் கவ்வு மாகும்

ஆகா வஃறிணைக் கானல் லாதன.

எ - ன், அவ்வுருபுகள் செய்யுளுட்டி ரியவும் பெறுமென்பது
உணர்த்துதல்ததலிற்று.

(இ - ள்.) ஐயும் ஆறும குவ்வுமென்றுமுன்னு நயும் செய்யுட்
கண்அகரமாகிநிற்கவும் பெறும்; அஃறிணைக்கண் ஐயும் குவ்வும்
திரிபாவாம். எ - று.

‘ஆகா வஃறிணைக் கானல் லாதன’ எனவே மூன்றும் உயர்
கிணைக்கண்ஆமென்பது தானேபோதருமென்க.

வ - று. “காவ லோனைக் களிறஞ் சும்மே” எ - று, “காவ
லோனக் களிறஞ் சும்மே” எ - ம, “புலவரான்” எ - று, “புலவ
ரான்” எ - ம், “கடிநிலை யின்றே பாசிரி யற்கு” எ - று, † “கடி
நிலை யின்றே பாசிரி யற்க ” எ - ம் மூன்றுநயும் உயர்கிணைக்கண்
அகரமாப்திநிந்தன. “புள்ளினான்” எ - று, “புள்ளினான்” என
| ஆன்று அஃறிணைக்கட் டிரிந்தது.

உம்மை எதிர்ப்பாற்பாதலின், அவ்வாறுதிரிதல் சிறுபான்மை
பெணக்கொள்க.

(41)

(318.) எல்ல யின்னு மதுவும் பெயர்கொளும்

அல்ல வின்கொளு நான்கே ழிருமையும்

புல்லும் பொரும்பாலு மென்மனார் புலவர்.

எ - ன், வேற்றுமைக்குஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் தத
லிற்று.

* அகநா. உகை. † கல். எஉ. ‡ தொல. புள்ளி. கச.

(இ - ன்.) எல்லைப்பொருண்மைக்கண்வரும் ஐந்தாம்வேற்றுமையும் அதவென்னும் ஆறாம்வேற்றுமையும் பெயரையும், ஒழிந்தன வினைபையும் வினைக்குறிப்பையும், நான்காம்வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும் பெயரையும் வினைபையும் கொண்டுமுடியும் பொருட்பாலுமென்று சொல்லுவாற்புலவர். எ - று.

எழுவாய்வேற்றுமைக்கு ஆண்டே பயனிலைசொல்லுதலின், ஈண்டு இரண்டாவது முகல் ஏழுக்குமே இவ்விதிகொன்னுரெனக் கொள்க.

வ - று. கருவரின் கிழக்கு, மருவரின் மேற்கு எ - ம், சாத் தனதுகுறும், சாததனதுகை, நெல்லது துப்பை, படையது குழாம், எள்ளதுசாந்து; சாததனதாடை எ - ம் பெயர்கொண்டன. அறத்தை ஆக்கும், மறத்தை மாற்றும், 'குருவைச்சேரும், தாபை ஒக்கும், எ - ம், கொழுநனை இலா, எம்மையின்றிப் பொன்னையுடையன் எ - ம் இரண்டாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும் கொண்டது. சுடரி னுற்கண்டான், அரசனார்பெற்றான், சடத்தினொடுவந்தான் எ - ம், கல்விபால் நல்லன், அரசனாரசெய்வியன் எ - ம் மூன்றாவது வினையும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டது. மலையினிழந்தான், பொன்னிற் றிகழும், வானின் வணக்கினான் எ - ம், இதனின்வெளிது(கீங்கல்), காக்கைபிற்கரியன்(அபய), அறிவிற்பெரியன்(ஏது) எ - ம் ஐந்தா வது வினையும் வினைக்குறிப்பும் கொண்டது. இறைவகூறப், மன்ன வாராய், சாத்ததாராய், கொற்றகொள்ளாய், சிலனே சில்லாய், புலனே போகாய் எ - ம், இறைவ கொடிபை, மன்ன வலிபை, சாத்த நெடிபை, கொற்றகொடிபை, கீரே தண்ணிபை, கீரீபவெய்யை எ - ம் எட்டாவது வினையும் வினைக்குறிப்புக்கொண்டது. நாகர்க்குப்பவி, வளைக்குப்பொன், கரும்பிற்குவேலி எ - ம், இரவலர்க்கீந்தான், பொருட்குப்போயினான் எ - ம், மறுமைக்கு நன்று, அவர்க்கினிது எ - ம் நான்காவது முறைபாளை பெயரும் வினையும் வினைக்குறிப்புக் கொண்டது. மணியின்கண் ஒளி, மலரின் கண் வண்டு; மலையின்கண் ஒக்கம், பனையின்கண் அன்றில் எ - ம், அரங்கின்கண் அகழ்ந்தான், பாண்டின்குட் சென்றான் எ - ம், நாட்டின்கண் நன்று, கூதிர்க்கண் ன்ளது, விலங்கின்குட் கொடிது எ - ம் ஏழாவது முறையே பெய ரும் வினையும் வினைக்குறிப்பும் கொண்டது.

‘பெரும்பாலும்’ என்றதனால், ஆறாவது வினையும் வினைக்குறிப் பும் கொண்டும், அல்லன வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றிய பெயர் கொண்டும் முடியவும் பெறுமெனக்கொள்க.

200 நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

வ - று. சாத்தனதுவந்தது, சாத்தன வந்தன எ - ம், சாத்தனதுநனது, சாத்தன நல்லன எ - ம் ஆறாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும் கொண்டது. அறத்தை அடைந்தவன், மறத்தை மறந்தவன், திருவைச்சேர்த்தவன் எ - ம், பொருளைடையவன், புதல்வனை இல்லவன், அறத்தைஆக்கல், மறத்தைமாற்றல் எ - ம், இரண்டாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும்பற்றிய பெயர்கொண்டது. சுடரினாற்கண்டவன், அரசனாற்பெற்றவன், நெப்பானுகர்ந்தவன் எ - ம், குணத்தாற்பெரியவன், இனத்தாற்செவ்வியவன், அரசனாற்பெறுதல், வாளால்வணக்குதல் எ - ம் மூன்றாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும்பற்றியபெயர்கொண்டது. இரவலர்க்கீந்தவன், பொருட்குப்போனவன் எ - ம், எனக்கிப்பவன், அவர்க்கு நல்லவன், இரவலர்க்கீதல் எ - ம், என்காவது வினையும் வினைக்குறிப்பும்பற்றிய பெயர்கொண்டது. மலையின் இழிபவன், மன்னரில் வாழ்ந்தவன், பொன்னிற்றிகழ்பவன், வாளிபிற்செகுத்தவன் எ - ம், காக்கையிற்கரியவன், அறிவிற் பெரியவன், வாளிபிற் செகுத்தல் எ - ம் ஐந்தாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும்பற்றிய பெயர்கொண்டது. அரங்கின்கண் அகழ்ந்தவன், ஆகாபத்தின்கட்சென்றவன், ஆண்டின் கற்போனவன், குணத்தின்கண் ஐழிந்தவன் எ - ம், நாட்டின்கண் நல்லது, கூதிர்க்கண் உள்ளது, வாளின்கண் உள்ளது, அரங்கின்கண் அகழ்தல், பாணிக்கட்பிறத்தல் எ - ம் ஏழாவது வினையும் வினைக்குறிப்பும்பற்றியபெயர்கொண்டது.

நான்காவதற்கும் ஏழாவதற்கும் இவ்வினையினுனை இருமையுங்கொள்ளுமின்பது பெரலாகவும் எடுத்தோதியது, இலேசாற்பெறுவன இவ்வாறு அநுகிரகவனவென்பது அறிவித்தற்கெனக்கொள்க.

தச்சனாற்செப்தமாடும், வாளாற்கொண்டகொடி என்பனவும் பெயர்கொண்டனவன்றோ வெனின், அவை, செப்த கொண்டவென்னும் பெயரெச்சவினைகொண்டனவெனக்கொள்க.

இரண்டாவது வினையியல்.

(319.) செய்பவன் கருவி நிலஞ்செயல் காலம் '
செய்பொரு ளாறுந் தருவது வினையே.

என்பதுசூத்திரம்.

இவ்வோத்து என்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்துநதலியதூஉம் ஒத்தினதுபெயருரைப்பவேவியங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், வினைச்சொற்களது இயல்புணர்த்திற்றதலான், வினையியலென்னும்பெயர்த்து. மேலோத்திமேடு இதற்கு இயைபு என்னையோவெனின், மேற் பெயர் வினை இடை உரியெனச் சொல்லை நான்காக்கி, அவற்றுட் பெயர்க்கு இலக்கணம் முன்னருணர்த்தினார், அதன்பின்னர் வினைக்கு ஈண்டு உணர்த்துகின்றாராகவின், அதமேடு இயைபுடைத்தென்க.

இதனுள், இத்தலைச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், பொது வகைபான் வினைச்சொல்லாவது இன்னதென்பது உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) கருத்தாவும் கருவியும் நிலனும் தொழிலும் காலமும் செயப்படுபொருளுமென்னும் ஆறுபொருளையும் விளக்குவது, வினைச்சொல்லாவது. எ - று.

‘செய்பவன்’ என்று ஒருபால்மேல் வைத்தாரேனும், “ஒரு மொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே” என்பதனால், ஐந்து பாற்கண்ணுங்கொள்க. செய்பவனென்றும், கருவியென்றும் பொதுப்படவைத்தமையான், ஏவற்கருத்தாவும் கருமக்கருத்தாவும், முதற்காரணமும் துணைக்காரணமுங்கொள்க.

‘ஆறும்’ என்புழி உம்மை முற்றும்மை.

வ - று. வளைந்தானென்புழி, கருமக்கருத்தாவும், மண்ணென்னும் முதற்கருவியும், ‘திரிகையும் கோலுமுதலான துணைக்கருவியும், அகத்தானும் புறத்தானுமென்னும் இடமும், வளைதலென்னும் தொழிலும் வளைந்தானென்னும் இறந்தகாலமும், குடத்தொடக்கத்

202 கன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

தனவென்னும் செயப்படுபொருளுமான ஆறும் முறையே விளங்கின வாறு காண்க.

“முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்” என்பதனானை எச்சமாக்கி, அதனானை இவற்றுட் சில குன்றிவரப்பெறுமென்பதும், ² இன்னதற்கென்பதும் இதுபயனாகவென்பதுங்கூட்டி எட்டும் தருமென்பார்கருத்தும் அறிந்துகொள்க.

கொடியாடிற்று, கொடிதுஞ்சமென்றற் றொடக்கத்தவற்றுட் சில குறைந்துவந்தவாறு காண்க.

இன்னதற்கென்பதும், இதுபயனாகவென்பதும் ‘வனைத்தான்’ என்றதனுள் வந்தவாறுகாண்க.

இவை அத்துணைச் சிறப்பிலவென்று யாவரும் ஒப்ப வேண்டாமையின், ³ விதப்பினுற் றழிஇயினுரென்க.

வனைவித்தானென்பது ⁴ ஏவற்கருத்தாவெனக்கொள்க. பெயரெச்சவினைபெச்சங்களும் வினையையாகவின், இவ்வாறும் தரல்வேண்டும்பிறவெனின், அவை செய்த செய்து என எச்சமாய்சின்றே கருவிமுதலைந்தையுந்தோற்றிப் பின்னர்த் தம்மெச்சமான பெயர் வினைகளை ஏற்றவாறே கருத்தாவையும் காட்டுமென்பாருமுளர்; அற்றன்று; அவை மேலேவிதந்தோதுவாரென்க. அஃதேதல், இவ்வாறனையும் தருவதனை வினைச்சொல்லென்னுமாற்றெனனை? வினைபை விளம்புஞ்சொல் வினைச்சொல்லென்றன்றோ முடிவதெனின், அஃதே! நன்றுசொன்னாய்; ⁵ வினையும் கருத்தாவுமொழிந்த நான்கும் உளவழி வினையுளதாமென்னுதியதியில்லை; யாண்டு ஒர்வினையுண்டு? ஆண்டு அவ்வேனைபைந்தும் உளவாதல் ஒருதலை; அதனான், அச்சிறப்பு நோக்கி வினைச்சொல்லெனவே படுமெனக்கொள்க. இதற்கு, “கால மறிதொழில் கருத்தனொ டியையப், பால்வகை தோறும் படுமொழி வேறே” எ - ம், * “வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது, நினையுங் காலைக் காலமொடு தோன்றும்” எ - ம் சொன்ன அவிரயனார் கருத்தும், நோல்காப்பியனார் கருத்தும் அறிந்து கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ திருகையும். ² இன்னதற்குக்கொடுக்கவென்பதும் இது கொடுக்க இன்னதபயக்குமென்னும்பயனும் இதனுள் வந்தவாறுகாண்க. ³ ஆதியிற்சொல்லாத விதப்பினுற். ⁴ ஏவற்கருத்தாவாகக். ⁵ வினையும் செயப்படுபொருளெனமொயிர்க்.

(க)

தொல். வினை. ௪.

(320.) பொருண்முத லாறினுந் தோற்றிமுன் னாறனுள்
வினைமுதன் மாத்திரை விளக்கலவினைக் குறிப்பே.

எ - ன், வினைச்சொலென்பது வினையும் வினைக்குறிப்புமென
இரண்டு ; அவற்றுள், வினையாவது உணர்த்தினார், இது வினைக்குறிப்
பாவது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழிலென்
னுமாரும் இடமாகத்தோன்றி மேற் கருத்தாமுதலாகச்சொன்ன ஆற
னுட் கருத்தாஒருவினையுமேகாட்டிநின்றல், வினைக்குறிப்பிற்கு இயல்
பாவது எ - று.

வினையைக்குறிப்பாக உடைமையின், வினைக்குறிப்பு.

வ - று. குழையினன், குழையினள், குழையினர், குழை
யிற்று, குழையினே ; குழையினேன், குழையினேம் ; குழையினை,
குழையினீர் எ - ல், அகத்தினன், அகத்தினள், அகத்தினர், ¹அகத்
தது, அகத்தன ; அகத்தினேன், அகத்தினேம் ; அகத்தினை, அகத்
தினீர் எ - ல், நாளினன், நாளினள், நாளினர், நாளிற்று, நாளின ;
நாளினேன், நாளினேம் ; நாளினை, நாளினீர் எ - ல், கண்ணினன்,
கண்ணினள், கண்ணினர், கண்ணிற்று, கண்ணின ; கண்ணினேன்,
கண்ணினேம் ; கண்ணினை, கண்ணினீர் எ - ல், கரியன், கரியள்,
கரியர், கரியது, கரியன ; கரிபேன், கரிபேம் ; கரிபை, கரியீர் எ - ல்,
செலவினன், செலவினள், செலவினர், செலவிற்று, செலவின ;
செலவினேன், செலவினேம் ; செலவினை, செலவினீர் எ - ல் முறை
யே காண்க.

(பி - ம்.) ¹ அகத்திற்று.

(உ)

(321.) அவைதாம்,
முற்றும் பெயர்வினை யெச்சமு மாகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும்.

எ - ன், மேற்சொன்ன வினை வினைக்குறிப்புக்கட்கு எய்தியதோர்
விதி உணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் வினையும்வினைக்குறிப்புமென்று சொல்லப்பட்ட
இரண்டும், முற்றென்றும் பெயரெச்சமென்றும் வினையெச்சமென்று
மாகி, ஒருதினைக்கே உரியவும் ¹இருதினைக்குமுரியவும் ஒருபாற்கே

உரசு நன்னால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

உரியவும் பலபாற்சூரியவும் ஓரிடத்திற்கேயுரியவும் பலவிடத்திற்குரியவுமாம். எ - று.

உதாரணம் தத்தம் சிறப்புவிதிக்குத்திரங்களுட்காண்க.

(பி - ம்.) ¹ பலதிணைக்கும்.

(ந.)

(322.) பொதுவியல் பாரையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர் முதலறு பெயரல தேற்பில முற்றே.

எ - ன், சிறுத்தமுறைபாணை ¹ இருமுற்றுக்கும் இலக்கணமுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மேல் வினைக்கெல்லாம் பொதுவாகச்சொன்ன கருத்தன்முதல் ஆறுபொருளையுங்காட்டிப் பொருட்பெயர்முதலான ஆறு பெயரையுமேற்றுப் பின்னர் வேறொன்றையும் வேண்டாது திற்பன, முற்றுவினைச்சொல். எ - று.

வ - று. செய்தனனவன், செய்தனளவன், செய்தனரவர், செய்தது அது, செய்தன அவை; ² செய்தனன்பான், செய்தனம்பாம், செய்தனை, செய்தனிரீயிர் எ - ம், செய்கின்றனனவன், செய்கின்றனளவன், செய்கின்றனரவர், செய்கின்றது அது, செய்கின்றன அவை; ³ செய்கின்றனன்பான், செய்கின்றனம்பார்; செய்கின்றனை, செய்கின்றனிரீயிர் எ - ம், செய்துவனவன், செய்துவளவன், செய்துவரவர், செய்துவது அது, செய்துவ அவை; செய்துவேன்பான், செய்துவேம்பாம்; செய்துவை, செய்துநிரீயிர் எ - ம் வினைமுற்று முவிடத்தும் முக்காலத்தும்வந்தவாறு. வினைக்குறிப்புமுற்று: குழையினனவன், குழையினளவன், குழையினரவர், குழையிற்று அது, குழையின அவை; குழையினேன்பான், குழையினேம்பாம்; குழையினை, குழையினிரீயிர்.....| என மேற்காட்டி விவேகொள்க.

செய்தனனெனவே திணையும் பாலும் இடமும் சருத்தன்முதலாறுந்தோற்றி, அவனென்னும் பெயரேற்றவாறும், ⁴ பெயர்ப்பின் வேறொன்றையும் வேண்டாதவாறும் காண்க.

குளிர்த்ததுசிலம், வந்ததுகார், இற்றதுகை, பார்த்ததுபசப்பு, வந்ததுபோக்கென இடமுதற்பெயரேற்றவாறுகாண்க.

இதனுள் திணைபாவிடங்கள் தோன்றுமென்ற நிலையாலோ வெனின், அவைகருத்தாத் தோன்றவே தோன்றுமாதலின், அமையு

மென்க. அஃதேல், தன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றுக்களில் திணைபா
றேன்றாமையின், விதந்தோதல்வேண்டும்பிறவெனின், ⁶அஃதே !
அதுவும், போனவோத்தினுட், “படர்க்கை வினைமுற்று நாமங்
குறிப்பிற், பெறப்படுந் திணைபா லனைத்து மேனை, யிடத்தவற் றொரு
மை பன்மைப் பாலே” எனச் சொன்னாரென்க.

முற்றிநிற்றலான் முற்று ; “மற்றுச்சொன் னோக்கா மரபின
வனைத்து, முற்றி நிற்பன முற்றியன் மொழியே” என்றார், அகத்
தியனார்.

(பி - ம்.) ¹ முற்றுக்கு. ² செய்தனென்யான், செய்தனெம்யாம். ³ செய்
கின்றென்யான், செய்கின்றெம்யாம். ⁴ வேறென்றை. ⁵ இல்லை யாலெ
னின். ⁶ அஃதேலதுவும். (ச)

(323.) ஒருவன்முத லைந்தையும் படர்க்கை யிடத்தும்
ஒருமை பன்மையைத் தன்மைமுன் னிலையினும்
முக்கா லத்தினு முரண முறையே
முவைந் திருமுன் றுராய் முற்று
௫ வினைப்பத மொன்றே மூலவான் பானும்.

எ - ன், முற்றுவினையின் வகையும் தொகையுமுணர்த்துதல்
ததலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஒருத்தி பலர் ஒன்று பலவென்னும் ஐம்
பாலையும் படர்க்கையிடத்தும், ஒருமை பன்மைப்பால்களைத் தன்
மையிடத்தும் முன்னிலையிடத்தும் முக்காலங்களாலுமாற முறையே
படர்க்கைவினைமுற்றுப்பதினைந்தும் தன்மைவினைமுற்று ஆறும் முன்
னிலைவினைமுற்று ஆறும் ஆக வினைமுற்றொன்றே இருபத்தேழு
கூறும். எ - று.

எனவே இதனானும் தன்மைமுன்னிலைகளில் ஒருமைபன்மைப்
பால்களல்லது ஏனைப்பால்கள் இல்லையென்பதுமாயிற்று. (௫)

(324.) அன்னு னிறுமொழி யாண்பாற் படர்க்கை.

எ - ன், நிறுத்தமுறைபானே முற்றைவிரித்துணர்த்துவான்
தொடங்கினார், இச்சூத்திரம் ஆண்பாற்படர்க்கைமுற்றுமாறு உணர்
த்துதல் ததலிற்று.

உரசு நன்னால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

(இ - ள்.) இவ்விருவிசுவையையும் ஈறுகவுடையமொழிகள் ஆண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

பொதுவாகவைத்தமையான், வினையும் குறிப்புங்கொள்க.

எச்சங்களை மேலே விதத்தோதலின், விதவாதுவருவனவெல்லாம் சண்டி முற்றென்றே கொள்க.

வ - று. வர்தனன், வர்தான்; வாராசின்றனன், வாராநின்றான்; வருவன், வருவான் எ - ம், பூணினை, பூணினை; புறத்தன், புறத்தான்; ஆகிரைபன், *ஆகிரைபான்; கண்ணினன், கண்ணினன்; பொன்னன்னன், பொன்னன்னன், வரவினை, 2வரவினை எ - ம் வினையும் குறிப்பும் வர்தன; அவனென்னும் பெயர் தத்து முடிக்க.

(பி - ம்.) 1 வருவானவன். 2 வரவினைவன். (சு)

(325.) அள்ளா ளிறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

எ - ன், பெண்பாற்படர்க்கைமுற்றாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருவிசுவையையும் ஈறுகவுடையமொழிகள் பெண்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

வ - று. வர்தனன், வர்தான்; வாராசின்றனன், வாராநின்றான்; வருவன், வருவானை வினைமுற்று வர்தவாறு. மேலனவற்றை ளகாரமாகத் திரித்துக் குறிப்புமுற்று வர்தவாறுங்காண்க; அவனென்னும் பெயர் தத்துமுடிக்க. (எ)

(326.) அர்ஜுர் பவ்லு ரகரமா ரீற்ற

பல்லோர் படர்க்கைமார் வினையொடு முடிமே.

எ - ன், பல்லோர்படர்க்கைமுற்றாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்நான்கு விசுவையையும் ஈறுகவுடையமொழிகள் பல்லோர்படர்க்கைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம்; மார் வினைகொண்டு, 2முடிவதுமாம். எ - று.

வ - று. வர்தனன், வர்தான்; வாராநின்றனன், வாராநின்றான்; வருவன், வருவானை வர்தவாறு. மேற்காட்டின ளகார ளகார

* முத்தொள்ளியாம், கட.

வீற்றை ரகாரமாகத்திரித்துக் குறிப்புமுற்று வந்தவாறுகாண்க; அவரென்னும் பெயர்கொணர்ந்து முடிக்க.

ஒப்ப, உரைப்ப, சொல்லுப, புல்லுப எ - ம், 3“ ஆகொண் மார்வந்தார் 4பூக்குழாய்” எ - ம் பவ்வூர்அகரவீறும், மாரீறும் வந்தன. *“ விழுக்கோட் பலவின் 5பழுப்பயன் கொண்மார், குறவநூன்றிய குரம்பை புதைய” என்பது, குறவரென்னும்பெயர்கொள்ளாது ஊன்றியவென்னும் பெயரெச்சவினையென்கொண்டது.

‘வினையொடும்’ என்ற உம்மையான், †“ பெரிய வோதினுஞ் சிறிய வுணராப், பீடின்று பெருகிப் திருவிற், பாடின மன்னரைப் பாடன்மா ரொமரே” எனப் பெயரொடுமுடிதலும் கொள்க.

ஒப்ப, உரைப்ப முதலானவை, ஒப்பவை, உரைப்பவையெனப் பெயர்ப்படின, அவை அஃறிணைப்பன்மைப்பெயராமென்க.

“ காலமொடு கருத வரினு மாரை, மேலைக் கிளவியொடு வேறு பாடின்றே” என்பது, அகத்தியம்.

(பீ - ம்.) 1 மொழிகளையும். 2 முடிவதாம். 3 ஆர்த்தாரகொண்மார். 4 பூக்குழாய். 5 பழுஉப்பயன். (அ)

(327.) துறுடுக் குற்றிய லுகர வீற்ற ஒன்றன் படர்க்கைடுக் குறிப்பி னாகும்.

எ - ன், அஃறிணையொருமைப்படர்க்கை முற்றமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இரீழுன்றுகுற்றியலுகரவீற்றுமொழிகளும், அஃறிணையொருமைப்படர்க்கை வினை முற்றும் குறிப்புமுற்றுமாம்; அவற்றுள், இவ்விது வினைக்குறிப்பின்கண்ணேவரும். எ - று.

வ - று. வந்தது, வாராசின்றது, வருவது; கூயிற்று, தாயிற்று எ - ம், பெயர்த்து, ஊர்த்து, கார்த்து, மயிர்த்து, கரிது, 1நடைத்து; பாற்று, மேற்று, வேனிற்று, கோடிற்று, சுழியிற்று, செலவிற்று எ - ம் துறுக்கள் ஈரிடத்துவந்தவாறு. பலபொருட்டு, ஆதி ரைநாட்டு, குண்டுகட்டு என குக்குறிப்புமுற்று வந்தது; ‘அது’ என்னும்பெயர்த்துமுடிக்க.

(பீ - ம்.) 1 நடைத்தவது, எ - ம், பாலிற்றுமேலிற்று. (க)

அகநா. உஉ. † புறநா. உஎஞ்.

உ0அ கண்ணால் மூலமும், மயில்காதருரையும்.

(328.) அஆ வீற்ற பலவின் படர்க்கை
ஆவே யெதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

எ - ன், அஃறிணைப்பன்மைப்பட்டர்க்கைமுற்றமாறு உணர்த்த
தல் ததவிறு.

(இ - ள்.) அகர ஆகாரங்களை விசுவயாகவடைய மொழிகள்,
அஃறிணைப்பட்டர்க்கைப்பன்மைவினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றமாம்; அவ
ற்றுள், ஆகாரவீறு எதிர்மறைத்துரைக்குமிடத்தேவரும். எ - று.

வ - று. வந்தன, வாராசின்றன, வருவன; 1 வாரா எ - ம்;
பொருள, மேல, நாள, கண்ண, கடிய, செயல எ - ம் வரும்; அவை
யென்னும்பெயர்த்துமுடிக்க.

வவ்வீறு அகரவீறுபடங்குதலானும், கள்வீறு தானேயின்ற
ஒருவினைக்கீற்றுப் 2வாராமையானும் சுண்டுக்கொண்டிலனென்க. அஃ
தென்னை? உண்டார்கள், உண்மின்கள், உண்டேங்கள், * “கற்றனங்
கள் யாமுமுடன் கற்பனக ளெல்லாம்”, எ - ம், உண்ணுங்கள்,
உறங்குங்கள், † “கழல்களார்க் குங்களை கலங்கிமே கக்குமாம்,
பொழில்கள் வெள்ளத்திடைப்புரளாறுங்களை”, 3 “பெயரீயந்த
வன்கை பெரிபபழுக்குங்களை” எ - ம் இருதினைக்கண்ணும் கள்
வீறு சரிடத்துமவ நமாலோவெனின், உயர்தினைக்கண் முன்னின்ற
அர் ஆர் முதலானவைபே பால் விளக்கும்; அஃறிணைக்கட் செய்யு
மென்னுதிகழ்காலவினைமுற்று ஒருமைப்பன்மைக்குப் பொதுவாத
லான், அதனாலேவிளங்காத ஒருமை பன்மை, “பொதுப்பெயர் வினை
களின் பொதுமைகீத்து, மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே”
என்பதனான் விளங்குமென்க.

(பி - ம்) 1 வாராஅவை. 2 வாராமலானும். 3 (க) பெரிதனவண்கை;
(உ) பெரிதீதவணமைபெரிய (க0)

(329.) தன்மை முன்னிலை வியங்கோள் வேறிலை
உண்ட ரெச்ச மிருதினைப் பொதுவினை.

எ - ன், பொதுவினைபைத் தொகுத்துணர்த்துதல்ததவிறு.

(இ - ள்.) தன்மைமுன்னிலைவினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்
றும், வியங்கோளும், வேறு இல்லை உண்டு என்னும் மூன்று

வினைக்குறிப்புமுற்றும், பெயரும்வினையுமெஞ்சும் இரண்டெச்சமும் ஆகிய எட்டும் இருதிணைக்கும் பொதுவான வினைகளாம். எ - று.

வியங்கோளென்பது ஏவல்.

(கக)

(330.) குடுதுறு வென்னுங் குன்றிய லுகரமோ
டல்ல நென்னே னாகு மீற்ற
இருதிணை முக்கூற் றெருமைத் தன்மை.

எ - ன், நிறுத்தமுறையானே ¹இருதிணைமுக்கூற்றெருமைத் தன்மைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுமாறு உணர்த்துதல் நுதலீற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டுவிதிகளையும் ஈறாகவுடைய மொழிகள் இருதிணையவான ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்றென்னும் மூன்று ஒருமைத்தன்மையையுணர்த்தும் வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் மாம். எ - று.

வ - று. உண்கு, கோடு, வருது, சேறு; உண்பல்; உண்டனன், உண்ணாதின்றனன், உண்பன்; உண்டனென், உண்ணாதின்றனென், உண்குவென்; உண்டீடன், உண்ணாதின்றீடன், உண்பேன் எ - ம், தாரினேன், ஈண்டையேன், பண்டையேன், காலினேன், சிறுமையினேன், ²செயலினேன் எ - ம் வினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் வந்தன; யானென்னும்பெயர் தந்துரைக்க.

¹ தன்மைக்கண்ணும் அன்விசுதி தொள்ளாதொழியின், * “எழுத்தசைசீர், பந்த மடிதொடை பாவின்ங் கூறுவன்”, “தாதிவர் தாமரைத் தடமல ரொதுங்கிய, வா தியை வணங்கி யறைகுவ நெண்ணே”, † “கல்லாப்புன் மாக்கள் கவற்ற விடுவனே”, “நின்னறநெறி தலைப்பட்டன 3னிந்நெறி யிருநிலம் பிறழினும் 4பிறழலன்” என வரும் இத்தொடக்கத்தன ⁵முடியாவென்க.

(பி - டி.) ¹ இருதிணைத்தன்மையொருமைவினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும். ² செய்கையினேன். ³ நின்னெறி. ⁴ பிழையலன். ⁵ கிடையா.

(331.) அம்மா மென்பன முன்னிலை யாரையும்
எம்மே மோமிவை படர்க்கை யாரையும்
உம்மூர் கடதற விருபா லாரையும்
கன்னெடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

* காரிகை, கடவுள். † நாலடி. துய்தன்மை, இ.

உஎ

உக௦ கண்ணால் மூலமும், மயிலைகாதருரையும்.

எ - ன், உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைவினையும் வினைக்குறிப்புமுற்றுமாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வொன்பது விருதியிற்றுமொழிகளும் இவர்களைத் தன்னொடுபடுக்கும் தன்மைப்பன்மைவினையும் வினைக்குறிப்புமுற்றுமாம். எ - று.

வ - று. உண்டனம், உண்ணாதின்றனம், 'உண்குவம்'; உண்டாம், உண்ணாதின்றாம், உண்பாம்; உண்டனெம், உண்ணாதின்றனெம், உண்குவெம்; உண்டேம், உண்ணாதின்றேம், உண்பேம்; உண்டோம், உண்ணாதின்றோம், உண்போம்; உண்கும், உண்டும், வருதும், சேறும் எ - ம், தாரினம், ²உரினம், பண்டையம், காலினம், கரியம், செய்கையம் எ - ம் வினை வினைக்குறிப்புமுற்றுவந்தன; யாமென்னும் பெயர் வருவித்து முடிக்க.

ஓம் விருதியையும் வழக்குண்மையிற் கொண்டாரென்க.

(பி - டு.) ¹ உண்பம். ² ஆண்டையம், ஈளினம். (க௬)

(332.) செய்கெ னொருமையுஞ் செய்குமென் பன்மையும் வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே.

எ - ன், எய்திவது இகத்துபடாம்ற் காத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்கு, செய்குமென்னும் இவையிரண்டும் வினை கொண்டிமுடியும்; முடிந்தாலும் வினைபெச்சமெனப்படா; தன்மை முற்றே ஆம். எ - று.

வ - று. உண்குவந்தேன், உண்கும்வந்தேமெனவரும்.

உம்மை, எண்ணின்கண்ணதாகக்கொள்க.

“முற்றுச் சொற்றாம் வினையொடு முடியினு, முற்றுச்சொலென்னு முறைமையிற் றிரியா” என்பது, அகத்தியம். (கச)

(333.) முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலை.

எ - ன், தன்மையொடுகூடிய முன்னிலைபடர்க்கைகள் தன்மையான்முடிந்தன; முன்னிலையொடுகூடிய படர்க்கை எம்முடிபிற்றுமென்று ஐயுறுவார்க்கு ஐயமறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முன்னிலைகூடிய படர்க்கையையும் முன்னிலையால் முடிக்க. எ - று.

வ - று. அவனும் நீயும் போமின், அவரும் நீரும் வம்மின்
எ - ம், “ ஒண்ணீ நாராய்நின் சேவலு நீயுமாய், வண்டுது ¹பூங்கா
னல் வைகலுஞ் சேறிரால்”, * “ நின்ன கண்ணியு மார்மிடைந் தன்
றே, நின்னொடு, பொருவோன் கண்ணியு மார்மிடைந் தன்றே,
யொருவீர் தோற்பினுந் தோற்பதுங் குடியே, யிருவீர் வேற விபற்
கையு மன்றே ” எ - ம் ஈரிடத்தும் வரும்.

(பி - ம்.) ¹ பூங்கானம்.

(கரு)

(334.) ஐயா யிகர வீற்ற மூன்றும்
ஏவலின் வருஉ மெல்லா வீற்றவும்
முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

எ - ன், முன்னிலையொருமைவினையும் வினைக்குறிப்பும் உணர்
த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்மூன்றுவினையிற்றனவானமுற்றும், ஏவலின்
வரும் இருபத்துமூன்றிற்றவானமொழிகளும் ஒருமைமுப்பாலையு
முணர்த்தும் முன்னிலைவினை வினைக்குறிப்புமுற்றுக்களாம். எ - று.

இவற்றுள் முன்மூன்றும் முன்னின்றனது தொழிலையுணர்த்
துவன; ஏனை முன்னின்றனைத் தொழிற்படுத்துவனவாம்.

வ - று. உண்டனை, உண்ணாசின்றனை, உண்குவை; உண்டாய்,
உண்ணாசின்றாய், உண்பாய்; உண்டி எ - ம், நட வா மடி சீ விடு
க! ¹வே வை ரொ போ வெள உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின் தேய்
பார் செல் வல் வாழ் கேள் அஃகு எ - ம், தாரினை, தரையினை,
காரினை, காலினை, வலியினை, வரலினை எ - ம் வினை வினைக்குறிப்பு
முற்றுவந்தன; யாண்டும் கீயென்னும்பெயர் தந்துகொள்க.

(பி - ம்.) ¹ ஏ.

(கசு)

(335.) முன்னிலை முன்ன ரீயு மேயும்
அந்நிலை மரபின மெய்யூர்ந்தும் வருமே.

எ - ன், மேலதற்கு எய்தியதொரு சிறப்புவிதியுணர்த்துதல்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமைமுன்னிலைமொழியிடத்து ஈகாரமும் ஏகா
ரமும் ¹கமக்கேற்றமெய்யைணர்ந்து ²வருவனவும் சிலவுளவாம். எ - று.

உகஉ கண்ணால் மூலமும், மயில்காதருரையும்.

வ - நு. *¹“சென்றி பெருமதிற் றகைக்குநர் யாரோ” †²“அட்டி லோலை தொட்டனை நின்மே” எனவரும்.

இது, 3புணர்ச்சிவிதியன்மையின் ஈண்டே வைத்தாரென்க.

(பி - ம்.) ¹ அதற்கேற்ற. ² வருவனவில. ³ வேறுகுத்திரமின்மையின்.

(336.) இஃந ரீற்ற விரண்டு மிருதினைப்
பன்மை முன்னிலை மின்னவற் றேவல்.

எ - ன், முன்னிலைப்பன்மை வினையும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருவிருதியீற்றுமொழியிரண்டும் இருதினை முன்னிலைப்பன்மையுணர்த்தும் வினை வினைக்குறிப்புமுற்றும்; மின்னென்பது அப்பன்மையேவற்கண் வரும். எ - நு.

வ - நு. உண்டனீர், உண்ணுகின்றனீர், உண்குவிர்; உண்டர், உண்ணுகின்றீர், உண்பீர்; உண்மின் எ - ம், தாரினீர், தரையினீர், காரினீர், காலினீர், வலியினீர், வரவினீர் எ - ம், தாரினீர், தரையினீர், காரினீர், காலினீர், வலியினீர், வரவினீர் எ - ம் வினைவினைக் குறிப்புமுற்றுவந்தன; கீயிரென்னும்பெயர் தந்துகொள்க. (கஅ)

(337.) கயவொடு ரவ்வொற் றீற்ற வியங்கோள்
இயலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப.

எ - ன், வியங்கோன்முற்று உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) ககார யகாரங்கனையும் ரகாரவொற்றையும் சுறாகவுடையமொழிகள் வியங்கோள்முற்றுவினையாம்; அது மூவிடத்து லீம் பாற்கண்ணும் நடக்குமென்பர், ஆசிரியர். எ - நு.

‘ரவ்வொற்று’ எனவே ஏனைய உயிர்மெய்யாம் என்க.

வ - நு. †¹“அமுத முண்கநம் ²மயலி லாட்டி”, ‡³“அருளிலற் கொடாமை வல்ல ராகுத”, ||⁴“பெறுகதி லம்ம யானே”, ¶⁵“மடவ மாக மடந்தை நாமே”, *⁶“கேட்டிது மறக்க நம்பி”, “⁷யாவிருங் கேட்க”, ††⁸“வெல்க வாழிதின் வென்றி வரர்கழல், செல்க தீயன

* அகநா. சக. † நற். உ00. ‡ ஷே. க0; து. உ0க. § புறநா. உஎ. || து. சச. ¶ ஷே. உ0. ** சீவக. சஎ0. †† து. சீய. 0.

சிறக்க நின்றபுகழ்” எ - ம், * “யான்வாழு நானும் 3பண்ணன் வாழிய” † “மன்னிய பெருமநீ நிலமிசை யானே” எ - ம், ‡ “4நடுக் கின்றி நிலியரோ வத்தை”, § “5நீவாழியர்நின் றந்தை, தாய்வாழியர்நிற் பயந்திசு னோரே” எ - ம் 6இடம் பாலெங்கும் வந்தன.

வியங்கோள் மூவிடத்தும்வருதலின், ஏவலுள் அடங்காதென்க.!

(பி - ம்.) 1 மயிலியலாட்டி. 2 யாவருங்கேட்க. 3 பாணன். 4 நடுக் கின்றநிலையரோ. 5 நீ வாழிய. 6 இருதிணைக்கண்ணும். (கக)

(338.) 1வேறில்லை யுண்டைம் பான்மூ விடத்தன.

எ - ன், இம்முன்றற்கும் 2பாவிடவுரிமையுணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ - ள்.) 3வேறு, இல்லை, உண்டு என்னுமன்றும், ஐம்பால் களினும் மூவிடங்களினும் ஒழியாதாவரும் வினைக்குறிப்புமுற்றுக்க ளாம். எ - று.

வ - று. வேறவன், வேறவள், வேறவர், வேறது, வேறவை; வேறியான், வேறியாம்; வேறுநீ, வேறுநீயிர் எ - ம், இல்லைஅவன், இல்லைஅவள், இல்லைஅவர், இல்லைஅது, இல்லைஅவை; இல்லையான், இல்லையாம்; இல்லைநீ, இல்லைநீயிர் எ - ம், அவனுண்டு, அவளுண்டு, அவருண்டு, அதுவுண்டு, அவையுண்டு; யானுண்டு, யாமுண்டு; நீயுண்டு, நீயிருண்டு எ - ம் வரும்.

‘உண்டு’ என்பதனையும் இவ்வாறே பொதுவினையாகக்கொள் ளாது 4அஃறிணையொருமையாகக்கொண்டு, || “தினைத்தா என்ன சிறுபசங்கால,வொழுதுநீ ராரல் பாரக்குங்,குருகு முண்டுதா மண ந்த ஞான்றே” என்றற்றொடக்கத்தனவற்றைப் பன்மையொருநகைப் பால்வழுவுமைப்பாகக்கொள்ளின், “நாவுண்டு நீயுண்டு நாமந் தரித் தோதப், பாவுண்டு நெஞ்சே பயமுண்டோ-பூவுண்டு, வண்டுநிங்குஞ் சோலை மதிலரங்கத் தேயுலகை, யுண்டுநிங்கு வானொருவ னுண்டு”, 1 “பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண்டிரு முண்டுகொல், கொண்ட கொழுந ருறுகுறை தாங்கு நாடம், பெண்டிரு முண்டுகொல் பெண் டிரு முண்டுகொல், சான்றோரு முண்டுகொல் சான்றோரு முண்டு கொ, லின்ற குழவி யெடுத்த வளர்க்குறாஉஞ், சான்றோரு முண்டு

* புறநா. களஉ. † ஷே. க. ‡ ஷே. உ. § ஷே. கஉஎ. || துழ. உஐ. 1 சீலப். ஊர்குழ. இச - க.

௨௧௪ கன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

“கால் சான்றோரு முண்டுகொல்” என்றற்றொடக்கத்தன முடியா
வென்க.

(பி - ம்.) 1 வேறுண்டில்லையம். 2 பாலிடமுணர்த்துதல். 3 வேறுண்
டில்லை. 4 (ச) அஃறிணையொருமைக்கேகொண்டு; (உ) அஃறிணையொரு
மைக்குக்கொண்டு. (௨0)

339.) செப்த செப்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற்

¹காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு

²செய்வ தாதி யறுபொருட் பெயரும்

எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே.

எ - ன், சிறுத்தமுறையானே பெயரெச்சமாமாறு உணர்த்து

(இ - ள்.) செப்த செப்கின்ற செய்யுமென்னும்வாய்பாட்டால்
முக்காலமும் தொழிலுந்தோன்றிப் பால்தோன்றாது, கருத்தாமுத
லாகியபொருள்களாரின்பெயரும் ஒழியதிற்பன, பெயரெச்சவினை
வினைக்குறிப்புக்களாம். எ - று.

‘பாட்டிற்காலமும்’ என்றது, அம்முக்கால வாய்பாடு யாவையும்
கோடற்கென்க.

வ - று. சிறுஒருவன், சிற்சின்றஒருவன், சிற்குமொருவன்;
எறித்தவேல், எறியாசின்றவேல், எறியும்வேல்; பொருதகளம்,
பொராசின்றகளம், பொருங்களம்; செப்தசெயல், செய்யாசின்றசெ
யல், செய்யுஞ்செயல்; வாழ்ந்தநாள், வாழாசின்றநாள், வாழும்நாள்;
4 பண்ணிய மா, பண்ணாசின்ற மா, பண்ணு மா எனவரும்.

இவ்வாறே ஒழிந்தபாலிடங்களிலும் ஒட்டிப் பெயரெச்சவினை
வந்தவாறுகாண்க.

கரியகொற்றன், கரிபகொற்றி, கரியகொற்றர், கரியகுதிரை,
கரியகுதிரைகள்; கரியயான், கரியயாம்; கரியநீ, கரியநீயிர், “*செய்ய
கோலினும் செப்ப லாவதன், றைய தாரினு னருளின் வண்ணமே”,
“†பெரிய, கேழ லட்ட பேழ்வா யேற்றை” எனப்பெயரெச்சவினைக்
குறிப்பு வந்தவாறு காண்க. ஒடாக்குதிரை, பாடாப்பாணனென்றற்
றொடக்கத்தனவும், ஒடாமலைச்செய்த, பாடாமலைச்செய்தவென்னும்
5 வாய்பாடாகவேகொள்க.

உககூ னன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

எ - ன், வினையெச்சமாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) செயலையும் காலத்தையுங்காட்டிப் பால்தோன்றாது வினையெஞ்சுகிற்பது, வினையெச்சமாம். எ - று.

வினையெஞ்சுகின்றலான் வினையெச்சமென்றார். வினையாவன : வினைமுற்றும், குறிப்புமுற்றும், பெயரெச்சமும், பெயரெச்சக்குறிப்பு, வினையெச்சமும், வினையெச்சக்குறிப்புமாமென்க.

வ - று. ஒதிவந்தான், ஒதில்லன் எ - ம், ஒதிப் பெற்ற பொருள், ஒதில்லசாத்தன் எ - ம் * “ உழுதுபயன் ²கொண்டு”, உழுதன்றி யுண்ணார் எ - ம் முறையேகாண்க.

“ காலமும் வினையுச் தோன்றிப்பா றேன்றாது, வினைகொள் ளும்மது வினையெச் சம்மே ” என்றார், அகத்தியனார்.

(பி - ம்.) ¹ பாலற்றுவினையொழிய. ² கொண்டுவந்தான். (உரு)

(342.) செய்து செய்பு செய்யாச் செய்யூச்
செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்
வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற
ஐந்தொன் றுறுமுக் காலமு முறைதரும்.

எ - ன், வினையெச்சப்பகுதியுணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்தென்பதுமுதலான ஒன்பதுமொழிகளின் வாய் பாட்டான்வருவனவும், வான் பான் பாக்கென்னுமுன்றும் இவை போல்வனபிறவும் வினையெச்சப்பகுதிகளாம் ; இவற்றில் முதலைத் தும் இறந்தகாலமும், இடையொன்றும் நிகழ்காலமும், ஒழிந்த சூறும் எதிர்காலமும் காட்டுவனவாம். எ - று.

வான், பான், பாக்கை வேறெடுத்தோதியது, இவை செய்து முதலியனபோலத் தாமே வினையாக நில்லாது ஒரு வினைச்சொல்லைக் கொண்டுவரும் பெயர்களாகையாலென்க.

இதனுள், ‘பிற’ என்றமிகையானே, செயவென்பது நிகழ்காலமேயன்றி எதிர்காலமும்காட்டுமெனக்கொள்க. ‘இன்ன’ என்றதனால், † “ கூறாமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்குளி ” எ - ம், ‡ “கூறமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் ” எ - ம் இவற்றிற்கு எதிர்

மறையாய் வருவனவும், *¹“அற்று ளளவறிந் துண்க”, “பெற்றாலுந் செல்வம் பிறர்க்கியார்”, †²“நனவிற புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே”, “காண்டலு மிதுவே சொல்லும்”, “செவ்வன் றெறிகிற்பான்”, ‡³“அவாவுண்டே லுண்டாம்” என்றற்றொடக்கத்தனவும் இவ்வாய் பாடுகளிலே அடக்கிக்கொள்க. செய்தற்கென்பதுவும், பின் முன் கால் கடை என்பனமுதலானவும் வினையெச்சமென்பாருமுள். அவற் றுள், செய்தற்கென்பது தொழிற்பெயர்வழிவந்த நான்கனுருபாயும் ஏனைய செய்தவென்னும் காலம்பற்றிய இடப்பொருளுருபாயும் ² அடங்குமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ பாக்குவினையெச்சம். ² அடங்குமென்பர். (உச)

(343.) அவற்றுள்

முதலி னான்கு மீற்றின் மூன்றும்

வினைமுதல் கொள்ளும் பிறவுமேற் கும்பிற.

எ - ன், வினையெச்சத்திற்கு ஆவதோர்விதியுணர்த்துதல் நுத லிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன பன்னிரண்டனுள்ளும் செய்து, செய்து, செய்பா, செய்யு, என்னுந்நான்கும் வான் பான் பூக்கென்னு மூன்றும் வினைமுதல்வினைகொண்டுமுடியும்; ஒழிந்தன ஐந்தும் வினைமுதல் வினையையும் பிறிதினவினையையும் கொண்டுமுடியும். எ - று.

வ - று. §¹“வாளொடு கணையிருள் வந்து தோன்றினுன்”, ||²“எண்ணித் துணிக கருமம்”, ¶³“பரீஇ யுயிர்செகுக்கும்”, **⁴“ஐவ ரொடு சினைஇ, நிலந்தலைக்கொண்ட”² எ - ம், ††⁵“புலராப் பச்சிலை யிடையிடுபு தொடுத்த”, ‡‡⁶“தெரிபு தெரிபு குத்தின வேறு” எ - ம், §§⁷“கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயர்”, ||||⁸“3காணுது கழிந்த வைகல் காணு, வழிநாட் கிரங்குமென் னெஞ்சம்”, ¶¶⁹“நிலங்கியோயா, நாணி நின்றோ னிலை” எ - ம், ***¹⁰“படுமகன் கிடக்கை காணுஉ, வீன்ற ஞான்றினும் பெரிதுவந் தனளே”, “நிலம்புடையூஉ வெழுதரும் வல ம்படு குஞ்சரம்” எ-ம் முதலில் நான்கும் வினைமுதலும் இறந்தகாலமும் தழுவின. 4.¶¹¹“கொடிவான் கொடித்தாளை கொண்டெழுந்தான்”, ஒது

திருக்குறள், ௧௪௩. † கலி. ௩௧. ‡ திருக்குறள், ௧௦௭௭. § சுவக. ௩௨௦. || திருக்குறள், ௧௧௭. ¶ நாலடி, நடபாராய்தல், ௧௦. ** புறநா. ௨. †† ௧௧௨. ௩௩. ‡‡ கலி. ௧௦௨. §§ நாலடி. பன். ௧. ||| புறநா. ௧௭௧. ¶¶ அகநா. ௧௧. *** புறநா. ௨௭௮.

உகடா கன்னால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

வான்போனான், உறங்குவான்வந்தான் எ-ம், * “ திருவிறுநன் மாரி
கற்பான் றுவலிராட் செப்ததேபோல்” உண்பான்வந்தான் எ - ம்,
“புணர்தரு செல்வர்தருபாக்குச் சென்றார்,” உண்பாக்குச்சென்றான்,
உண்பாக்குவந்தான் எ - ம் சுற்றின்மூன்றும் வினைமுதலும் எதிர்
காலமுமேற்றன. † “காந்தளஞ் சிலம்பிற் சிறுகுடி பசித்தெனக், கடுங்
கண் யாணைக் 5கோடுகொடுத் துண்ணும்” எ - ம், ‡ “கோவா வாரம்
விழ்த்தெனக் குளிக்கொண்டு, பேளநாறுத் தாழ்கீர்ப் பனிச்சகை” எ-ம்
“எனவென்று தன்றொழிலும் பிறிதின்றொழிலும் இறந்தகாலமுமேற்
றது. § “கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியனகர்” எ - ம்,
|| “மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகத்திரிந்து, நோக்கக் குழையும் விரு
ந்து” எ - ம் செய்வெனெச்சம் இருதொழிலும் சிகழ்காலமுமேற்றது.
¶ “தாம்வேண்டி னல்குவர் காதல் யாம்வேண்டிற், கவ்வை யெடுக்கு
மிய் லூர்” எனச் செயினென்னுமெச்சமும், ** “காணியவாரீ வாழிய
தொழி” எ - ம், †† “மாணிழையரிவை காணிய வொருநாட், புண்க
மாளரின் புரவி நெடுந்தேர்” எ - ம் செய்யியவென்னுமெச்சமும்,
‡‡ “பசலையுணியர்வேண்டும்” எ - ம், §§ “கொற்கைச் செழியர்
கொங்கர்ப் பனீஇயர், வெண்கோட் டியாணைப் போலர் கிழவோன்,
பழையன் வேல்வாய்த் தன்ன” எ - ம் செய்யியென்னுமெச்சமும்
எதிர்காலமும் இருதொழிலும் கொண்டன.

‘பிற’ என்ற விதப்பினானே சிறுபான்மை, தொழிற்பெயர்
கொண்டுமுடிவனவும் உளவெனக்கொள்க.

வ - று. உண்டுவருதல், உண்குபுவருதல், உண்ணுவருதல்
உண்ணுவருதல், பசித்தெனஉண்டல், வாழக்கருதல், மழைபெயின்
விளைதல், காணியசேறல், மழைபெய்யியரொழுதல், கொள்வான்
போதல், உரைப்பான்றொடங்கல், உண்பாக்கிருத்தல், ||| “எரிபுனை
பெழிலதாய விளந்தளி ரிரண்டு நாளின், மரகத வருவ மெய்தி ம
றது பசலை கொண்டு, 9சருகிலை யாகி விழ்ந்து சரிந்துமண் ணை
கண்டும், வெருளிலர் வாழ்துமென்பார் வெளிற்றினை விலக்க லாமோ
எனத் தொழிற்பெயரேற்றவாறு.¹⁰

தேடியவான்பொருள், ஏரியயாணை, ஒடியபுரவி என இவ்வா.
¹¹பெயர்கொண்டு முடியிற் பெயரெச்சமாவனவும் காண்க.

¹ கீவக. ௨0௭0. † து. ௭00; (பி - ம்). ‡ “பையுண் மாலை.” § ௨
நா. ௭0. || திருத்தறன், ௧0. ¶ ஐடி. ௭௭00. ** கலி. ௭௨. †† பதிற். ௮
‡‡ து. ௨௭. §§ நற். ௭0. ||| து. ௮௭௮. ௮௭௮. ௭.

*“ விருந்தின்றி யுண்டபகலும்”, †“ துயிலின்றி 12யானீந்த”, ‡13“ நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப், பதனன்றுபுக்குத் திறனன்று மொழியினும்” என வினையெச்சக்குறிப்பு வந்தவாறுகாண்க. 14பிறவும் இவ்வாறுவருவனவும் ஆராய்ந்துகொள்க.

(பி - ம்.) 1 நான்கும் செய்தென்னு மிறந்தகாலங்கொண்டும், வான்.....மூன்றும் எதிர்காலங்கொண்டும் முடியுமிடத்த வின்முதல் வினையேற்றமுடியும்; ஒழிந்தவைவந்தும். 2 எனச் செய்தென்னும் வாய்பாட்டுக்கு வந்த, எண்ணி, பருகி என இறந்தகாலம் முறையே வந்தது. ‘புலராப் பசுலையிடையெழுஉ’. 3 காணக்கழிந்தகாட்கிரங்கும். 4 இவற்றன் இடையெழுபு என்றது இடையிலெழுந்தென்றும், கல்லா என்றது கற்றென்றும் காணு என்றது கண்டென்றும் காணுஉஎன்றது கண்டென்றும் செய்பு செய்யாச்செய்யுஉ என்னும் வாய்பாடுகள் செய்தென்னும் இறந்தகாலத்திலடங்கின வாறுகாண்க. இனி, தோன்றினானென்றும் துணிகசாத்தனென்றும் பருகியுயிர்செருக்குமாவென்றும் பசுலையெழுந்ததென்றும் தெரிந்து குத்தினவென்றும் கற்றுக்கழிப்பவென்றும் இரங்குமென்னெஞ்சமென்றும் நாணிநின்றவனென்றும் பெரிதுவந்தனென்றும் குஞ்சரமென்றும் வினையுதல இருதினையுமேற்றன. கொள்வான். 5(க) கோடுகொடித்துண்ணும்; (உ) கோடுகொடுத்துண்ணும். 6 செய்தெனநின்றதன்றொழிவம். 7 எச்சமிருதொழிவமெதிர்காலமுமேற்றன. 8 மிகையானே. 9 கருகிலையாகிவீழ்ந்தகரிந்தது. 10 இவற்றில் மன்னுதல் தொழிற்பெயர். கல்விகொண்டுதேடிய. 11 பொருள்கொண்டு முடிவனவுங்காண்க. 12 யான்றுயர்”, 13“ நாளின்றி. 14 ‘நாளின்றி’ என்றது நாளின்றென்றாயது வினையெச்சக்குறிப்பு; அன்றி இன்றி என்பனவல்லாத வாராவெனவறிக. (உரு)

(344.) சினைவினை சினையொடு 1முதலொடுஞ் செறியும்.

எ - ன், 2மேலதற்கு எய்தியதோர் புறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சினைவினை என்னுமோவெனின், சினைதன்னுடனும் முடியும் முதலுடனுமுடியும். எ - று.

வ - று. கையிற்றுவிழ்ந்தது, கையிற்றுவிழ்ந்தான்; கையிறுபுவிழ்ந்தது, கையிறுபுவிழ்ந்தான்; கையிறுவிழ்ந்தது, கையிறுவிழ்ந்தான்; கையிறுஉ விழ்ந்தது, கையிறுஉ விழ்ந்தான் எனவரும். பிறவும் வந்தவழிக்காண்க.

(பி - ம்.) 1 முதலொடுசெறியும். 2 முன்சொன்னவினைகளுக்கோர் புறடை. 3 முதலினுக்கும் வினையுதல்கொண்டுமுடிந்தன. (உசு)

௨௨0 கன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

(345.) சொற்றிரி யினும்பொரு டிரியா வினைக்குறை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தத்தம் உருபு ஒன்று ஒன்றாய்த் திரிந்துவருவன உளவேனும் தம்பொருளிற்பிரியாவாம், வினையெச்சங்கள். எ - று.

உம்மையால், திரிபு சிறுபான்மையவெனக்கொள்க.

வ - று. நாயிறுபட்டுவந்தான், கோழிகூவிப்பொழுது 'புலர்ந் தது; * "உரங்கா வியாணை யொடித்துண் டெஞ்சிய, யாஅ விரிநிழற் றுஞ்சும்", † "செந்தா பேற்றை கேழு ருக்கி, யிரியற் பிணவ நீண்ட லிற்பரிஇச், செங்கா யுதிர்ந்த பைங்குலை யீந்தின்" என்பன 2செய வெனெச்சத்திரிந்து செப்தெனெச்சமாய் வந்தனவேனும் செயவெ னெச்சப்பொருளே ஆயினவாறு காண்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) 1 புருத்தது. 2 நாயிறுபட்டு, கோழிகூவி, யானையொடித் துண்ண, கேழுருக்க, எனச் செயவெனெச்சத்திரிந்து செப்தெனெச்சமாய் வந்தனவேனுஞ் செயவெனெச்சப்பொருளேயாகித் தன்ருழிலும் பிறிதின் வினையுமேற்றவாகாண்க. பிறவுமன்ன. (௨௭)

(346.) ஆக்க வினைக்குறிப் பாக்கமின் றியலா.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஆக்கப் பொருண்மைக்கண் வரும் வினையெச்சக் குறிப்பு ஆக்கச்சொல்லினையொழிய வாரா. எ - று.

வ - று. அறங்கேட்டு அருளுடையனாயினான், மருந்துண்டு நல்லனாயினெனவரும். ஆயினென்பது ஆக்கம். † "வேங்கையுங் காந்தளு நாரி, யாம்பன் மலரினுந் தான்றண் ணியளே", § "குருதி படிந் துண்ட காசு முருவிழந்து, குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய செங்கண் மால், 1தப்பியா ரட்ட களத்து" என்பன செய்யுளாகலான், தொகுக் கப்பட்டனவெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 "பற்றுணையட்ட களத்து" என்பன... ..தொக்கு தின்றன. இவையிலாக்கவினைக்குறிப்புக்கண்டுகொள்க. (௨௮)

(347.) பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மையிற் செல்லா தாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே.

* து. ௨௨௨. † அகநா. ௨௪. ‡ து. ௮௪. § கன. ௮.

எ - ன், இஃது இவ்வாற்றற் பொது ¹வினையாமென்பது உணர் த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணைப் பன்மைப்படர்க்கையிடத்தும் முன்னிலையிடத்தும் தன்மையிடத்தும் செய்யுமென்னும் நிகழ்காலமுற்று வினை, ஆகாது. எ - று.

எனவே ²உயர்திணை ஆண்பாலொருமையினும் பெண்பாலொருமையினும் அஃறிணைபொருமையினும் பன்மையினுமாமென்றவாறு.

உ - ம். அவனுண்ணும், அவளுண்ணும், அதுவுண்ணும், அவையுண்ணுமெனவரும்.

(பி - ம்.) ¹ வினையென்பதுணர்த்துதல்துதலிற்று. ² உயர்திணைப்படர்க்கையாண்பால். (உக)

(348.) யாரென் வினாவினைக் குறிப்புயர் முப்பால்

எ - ன், மேல், இருதிணைக்கும் பொதுவான வினை வினைக் குறிப்பு உணர்த்தினர்; இதனால், உயர்திணைமுப்பாற்கும் பொதுவான வினைக்குறிப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினாப்பொருண்மையின்வரும் யாரென்னும் வினைக் குறிப்புமொழி உயர்திணைமுன்றுபாற்கும் பொதுவாம். எ - று.

வ - று. யாரவன், யாரவள், யாரவரெனவரும்.

யாரென்றது எத்தன்மையுடையாரென, வினைக்குறிப்பானது காண்க. (௩௦)

(349.) எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்.

எ - ன், அஃறிணை இருபாற்கும் பொதுவான வினைக்குறிப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எவனென்னும் வினாப்பொருண்மை வினைக்குறிப்புச் சொல் அஃறிணை இருபாற்கும்பொதுவாம். எ - று.

வ - று. எவனது, எவனவை எனவரும்.

எவனென்றது எத்தன்மையுடையதென வினைக்குறிப்பானது காண்க.²

(பி - ம்.) ¹ இருபாற்குரியபொது. ² இனி, எவன் அவனென உயர்திணைக்கண்னுமாமென்க. (௩௧)

உஉஉ நன்னால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

(350.) வினைமுற் றே'வினை யெச்ச மாகலும்
குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே.

எ - ன், முற்றுச்சொற்கட்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் துத
விறு.

(இ - ள்.) முற்றுவினைச்சொல் வினையெச்சமாகி வருதலும்
வினைக்குறிப்புமுற்றுச்சொல் வினையெச்சமாகியும் பெயரெச்சமாகியும்
வருதலும் உளவாம். எ - று.

‘ஆகலும்’ என்றவும்மையான், அவ்வாறுதல் சிறுபான்மை
பெனக்கொள்க.

வ - று. “காணன் கழிதலு முண்டென் றெருநாள்”,
*“மோயின னுயிர்த்த காலே”, †“முகந்தனர் ²கொடுப்ப வுகந்தனர்
பெயரும்”, ‡“விளிப்பது பயிலுங் குறும்பாந்துர் துமியொடு”,
§“எருவினுண் டாது குடைவன வாடி.” ³ எ - ம், ||“பெயர்த்த
னென் ⁴முபங்கபான்”, “மக்களு ளிரட்டையாய் மாறினம் பிறந்தி
யாம்” ⁵ எ - ம் ¶“சேரந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப்”, **“கருங்
கோட்டின்னிய மியக்கினிர் கழிமின்” ⁶ எ - ம் மூவிடத்து ஐம்பாலி
னும் வினைமுற்று வினையெச்சமாயின.

††“வரிபுனை வில்ல னெருகணை தெரிந்துகொண்டு”, ‡‡“அனி
கிலைபெறாஅ தமரிய முகத்தன், விளிநிலை கேளாள்”, §§“உச்சிக்
கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து”, ⁸“விழுமியது கழிவ தாயினும்”,
|||“நிலமிசைப் புரளுங் கைய வெய்துயிர்த்து” எ - ம், “துணையி
⁹னெஞ்சினேன் றுபருமுற் தினைவேன்”, ¶¶“நீர்வார் கண்ணைந் தொ
முதுநிற் பழிச்சி” எ - ம், ***“நீர்வார் கண்ணை நீயிவ னொழிய”,
††† “வெள்ளேவல் வலத்திர் பொருடால் வேட்கையி, னுள்ளினிர்”
எ - ம் ஐம்பால் ¹⁰மூவிடத்தும் வினைக்குறிப்புமுற்று வினையெச்சக்
குறிப்பாயின.

“வெந்துப்பினன் விறல்வழுதி யொடு”, “அஞ்சாயல ளாயி
ழைமுன்”, “கடற்றானையர் கழல்வேந்தரை”, ‡‡‡“பெருவரை மிசை

* அகநா. இ. † புறநா. ஈ. ‡ “இனிப்பயி ரியிருங் குறும்பார் தும்
பொடு.” மலைபடு. ஏ. § துழ. சக. || ஷே. அச. ¶ “எம்மூரல்லனானி.”
என்னும் செய்யுள். ** பெரும்பாண். ஈ.கஉ. †† அகநா. சஅ ‡‡ ஷே. இ.
§§ திருமுருகு. அகஇ. ||| புறநா. சச. ¶¶ ஷே. ககஉ. *** துழ. உஉ. ††† கலி.
ச. ‡‡‡ துழ. ஏஏ.

யது நெடுவெள் ளருவி”, * “புன்று னோமைய சரணிறந் தோரே” எ - ம், “பெருவேட்கைய நெற்பிரிந்து”, “கண்புரை காதலே ¹¹மெம்மு முள்ளாள்” எ - ம், “உலங்கொ டோளினை யொருநின் னால்”, “வினைவேட்கையிர் வீரர் வம்மின்” எ - ம் வினைக்குறிப்பு முற்றுக்கள் மீம்பான் ¹²மூவிடத்தும் பெயரெச்சவினைக்குறிப்பாயின. இவை இவ்வாறு பெயர்ப்பித்தனவெனக்கொள்க.

அஃதேல், முற்று எச்சமாமென்றது என்னை? எச்சந்தானே பாலும் திணையும் இடமும் விளக்கி¹³றென்ன அமையாதோவெனின், எச்சமாகவோதிய வாய்பாட்டுமொழிகள் வழக்கிடத்தும் செய்யுளிடத்தும் பாலும் திணையும் இடமும் விளக்காது பொது வாய்நின்றலானும், இவற்றுட்சில வினையெச்சந்தன்னையேற்று நிற்பன வும் உளவாகலானும் அமையாதென்க.

இவற்றுள், வினையெச்சமாய் வினையேற்றனவும் தம் தொழிலேற் றனவும் சுண்க்காட்டினவற்றுள்ளோ காண்க.

இனிப்¹⁴பிறதொழில்கொண்டனவருமாறு:† “விண்ணிற் றாவி யிட் டான்வந்து வீழ்ந்தன”, † “கலைத்தொழில் படவெழீஇப் பாடி னார்களிற், திலைப்பொழில் குரங்கின வீன்ற துண்டளிர்”, § “பாயு மாரிபோற் பகழி ¹⁵சிந்தினு, ராயர் மத்தெறி தயிரி னாயினு”, || “கானவ ரிரிய வில்வாய்க் கடுங்கனை தொடுத்த லோடு, மானிரை ¹⁶பெயர்ந்த தாய ரார்த்தன ரணிந்த திண்டோ, டானொன்று முடங் கிற் றென்று நிமிர்ந்தது சரம்பெய் மாரி, போனின்ற தென்ப மற்றப் பொருவருஞ் சிலையி னாற்கே”, “||செய்யோன் செழும்பொற் சாஞ் சென்றன சென்ற தாவி” எனக்காண்க. பிறவுமுன்ன.

(பே. மீ.) 1 வினையெச்சமாதலும். 2 கொடுப்ப” என உயர்திணை முப்பாலும், “விளிப்பதும் பயிரும். 3 என அஃறிணையிருபாலும் பெயர். 4 முயங்குகையான்”. 5 எனத் தன்மையிடத்த ஒருமைபன்மையும், “கீ சேர்ந் தனை. 6 என முன்னிலையொருமைபன்மையுமாகிய மூவிடத்தைம்பால் வினை முற்று ‘காணுது, மோய், [வருந்தி] முகந்து, விளித்து, குடைந்து, பெயர் த்து, மாறி, சேர்ந்து, இயக்கி’ என முறையே செய்தென்னும் வினையெச்ச மாகி மூவிடத்தைம்பாலுமேற்றன. இனி, விளிப்பதும் என்றவுண்மை எண் னும்மை; பயிரும் என்றது பயிலுந்தொழில். 7 பொருஅதமரிய. 8 எ - ம் விழுமிதகழியாதாயினும். 9 நெஞ்சினன் றயருழந்தனன்”. 10 மூவிடத்தும் வினைக்குறிப்புமுற்று வில்லகை, முகத்தளாகி கையினாகி, விழுமியதகி,

* குற. உஉ௦. † சீவக. அகச. ‡ குடி. சுரு. § குடி. சஉஉ. || குடி. சஇஉ. ¶ குடி. உஉஉஉ.

உஉச நன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

கையவாகி, கெஞ்சினேனாகி, கண்ணேமாகி, கண்ணினையாகி, வலத்திலுடையவாகி' என ஆகியென்னும் வினையெச்சந்தருங்குறிப்பாய் மூவிடத்தைப் பாது மூறையேயாயின. 11 எம்முள்ளான் எ - ம். 12 மூவிடத்தும் வெந்துப்பின்வந்த, அஞ்சாயல்பெற்ற, கடற்றூனைபெற்ற, பெருவரையிசைநின்ற, புன்றனோமைநின்ற, வேட்கைபெற்ற, காதல்பெற்ற, தோள்பெற்ற, வினைவேட்கைபெற்ற' எனச் செய்தவென்னும் பெயரெச்சக்குறிப்பாயின. இவை இவ்வாறு பெயர்தொடர்ந்தனவெனக்கொள்க. 13 என்ற தொல்காப்பியனார் கருத்தாகவுரைத்தலமையாதோவெனின். 14 பிரிதுதொழில். 15 சிந்திநாயர். 16 பெயர்ந்தவாயர். (நஉ)

இரண்டாவது வினையியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது, பொதுவியல்.

(351.) இருதிணை யாண்பெணு ளொன்றனை யொழிக்கும்
பெயரும் வினையுங் குறிப்பி னானே.

என்பதுகுத்திரம்.

இவ்வோத்து ¹என்னுதலியதோவெனின், ஒத்து நுதலியதூஉம் ஒத்தினது பெயருரைப்பவேவிளங்கும். ஆயின், இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், பெயர் வினை யிடை யுரி யென்னும் நான்கு சொல்லின் இயல்பும் உணர்த்திற்றுதலாற் பொதுவிய லென்னும் பெயர்த்து; மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபு என்னையோவெனின், கீழ்ப்போன பெயரையும் வினையையும் மேல்வரும் இடையையும் உரியையும் நோக்கிநின்றலிற் சிங்கநோக்கெனக்கொள்க.

இவ்வோத்தினுள், இத்தலைக்குத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், பெயர்க்கும் வினைக்கும் உரியதோரிலக்கணமுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இருதிணையிடத்தும் ஆண்மைப்பொருளினும் பெண்மைப்பொருளினும் ஒன்றையொழிக்கும், அவ்விருபாற்கும்பொதுவான பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் குறிப்பினுள். எ - று.

வ - று. வடுகரசர் ²ஆயிரவர் மக்களையுடையார், * “மம்மர் கொண் மார்தர்க் கணங்காகுந் தன்கைக்கோ, லம்மனைக்கோ லாகிய ஞான்று” எ - ம், பெருந்தேவி ³பொறையுயிர்த்த கட்டிற்கீழ் நால்வர் மக்களுளர், இது, பத்துமானிடத்தின்முலைப்பால் எ - ம் உயர்திணைப் பெண்ணொழிபெயரும் ஆணொழிபெயரும் வந்தவாறு. அரசர் ஆயிரவர்மக்களொடு தாவடிபோயினார், இன்று இச்சேரியாரும் அச்சேரியாரும் பொருப எ - ம், இன்று இவ்வூராரெல்லாம் கைநீராடுப, குறுங்கானம்போப எ - ம் உயர்திணைப்பெண்ணொழிவினையும் ஆணொழிவினையும் வந்தவாறு. நம்மரசன் ஆயிரம்யானையுடையன் எ - ம், நம்பி நூறு எருமையுடையன் எ - ம் அஃறிணைப் பெண்ணொழிபெயரும் ஆணொழிபெயரும் வந்தவாறு. இன்று இவ்வூர்ப்பெற்ற

சு.நாலடி. ஐனமை. ச.

உஉக நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

மெல்லாம் உழவொழிந்தன எ - ம், இன்று இவ்வூர்ப்பெற்றமெல்லாம் அறத்திற்கேகறக்கும் எ - ம் அஃறிணைப் பெண்ணொழிவினையும் ஆனொழிவினையும் வந்தவாறு.

(பி - ம்.) 1 என்னுதலியெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதோவெனின். 2 ஆயிரமக்களையுடையர் இவண்மாட்டுக்காழிலா மம்மர். 3 புறையுயிர்த்த. (க)

(352.) பெயர்வினை யிடத்து னளரய வீற்றயல்
ஆவோ 'வாகலுஞ் செய்யுளு ஞ்ரித்தே.

எ - ன், செய்யுட்காவதோர்²முறைமையுணர்த்துதல்துதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்வினைகளின் ஈற்றினின்ற னளரயக்களின் அயலிலுள்ள ஆகாரம் ஓகாரமாகவும்பெறும், செய்யுளுள். எ - று.

உம்மையால், ஆகாமலும் உரித்தென்றவாறு.

வ - று. * “வில்லோன் காலன கழலே தொடியோள், மெல்லடி மேலவுஞ் சிலம்பே நல்லோர், யார்கொ ளளியர்தாமே ”, † “ பெருஞ் சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய் ” எ - ம்; ‡ “ படைத் தோன் மன்றவப் பண்பி லாளன்”, § “நல்லை மன்னென நகர்ப்பெயர்ந் தோளே”, || “சென்றோ ரன்பிலர் தோழி”, ¶ “ வந்தோய் மன்ற தண்கடற் சேர்ப்ப ” எ - ம் பெயர்க்கண்ணும் வினைக்கண்ணும் வந்தவாறு.

(பி - ம்.) 1 ஆதலும். 2 இலக்கணம் உணர்த்துதல் துதலிற்று. 3 (க) நல்லண்மன்றங்குய்ப்பெயர்ந்தோளே; (உ) நல்லோண்மன்ற (உ)

(353.) உருபும் வினையு மெதிர்மறுத் துரைப்பினும்
திரியா தத்த 'மீற்றுருபி னென்ப.

எ - ன், வேற்றுமையுருபுக்கும் வினைச்சொற்கட்கும் ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) எண்வகைவேற்றுமையுருபுகளும் மூவகை வினைச் சொற்களும் எதிர்மறுத்துச்சொல்லுமிடத்தும் தத்தம் ஈற்றுருபுகளின் வேறுபடா. எ - று.

வ - று. ஆவாராது, மரத்தைக்குறையான், சாத்தனொடுசேரான், தேவர்க்குச்சிறப்பெடான், மலையின் இழியான், சாத்தனது

* தது. எ. † புறநா. உ. ‡ றேடி. ககச. § அகரா. உசஅ. || றேடி. ஈ. ஊ. ¶ றேடி. அ0.

அன்று ஊர்க்கண்ணிரான், சாத்தாசாயல் (சாயாதே) என எட்டு வேற்றுமையுருபும் திரியாதுவந்தன. உண்ணுன்சாத்தன், ²(கொடான், கொடாள், கொடார், கொடாது, ³கொடா, கொடேன், கொடேம், கொடுக்கலை, கொடுக்கலீர்) + (சாத்தற்கு) என முற்றுவினை திரியாதுவந்தன. (உண்ணாத, தின்னாத) + (அவன், அவள், அவர், அது, அவை, யான், யாம், நீ, நீயிர்) எனப் பெயரெச்சம் திரியாதுவந்தன.

இவை, உண்ணு, தின்னாவெனத் திரிவ வன்றீராவெனின், அவை, உண்ணாத, தின்னாதவென்பவற்றைக் குறைத்துவழங்குகின்றாரென்க. இதற்கு முக்காலத்திற்கும் ஒன்றே எதிர்மறையென்க.

(செய்யாது) + (வந்தான், வந்தாள், வந்தார், வந்தது, வந்தன, வந்தேன், வந்தேம், வந்தாய் வந்தீர்) என வினையெச்சம் திரியாதுவந்தது⁴

(பி - ம்.) ¹ ஈற்றுருபென்ப. ² முற்றுவினை திரியாதுவந்தன. ³ கொடாதவை. ⁴ வினைவினையெச்சங்களுக்கும் எதிர்மறையுரியவுளவேற் காண்க.

(354.) உருபுபல வடுக்கினும் வினைவேறடுக்கினும்

ஒருதம் மெச்ச மீறுற முடியும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உருபொன்றே அடுக்கியும் பல மயங்கியடுக்கியும் வினைச்சொற்கள் மூன்றும் தம்முள் விரவாது வேறுவேறடுக்கியும் வந்தாலும், தத்தமெச்சம் ¹இறுதியிலே யொன்றுவர அதனோடு அனைத்தும் முடிவனவாம். எ - று.

‘வினைவேறடுக்கினும்’ எனவே உருபுகள் தம்முள் மயங்கியு மடுக்குமென்க.

வ - று. * “கட்கினியாள் காதலன் காதல் வகைபுனைவா, ஞட்குடையா ²ஹராணியல்லினை - ஞட்கி, இடனறிந் தூடி யினிதினுணரு, மடமொழி மாதராள் பெண்”, + “காலார் கழலார் கடுஞ்சிலையார் கைக்கொண்ட, வேலார் ³வெருவந்த தோற்றத்தார் - காலன், கிளர்ந்தாலும் போல்வார் கினைப்பூசல் கேட்டே, யுளர்ந்தார் நிரைப் பெயர்வு முண்டு.” என ⁴இவை ஒருருபு அடுக்கித் தமக்கேற்ற ஒரு பெயரும் ஒருவினையும் இறுதிவர முடிந்தன. ⁵யானையது கோட்டை நுனிக்கட்பொருட்கு வாளாற் குறைத்தானென இது ⁶பலவும் மயங்கியடுக்கி ஐங்கு ஒருவினைகொண்டு முடிந்தது. பிறவுமன்ன.

உஉஅ கண்ணால் மூலமும், மயிலைநாதருமையும்.

(உண்டான் தின்றான் ஒடினான் பாடினான்) + (சாத்தன்), “வருதி பெயர்ந்தி வருந்துதி துஞ்சாய், பொருதி புலம்புதி நீயுந்-கருதுங்காற், 7 பண்டினை யல்லையாற் பாழித்தோட் கோதையைக், கண்டனையோ வாழி கடல்” எ - ம், * “இளைபண் மெல்லியண் மடந்தை, யரிய சேய பெருங்கான் யாதே” 8 எ - ம் வினை வினைக்குறிப்புமுற்று விர வாது அடுக்கி ஒரு பெயரொடுமுடிந்தன. † “நெல்லரியு மிருந்தொழு வர், செஞ்ஞாயிற்று வெயின்முனையிற், நெண்கடற்றிரை மிசைப்பா யுந்து, திண்டிமில் வன்பாதவர், வெப்புடைய மட்டுண்டு, தண்குர வைச்சீர்தூங்குந்து, தூவற் கவித்த தேம்பாய் புன்னை, மெல்லினர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்த, ரெல்வளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து, வண்டு படமலர்ந்த தண்ணறுங் கானன், முண்டகக் கோதை யொண்டொடி மகளி, ரிரும்பனையின் குரும்பைநீரும், பூங்கரும்பின் றீஞ்சாலும், ஒங்குமணற் குவவுத்தாழைத், தீநீரோ டென்விராய், முந்நீ ருண்டு முந்நீர்ப் பாயுந்து, தாங்கா வினையு ணல்லூர் கெழீஇய” எ - ம், ‡ “சிறிய பெரிய நிகர்மலர்க் கோதைதன்” 9 எ - ம் பெயரெச்சவினை யும் குறிப்பும் அடுக்கிவந்து ஒருபெயர்கொண்டன. § “சொல்லருஞ் சூற்பசும் பாம்பின் றோற்றம்போன், மெல்லவே கருவிரூந் தீன்று மேலலார், செல்வமே போற்றலை நிறுவித் தேர்ந்தநூற், கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காப்த்தவே”, || “நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப், பதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும், வறிது 10 பெயர் குவ ரல்லர்” எ - ம் வினைபெச்சவினையும் குறிப்புமிக்கி ஒருவினை கொண்டன. 11 “எனைத்துமுற் றடுக்கினு மனைத்துமொரு பெயர்மே, னினைத்துக்கொள நிகீழு நிகழ்த்திய முற்றே, வினையெஞ்சு கிளவியும் பெயரெஞ்சு கிளவியும், பலபல வடுக்கினு முற்று 12 மொழிப் படிய.” என்பது, அகத்தியம்.

(பி - ம்.) 1 இறுதியிலேவரின் அதனோடானினைக்கெனவுருபுகளும் வினைகளுந் தமக்கு ஏற்றபெயரும் வினையும்கொண்டு முடிவனவாமென்ற வாறு. 2 (ச) ஊர்சாணியல்பு; (உ) ஊர்சாணியல்பு. 3 வெருவருதோற்றத் தார். 4 இவை மாதார்பெண்ணென்றும், வெருவருதோற்றத்தார் உளர்தா ரென்றும் எழுவுவருபுபலவெக்கித். 5 கிணைப்பூசல் - பறைமுழக்கம். யானை யது. 6 பலமயங்கி. 7 (ச) பண்டையை; (உ) பண்டின்னை. 8 எ - ம் படர்க் கைவினைமுற்றும் முன்னிலைவினைமுற்றும் வினைக்குறிப்புமுற்றும் விரவா தடுக்கி, ‘சாத்தன், கடல், மடந்தை’ எனத் தமக்கேற்றபெயர்கொண்டுமுடிந் தன. 9 எ - ம் ‘பாயுந்து..... ..பாயுந்து’ செய்யுமென்ற பெயரெச்

* “எம்மூல்லது.” † புறநா. உச. ‡ “சேடிப்போசல்.” § சீவக. ௧௨. || புறநா. ௧௨௪.

சம் வினையுள்ளென்றபெயர்கொண்டும், சிறிய பெரிய என்ற பெயரெச்சவினைக் குறிப்பு ¹⁰ போருவால்வர் எ - ம் ‘மெல்லவேருவிருத்த’ என்னுஞ் செய் தென்ற வினையெச்சமும், ஈனான்றென்ற ஈனன்றிஎன்ற வினையெச்சக்குறிப் பும் அடுக்கிவந்து ஒருவினைகொண்டன. வினையாவது ‘காய்த்த’ என்றதும் ‘போருவால்வர்’ என்றதாமாம். சொல் - சொல். தட்ப - தடுப்ப. ¹¹ “ஏனை முற்றெக்கினும்..... ¹² மொழிப்படியே” என்பது அகத்தியம். (ச)

(355.) உருபு முற்றீ ரெச்சங் கொள்ளும்

பெயர்வினை யிடைப்பிற வரலுமா மேற்பன.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உருபுகளும் முற்றுவினைகளும் பெயரெச்ச வினை யெச்சங்களும் தாம் தாம்கொள்ளும் பெயர்க்கும் வினைக்கும் நடுவே ஆண்டைக்கு ஏற்பனவான பிறசொற்கள் வரவும்பெறும். எ - று.

உம்மையான் ¹வரப்பெறுதல் ஒருதலையல்லவென்க.

வ - று. சாத்தன் பகல் வயிறுரவுண்டான், அறத்தை அமுகு ² பெருகச்செப்தான், வாளானே மருவாரை மாய வெட்டினான், தேவ ர்க்குச் செல்வம்வேண்டிச் சிறப்பெடுத்தான், மலையினின்று உருண்டு வீழ்ந்தான், சாத்தனது இத்தடக்கையானே, ஊர்க்கணுயர்ந்தவொளி மாடம், சாத்தா கூத்தற்குக் கூறைகொடு எ - ம், * “பாடினான் நேவ கீதம் பண்ணினுக் கரசன்”, † “அழுதா டடமாக வணங்கிழையே” எ - ம், “கொன்றுருத்த கூர்வேலவர்க்குறுகி”, ‡ “ஒட்டார், செவி புதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் 3 கவியுடைத்தாய்” எ - ம், § “அளமரு குயிலின முழுங்கிப் பூம்பொழி, லுளமெலி மகளிரி னொடுங்கு மென் பவே”, || “முரிந்துபோ தவிழ்ந்துகொங் குயிர்க்கு முல்லையின்” ⁴ எ - ம், முறையே ஏற்பன இடைவந்தன. “உப்பின்றிப் புற்கை யுன்கமா கொற்கை யோனே” என வினையெச்சக்குறிப்பினும் இடைவந்தது. பிறவுமன்ன.

‘ஏற்பன’ எனவே ஏலாதன வரப்பெறுவென்பதாம். அவை வல்லமெறிந்த நல்லிளங்கோசர்தந்தை மல்லலயானைப்பெருவழுதி ⁵ என்பதனுள், வல்லமெறிதல் பெருவழுதிமேற்றேயெனின், நல்லி ளங்கோசர்தந்தையென்பதனை இடைநிறுவின, ஏலாதாம்; வல்ல

* சீவக. உ0௩௨. † ரெடி. ௧௩௨௨. ‡ “பல்யானைமன்னர்” ⁶ நெடி. ௧௩௨௨. சக. || ரெடி. ௧௩௨.

உரு0 நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

மெறிந்த மல்லல்யானைப் பெருவழுதி நல்லிளங்கோசரது தந்தை யெனின், ஏற்பதாம். பிறவுமன்ன.

(பி - ம்) 1 (க) வருதலொருதலை; (உ) வரவுஒருதலை. 2 பெருக்கச் செய்தான். 3 அவியுடைத்தாய்க்கற்றாரெனச்செய்தசெய்யுமென்னும் பெய ரொச்சமும். 4 என அழுங்கி, போதவிழ்ந்தென்ற வினையெச்சங்களும். உண் டான், பண்ணினுக்காசன், அணங்கிழை, வேலவர், சொற்கவி, ஒடுங்கும், உயிர் க்குமென முறையே பெயரும் வினையுமேற்றவிடத்திடை. 5 என்றால் வல்ல மெறிதல். (ரு)

(356.) எச்சப் பெயர்வினை யெய்து மீற்றினும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உருபு முற்று 1பெயரெச்ச வினையெச்சங்களென் பனவற்றிற்கு எச்சமாய்வரும்பெயரும்வினையும் அவற்றின் ஈற்றின் கண்ணேயும்வந்து நிற்கும். எ - று.

2உம்மைபால், முதற்கணிர்கவும்பெறுமென்க.

வ - று. சாத்தன்வந்தான், மரத்தைக்குறைத்தான், சாத்த றெடுவந்தான், சாத்தற்குக்கொடுத்தான், சாத்தனினீங்கினான். சாத் தனதுஆடை, சாத்தன்கட்சென்றான், சாத்தாவா என ஈற்றின் கண்வந்தன்; வந்தான்சாத்தன், குறைத்தான்மரத்தை, வந்தான் சாத்தெடுபி என (ஏனையவற்றோடும்) முதலின்கண்ணேவருவித்துக் காண்க. உண்டான்சாத்தன், உண்டான்சாத்தி, உண்டார்சாத்தர், உண்டதுஅது, உண்டனஅவை, உண்டேன்பான், உண்டீடம்பாடம், உண்டாய், உண்டார்நீயிரென ஈற்றின்கண்வந்தன்; சாத்தனுண் டான், சாத்தியுண்டான், சாத்தருண்டாரென (ஏனையவற்றோடும்) முதலிலே வருவித்துக்காண்க. 3உண்டுவந்தான், உண்டுவந்தான், உண்டுவந்தார் எ - ம், வந்தானுண்டு, வந்தாளுண்டு, வந்தாருண்டு எ - ம் (இவ்வாறு ஏனைப் பாவிடங்கடோறுமொட்டி) வினையெச்சம் இருவழியும் வந்தவாறுகாண்க. உண்டசாத்தன், உண்டசாத்தி, உண்டசாத்தரென (இவ்வாறு ஏனைப்பாவிடங்கடோறுமொட்டிப்) பெயரெச்சத்திடுதிவந்தவாறுகாண்க. பெயரெச்சத்தின் முதற்கட் பெயர் வாராது; ஏனெனின், அது, சாத்தனுண்டவென அஃறிணை வாய்பாடாகமுடியுமாதலாலெனக் கடைவிடை காட்டிமறுக்க.

(பி - ம்.) 1 பெயரெச்சம்வினையெச்சமென்பனவற்றிற்கு. 2 உம்மை யான் முதற்கணிக்வாறு பெயரும்வினையுநிற்குமென்பதற்கு இச்சுத்திரஞ்

செய்தாரென்க. 3 உண்டசாத்தன், உண்கின்றசாத்தன், உண்ணஞ்சாத்தன் எனப் பெயரெச்சத்திறுதி வந்தவாறுகாண்க. உண்டுவந்தான். (௬)

(357.) ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே.

எ - ன், பெயர்ச்சொல் வினைச்சொற்கட்கு எய்தியதோர் விதி புணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் ¹ஒன்றேநின்று ஒழிந்த தன்னினங்களையும் தழுவுதற்கு உரித்தாம். எ - று.

*“தக்கோலந் தின்று தலைநிறையப் பூச்சுடி” எ - ம், நஞ்சுண்டான்சாம், பார்ப்பான்கள்ளுண்ணான் எ - ம் நின்ற ஒருமொழி கள் தமக்கு இனமான தீம்பூ இலவங்கம் சாதி முதலானவுந்தின்று எ - ம், நஞ்சுண்டான்சாம், நஞ்சுண்டார்சாவர், நஞ்சுண்டதுசாம், நஞ்சுண்டவைசாம் எ - ம், பார்ப்பனியும் கள்ளுண்ணான், பார்ப்பாரும் கள்ளுண்ணார் ²எ - ம் தமக்கினமானவற்றையும் தழுவிநின்ற வாறுகாண்க. பிறவுமன்ன.

†“ஒருபாற் கிளவி பெனைப்பாற் கண்ணும், வருவகை தானே வழக்கென மொழிப” என்றார், மெய்நூலார் தோல்காப்பியனார்.

(பி - ம்.) ¹ஒன்றெனினும்ஒழிந்த. ²எ - ம். ³பெயராகும் தக்கோலமும் வினையாகும் உண்டானென்பதும் பார்ப்பானென்பதும் முதலினின்ற ஒழிந்தவையெல்லாம் தழுவிநின்றவைகாண்க. “ஒருபாற்கிளவி யேனப்பாற் கண்ணும் வருவனதாமே வழக்கெனப்படுமே” என்றார் முன்னூலார் தோல்காப்பியனாரு மென்க. (எ)

(158.) பொதுப்பெயர் வினைகளின் பொதுமை நீக்கும் மேல்வருஞ் சிறப்புப் பெயர்வினை தாமே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) திணைபாவிடங்கட்குப் பொதுவாய்நின்றபெயர்வினை களுடைய பொதுமையைநீக்கி ஒன்றற்கு உரித்தாக்கும், அவற்றின் மேல்வரும் பொதுவல்லாப் பெயரும்வினையும். எ - று.

எனவே பொதுவான ¹பெயர்வினைகள்வந்தால், விளங்காவென்ற வாறு.

உருஉ கண்ணால் மூலமும், மயிலோதருரையும்.

வ - று. சாத்தன், முடவன், முடக்கொற்றன், தந்தை என்பன ²இருதிணைக்கும் பொதுவானபெயர்; இவற்றைச் சாத்தன் இவன் மகன், சாத்தன் இதன்மகன்; முடவன் இவன்மகன், முடவன் இதன்மகன்; முடக்கொற்றன் இவன்மகன், முடக்கொற்றன் இதன் மகன்; சாத்தன் தந்தை இவன், சாத்தன் தந்தை இது எனச் சிறப்புப் பெயர் ஒருதிணைக்கு உரிமைசெய்தன. (சாத்தன்)+(வந்தான், வந்தது) (முடவன்)+(வந்தான், வந்தது) (முடக்கொற்றன்)+(வந்தான், வந்தது) (தந்தை)+(வந்தான், வந்தது) ³எனச் சிறப்பினை ஒரு திணைக்கு உரிமைசெய்தன. சாத்திமுதற்⁴பெயர்முதலானவற்றிற்கும் இவ்வாறேகொள்க. யான், யாம் எ - ம், நீ, நீயிர் எ - ம் வரும் தன்மைமுன்னிலைப்பெயர்கள் சிறப்புப்பெயராலன்றி வினையால் திணையும் பாலும் விளங்கா; அவை: யான்பாணன், யான்பாடினி; யான்கடுவன், யான்பேடை; (யாம்)+(அரசர் அரிவைபர், சேவல்கள், பேடைகள்) எ - ம், (நீ)+(நம்பி, நங்கை, சேவல், பேடை); (நீயிர்)+(புலவிர், ஹிலியிர், சேவலிர், பேடையிர்) எனச் சிறப்புப்பெயரால் திணை பால் விளங்கின. உண்ணும், வாழ்க, வேறு, இல்லை, உண்டு என்பன திணைபாற்றுப் பொதுவான முற்றுவினை. இவற்றை, (உண்ணும்)+(நம்பி, நங்கை, போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன) எ - ம், (வாழ்க)+(நம்பி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன, யான், யாம், நீ, நீயிர்) எ - ம், (வேறு)+(நம்பி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன, யான், யாம், நீ, நீயிர்) எ - ம், (இல்லை)+(நம்பி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன, யான், யாம், நீ, நீயிர்) எ - ம், (உண்டு)+(நம்பி,.....நீயிர்) எ - ம் பெயர் ஒன்றற்கு உரிமைசெய்தன. பெயரெச்சவினை: உண்ட, உண்ணுநின்ற, உண்ணுமென்பன. இவற்றை, (உண்ட)+(நம்பி, நங்கை, நல்லோர், போத்து, நாகு, நாடு, நல்லன, யான், யாம், நீ, நீயிர்) எனப் பெயர் ஒன்றற்கு உரிமைசெய்தன. ஒழிந்தனவிரண்டும் இன்ன. உண்டென்பது வினையெச்சப்பொது. இதனை (உண்டு)+(வந்தான், வந்தான், வந்தார், வந்தது, வந்தன, வந்தேன், வந்தேம், வந்தாய், வந்தீர்) என வினை ஒன்றற் குரிமை செய்தன. பிறவுமன்ன.

இனி, வருவன்யான், வருதும்யாம்; வருகிறீ, வருகிறீ நீயிர் எ - ம், யான்வந்தேன், யாம்வந்தேம், நீ வந்தாய், நீயிர்வந்தீர் எ - ம் இவ்வாறு வரும் பெயர்வினைகளான் விளங்காதவாறுகாண்க.

(பி - ம்.) ¹ பெயரும்வினையும்வந்தபுணர்ந்தால் சிறப்புப்பெயர்வினக் காவெனக்கொள்க. ² பொதுவாகியமுதற்பெயரும் சினைப்பெயரும் சினை

முதற்பெயரும் முறைப்பெயரும் ஆம்; இவற்றைச் சாத்தனிலன். 3 என வினை. 4 முதற்பெயர்க்கும் இன்னன ஒட்டிக்கொள்க. இனியான். (அ)

(359.) பெயர்வினை யும்மைசொற் பிரிப்பெனவொழியிசை எதிர்மறை யிசையெனுஞ் 'சொல்லொழி பொன்ப குறிப்புத் தத்த மெச்சங் கொள்ளும். [தும்

எ - ன், எச்சங்களின் வகையும் முடிபும் உணர்த்துதல் நுத விற்று.

(இ - ள்.) சொல்லெச்சமும் குறிப்பெச்சமுமென எச்சம் இரண்டாம்; அவற்றுட் பெயர்முதலாக இசையீறாகச்சொல்லப்பட்ட சொல்லெச்சமொன்பதாம்; குறிப்பெச்சமொன்றும்; இப் பத்தெச்ச மும் தத்தம் எச்சங்களைக்கொண்டு முடியும். எ - று.

இன்னதற்கு இன்னது எச்சமென்று மொழிந்திலாதார் தத்த மெச்சமென்று குறித்துரைத்தவாறு என்னையோ வெனின், அஃதே! நன்று சொன்னாய்; அவற்றைப் பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாகக்கொள்ளத் தாமே விளங்குதலின், அவ் வாறே சொன்னாரென்க. அஃதாவது, பெயராகிய எச்சத்தையுடையது யாது அது பெயரெச்சமென்பது. பிறவுமன்ன.

பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் மேலே சொல்லப்பட்டன; ஏனைய இடையியலிற் 2 சொல்லப்படும்; ஈண்டு அவற்றையே வேறெ டத்தோதுவது என்னையோவெனின், அக்குரியான் ஒத்தனவேனும் இலக்கணத்தான் வேறுபாடுடையன வென்க. அவ்வேறுபாடு அவ்வ வற்றிற்குக்காட்டும் இலக்கியங்களுட்காண்க.

வ - று. * “இணரெரி தோய்வன்ன வின்து செயினும், புண ரின் வெகுளாமை நன்று”, † “எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு”, ‡ “யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத, லதனி னதனி னிலன்.” எனவரும் இவை, முறையானே பிறர் இன்னசெயினும் தான் வெகுளாமை நன்றென வும், எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப உலகத்துவாழும் உயிர்க்கெல் லாம் கண்ணென்ப கற்றாரெனவும், யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் ஒருவன் நோதல் அதனின் அதனின் இலனெனவும் இவ்வாறு எஞ் சிய பெயர் கொண்டுமுடிதலிற் பெயரெச்சமாயின.

* திருக்குறள், ௩௦௮. † ௪௦௮. ௩௩௨. ‡ ௪௦௮. ௩௩௩.

௨௩௪ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

* “காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது, ஞாலங் கருது பவர்”,
 † “வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறத்தபி, வீண்டியற் பால பல.”,
 ‡ “நுண்மா னுழைபுல மில்லா னெழினல, மண்மாண் புனை
 பாவை யற்று” எனவரும் இவை, முறையானே கொள்ளுங்காலம்
 குறித்துக் கலங்காது இருப்பர் ஞாலங்கருதுபவரெனவும், உப்பவேண்
 டிற் காலமுண்டாகத் துறக்க, துறத்தபின் இப்பிறப்பில் உப்பற் பாலன
 பலவெனவும், நுண்ணிவிலாதான் எழில் நலம் மண்புனை மாண்
 பாவை எழில் நலம் எற்று அற்றெனவும் வினையும் வினையுடங்கும்
 வினைக்குறிப்புக்கொண்டு முடிதலின், வினையெச்சமாயின. அஃ
 தேல், § “எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்தொன்றுங்,
 கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு,” எ - ம், || “சிறுவரையே யாபினுஞ்
 செப்தகன் றல்லா, உறுபயனோ வில்லை யுயிர்க்கு.” எ - ம் வரும்
 இவை, தன்னை எள்ளாமைவேண்டுவானென்பான் கள்ளாமை காக்க
 தன் றெஞ்செனவும், தன்னுற்செய்யப்பட்ட நன்றல்லது உயிர்க்கு
 உறுபயனில்லை பெனவும் உருபுச்சொற்கள் எஞ்சவந்தன, எப்பாற்
 படுமோ வெனின், உருபுச்சொற்களும் வினைவினைக்குறிப்பாயடங்கு
 தலின், வினையெச்சத்தின்பாற்படுமென்க.

‘தன்னை’ என்றது, தானடக்கும் ஒழுங்கையெனவும், ‘தன்
 னால்’ என்றது, தன் தொழிலினாலெனவும் வினை வினைக்குறிப்பினால்
 விளங்குதலால், எட்டுருபுமேற்ற சொற்களும் வினை வினைக்குறிப்
 பென்றாக.

“இலங்குவா ளிரண்டினு ளிருகைவீ சிப்பெயர், தலங்கன்மா
 லைஇயவிழர் தாடவா டிம்மிவள்”, “கடுவன் முதுமகன் கல்லா மூல
 ற்கு, வதுவை வந்த வன்பாழ்க்குமரி, யிருதோ டோழர் பற்ற” என
 வரும் இவை, இருகையும் வீசியெனவும் இருதோளும் பற்றவென
 வும் உம்மையொண்டு முடிதலின், உம்மையெச்சமாயின.

¶ “பூண்ட, மிடியென்னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்
 ணை, கடிபென்றார் கற்றறிந் தார்”, ** “செய்யீரோ வென்னு
 மென்னுஞ்சொற் கின்னோதே, பையத்தாஞ் செல்லுநெறி.”, †† “கைம்
 மாலை யிட்டுக் கலுழந்தா டிணையிலார், கிம்மாலை யென் டசெய்வ
 தென்று.”, ‡‡ “4இசைபா வொருபொரு ளில்லென்றல் பார்க்கும்,

திருக்குறள், ௪௮௫. † ஷே ௨௪௨. ‡ ஷே ௪0௭. ஷே ௨௮௧.
 || நஃ௨௮. திவினை. ௧0 ¶ ஷே துறவு. ௧. ** ஷே இரவச்சம். ௧ †† ஷே
 காம. ௨. ‡‡ ஷே மெய்மை. ௧.

வசையன்று” எனவரும் இவை, கடியென்று சொன்னாரெனவும், செய்யீரோவென்னு மென்றுசொல்லும் சொற்கெனவும், இம் மாலே என்செய்வதென்று சொல்லியெனவும், 5இசையா வொருபொ ருளில்லென்றுசொல்லுதலெனவும் சொல்லென்பது கொண்டுமுடித லின், சொல்லெச்சமாயின.

* “அறிமி னறநெறி யஞ்சமின் கூற்றம், பொறுமின் பிறர் கடுஞ்சொற் பேற்றுமின் வஞ்சம், வெறுமின் வினைதீயார் கேண்மை யெஞ்ஞான்றும், பெறுமின் பெரியோர்வாய்ச் சொல்” என்னும் இத னுள், ஒருவழியின்ற எஞ்ஞான்றுமென்றதனைப்பிரித்துப் பிறவழியும் கூட்டிமுடிக்க வேண்டுதலிற் பிரிநிலைஎச்சமாயிற்று ; இதனை விளக்கு மென்ப.

“எடுத்தலும் படுத்தலு மாயிரண் டல்லது, நலித வில்லை யென் மரு முளரே”, † “விண்ணர் தோர்க்கும் விப்பாமா விர்தின்ற, வாடன் முதியான் வயிற்றிடங்-கடார், பெரும்படை வெள்ள நெரிதர வும் பேரா, விரும்புவி சேர்ந்த விடம்” எனவரும் இவை, எடுத்த லும் படுத்தலுமென அவ்விரண்டல்லதெனவும், இரும்புவி சேர்ந்த இடமென விப்பாமா லெனவும் எனவென்பது கொண்டுமுடிதலின், எனவெனெச்சமாயின.

‡ “செறுநரைக் காணிற் சமக்க விறுவரை, காணிற் கிழக்காந் தலை”, “§இன்னு செபினு மினிய வொழிகென்று, தன்னையே தானேவி னல்லது - துன்னிக், கலந்தாரைக் கைவிடுதல் கானக நாட, விலங்கிற்கும் விள்ள லரிது.” எனவரும் இவை, கிழக்காந்தலையென்ப தன் துணிபுதோன்றுதற்கு ஒழிக்கப்பட்ட அவர்கெவரென்பதையும், கலந்தாரைக்கைவிடுதல் அருமைதோன்றுதற்கு ஒழிக்கப்பட்ட மக்கட்கெளிதோவென்பதையும் கொண்டுமுடிதலின், ஒழியிசை யெச்சமாயின. இசையென்பது சொல்.

|| பிறவிப் பெருங்கட னீர்துவர் நீர்தா, ரிறைவ னடிசேரா தார்”, ¶ “கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம், போக்கு மதுவிளிந் தற்று”, ** “நேரல்லார் நீரல்ல சொல்லியக்கான் மற்றது, தாரித் திருத்த மருகிமற்—ரோரும், புகழ்மையாக் கொள் ளாது பொங்குநீர் ஞாலந், 7சமழ்மையாக் கொண்டு விடும்” என

* நாலடி. ஈல்லினம். உ. † பு - வெ. ஈஞ்சி. கக. ‡ திருத்தறன், சௌ. § நாலடி. பொறை. சு. || திருத்தறன், ௧0. ¶ லெடி ௩௩௨. ** நாலடி. பொறை. உ.

உருக கண்ணால் மூலமும், மயில்காதருரையும்.

வரும் இவை, சேர்ந்தார் நீர்துவரெனவும், கூத்தாட்டவைக் குழாத்து வரவு என்று அற்று அவர்பெற்ற பெருஞ்செல்வத்து வரவெனவும், தாரித்திராது வெகுடல் புகழ்மையாகக் கொள்ளாதெனவும் இவற்று எதிர்மறை கொண்டு முடிதலின், எதிர்மறை யெச்சமாயின.

இனி இசையெச்சமாவது, ஒன்றுசொல்ல அச்சொல்லானே வேறொரு பொருளிசைத்தல். அஃதாவது இரட்டுற மொழிதலென்ற வாகு; “உஞ்சை யரச னொருமகன் றேழுன்ற, நெஞ்சிற் கினியா நெறித்துணை யாக்கொண்டு, பந்தெறி பாணிய பாய்பரி மாவொடு, வர்தன னடிவலஞ் செப்வதற் கென்றான்.”, * “வர்தவர வென்னை பென வாட்கண்மட வாப்கேள், சிந்தைநலி கின்றதிரு நீர்க்குமரி யாட, வர்திலகி னுபபப நென்னைமொழி கென்றான், முந்தைநலி கின்றமுது மூப்பொழியு மென்றான்.” எனவருமிவை, இச்சொன்ன பொருளொழிய வேறு இசைத்தபொருள் கொண்டு முடிதலின், இசையெச்சமாயின. இதைச் சிலேடையுமென்ப.

† “பீலிபெப் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ், சால மிகுத்துப் பெயின்”, ‡ “கடலோடா கால்வ நெடுந்தீர் கடலோடு, நாவாயு மோடா நிலத்து,” § “மாவென மடலு மூர்ப பூவெனக், குவிமுசி மெருக்கங் கண்ணியுஞ் சூடுப, மறுகி னுர்க்கவும்படுப, பிறிது மாகுப காமங்காழ் கொளினே.” எனுமிவை முறையே, மெலியரும் பலர் தொகின், வலிபராகுப; இவ்விடம் இவர்க்குச்செல்லும், இவ்விடம் இவர்க்குச்செல்லாதென அவ்வவர்க்கேற்ற இடனறிந்து கருமம் கொள்க; யானும் அவ்வண்ணம் செய்வேனெனக் குறித்தபொருள் கொண்டு முடிதலிற் குறிப்பெச்சமாயின. இதனை நுவலா நுவற்சியு மென்ப. பிறவுமன்ன.

இந்தப் பத்தேச்சமும், புலிபுகழ் புலமை யவினய னூலுட் டண் டலங் கீழுவன் றைகவரு றேமி யெண்டிசை நிறைபெய ரிராச பவித் திரப் 9பல்லவ தரையன் பகர்ச்சியென் றறிக.

இனி, இவற்றை இவ்வாறன்றி வினையியலுள்ளும் இடைச்சொல் லியலுள்ளுமொழிந்தனவாக்கி, உண்டசாத்தன், உண்ணுஞ்சாத் தன்; உண்டலுண், உண்ணுமுனென்பன பெயரெச்சம்; தம்பெயர் கொண்டன. உழுதுவந்தான், மருந்துண்டுநல்லனயினுன், உழுது வருதலென்பன வினையெச்சம்; வினையும் குறிப்பும் வினைப்பெயரும் கொண்டன. சாத்தனும் வந்தானென்பது உம்மையெச்சம்; கொற்ற

னும் வந்தானெனத் தன்னெச்சங் கொண்டது. “பசித்தேன் பழஞ் சோறு தாவென்று நின்ற, னுசப்போ வுலகம் பெறும்.” என்பது சொல்லெச்சம்; இது தாவென்றுசொல்லிநின்றானெச் சொல்லி யென்பதனைக் கொண்டது. அவனோ கொண்டான்; அவனை கொண்டானென்பன பிரிநிலையெச்சம்; இவை ஒரு குழுவிற்குப் பிரிக் கப்பட்டானையே கொண்டன. கொள்ளெனக் கொண்டானென்பது எனவெனெச்சம்; இது கொண்டானென்னும் வினை கொண்டது. கொள்ளென்பது முற்று; அது முற்றேலாமையின், இறுதி என வென்பது முற்றுக்கொண்டது. ஒழியிசை பெச்சமாவது, மன்னும் தில்லும் ஒவுமெனுமுன்றும்; அவை: பண்டு கூரியதோர் வாண்ம னென்பது இப்போது கோடிற்று, இற்றதென்பவற்றையும், * “வரு கதில் லம்ம” என்பது வந்தால் இன்னதொன்று செய்வென்பதனை யும், கொளலோ கொண்டானென்பது கொண்டுமயப் போயினுனல்ல னென்பதனையும் கொண்டு முடிந்தன. எதிர்மறை யெச்சம் இரண்டு ; ஓகார வெதிர்மறை, உம்மை பெதிர்மறை யென. யானோகொண்டே னென்பது யான் கொண்டிலென்பதையும், வரலுமுரியென்பது வராமைக்குமுரியென்பதையும் கொண்டு முடிதலின், எதிர்மறை பெச்சம். ஒல்லென வொலித்ததென்பது ஒல்லென்ற அறுகாரண ஓசையே இசைத்ததென்று முடிதலின், இசையெச்சம். விண்ணென விசைத்ததென்பது விண்ணென்றதே விசைத்ததென்று முடிதலிற் குறிப்பெச்சம்; “சலங்கொண்டோயின் றோவு விண்ணெனத் தெறி த்தல்செப்யும்” என்னுங் குறிப்பினுள், விண்ணென்றது குறிப்பெச்ச மாயிற்றென்று இவ்வாறு சொல்லுவர்.

இஃது, ஒல்காப் புலமைத் தொல்காப்பியத்துள் உளங்கூர்கேள்வி 10யினம்பூரணரேனு மேதமின் மாதவ ரோதிய வுரையென் றுணர்க.

(பி - ம்.) 1 சொல்லொழியொன்பதும். 2 பெறப்பாடுஞ் சொல்லப் பட்டன. 3 செய்யாதென்று. 4 இசையாதொருபொருள். 5 இசையாதொரு பொருள். 6 கடுநிலைத்திபுமுமென்ப. 7 (அ) சமண்மையா; (உ) சகண்மையா. 8 பாணியாய்பாய்பரி. 9 பல்லவதரைசர். 10 இனம்பூரண ருரையெனத் தேறிய கவிஞர் கூறப்பட வறியின். (கூ)

(360.) பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை
முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை

உரு. கண்ணல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

ஒழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு [மொழி.
மொழிபோ னடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்

எ - ன், மேல் தொடர்மொழி பென்றி, அது தொகைநிலைத் தொடரும் தொகைநிலைத் தொடருமென இரண்டாம்; அவற்றுள், தொகைநிலைத் தொடர்மொழிபாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) பெயருடனே பெயரும் பெயருடனே வினையும் தம் முட் புணருமிடத்து, வேற்றுமை முதலானவற்றின்பொருளிலே அவற்றின் உருபுகளை இடையிடையேபொழித்து, இரண்டுசொல் முதலாகத்தொடர்ந்து ஒருபெயர்ச்சொற்போலவும் ஒருவினைச்சொற்போலவும் வழங்குவன தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளாம். எ - று

ஒருமொழிபோலாவது பலசொல்லையெனினும் தொடர்ந்து ஒன்றுமைப்பட்டு ஒருபெயராய் எட்டுவேற்றுமைகளையும் வினைகளையும் ஏற்றலும், சிலைமொழிவருமொழிகளாய்ப் புணர்ச்சிவகையேற்றலும், ஒருவினைச்சொல்லையாய்ப் பெயரேற்றல் முதலான வினையிலக்கண மெல்லாமேற்றலுமென மூவகையாகக்கொள்க

(பி - ம்.) 1 உட்ப் தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொல். (கடு)

(361.) வேற்றுமை வினைபண் புவமை யும்மை
அன்மொழி யெனவத் தொகையா ருகும்.

எ - ன், தொகைநிலைத்தொடர்மொழிபது பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமை முதலான இவ்வாறுகூற்றதாம், மேற் சொன்ன தொகைநிலைத் தொடர்மொழிபாவது. எ - று. (கக)

(362.) இரண்டு 'முதலா மிடையா றுருபும்
வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

எ - ன், சிறுத்த முறையானே வேற்றுமைத் தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐ முதலாகக் கண் ஈறுகளின்ற ஆறுருபும் இடையே தோன்றாதுகிற்பது, வேற்றுமைத்தொகையாவது. எ - று.

வ - று. நிலங்கடந்தான், பொற்குடம், கருப்புவிவசி, வரை விழருவி, சாத்தன்கை, குன்றக்கூகையென இடையே தொக்கவாறு காண்க.

இடையிலே தொகுமென்றதென்னை? கடந்தானிலம், இருந்தான் குன்றத்து, * “தண்வரல் வாடையும் பிரிந்திசினோர்க் கழலே,” † “புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலின்” என்பன, நிலத்தை, குன்றத்தின்கண், அழலாந்து, எற்றாக்குதலினாலென்று வேற்றுமையுருபுகள் சுற்றினும் தொகுமாலேவெனின், அவை ஒருபொருளையவாய் உருபுமுதலாயின வலாமைவின், தொகைவிதிபாற்றொக்கனவாகா; செய்புள்விகாரவகைபால் தொகுக்கப்பட்டனவென்க.

இனி இவை விரியுமாறு: நிலத்தைக்கடந்தான், பொன்னாயை குடம், கரும்பிற்கு வேலி, வரையின்வீழ்நரி, சாத்தனதுகை, குன்றத்துக்கட்கூகை பெனவிரியும்.²

(பி - ம்.) 1 முதலாவிடை. 2 “ஐயுங்கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின், மெய்யுருபு தொகாஅ விறதியான.” என்பத நோல்காப்பியம். இந்தவிதி கொண்டு இறுதி வேற்றுமையுருபு தொகாதென்றறிக. (௧௨)

(363) காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

எ - ன், வினைத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) காலங்கள் தோன்றாது தன்னெச்சமான பெயர்கொண்டுநிற்கும்பெயரெச்சம் வினைத்தொகையும். எ - று.

வ - று. பொருகனிது, பொருவேல், பொருகனம், பொருபகை, பொருபொழுது, பொருபோரெனவரும்.

இவற்றுள், காலமாவது, முக்காலத்தையும் தோற்றுவிக்கும் இடைநிலைகள்; அவை ஆகுபெயராய்கின்றன. இவை விரிவுழி, பொருதகனிது, பொருநின்றகனிது, பொருங்கனிநெனவிரியும்; பிறவுமன்ன. (௧௩)

(364.) பண்பை விளக்கு மொழிதொக் கனவும்

ஒருபொருட் கிருபெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை.

எ - ன், பண்புத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளின்கட் கிடந்த குணத்தைக்காட்டுதற்கு ஆண்டு வருமொழி தொக்கனவும், ஒருபொருட்கு உரிய இருபெயர் ஒருங்குவந்தவும் பண்புத்தொகையாம். எ - று.

வருமொழி, ஐகாமுதலிபன.

உசு0 கன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

வ - று. கருஞ்சாத்தன, தண்ணீர், நறுமலர், தீம்பால், குறுங் கொற்றன்; வட்டக்கூல், உள்பொருள், இல்குணம் எ - ம், *கேழற்பன்றி," "வேழக்கரும்பு," அளகைநகர், ஆனித்திங்கள், † "அகரமுதல்," ‡ "சகரக்கிளவி" எ - ம் வரும். இவை விரிவுழி, கருஞ்சாத்தனென்பது, கரியசாத்தனென இருகிணையம்பாற்கும் பொதுவாகிப்பெயரெச்சக்குறிப்பு வாய்பாட்டான் விரியும். இவ்வாறன்றிக் கரியதெனின், அஃறிணையொருமைக்கேயுரிய முற்றாய்த் தொகாசிலைபாமென்க. இனி, பண்பாவது, பொருட்குணமாதலின், அப்பொருட்கு உரிமைதோன்றக் கருமையையுடையசாத்தனென்பாருமுளர். அவையும்அறிந்துகொள்க. இனி, ஏனைபவற்றை விரிக்குமிடத்து, தண்ணிய நீர், நற்பமலர், தீவியபால், குறியகொற்றன்; வட்டமாயகல், உள்ள பொருள், இல்லாக் குணம் எ - ம், கேழலான பன்றி, வேழமான கரும்பு, அளகைபானகர், ஆனியானத்திங்கள், அகரமானமுதல், சகரமானகிளவி எ - ம் விரியும். கேழற்பன்றிமுதலானவும் சாதிதொக்கபண்புடைமையின், ஈண்டிவேண்டினாரென்க. ஒத்த பண்புபற்றி ஒன்றுமைகுறித்துவரும் கைத்தாமரை, கண்வேல், புருவச்சிலை என்றித்தொடக்கத்தனவும் ஈண்டேகொள்க.

பண்புக்குத்தொக்குகின்றது கருமைபென்ற ஐகாரம்.

இனி, தொல்காப்பிபனார்க்குக் கரியனென்ற அன்னீறு தொக்கு நிற்பதென்றறிக. (கச)

(365.) உவம வருபில துவமத் தொகையே.

எ - ன், உவமத் தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) பண்பு, பயன், வினை, மெய் என்பனபற்றிவரும் உவமவருபு தோன்றாதது, உவமத்தொகையாம். எ - று.

வ - று. பான்மொழி, மாரிவண்கை, புலிப்பாய்த்துள், துடியிடை எனவரும்.

இவைவிரிவுழி, பால்போலுமொழி, மாரிபோலும்வண்கை, புலிபோலும்பாய்த்துள், துடிபோலுமிடையெனவிரியும்; இவ்வாறன்றி, பாலைப்போலுமொழி பான்மொழி யெனின், உருபுத்தொகையாகக் கொள்க; அஃதென்னையோவெனின், ஈண்டு உவமையான பாலோடு பொருளான மொழியைப் புணர்த்தலேகருத்தாகலின், பாலைப்போலு

* புறநா. ௧௮௨. † திருக்குறள், ௧. ‡ தொல். மொழி. ௨௧.

மொழியென்றவழிப் பால் கருமமாக அவ்வுருபிற்குப் போலுமென்பது பயனிலையாக அது மொழியென்னும் பெயர்கொள்ள உவமையோடு பொருட்குப் புணர்ச்சியின்றி மாகவினென்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹ என உருபுத் தொகையாகக் கொள்ளற்க.

(௧௫)

(366.) போலப் புரைய வொப்ப வுறழ்
மானக் கடுப்ப வியைய வேய்ப்ப
நேர நிகர வன்ன வின்ன
என்பவும் பிறவு முவமத் துருபே.

எ - ன், மேல் உவமவுருபென்றார், அவை இவையென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இச்சொன்னபன்னிரண்டும் இவைபோல்வன பிறவும் உவமவுருபுகளாம். எ - று.

வ - று. * “வேந்தன், மனம்போல வந்த மகன்”, “உயிர் புரை யுகிபோ டெண்ணி”, “என்னொப்பா ரிவ்வுலகி வில்”, † “பக லுரு வுறழ் சிலவுக்கான்று”, “வரைபுருபுள் றினமான”, “அவிரறல் கதிக்கு மம்மென் ஈந்தல்”, “காரியையுங் தாவலன்றன் கை”, “செம்பவழி மேய்ப்பத் திகழ்த் திலங்கும்”, “பொன்னேர்மேனி”, ‡ “நேர்த்து நிகரல்லார் நீரல்ல சொல்லிபக்கால்”, § “அரிமா னரிடத் தன்ன வஞ்சிகை”, || “இன்னவிறலு முளகொல்” எனவரும்.

பிறவென்றதனால் வேறு வருவனவுங் கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ இவ்வுலகில்.

(௧௬)

(367.) எண்ண லெடுத்தன் முகத்த னீட்டல்
எனுநான் களவையு ளும்மீல தத்தொகை.

எ - ன், உம்மைத்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எண்ணியும் எடுத்தும் முகந்தம் நீட்டியும் அளக் கப்படும் நால்வகை அளவையின்கண்ணும் உம்மை தொக்கு நிற்பது, உம்மைத்தொகையாவது. எ - று.

* பு - வெ. கரந்தை. இ. † அகநா. ௧௨௨. ‡ நாலடி. சினம். ச. § கலி. ௧௫. || புறநா. ௧௧.

உசஉ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

வ - று. உவாப்பதினென்று, கபிலபரணர், கல்லாடமாமூலர், பதினென்று, பதினைந்து, ஆயிரத்தொருநூற்றைம்பத்தொன்று எ - ம், கழஞ்சேகால், கழஞ்சரையேயரைமாவரைக்காணிமுந் திரிகை எ - ம், நாழிபாழாக்கு, கலனைமுக்குறுணி நானாழி பாழாக்கே முச்செவிடு எ - ம், சாணரை எ - ம் வரும். இவை விரி யுங்கால் உவாவும் பதினென்றும், கபிலனும் பரணனும், கல்லாடனும் மாமூலனுமென விரியும். பிறவுமன்ன.

உவாவையும் பதினென்கையுமென விரியுமேல் ஆண்டு வேற் றமைத் தொகையாம் பிறவெனின், 'வேங்கைமலரென்னும் வேற் றமைத்தொகை வேங்கைபது மலரெனவிரியும்; உம்மை வேறில்லை உவாவும் பதினென்குமென்புழி உம்மை ஒருதலையாகவே வேண்ட னின், சிறப்பினால் உம்மைத்தொகையாகவே படுமென்பது.

(பி - ம்.) 'வேங்கைமலரென்பது வேற்றுமைத்தொகைக்கு வே கையது. (கஉ

(368.) ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொகை லன்மொழி.

எ - ன், அன்மொழித்தொகையாமாறு உணர்த்துதல் று சிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமை முதலான ஐவகையுருபுகளும் தொக் கின்ற மொழிகளின் மேலே அவற்றின் பொருள்களைத்தழுவிப் பே றுப்பொருள்களும் அவற்றின் சொற்களுந் தொகுவது அன்மொழித் தொகையாவது. எ - று.

வ - று. பூங்குழல், பொற்றொடி, கவியிலக்கணம், பொற்றா கிள்ளிகுடி, கீழ்வயிற்றுக்கழலை எ - ம், தாழ்குழல், கருங்குழ லுடியிடை, தகராளுழல் எ - ம் காண்க. இவை விரிவுழி, பூ யுடைய குழலையுடையாள், பொன்னாபை தொடியினை யுடையா கவிக்கு இலக்கணம் சொன்னதால், பொன்னினிய தாவியினை யுடையாள், கிள்ளியது குடிமக்களிருக்குமார், கீழ்வயிற்றின்கண் ளாழ கழலையைப் போல்வான் எ - ம், தாழ்ந்த குழலினையுடையாள், க குழலினையுடையாள், துடியன்ன இடையினையுடையாள், தகரா ளுழலும் உறுப்பாகவுடைய சாந்து எ - ம் விரியும். '.

(பி - ம்.) 'ஆதலால் இரண்டுசொற்புணராத ஒருமொழிப்பெ ளிக் கெலம் கரும்பு எனவந்தவை ஆகுபெயரும் முற்றவமையுமாமல் அன்மொழித் தொகையாக வென்றிக. (

(369.) முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி
எனுநான் கிடத்துஞ் சிறக்குந் தொகைப்பொருள்.

எ - ன், தொகைச்சொற்பொருள் நிற்குமிடம் உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

(இ - ள்.) தொகைச் சொற்களில் முதலில்திற்கு மொழியிடத்
துத்தான் பின்மொழிக்கட்டான் அனைத்துமொழிக்கண்ணுந்தான்
அனைத்து மொழிக்கும் புறத்துத்தான் சிறந்துநிற்கும், தொகைச்
சொற்பொருள்கள். எ - று.

ஈண்டு இடம் என்றதனற் காலமுன்கொள்ளாது இடமுன்
கொள்க.

வ - று. கால்வாய், அடைகடலென்பன வாயையுடையகால்,
கடலினது அடையென முன்மொழிப் பொருள்குறித்தன. வேங்
கைப்பூ, கருங்குதிரை என்பன பின்மொழிப்பொருள் கருதின.
இவை ஈரிடத்திற்கும் 'அவினயத்திற் காட்டினவை. இனி, இளம்
பூரணவாசிரியர் வேங்கைப்பூவேன்பதனை முன்னிடத்திற்கும், அடை
கடலென்பதனைப் பின்னிடத்திற்கும் காட்டுவர்; இருவர்தமமுமறி
ந்துகொள்க. இராப்பகல், தாய்தந்தை, அந்தணரரசர்வணிகர்வினை
ஞரென்பன, அனைத்துமொழிப்பொருளும் அருதவந்தன. பொற்
றொடி, துடியிடை, தருசுரபி, பெய்ம்முகில் என்பன, அவற்றையுடை
யாரையும் ஒப்பாரையும் குறித்தமையின், புறமொழிமேல்கின்றன.
பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) : அவினயஞர்.

(கக)

(370.) வல்லொற்று வரினே யிடத்தொகை யாகும்
மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்.

எ - ன், அத்தொகைக்கு 'ஏற்பதோர் விதியுணர்த்துதல் துத
லிற்று.

(இ - ள்.) வல்லொற்று இடையேவந்துழிப் பெயரோடு இடம்
தொக்கதாம்; மெல்லொற்று இடையேவந்துழிப் பெயரோடு பெயர்
தொக்கதாம். எ - று.

வ - று. வகைக்கண்ணென்றால், வகைநாட்டிற்றிறந்த கண்
ணென்றும், வகைக்கண்ணென்றால் வகைக்கும்கனாகிய கண்ண

உச்ச நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

னென்றுமாம். இஃது எழுத்துமுடிபேனும் தொகையதிகாரப்பட்ட
மையான் ஈண்டுவைத்தாரென்க.

(பி - ம்.) 1 ஒப்பதோர்.

(உ0)

(371.) உயர்திணையும்மைத் தொகைபல ரீறே.

இதுவுமது.

இ - ள். உயர்திணையிடத்துவந்த உம்மைத்தொகை பல்லோ
ரைக்காட்டும் ரகரவொற்றாய் நிற்கும். எ - று.

வ - று. கபிலபரணர்வந்தா 1ரெனவும், சாத்தன் கொற்றன் வந்
தாரெனவும் வரும். இவைவிரியின், கபிலனும் பரணனும் வந்தார்,
சாத்தனும் கொற்றனும் வந்தாரென்று ஆம். என்னை? *“உயர்திணை
மருங்கி னும்மைத் தொகையே, பலர்சொன் னடைத்தென மொழி
மனார் புலவர்” என்றார், தோல்காப்பியனார்.

(பி - ம்.) 1 எனவரும். என்னை, “உயர்திணை.

(உக)

(372.) தொக்குழி மயங்குந விரண்டு முதலேழ்

எல்லைப் பொருளின் மயங்கு மென்ப.

எ - ன், தொகைச் சொற்பொருள் மயங்குமாறு உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

இ - ள். சொற்கள் தொக்குகின்றவிடத்து, மயங்கும்இயல்
பிணையுடைய சொற்கள் (வேற்றுமைமுதலாக அன்மொழியீறாகச்
சொன்ன ஆறுவகைப்பொருட்சொற்களும்), இரண்டுமுதலாக ஏழீ
றாகின்ற 1பொருண்மேல் மயங்குமென்று சொல்லுவாபுலவர். எ-று.

‘தொக்குழிமயங்குந’ எனவே தொகாவிடத்து மயங்காவென
வும், ‘மயங்குமயங்கும்’ எனவே மயங்கும் இயல்பில்லன மயங்கா
வெனவும்கொள்க.

வ - று. தெய்வவணக்கம், தற்சேர்ந்தார் எ - ம், பொற்குடம்,
திரையனார் எ - ம், நாகர் பவி, போர்நேர்ந்தார் எ - ம், வையை
வடக்கு, நோய்நீங்கினான் எ - ம், யாணைக்கூடம், கடற்றிரை எ - ம்,
ஊர்ப்புக்கான், ஊர்மனை எ - ம், அலர்முல்லை, தாழ்குழல் எ - ம்,
கோண்டிலாம், முந்நான்கு எ - ம், தளிர்டி, தளவநகை எ - ம்,
பதினைந்து, தகராளுழல் எ - ம் வரும் இவை இரண்டு தொடர்ச்சிப்
பொருள்மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, தெய்

வத்தை வணங்கும் வணக்கம், தெய்வத்துக்கு வணக்கம்; தன்னைச் சேர்ந்தார், தன்பாற் சேர்ந்தார் எ-ம், பொன்னுற்செய்தகுடம், பொன்னியாகுடம்; திரையனுற்செய்யப்பட்டவூர், திரையனதூர் எ - ம், நாகர்க்குப்பலி, நாகரதுபலி; போர்க்கு நேர்ந்தார், போரை நேர்ந்தார் எ - ம், வையையின்வடக்கு, வையைக்குவடக்கு; நோயினீங்கினான், நோயைநீங்கினான் எ - ம், யானையது கூடம், யானைக்குக்கூடம்; கடலினதுதிரை, கடலின்கட்டிரை எ - ம், ஊரின்கட்டிக்கான், ஊரைப்பட்டிக்கான்; ஊரின் கண்மனை, ஊரனுடையமனை எ-ம் வேற்றுமையுருபுகள் முறையே மயங்கினவாறு.

இனி அலர்ந்தமுல்லை, அலரையுடைய முல்லை; தாழ்ந்தகுழல், தாழ்ந்தகுழலினையுடையாளென வினையுருபு மயங்கியவாறு.

கோணகியதுலாம், கோணையுடைய துலாம்; மூன்றாகியநான்கு, மூன்றனுற்பெருக்கப்பட்ட நான்கு எ -ம், தளிரன்னஅடி, தளிரையொக்கும்டி; தளவமன்னநகை, ²தளவத்தை யொக்கு நகை எ - ம், பத்துமைந்தும், பத்தின்மேலேந்து; தகரமுஞாமுலும், தகரமுஞாமுலுமடையசாந்து எ - ம் வரும்.³

நெறிசெய்தான், பொற்றொடி, கடிப்பகை, வரையிழிந்தான், சான்றோரிலக்கணம், ஊர்க்குளம் எ - ம், ஒலிவளை, ஆனேறு, துடியிடை, ஏழேகால் எ - ம் வரும் இவை, மூன்றுதொடர்ச்சிப்பொருள் மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, நெறியைச்செய்தான், நெறியினுற்செய்தான், நெறியினிற் செய்தான்; பொன்னுறையதொடி, பொன்னியுறையதொடி, பொன்னிற்செய்த தொடியையுடையாள்; கடிக்குப்பகை, கடியினதுபகை, கடியாகியபகை; வரையினிழிந்தான், வரையையிழிந்தான், வரைக்கணியிழிந்தான்; சான்றோரிலக்கணம், ⁴சான்றோராற் செய்யப்பட்ட இலக்கணம், சான்றோர்க்கிலக்கணம்; ஊரின்கட்டுளம், ஊரினது குளம், ஊர்க்குக்குளம் ⁵ எ - ம், ஒலிக்கும்வளை, ஒலியையுடையவளை, ஒலிக்கும் வளையையுடையாள்; ⁶ஆணகிய ஏறு, ஆனின்கணேறு, ஆனேற்றையான்; ⁷துடியன்ன இடை, துடியையொக்குமிடை, துடியன்ன இடையிளையுடையாள்; ⁸ ஏழும் காலும், ஏழின்மேற்கால், ஏழேகால் நிலமானவூர் எ - ம் ⁹ வரும்.

சொல்லிலக்கணம், பொன்மணி எனவரும் இவை, நான்குதொடர்ச்சிப்பொருள்மயங்கிய ஒரு தொடர்த்தொகைமொழி; இவை, சொற்கிலக்கணம், சொல்லதுஇலக்கணம், சொல்லும் இலக்கணமும்,

சுக் நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

சால்லிலக்கணஞ்சொன்னநூல் எ - ம், பொன்னுனாயமணி, பொன்னினாயமணி, பொன்னின்கண்மணி, பொன்னுமணியும் எ-ம்¹⁰வரும்.

கருப்புவேலி, இபலிசை எனவரும் இவை, ஐந்துதொடர்ச்சிப்பொருண்மயங்கி ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, கரும்பாற்செய்தவேலி, கரும்புக்குவேலி, கரும்பினிற் செய்தவேலி, கரும்பினதுவேலி, கரும்பின்கண்வேலி எ - ம், இபலையுடையவிசை, ¹¹இயலினிசை, இபற்கணிசை, இபலாகியஇசை, இபலுமிசையும் எ - ம் வரும்.¹²

நாலுரை, உரைவிரி எனும் இவை, ஆறுதொடர்ச்சிப்பொருள்மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி. இவை நாலையொக்குமுரை, நூற்குரை,¹³நூலதுரை, நூற்கணுரை, நூலன்னஉரை, நூலுமுரையும் எ - ம், உரைபைவிரி, உரைக்குவிரி, உரையதுவிரி, உரைக்கண்விரி, உரைக்கும்கவிரி, உரைவிரியுடையது எ - ம் வரும்.¹⁴

கருத்துப்பொருள், சொற்பொருள் எனவரும் இவை, ஏழுதொடர்ச்சிப்பொருள் மயங்கிய ஒருதொடர்த் தொகைமொழி; இவை, கருத்தையுடையபொருள், கருத்தினாலறியும்பொருள், கருத்திற்குப்பொருள், கருத்தினறியும்பொருள், கருத்தினதுபொருள், கருத்தின்கட்பொருள், கருத்தும்பொருளும் எ - ம், சொல்லான் அறியப்படும் பொருள், சொற்குப்பொருள், சொல்லின் அறியப்படும் பொருள், சொல்லதுபொருள், சொல்லின்கட்பொருள், சொல்லாகியபொருள், சொல்லும் பொருளும் எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

* “வானோமீ னுள்ள தலைப்படல்” என்பது, இரண்டுதொடர்ச்சிப்பொருண்மயங்கிய பலதொடர்த் தொகைமொழி; இது, வானோமீனை உள்ளல் தலைப்படல், வானோமீன் உள்ளலைத் தலைப்படலெனவரும்.

“புலி கொல்யானை” என்பது மூன்று தொடர்ச்சிப்பொருள்மயங்கிய பலதொடர்த் தொகைமொழி; இது, புலியைக் கொன்ற யானை, புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானை, புலியினிற் கொல்லப்பட்ட யானை எனவரும்.

“குரங்கெறிவிளங்காய்” என்பது, நான்கு தொடர்ச்சிப்பொருள்மயங்கிய பலதொடர்த் தொகைமொழி; இது, குரங்கையெறிந்த விளங்காய், குரங்கால் எறியப்பட்ட விளங்காய், குரங்கிற்கு¹⁵எறிந்த விளங்காய், குரங்கினெறியப்பட்ட விளங்காயெனவரும். இவ்வாறு பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(17 - ம்.) 1 பொருளால் மயங்குமென்று. 2 தனவை யென்னுநகை. 3 அன்மொழித்தொகை வந்தவாறு. இரண்டுபொருண்மயக்கம்முற்றும் 4 சான்றோர்செய்த இலக்கணம். 5 எ - ம் வேற்றுமைத்தொகை விரிந்தன. 6 எ - ம் வினைத்தொகை விரிந்தன. 7 எ - ம் பண்புத்தொகைவிரிந்தன. 8 எ - ம் உவமத்தொகைவிரிந்தன. 9 உம்மைத்தொகைவிரிந்தன. மூன்று பொருண்முற்றும். 10 விரிந்துவரும். நான்குபொருண்முற்றும். 11 இயலு மிசை. இயலுவதைச்செய்யுமிசை 12 ஐந்துபொருண்முற்றும். 13 தூவி னுரை. 14 ஆறுபொருண்முற்றும். 15 ஏறியப்பட்டவினங்காய். (உஉ)

(373.) முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய் விளிப்பொருள்
ஆறுரு பிடையுரி யடுக்கிவை தொகாநிலை.

எ - ன், தொகா நிலைத்தொடர் மொழி இவையென்பது உணர்த் துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வினைமுற்று, வினைக்குறிப்பு முற்று, பெயரெச்சம், வினையெச்சம், எழுவாய்வேற்றுமை, விளிவேற்றுமைகள் தம் பொருளான பெயர்வினைகளோடு புணரும் புணர்ச்சியும், ஆறுருபும், இடைச்சொல்லும், உரிச்சொல்லும் புணரும் புணர்ச்சியும், இரண்டு முதலான அடுக்குமொழிகளும் தொகாநிலைத்தொடர் மொழி களாம். எ - று.

வ - று. உண்டான் சாத்தன், குழைபன்கொற்றன், உண்ட சாத்தன், உழுதுவந்தான், சாத்தன் உண்டான், சாத்தாகொள், சாத்தனை, சாத்தனால், சாத்தற்கு, சாத்தனின், சாத்தனது, சாத் தன் கண், * “அதுகொ றேழி காம நோயே”, † “நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்”, பாம்புபாம்பு எனமுறையே காண்க.

“காலங்கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை” என்றமையால், காலந்தோன்றும் பெயரெச்சம் தொகா நிலையாமென்க. (உங்)

(374.) திணையே பாலிடம் பொழுது வினாவிறை
மரபா மேழு மயங்கினும் வழுவே,

எ - ன், வழுவிலையும் வழுவிலையும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) திணைமுதலான ஏழும் தத்தம் இயல்பன்றி மயங்கி வரின் அவை வழக்களாம். எ - று.

௨௪௮ நன்னால் மூலமும், மயிலேநாதருரையும்.

மயங்கின் வழுவாமெனவே, மயங்காதுவருதல் வழாநிலையா மென்க. இவ்வாற்றாணும் 'சொற்பகுத்து ஆராய்ந்தா'ராம். அஃதாவது, ஒன்று பிறிதின்மேற்சேறலும் பிறிதினைக்கொண்டு முடிதலுமாமென்க.

அவற்றுள், திணைவழுவான்காம்; தனித்திணைவழுவும், பாற்றிணைவழுவும், இடத்திணைவழுவும், பாவிடத்திணைவழுவென.

அவற்றுள், தனித்திணைவழுவாவது:—பாலும் இடனுமின்றித் திணை தனிபே மயங்குவது. அது: வந்தான் அது, வந்தாள் அது, வந்தார் அவை எ - ம், வந்தது அவன், வந்தது அவள், வந்தன அவர் எ - ம் இருதிணை வினைமேலும் இருதிணைப் பெயர் வந்து மயங்கிய ஆறும்; அவன் வந்தது, அவள் வந்தது, அவர்வந்தன எ - ம், அது வந்தான், அதுவந்தாள், அவைவந்தார் எ - ம் இருதிணைப்பெயர் மேலும் இருதிணைவினைவந்து மயங்கிய ஆறும் ஆகத் தனித்திணை வழப் பன்னிரண்டாம்.

இனி, பாற்றிணை வழுவாவது:—இடமபக்கமின்றிப் பாலும் திணையும் மயங்குவது. அது: வந்தான் அவை, வந்தாள் அவை, வந்தார் அது எ - ம், வந்தது அவர், வந்தன அவன், வந்தன அவள் எ - ம் இருதிணைவினைப்பான்மேல் இருதிணைப்பெயர்ப்பால் மயக்கம் ஆறும்; அவன்வந்தன, அவள்வந்தன, அவர்வந்தது எ - ம், அதுவந்தார், அவைவந்தான், அவைவந்தாள் எ - ம் இருதிணைப் பெயர்ப்பால்மேல் இருதிணைவினைப்பால்மயக்கம் ஆறும் ஆகப் பாற்றிணைவழப் பன்னிரண்டாம்.

இடத்திணைவழுவாவது:—பான்மபக்கமின்றி இடமும் திணையு மயங்குவது. அது: வந்தான் சேவலென், வந்தாள் பேடையென், வந்தார் மான்களெம் எ - ம், வந்தது பாணனென், வந்தது விறலியென், வந்தனவபவரெம் எ - ம் படர்க்கை இருதிணைவினைமேல் தன்மையிருதிணைப்பெயர்மயக்கம் ஆறும்; வந்தான் கடுவனை, வந்தாள் பேடையை, வந்தார் 3மான்களிர் எ - ம், வந்தது தலைவனை, வந்தது தலைவியை, வந்தனமாந்தரீர் எ - ம் படர்க்கையிருதிணைவினைமேல் முன்னிலையிருதிணைப்பெயர்மயக்கம் ஆறும்; சேவலென் வந்தான், பேடையென் வந்தாள், மான்களெம் வந்தார் எ - ம், பாணனென் வந்தது, விறலியென் வந்தது, 4மல்லரெம் வந்தன எ - ம் தன்மையிருதிணைப்பெயர்மேற் படர்க்கையிருதிணைவினைமயக்கம் ஆறும்; கடுவனைவந்தான், பேடையைவந்தாள், மறிகளிர்வந்தார் எ - ம்,

தலைவனைவந்தது, தலைவியைவந்தது, மாந்தரீர்வந்தன எ - ம் முன்னிலை இருதிணைப்பெயர்மேற் படர்க்கை இருதிணைவினை மயக்கம் ஆறும் ஆகப் படர்க்கைவினையோடு தன்மை முன்னிலைப்பெயரும் அவற்றின்மேற் படர்க்கைவினையும் மயங்கின இடத்திணைவழு இருபத்துநான்காம்.

தன்மை முன்னிலைவினைகள் இருதிணைக்கும் பொதுவாகலான், அவற்றால் திணைமயக்கவழு வாராதெனக்கொள்க.

பாவிடத்திணைவழுவாவது :—அம்மும்மையும் மயங்கிவருவது; அது : வந்தான் பேடையேம், வந்தான் சேவிலேம், வந்தார் கடுவனேன் எ - ம், வந்தது 5மாந்தரேம், வந்தது மாதரேம், வந்தன பாணனேன் எ - ம் படர்க்கை இருதிணை பொருமைப் பன்மை வினைமேல் தன்மையிருதிணை பொருமைப் பன்மைப் பெயர் மயங்கிய மயக்கமாவும்; வந்தான்பேடையீர், வந்தான்சேவலீர், வந்தார்மஞ்ஞையை எ - ம், வந்தது 6ஊரீர், வந்ததுகிழத்தியீர், வந்தனபாணனேன் எ - ம் படர்க்கையிருதிணை பொருமைப்பன்மை வினைமேல் இருதிணை முன்னிலை பொருமைப் பன்மைப் பெயர் மயங்கிய மயக்கமாவும்; பேடையேம் வந்தான், சேவிலேம் வந்தான், கடுவனேன் வந்தார் எ - ம், ஊரேம் வந்தது, கிழத்தியேம் வந்தது, மல்லனேன் வந்தன எ - ம் இருதிணைத் தன்மை பொருமைப்பன்மைப் பெயர்மேல் இருதிணைப்படர்க்கை பொருமைப் பன்மைவினை மயங்கிய மயக்கமாவும்; பேடையீர்வந்தான், சேவலீர்வந்தான், கடுவனேவந்தார் எ - ம், ஊரீர்வந்தது, கிழத்தியீர்வந்தது, மல்லனேவந்தான் எ - ம் இருதிணை முன்னிலை பொருமைப் பன்மைப் பெயர்மேற் படர்க்கையிருதிணை பொருமைப் பன்மைவினை மயங்கிய மயக்கமாவும் ஆகப் பாவிடத்திணைவழு இருபத்துநான்கு.

ஆகத் தனித்திணைவழுப் பன்னிரண்டும், பாற்றிணை வழுப் பன்னிரண்டும், இடத்திணைவழு இருபத்துநான்கும், பாவிடத்திணைவழு இருபத்துநான்கும் ஆகத் திணைவழு எழுபத்திரண்டாம்.

அதுமல்லன், மல்லன் அது; அதுவிறவி, விறவியது; அவையாடவர், ஆடவரவை; அவைஅரிவையர், அரிவையர்அவை என இவ்வாறு பெயரும் பெயரும் மயங்கிய திணைவழுவுக்கொள்க.

இனிப் பால்வழுவாது :—திணையிடமயக்கமின்றிப் பாலே மயங்குவது; அது : உண்டான் அவன், உண்டான் அவன், உண்டார் அவன் எ - ம், அவன் உண்டான், அவன்உண்டான், அவர்உண்டான்

உரு0 நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

எ - ம் வினைமேற் பெயரும் பெயர்மேல் வினையும் வந்து, ஆண்பாள் பெண்பால் ஒருமைப்பால் பன்மைப்பால் மயங்கின உயர்திணைப் பால் வழு ஆறும்; உண்டதுஅவை, உண்டனஅது எ - ம், அவைஉண்டது, அது உண்டன எ - ம் வினைமேற் பெயரும் பெயர்மேல் வினையும் வந்து, ஒருமை பன்மை மயங்கிய அஃறிணைப்பால்வழு நான்கும் ஆகப் பால்வழுப் பத்து.

அவன்முனிகள், அவள் அரிவையர், அவர்நம்பி, அவர் நங்கை, அவன் 7 அரசிகள், அவள் சாத்தரெனப் பெயரும் பெயருமயங்கின பால்வழுவும் கொள்க.

இனி இடவழு, தனியிடவழுவும் பாவிடவழுவென இரண்டாம் :—

அவற்றுள், தனியிடவழுவாவது, திணையும் பாலுமின்றி இடமே மயங்குவது; அது: வந்தான்யான், ⁸வந்தார்யாம் எ - ம், வந்தான்நீ, வந்தார்நீயிர் எ - ம், வந்தாய் யான், வந்தீர்யாம் எ - ம், வந்தாய் அவன், வந்தீர்அவர் எ - ம், வந்தேன்நீ, வந்தேம்நீயிர் எ - ம், வந்தேன்அவன், வந்தேம்அவர் எ - ம் மூவிடவினைமேலும் மூவிடப் பெயர் மயங்கிய மயக்கம் பன்னிரண்டும்; யான்வந்தான், யாம்வந்தார் எ - ம், நீவந்தான், நீயிர்வந்தார் எ - ம், யான்வந்தாய், யாம்வந்தீர் எ - ம், அவன்வந்தாய், அவர்வந்தீர் எ - ம், நீவந்தேன், நீயிர்வந்தேம் எ - ம், அவன்வந்தேன், அவர்வந்தேம் எ - ம் மூவிடப்பெயர்மேலும் மூவிடவினை மயங்கிய மயக்கம் பன்னிரண்டும் ஆகத்தனியிடவழு இருபத்துநான்கு.

இனிப் பாவிடவழுவாவது:—திணையின்றிப் பாலும் இடமும் மயங்கிவருவது; அது: வந்தான்யாம், வந்தார்யான் எ - ம், வந்தான்நீயிர், வந்தார்நீ எ - ம், வந்தாய் யாம், வந்தீர் யான் - எ - ம், வந்தாய்அவர், வந்தீர் அவன் எ - ம், வந்தேன் நீயிர், வந்தேம் நீ எ - ம், வந்தேனவர், வந்தேமவன் எ - ம் மூவிடவினைமேலும் மூவிடப்பெயரும் பாலுமான மயக்கம் பன்னிரண்டும்; யான் வந்தார், யாம்வந்தான் எ - ம், நீவந்தார், நீயிர்வந்தான் எ - ம், யாம்வந்தாய், யான்வந்தீர் எ - ம், அவர்வந்தாய், அவன்வந்தீர் எ - ம், நீயிர்வந்தேன், நீவந்தேம் எ - ம், அவர்வந்தேன், அவன்வந்தேம் எ - ம் மூவிடப்பெயர்மேலும் மூவிடவினையும்பாலுமான மயக்கம் பன்னிரண்டும் ஆகப் பாவிடவழு இருபத்துநான்கு; ஆகஇடவழு நாற்பத்தெட்டு.

அவன்யான், சாத்தன்யானென்றற்றொடக்கத்துப் பெயரொடு பெயர்மயங்கின இடவழுவும் கண்டுகொள்க.

இனிக் காலவழுவாவது:—பண்டு, அன்று, நெருநல் எ - ம், இன்று, இப்பொழுது எ - ம், நாளை, இனி, மேல், எதிர் எ - ம் வரும் இத்தொடக்கத்து இறப்பு நிகழ்பு எதிர்பென்னும் முக்காலப் பெயரோடும் முக்காலவினையும்பங்குவது. அது:வந்தான்நாளே, வாரா நின்றான்நெருநல், வாராநின்றான்நாளே, வரும்நெருநல் எ - ம், நாளை வந்தான், நெருநல்வாராநின்றான், நாளைவாராநின்றான், நெருநல் வரும் எ - ம் வினைமேற் பெயரும் பெயர்மேல்வினையும் வந்துமயங்கின காலவழுவாட்டெனக்கொள்க. அஃதேதல், இன்றென்னுநிகழ் காலப்பெயருடன், இன்றுவந்தான், இன்றுவருமெனவழங்குதலும் வழுவாம்பிறவெனின், இன்றென்பது இற்றைநாளையன்றே ! அதனகத்து நிகழ்சமயநோக்க ஏனைக்காலங்களுமுளவாகலின், வழுவன் றென்க. பிறவுமன்ன.

இனி வினாவழுவாவது:—கறக்கின்றஎருமை பாலோ? சினையோ? எனவும், ஒருவிரல்காட்டி, இது சிறிதோ? பெரிதோ? எனவும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவெனக்கொள்க.

இனிச்செப்புவழுவாவது:—கடம்பூர்க்குவழிபாதெனின், இடம்பூணினன்னுவின்கன்றெனவும், கருவூர்க்குவழியாதென்றால், பருநூல் பன்னிருதொடிபெனவும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவெனக்கொள்க.

இனி மரபுவழுவாவது:—வரலாற்றுமுறைமை மயங்கச்சொல்லுவது; அது: யானைமேய்ப்பானை ஆபனென்றும், பசுமேய்ப்பானைப் பாகனென்றும், எருமையிலத்தி, குதிரைச்சாணுகமென்றும்வரும் இத்தொடக்கத்தனவெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) ¹ சொற்பகுத்தார். அஃதாவது. ² ஆப. ³ (ச) மான்மாத் களீர் (உ) மான்மகளீர். ⁴ மடையரேய்வந்தன. ⁵ ஊரேயம். ⁶ நீர், வந்தது குளத்தியீர். ⁷ சாத்தர். ⁸ வந்தான்யான், வந்தார். (உச)

(375.) ஐயந் திணைபா லவ்வப் பொதுவினும்

மெய்தெரி பொருண்மே லன்மையும் விளம்புப.

எ - ன், திணைபால் ஐயுற்றவழியும் துணிந்தவழியும் இவ் வாதே சொல்லுகவெனத் திணைபால் வழக்காத்தல் துதலிற்று.

௨௫௨ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

(இ - ள்.) திணைமேல் ஐயந்தோன்றியவழி அவ்விருதிணைக்கும் பொதுவினானும், பால்மேல் ஐயந்தோன்றியவழி அவ்வப்பால்களுக்குப் பொதுவினானும், இன்னதென்று உண்மைதெரிந்த பொருளின் மேல் அல்லாத தன்மையைவைத்தும் சொல்லுவர், ஆசிரியர். எ-று

வ - று. தெற்றெனவுணர்தலாகாத இடமானும் காலமானும் பற்றி நான்குமுழ அளவின் ஒருருவுகண்டு, குற்றிகொல்லோ? மகன்கொல்லோ? என்று, ஐயுற்றவழிக் குற்றிகொல்லோ மகன் கொல்லோ தோன்றுவதென்றலுமாகாது, தோன்றுவானென்றலுமாகாது; அவ்விருதிணைக்கும் ஏற்ப இஃதோதோன்றுகின்ற உரு வென்க; அஃதேல், உருவென்பது பொதுச்சொல்லாயினன்றே அவ்வாறமைவதெனின், மகனுருவுகொல்லோவென்னுங் குறிப்பினையுச் சொல்லுதலின் அமையுமென்க.

உயர்திணையுள், பெண்மகன் கொல்லோ? ஆண்மகன்கொல்லோ? எனப் பாலையத்தோன்றியவழி, இஃதோ தோன்றுவானென்னலும் ஆகாது, தோன்றுவானென்னலும் ஆகாது; அவ்விருபாற்கும்பொது வாகத் தோன்றுவாரென்க.

இனி, அஃறிணைக்கட்செய்யகத்துப் பல அடிச்சுவடுகண்டால் ஒன்றே பலஅடிச்சுவடுபடவுந்திரியும்; பலவும் பலவடிச்சுவடுபடவுந்திரியுமாகலின், ஒன்றுகொல்லோ? பலகொல்லோ? என்று ஐயுற்றவழி, ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ இச்செய்யுக்கதெனலுமாகாது, புக்கனவெனலுமாகாது; அவ்விருபாற்கும் ஏற்ப ஒன்று கொல்லோ பலகொல்லோ இச்செய்யுக்கபெற்றமென்க.

இனித் துணிவுதோன்றியவழி, குற்றிகொல்லோ? மகன்கொல்லோ? என நின்ற திணையயத்துக்கண் மகனாதல் துணிந்தாற் குற்றியல்லன் மகனென்க; குற்றியாதல் துணிந்தால் மகனன்று குற்றியென்க.

இனிப்பாலையத்துப் பெண்மகளாதல் துணிந்தானேல், ஆண்மகனல்லன் பெண்மகனென்க; ஆண்மகனாதல்துணிந்தானேற் பெண்மகனல்லன், ஆண்மகனென்க.

இனி, அஃறிணைக்கண் ஒன்றாதல் துணிந்தானேல், பலவன்று ஒன்றென்க; பலவாதல் துணிந்தானேல், ஒன்றல்ல பலவென்க. அஃதேற் குற்றியல்லன் மகனென்றவழி, அல்லனென்னும் உயர்திணைவினைக்குறிப்புமுற்று மகனென்னும் பெயர்கொண்டு முடியக் குற்றி

யென்னும் பெயர்க்கு ஒரு பாயனிலையின்மையின் அது நின்றுவற்று மெனின், நீக்கப்பொருண்மைக்கண் வரும் ஐந்தனுருபு குற்றியினல்ல என விரிய நின்றுவற்றுதாமென்க. அல்லனவற்றிற்கும் இவ்வாறே கொள்க. (௨௫)

(376.) உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முத லாறும்
அதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின.¹

எ - ன், உயர்திணைவழுவமைப் புணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணையைச் சார்த்துவரும் பொருளாதியாறும், அவ்வுயர்திணையோடு சார்த்தி முடிப்பின், உயர்திணைமுடிபினவாம்.
எ - று.

எனவே, தம்வினையோடு சார்த்தின், தம் அஃறிணையானே முடியுமென்பது உமாயிற்று.

வ - று. நம்பி பொன்பெரியன் ; மகஅழகியன், குழவி அழகியன், விருந்தழகியன், அடிமையழகியன் எ - ம், ¹நாடுபெரியன், ஊர்பெரியன், இல்லம்பெரியன் எ - ம், வாழ்நாள் பெரியன் எ - ம், கண்பெரியன், தோள்பெரியன், மூக்குக் கூரியன், மார்பகலியன் எ - ம், குடிமைநல்லன், ஆண்மைநல்லன், இளமைநல்லன், மூப்பநல்லன், அலியல்லன், கூனல்லன், குருடல்லன் எ - ம், செலவுநல்லன், வரவுநல்லன், உணவுநல்லன் எ - ம் வருமிவை உயர்திணையான் முடிந்தன.

இனித் தம்வினையான் முடியுமாறு : நம்பிக்குப் பொன்பெரிது ; மகவழகிது, குழவியழகிது, விருந்தழகிது, அடிமையழகிது எ - ம், நாடுபெரிது, ஊர்பெரிது, இல்லம்பெரிது எ - ம், வாழ்நாள் பெரிது எ - ம், கண்பெரிது, தோள்பெரிது, மூக்குக்கூரிது, மார்பகலிது எ - ம், குடிமையழகிது, ஆண்மையழகிது, இளமையழகிது, மூப்பழகிது, அலிபோயிற்று, கூன்போயிற்று, குருடபோயிற்று எ - ம், செலவழகிது, வரவழகிது, உணவழகிது எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

(பி - டு.) ¹ நாடுஅழகியன், ஊர்அழகியன், இல்லம் அழகியன், எ - ம், வாழ்நாளழகியன். (௨௬)

(377.) திணைபால் பொருள்பல விரவின சிறப்பினும்
மிகவினு¹ மிழப்பினு மொருமுடி பினவே.

திட்பத்தாற் றீண்டாப் பொருள்.” இவை பன்மைமிகவினான் அஃ
றிணைமுடிபு பெற்றன.

“வடுக ரருவாளர் வான்கரு நாடர், சுடுகாடு பேயெருமை
யென்றிவை யாறுங், குறுகா ரறிவுடை யார்”, “மூர்க்கனு முதலை
யுங் கொண்டது விடா.” எனுமிவை இழிப்பினான் அஃறிணைமுடிபு
பெற்றன.

ஒருவன்கொல்லோ பலர்கொல்லோ இச்செய்ப்புக்கார்? ஒருத்தி
கொல்லோ பலர்கொல்லோ ஈண்டுப் புக்குற்றார்? எனுமிவை ஒரு
மைபன்மை விரவிவந்து பன்மைமிகவினற் பன்மைமுடிபுபெற்றன.

“கண்டிபான் மயங்கு மைபக் கிளவி, 7நின்றோர் வருவோ
ரென்றுசொன் னிகழக், காணு வையமுடி பல்லோ/ படர்க்கை”
என்றார், அகத்தியனார். இச்சூத்திரத்தினால், ஒருவர் கொல்லோ
பலர்கொல்லோ என்ற இலக்கணவழவுக்கு அமைதிகண்டுகொள்க.

*“பலவரி னானு மெண்ணுத்தினை விரவுப்பெய, ரஃறிணை
முடிபின செய்யு ளுள்ளே.” என்றார், தொல்காப்பியனார்.

இவற்றால் இவைமுடியுமாறு ஆராய்ந்துகொள்க.

இனிப் பலபொருள்விரவின : † “ஊன்றுவை, கறிசோ றுண்டு
வருந்துதொழி லல்லது, பிறிதுதொழி லறியா வாகலின்.” இது,
சிறப்பினான் ஒன்றற்கேற்றவினைகொண்டது.

அரசன் எடுத்துவிட்டான், நாடகி ஆடவந்தான்; இவை பலவிர
விச் சிறப்பினான் ஒருபாலால் முடிந்தன.

எயினநாடு, மறநாடு, பார்ப்பனச்சேரி, அரசர்பெருந்தெரு,
வாணிகநகரமெனுமிவை, உயர்திணைக்கட் பலவிரவிப் பன்மையான்
ஒருபெயரேற்றன.

ஆதிண்டுகுற்றி, வபிரகடகம், மாந்தோட்டம், கமுகந்தோட்
டம் எ - ம், ஒடுவங்காடு, காரைக்காடு எ - ம் வருமிவை அஃறி
ணைக்கட் டலைமையும் பன்மையும்பற்றி ஒருபெயரேற்றன. பிறவு
மன்ன.

‡ “பாணன் பறையன் கடம்பன் றுடிய, நெனுநான் கல்லது
குடியு மில்லை.” என்பது உயர்திணை அஃறிணையான்முடிந்தது; இவ்
வழு யாண்டு அமைக்கப் படுமோவெனின், அது வழுவாயினன்றே

உருக நன்னால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

அமைக்கவேண்டுவது; சூடியென்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்படுதலின், வழாநிலையாமென்க.

(பி - ம்.) 1 இழிப்பினும். 2 பால்வழுவமைப்பு. 3 தொக்கது. 4 வியன் கனம், தொக்கதென ஒருமை அஃறிணை. 5 தீய்த்தேவர். 6 மூன்று, இவை யென்ப என்ற பன்மைவிழையான். 7 நின்றோன் வருவோர். (உஎ)

(378.) உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறலினும் இழிப்பினும் பாறினை யிழுக்கினு மியல்பே.

திணைபால் வழுவமைப்புணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வைந்திடத்தும் பாலும் திணையும் மயங்கிவழங் கினும் அது முறைமைபாம். எ - று.

வ - று. * “தேமலரங்கட் டிருவே புகுதக, மாமலர்க் கோதை மணான் புகுதக, காமன் புகுதக காளை புகுதக, நாம வெழில் விஞ்சை நம்பி புகுதுதக.” இஃது, உவப்பினால் ஆண்பால் பெண்பா லாய் மயங்கி வழங்கினவாறு.

ஒருத்தியை, என்பாவை வந்தது, போயிற்று எ - ம், ஒரு வனை, என் ஆனைவந்தது, போயிற்று எ - ம், ஓரானினை, என் அன்னை வந்தாள், போயினான் எ - ம், ஒரொருத்தினை, என் தந்தை வந்தான், போயினான் எ - ம் வழங்குதல், உவப்பினால் இருத்திணையும் மயங்கிய வாறு.

ஒருவனையும் ஒருத்தியையும் ஒன்றினையும், அவர்வந்தார், போயினார் என்றல், உயர்த்துச்சொல்லுதல்.

† “செந்தார்ப் பசுங்கிளியார் சென்றார்க்கோ ரின்னுரைதான், நந்தாரேற் நந்தாரென் னின்னுயிர்,” ‡ “மையார் தடங்கண் மயி லன்னாய் தீத்தீண்டு, கையார் பிரிவித்தல் காண்.” இவை, உயர்த் துச்சொல்லுதற்கண் அஃறிணை உயர்திணையாயின.

“இரவின் வருவானைப் புல்லலுறு மென்மனனே தோழா” எ - ம், § “மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குந் தாயாகித் தலைபளிக்குந் தண்டுறை யூரகேள்.” எ - ம் வருமிவை, சிறப்பின்கட் பெண்பால் ஆண்பாலாகவும், ஆண்பால் பெண்பாலாகவும் வழங்கின. || “மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்”, ¶ “உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்

* தீவக. உசஉச. † லெடி. ௧௦௬௬. ‡ திணைமா. இ. § யா - கா. செய். ௧௧ - உரை; “வினங்குமணி.” || புறநா. ௧௪௧௬. ¶ திருத்தறன், ௧௮௦.

துழைச் செல்வானென், றப்பானுற் கூற்றே மருந்து”, * “தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு, டந்தம் வினையான் வரும்.” இவை சிறப்பினால் அஃறிணையாயின.

† “எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந், தேரான் பிறனில் புகல்”, ‡ “அவர்நமக், கண்ணையு மத்தனு மல் லீரோ தோழி, புலவிய தெவனோ வன்பிலங் கையே.” இவை செற வின்கட் பால்மயங்கின.

§ “ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேரா னவ்வுயிர், போஓ மள வுமோர் நோய்”, “இரவெதிர் கொள்ளா விருகாற் பசுவே, யரிய விரத மடங்குத வில்லாந்.” இவை இழிப்பின்கண் அஃறிணையாயின. பிறவுமன்ன.

இவை முடியுமாறு தோல்காப்பியத்துள் அறிந்துகொள்க. (௨௮)

(379.) ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையும்
ஒரிடம் பிறவிடந் தழுவலு முளவே.

எ - ன், பாவிட வழுவுமைப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருமைச்சொல் பன்மைதழுவலும், பன்மைச்சொல் ஒருமைதழுவலும் ஒரிடத்துக்கு உரியசொல் பிறவிடங்கள் தழுவலும் உளவாம். எ - று.

இப்பான்மயக்கம், முன்னுரைத்த உவப்புமுதலாயின அல்லாத வழி வருவதெனக்கொள்க.

வ - று. நீரிருந்தன, பாலிருந்தன எ - ம், நாடெல்லாம் வாழ்ந் தது, ஊரெல்லாம் உவந்தது, சோறுமாண்டது, படைவந்தது, சாத்து வந்தது, கண்சிவந்தது, முலையிங்கிற்று, || “இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ளது”, || “உள்ளிய தெல்லா முடனெய்தும்.” எ - ம் இவை அஃறிணையொருமைபுடன் பன்மையும், பன்மைபுடன் ஒருமைபு மயங்கின. ** “அகுதை தந்தை, யண்ணல் யாணை யடுபோர்ச் சோழர்”, †† “வழிபடுதெய்வ நிற்புறந் காப்ப பொலிமினென் னும் புறநிலை வாழ்த்தே”, ‡‡ “கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கந் தலைவ, பொழுதெதிர்ந்த, புள்ளினிர் மன்ற வெற்றாக் குறுதலின்,

* திருக்குறள், ௬௩. † ஷே. ௧௪௪. ‡ குறு. ௧௩. § திருக்குறள், ௮௪௮. || ஷே. ௧௦௧௧. ¶ ஷே. ௩௦௧. ** அகநா. ௧௧. †† தோல். செய். ௧௧௦. ‡‡ மலைபடு. ௧௦, ௧௧—௧, ௧௧௭, ௨௧௮.

உருஅ நன்னல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

.....பதமிகப் பெறுகுவீர்,.....ஒருவி சொருவி ரோம்பினிர் கழி
மின்”, யான் எம்மூர்புகுவல் எ - ம், “புலைய நெறிந்த பூசற் றண்
னுமை, யேவலினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப” எ - ம் உயர்திணையொரு
மையிற் பன்மையும், பன்மையின் ஒருமையும் மயங்கின.

இனி இடமயக்கம்:—சாத்தன்றாய் இவை செய்வலோ, * “கல்வி
பென்னும் வல்லாண் சிறுஅ, நெல்லே னல்ல னதுவா யாகுதல்”,
“ஆவென்றத வசமித்தா வழாநின்ற விவனையு, மாவென்ற நோக்கி
யையு மாதரம் புதல்வனையும், விய்வின்று துணையாய்நின் றிறலிழை
யொடுநோக்காய், வேய்நின்ற வியன்காட்டுள் விட்டெறிந் திறத்
தியோ”, “நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளு, மென்னே குறித்த
நோக்கமொடு” எனவருமிவை, தன்மை படர்க்கை தழீஇயின.

† “தின்பொரு னெப்த லாகுந் தெவ்வரைச் செகுக்க லாகு,
நன்பொடு பெண்டிர் மக்கள் யாவையு நண்ண லாகு, மொண்பொரு
ளாவ தையா வுடன்பிறப் பாக்க லாகா, வெம்பியை யீங்குப் பெற்றே
னென்னெனக் கரிய தென்றான்” என்பது, முன்னிலை படர்க்கை
தழீஇயிற்று.

ரீயோ அவனோ யாரிதுசெய்தார்? யானோ அவனோ யாரிதுசெய்
தார்? அவனோ ரீயோ யானோ யாரிதுசெய்தாரென்ன விரவியும் ஓரி
டம் தழீஇயின ; பிறவுமன்ன. (உக)

(380.) தரல்வரல் கொடைசெலல் சாரும் படர்க்கை
எழுவா யிரண்டு மெஞ்சிய வேற்கும்.

எ - ன், இடம் வழுவற்கவென வழக்காத்தலுணர்த்துதல் றத
விறு.

(இ - ள்.) இந்நான்குசொல்லும் படர்க்கைக்குஆம்; தரல், வர
லென்னுமிரண்டும் தன்மைக்கும் முன்னிலைக்கும்ஆம். எ - று.

வ - று. அவர்க்கு ஆடைதந்தார் (தருதல்), அவர்க்கு ஆடை
வந்தது (வருதல்), அவர்க்கு ஆடைகொடுத்தார் (கொடுத்தல்),
அவர்க்கு ஆடைசென்றது (செலல்), ‡ “புனறரு பசங்காய் தின்ற
தன் றப்பற்கு”, § “குப்பை நெல்லின் முத்தூறு தந்த”, || “தூண்
டில் வேட்டுவன் வாங்கவா ராது,” ¶ “ஊடிய மடந்தை போல வுறு
சிலை வாங்க வாராது” எ - ம், எனக்குஆடை தந்தார், எனக்கு

* புறநா. உசக. † சீவக. ௪௪௧௦. ‡ துற. உகஉ. § புறநா. உச.
|| புறநா. உச. ¶ சீவக. உச௮௮.

ஆடைவந்தது எ - ம், நினக்கு ஆடைதந்தார், நினக்கு ஆடைவர் தது எ - ம் முறையேகாண்க.

எனக்கு ஆடைகொடுத்தார், எனக்கு ஆடைசென்றது; நின க்கு ஆடைகொடுத்தார், நினக்கு ஆடைசென்றதெனவும் வருமாலோ வெனின், அவை 'பராமுகமாகக்கருதியவிடத்து வருமென்க.

(பி - ம்.) ¹ பராமுகமாகக்கருதி வருமென்க.

(நு0)

(381.) இறப் ¹பெதிர்வு நிகழ்வெனக் கால மூன்றே.

எ - ன், காலவழுமமைப்பான் எடுத்துக்கொண்டார், இது காலக்கூறுபாடு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) போனதுவும் வருவதுவும் நிகழ்வதுவுமென்று கா லம் மூன்றுவகைப்படும். எ - று.

இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென முறையிற்கூறாயது, காலமென ஒருபொருளில்லையென்பாரும், நிகழ்காலமொன்றுமே என்பாரும், இறந்ததூஉம் எதிர்வதுஉமென இரண்டென்பாரும், இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென மூன்றென்பாருமான இப்பகுதியார், ஆசிரியர். அவருள், காலம் இல்லையென்பார், ஒருபொருள் நிகழுமிடத்துப் பொருண்மைப் பேறல்லது காலமென்று வேற்றுணர்வும் பிறவும் படுவதில்லையென்ப. இனி, காலம் ஒன்றென்பார், யாரொழுகும், மலைநிற்குமென உள் பொருள் ஒரு காலத்தானே சொல்லப்படும், பிறிதில்லையென்ப. இறப் பும் எதிர்வுமென இரண்டென்பார், கோலோடுங் காற் சென்றதூஉம் செல்வதூஉமன்றே? அதனால், நிகழ்வில்லையென்ப. மூன்றென்பார், நெருநல், இன்று, நாளை எ - ம், வந்தான், வாராநின்றான், வரு வான் எ - ம் இவ்வாறு சொற்கள் மூன்றுகாலமும் காட்டுதலின் மூன்றென்ப. இவ்விதப்பெல்லாம் அறிவித்தற்கு இவ்வாறு குத்தி ரஞ்செய்தாரெனக்கொள்க.

வகாரத்தான் மூன்றென்பதே ஈண்டுப் பொருளெனக்கொள்க.

“உலக வழக்கமு மொருமுகக் காலமு, நிலைபெற வுணர்தரு முது ²மறை நெறியான்” என்றார், அகத்தியனார்.

(பி - ம்.) ¹ (எ) எதிர்நிகழ்பென; (உ) எதிர்புகழ்பென. ² முறை.(நக)

(382.) முக்கா லத்தினு மொத்தியல் பொருளைச் செப்புவர் நிகழுங் காலத் தானே.

உசு0 நன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

எ - ன், காலவழுவமைப்பு உணர்த்துதல் றதலிற்று.

(இ - ள்.) முக்காலத்தினும் ஒருதன்மையவாய் நிகழும்பொருள்களை நிகழ்காலச்சொல்லானே சொல்லுவர், தொல்லாகிரியர். எ - று.

வ - று. யாறொழுகும், மலைநிற்கும், நிலம் கிடக்கும், ¹நீர்குளிரும், ²தீச்சும். வளியுளரும் எனவரும்; பண்டும், இன்றும், மேலுமென முக்காலப்பொதுவாக்குக. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹ நீர்தண்ணித. ² தீய்வெய்த. (நஉ)

(383.) விரைவினு மிகவினுந் தெளிவினு மியல்பினும் பிறழவும் பெறுஉ முக்காலமு மேற்புழி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இந்நான்து பொருண்மைக்கண்ணும் முக்காலமும் தம்முள் மயங்கிவரவும்பெறும், ஏற்குமிடத்து. எ - று.

உம்மையான், மயக்கம் ஒருதலையன்றென்க.

வ - று. விரைவு: சோறுவேவாநிற்க அதை உண்டு போதற் பொருட்டாக இருந்தானொருவனைப் புறத்துின்றொருவன் தாம் இருவரும் போகவேண்டுங்குறையுடைமையால், இன்னும் உண்டியையோ? போதுகவென்றால், உண்டேனுண்டேன், போந்தேன் போந்தேனென்னும்; உண்ணாதின்றானைச்சொல்லினும், உண்டேனுண்டேன், போந்தேன் போந்தேனென்னும். இவை விரைவு.

மிகுதி: அறஞ்செய்தான் சுவர்க்கம்புக்கான், சுவர்க்கம்புகும்; தாயைக்கொன்றான் நிரயம்புக்கான், நிரயம்புகுமென்னுமிவை உலகின்மிக்கவாதலின், (இப்பயன்கள்தப்பாமையின்) மிகுதிக்கண்வந்தன.

தெளிவு: எறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டையேறின, மழை பெய்தது, மழைபெய்யுமென்பது; எறும்பு அவ்வாறு செய்ய அதுவாதல், கேள்வியானும் காட்சியானும் பிறழ்வின்றித்தெளிந்தமையின், இவ்வாறு கூறுதல் தெளிவென்க.

இயல்பு: இக்காட்டிந் போகிற் கூறைகோடப்பட்டான்; இக்காட்டிந் புக்கால், தன் கூறைகோட்டுமெனவரும். அக்காட்டினியல்பு அதுவாதலறிந்து சொன்னமையின், இவை இயல்பின் வந்தன.

இனி, யாம் பண்டுவிளையாடுவது இக்கா, யாம்பண்டு விளையாடுங்கா இது எ - ம், சாத்தன் உழுதுவருவான்போனான் எ - ம் வரு

மிகவும் இயல்பாம். பிறவுமன்ன, ‘மிகவு’ எ என்றது, உலகத் திலுள்ள பெரும்பான்மைச் சொல்லென்றறிக. (௩௩)

(384.) அறிவறி யாமை யையுறல் கொளல்கொடை
ஏவ றரும்வினா வாறு மிழுக்கார்.

எ - ன், வினாவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவும் அறியாமையும் ஐயப்படும் கொளலும் கொடுத்தலும் ஏவலும்காரணமாகவரும் ஆறுவினாவிடத்தும் தப்ப வழங்கார், கற்றோர். எ - று.

வ - று. அறிவினாவரும்வினா, எதிர்வாதியாலும் ஆசிரியனும் வரும்; எதிர்வாதி, எதிரியை அளத்தற்கும் அறியாமையாகுதற்கும், இச்சூத்திரத்திற்குப்பொருள்யாது? இப்பதம் முடிந்தவாறென்ன? எனவினாவும். ஆசிரியன், ஒருவனை அளத்தற்கும் கொடுத்தற்கும் அவனை விளக்குதற்கும் அவ்வாறுவினாவும். அறியாமையான் வரும்வினா, தான் அறிதற்கு இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள்யாது? நெறியாது? வஞ்சியூர்க்குவழியாது? என வினாவும். ஐயத்தால் வரும்வினா, உண்மையுணர்த்தற்கும் கோடற்கும் வரும்; மஞ்சோபுகையோ மலைமேற்பரக்கின்றது? என்பது உண்மையுணர்த்தற்கண் வந்தது. நீரோ பேய்த்தேரோ தேர்ந்துகின்றது? என்பது, கோடற்கண் வந்தது; மணியுளவோ? வயிரமுளவோ? என்பதும் கோடற்கண்வரும் வினா. சாத்தனுக்கு ஆடையில்லையோ? என்பது, கொடுத்தற்கண்வரும் வினா. சாத்தா உண்டாயோ? என்பது, ஏவற் பொருட்டாய் வரும் வினா. இவ்வாறுவருவனபிறவும், “அறியான் வினாத லறிவொப்புத்தான் !காண்ட, லைப மறுத்த லவனறிவு தான் காண்டன், மெய்யவற்குக் காட்டலோ டைந்தும் வினாவே” என்பனவும் இவ்வாறனுள்ளே அடங்குமென்க.

இவற்றின்வழு மேலே சொல்லிப்போந்தாம்.

(பி - ம்.) ! கோடல்.

(௩௪)

(385.) சுட்டு மறைநே ரேவல் வினாதல்
உற்ற துரைத்த லுறுவது கூறல்
இனமொழி யெனுமெண் ணிறையு ளிறுதி
நிலவிய வைந்துமப் பொருண்மையி னோர்ப.

எ - ன், செப்பு வழுவமைப்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

உகஉ நன்னூல் மூலமும், மயிலேநாதருரையும்.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டினுள்ளும் முதன்முன்றும் செவ்வன் இறையாம்; ஏவல்முதலேந்தும் செப்பின்பொருண்மையாய் வருதலின் அவற்றையும் செப்பெனக்கொள்வர், புலவர். எ - று.

வ - று. அறிவானொருவனை ஒருவன் இச்சொற்குப் பொருள் யாது? மதுரைக்கு வழி யாது? என்றவழி, இஃதென்பது கூட்டு. சாத்தா உண்ணையோ? என்றால், உண்ணைனென்பது மறை; உண் பேனென்பது நேர்தல்; நீஉண் என்பது ஏவல்; உண்ணேனோ? என்பது, வினாவெதிர்வினாதல்; வயிறுகுத்திற்பென்பது, உற்றதுஉரைத்தல்; வயிறுகுத்துமென்பது, உறுவதுகூறல். மணியுளவோ? பயறுளவோ? என்றால், வயிரமுள உழுந்துளவென்பது இனஞ்செப்பல்.

இனி, 'நிலவிய' என்றமிகையானே, வினாவின்றியும் செப்பு வருவனவுமுள வென்க; அறிவானொருவன், இன்னநாட் காற்றடிக்கும்; இன்னநாள் மழைபெப்பும்; இன்னநாள் வாழ்வுவருமென்பனவும், ஆறுசெல்வானொருவன், 'கங்கையாடிப்போந்தேன், ஒருபிடி சோறு தம்மின்; ஓராடைதம்மின்' என்பனவுமாம். பிறவுமன்ன. இவற்றின்வழு மேலேகாட்டினும். (௩௫)

(386.) வினாவினுஞ் செப்பினும் வீரவா சினைமுதல்.

எ - ன், இவ்வீரண்டும் வழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வினாவிடத்தும் எதிர்மொழிசெப்புமிடத்தும் சினை யும் முதலும் தம்முள் மயங்கப்பெறு. எ - று.

வ - று. சாத்தனல்லனோ? கொற்றனல்லனோ? என வினாவிடத்துச் சாத்தனிற் கொற்றனல்லன்; கொற்றனிற் சாத்தனல்லனென்க. சாத்தன் மயிர் நல்லவோ? கொற்றன் மயிர் நல்லவோ? என வினாவழி, சாத்தன்மயிரிற் கொற்றன்மயிர் நல்ல, கொற்றன் மயிரிற் சாத்தன்மயிர் நல்லவென்க. பிறவுமன்ன. (௩௬)

(387.) எப்பொரு ளெச்சொலி நெவ்வா றுயர்த்தோர் செப்பின ரப்படிச் செப்புதன் மரபே.

எ - ன், மரபாவது இன்னதென்று அதனிலக்கணம் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) யாதொருபொருளை யாதொருசொல்லான் யாதொரு படியானே முன்னுட் கற்றுவல்லோர்கள் சொன்னார்கள்? அதனை அப்படியே சொல்லுதல் மரபாவது. எ - று.

அஃதாவது, பொருளாகி யாறனுள்ளும் ஒன்றைப் பலசொல் லானும், பலவற்றை ஒருசொல்லானும் வழங்குதலாம்; அவற்றுட் சிலவருமாறு :

வ - று. மக, குழவி, பிள்ளை, பார்ப்பு, பறழ், குருளை, மறி, கன்று, குட்டி, பொரி, 'குழ, களபமென்றற்றோடக்கத்தன இளமைப் பண்பறிசொல். இவற்றுள், மகவென்பது மக்கள், முசு, குரங்குட் குரித்து. குழவியென்பது மக்கள், யானை, பசு, எருமை, மான், மரை, கரடி, சியம், வருடை, பருவம், மீன், நீர், கதிர், மதிகட் குரித்து. பிள்ளையென்பது மக்கள், பூசை, தத்துவன, ஒருசார்தவழ் வன, பறப்பன, 'கோடுவாழ்விலங்கு, ஓரறிவுயிர்கட்குரித்து. பார்ப் பென்பது பறவைக்கும் தவழ்வனவற்றிற்கும், கோடுவாழ்விலங்கிற்கு முரித்து. பறழென்பது பன்றிக்கும், புலிக்கும், முயற்கும், நீர்நாய்க் கும், கோடுவாழ்விலங்கிற்கு முரித்து. குருளை யென்பது ஆளி, புளி, பன்றி, நாய், மான், முசு, பாம்புகட்குரித்து. மறி யென்பது ஆடு, மான், குதிரை, கழுதைகட்குரித்து. களிறென்பது பசு, எருமை, ஆமா, மரைமா, கவரிமா, மான், ஒட்டகம், யானை, ஒருசார் ஓரறி வுயிர்கட் குரித்து. குட்டியென்பது சிங்கம், புலி, கரடி, யானை, குதிரை, ஒட்டகம், மான், ஆடு, நாய், பன்றி, முயல், நரி, குரங்கு, முசு, கீரி, நாகி, வெருகு, பாம்பு, அணில், எலி என்பனவற்றிற் குரித்து. பொரியென்பது எருமைக்குரித்து. 2 குழவென்பது ஆவி ளங்கன்றுக்கும் எருமைக்கன்றிற்கு முரித்து. களபமென்பது யானைக்குரித்து.

இனி, இவற்றை இவ்வாறன்றி, மடப்பிடிமக, மான்பிணைமக; யாமைக்குழவி, நாரைக்குழவி; ஆவின்பிள்ளை, மேதிப்பிள்ளை; யானைப்பார்ப்பு, குதிரைப்பார்ப்பு; அன்னப்பறழ், ஆமான்பறழ்; கொக்கின்குருளை, குரங்கின்குருளை; யானைமறி, எருமைமறி; முசு வின்கன்று, மூங்காக்கன்று; பசுவின்குட்டி, எருமைக்குட்டி * என இவ்வாறு வழங்கின் மரபுவழுவாமென்க.

பொரி, குழ, களபமென்றவற்றிற்கு ஒருபிரதியிலும் உதாரணம் கிடைத்திலது.

உகசு நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

இனி, கை, விரல், முலை, கண், நுதல், கூந்தல், ஏடு, தோடு, இதழ், ஓலை, ஈர்க்கு, மடல், பாளை, குரும்பை, குலை, தாறு, சுளை, வீழ், துகும்பு, இலை, அடை, 3பொகுட்டு, குரல், நெல் என்றற்றொடக்கத்தன சினையறிசொற்களாம்; இவற்றுள், கையென்பது மக்கள், யானை, புலி, கரடி, கோடுவாழ்விலங்குகட்குரித்து. விரலென்பது மக்கள், கரடி, கோடுவாழ்விலங்கு, நாய்கட்குரித்து. முலை என்பது மக்கள், ஆ, எருமை, ஆடு, நாய், பன்றிகட்குரித்து. 4கண்ணென்பது (கட்பொறி) ஓரறிவுயிர்களுள், கழுகு, கரும்பு, மூங்கில்; பீலி, தோற்கருவி, தேங்காய்கட்குரித்து. நுதலென்பது மக்கள், யானை, ஒருசார் புட்கட்குரித்து. கூந்தலென்பது பெண்டிர், பிடி, குகிறை, பனை, கழுகுகட்குரித்து. ஏடென்பது பனை, பூவிதழ்கட்குரித்து. தோடென்பது பனை, தெங்கு, தாழை, பூவிதழ்கட்குரித்து. இதழென்பது கண்ணிமை, உதடு, பூவிதழ், பனைகட்குரித்து. ஓலையென்பது பனை, தெங்கு, தாழைகட்குரித்து. ஈர்க்கென்பது தெங்கு, பனை, மா, வேம்பு, பறப்பனவற்றிற்குரித்து. மடலென்பது பனை, தெங்கு, கழுகு, வாழை, தாழை, காந்தள், ஈந்திற்குரித்து. பாலையென்பது தெங்கு, கழுகு, மூங்கில், ஈந்துகட்குரித்து. குரும்பையென்பது தெங்கு, பனைகட்குரித்து. குலையென்பது தெங்கு, கழுகு, வாழை, ஈந்து, பனை, காந்திற்குரித்து. நாரென்பது கழுகு, வாழை, ஈந்துகட்குரித்து. சுளையென்பது பலா, பருத்தி, பாகற்பழங்கட்குரித்து. வீழென்பது, ஆல், இறவி, தாழை, சீர்தில்கட்குரித்து. நுகும்பென்பது பனை, வாழை, மரல், புல் என்பவற்றிற்குரித்து. இலை என்பது பனை, ஈந்து, தெங்குகட்குரித்து. அடையென்பது தாமரை, ஆம்பல், நெய்தற்றொடக்கத்து நீரிலை ஓரறிவுயிர்கட்கும் தாம்பூலத்திற்கு முரித்து. 5பொகுட்டென்பது தாமரைக்கும் கோங்கிற்குமுரித்து. குரலென்பது பெண்டிர்மயிர்க்கும் 6ஐயறிவுயிரின்மிடற்றிற்கும், தினை, வரகு, பூனை, நொச்சி, பதவம், மற்றப்புற்கட்குமுரித்து. நெல்லென்பது சாவிமுதற்பைங்குழிற்கும் மூங்கிற்கும் 7ஐவனத்திற்கு முரித்து. பிறவுமன்ன.

இனி, இவை இவ்வாறன்றி, எருமைக்கை, அரிமாவிரல், கோழி முலை, தெங்கின்கண், குகிறை நுதல், மஞ்ஞைக்கூந்தல், தாழையேடு, வேப்பந்தோடு, ஈந்திதழ், கழுகோலை, தாழையீர்க்கு, பலாமடல், தாழைப்பாளை, மாங்குரும்பை, பலாக்குலை, மாந்தாறு, வாழைச்சுளை, அத்திவீழ், புளியதுகும்பு, புல்லிலை, 8தாழையடை, குவளைப்பொகுட்டு, நெற்குரல், இறுக்கநெல்லெனவரின், மாபுவமுவாமென்க.

இனி, இவ்வாறே ஆண்பாற்பொருட்பெயரும் பெண்பாற்பொருட்பெயரும் ஏனைப்பாற்பொருட்பெயரும், இடப்பெயரும், காலப்பெயரும், சினைப்பெயரும், பண்புப்பெயரும், தொழிற்பெயரும், மரபுப்பெயரும் வழுவாமல், கீம்பெருங்காப்பியம், எண்பெருந்தோகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கென்னும் இவ்விலக்கியங்களுள்ளும், விரிந்த உரிச்சொற்பனுவல்களுள்ளமுரைத்தவாறு அறிந்து வழங்குக.

(பி - ம்.) 1 குழம். 2 குழமென்பது. 3 பொருடு. 4 கண்ணென்பது, கட்பொறியில்லா ஓறிவுயிர். 5 பொருடென்பது. 6 கியறிவுயிர் யானை மிடற்றிற்கும். 7 புதவத்திற்கும். 8 தாழையடகு, வாழைப்பொருடு. (௩௭)

(388.) வேறுவினைப் பல்பொருடமுவியபொதுச்சொலும் வேறவற் றெண்ணுமோர் பொதுவினைவேண்டும்.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வேறுபட்ட வினைக்குரிய பொருள் பலவற்றையும் ஒருங்குதழுவிநிற்கும் பொதுச்சொற்களும், வேறுவினையையுடைய வாய் எண்ணி வினைகொடுக்கும் பலசொற்களும் ஒன்றற்குரியவினையன்றி அவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவான, வினைகொடுத்துச்சொல்ல வேண்டுவனவாம். எ - று.

வ - று. அடிசிலென்பது, உண்பன தின்பன நக்குவன பருகுவனவற்றிற்கெல்லாம்பொதுவாகலான், அதனை, அயின்றார், மிசைந்தார், கைதொட்டாரென்க. அணிபென்பது, கவிப்பன கட்டுவன இடுவன தொடுவன பூண்பனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாதலால், அதனை, அணிந்தார், மெய்ப்படுத்தார், தாங்கினாரென்க. 1 இயமென்பது, கொட்டுவன ஊதுவனமுதலானவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகலான். அதனை, இயம்பினார், படுத்தாரென்க. படையென்பது, எய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்துவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாதலான், அதனை, தொட்டார், வழங்கினார், பயிற்றினாரென்க.

இனி, எண்ணியவழியும், குழையும் தோடும் நானுமணிந்தார், யாமும் குழலும் பறையுமியம்பினார் எனவரும். பிறவுமன்ன.

சோறும் கறியும் தின்றார்; யாமும் குழலும் ஊதினாரெனின், வழுவாம்; * “எண்ணுங் காலு மதுவதன் மாபே” என்பது தோல் காப்பியம்.

(பி - ம்.) 1 வாச்சியமென்பது.

(௩௮)

உகக நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

(389.) வினைசார் பினமிட மேவி விளங்காப்
பலபொரு ளொருசொற் பணிப்பர்சிறப்பெடுத்தே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) வினையானும் சார்பானும் இனத்தானும் இடத்தா
னும் பொதுமைநீங்காப் பலபொருளொருசொற்களை அவற்றிற்கேற்ற
சிறப்பொடுங்கூட்டிச் சொல்லுவர், புலவர் எ - று.

வ - று. மா எ - து, மாமாதிற்கும், வண்டிற்கும், விலங்கிற்
கும், திருவிற்கும் பொதுவான பலபொருளொருசொல். அவற்றுள்,
மா பூத்தது, காய்த்தது என்றவழி, மாமென்பது வினையால் விளங்
கிற்று. “மாவீழ் நொச்சி மணிக்குர லாழ்த்தது” என்றவழி, வண்
டென்பது சார்பினால் விளங்கிற்று. மாவும் நாயும் வளர்ந்தனவென்ற
வழி, விலங்குமாவென்பது இனத்தால் விளங்கிற்று. * “மாமறுத்த
மலர்மார்பின்” என்றவழி, திருவென்பது இடத்தான் விளங்கிற்று.

இனி, பலகன்றும் ஒருக்குளவழி, கன்றுவளர்ந்தது, கன்றுக்கு
நீருட்டுகவென்றால், இன்னகன்றென்று அறியலாகாது; அவை மாங்
கன்றுவளர்ந்தது, மருதங்கன்று வளர்ந்தது; ஆன்கன்றுக்கு நீருட்டுக,
மான்கன்றுக்கு நீருட்டுக என்றற்றொடக்கத்தன, சிறப்பான்விளங்
கின. பிறவுமன்ன. (ஈக)

(390.) எழுத்திய றிரியாப் பொருடிரி புணர்மொழி
இசைத்திரி பாரற்றொளி வெய்து மென்ப.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) எழுத்து ஒருதன்மையவாயும் பொருள்வேறுபட்
டும் வரும் புணர்ச்சிமொழிகள் இசையை எடுத்துப் படுத்தும் வேறு
படுத்தியுச்சரித்தாற் பொருள் வேறுபாடு விளங்குமென்று விளம்புவர்,
மேலோர், எ - று.

வ - று. செம்பொன்பதின்னொடி, குறும்பாம்பு, ஆற்றுக்கரை,
செம்பருத்தி, நாகன்றேவன்போத்து, ¹தாமரைக்கண்ணியார், குன்
றேறமா என்பவை. இவற்றை வேறுபட உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க.
பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹ (க) தாமக்கண்ணியார்; (உ) தாமாக்கண்ணியார். (சு0)

புறநா. எ.

(391.) ஒருபொருண் மேற்பல பெயர்வரி னிறுதி
ஒருவினை கொடுப்ப தனியு மொரோவழி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளின்மேற் பலபெயர்கள் அடுக்கி வரின், அவற்றிற்கெல்லாம் ஈற்றிலே ஒருவினையைக் கொடுப்பர்; (அவைபன் றிச்) சிறுபான்மை பெயர்தோறும் ஒருவினையைக் கொடுத்தும் வழங்குவர், பெரியோர். எ - று.

வ - று. ஆசிரியன்பேருந்கிழான்செயிற்றியன்இளங்கண்ணன் சாத்தன்வந்தான், பாண்டியன்பல்பாகசாமுதகுடுமிப்பெருவழுதி வந்தானென்றற் பெயர்களனைத்தும் அவர்மேல் நிற்கும்; இனி, ஆசிரியன்வந்தான், பேருந்கிழான்வந்தான், செயிற்றியன்வந்தான், இளங்கண்ணன்வந்தான், சாத்தன் வந்தானென்றல், அனைத்தும் அவன் மேற் செல்லாவாம்; இனி, ஒரோவழி: “ எந்தைவருகவெம் பெருமான்வருக, மைந்தன்வருக மதலைவருக ” எ - ம், * “ மின் றோய் வரைகொன்ற வேலோன் புகுதக, வின்றேன் கமழ்தா ரியக் கன் புகுதக, வென்றோன் புகுதக வீரன் புகுதக, வென்றே நகர மெதிர்கொண்டதுவே ” எ - ம் பெயர்தோறும் ஒருவினைவந்தன.

இனி, எந்தைவருக; எம்பெருமான் மோக; மைந்தன்நிற்க; மதலையிருக்க என்றால் ஒருவினைபன்மையின் ஏலாவென்க. பிறவு மன்ன. ஒரோவழி - சிறுபான்மை. (சக)

(392.) திணைநிலஞ் சாதி குடியே யுடைமை
குணந்தொழில் கல்வி சிறப்பாம் பெயரோ
டியற்பெய ரேற்றிடிற் பின்வரல் சிறப்பே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) திணைப்பெயர்முதலான இப்பெயர்களுடனே 'இயற் பெயர்' அடுத்துச் சொல்லுங்கால், அவ்வியற்பெயரை ஏனைப்பெயர்க ளுக்குப் பின்னே சொல்லுதல் சிறப்புடைத்து. எ - று.

“ இயன்று வரும் பெயரியற்பெய ராகும்.”

வ - று. குன்றவன்குறவன், அருவாளனழகன், பார்ப்பான் பாராயணன், சேரமான்சேரலாதன், ஊர்கிழானோணன், மெய்யன்

உகஅ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

மேற்றிசைநின்றான், நாடகிரம்பி, ஆசிரியன் அமிழ்தன், ஏனாகி ஏற
னெனக்காண்க.

‘பின்வருக’ என்றுவிதியாது, ‘பின்வரல்சிறப்பு’ என்றதனால்,
சிறுபான்மை, வெண்கொற்றப் படைத்தலைவன், வெள்ளேறக்காவிதி
யென வரப்பெறுமாயினும் அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க.

பசுநங்கை வந்தது, எருதேறன்வந்ததென அஃறிணைக்குங்
கொள்க.

(பி - ம்.) 1 இயற்பெயரெடுத்துச் சொல்லுங்கால். (சஉ)

(393.) படர்க்கைமூப் பெயரோ டீணையிற் சுட்டுப்
பெயர்பின் வரும்வினை யெனிற்பெயர்க் கெங்கும்
மருவும் வழக்கிடைச் செய்யுட் கேற்புழி.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) படர்க்கையிடத்தவான உயர்திணை அஃறிணை விர
வுத்திணைப் பெயர்களுடனே சுட்டுப்பெயர் வினைக்கண்வருமாயின்,
அஃது அவற்றின்பின்னேவரும்; பெயர்க்கண்ணையிற் பின்னும் முன்
னும் வரும், வழக்கினுள்; செய்யுட்கண்ணே வெனின், இன்னவிடத்
தென்னும் நியதியின்றி அப்பெயர்களுடனே வேண்டியவிடத்து
வரப்பெறும். எ - று.

வ - று. வழக்கு: நம்பிவந்தான், அவற்குச் சோறுகொடுக்க;
எருதுவந்தது, அதற்குப் புல்லிடுக; சாத்தன்வந்தான், அவற்குச்
சோறுகொடுக்க; சாத்தன்வந்தது, அதற்குப் புல்லிடுகவென வினைக்
கட்சட்டுப்பெயர் பின்னேவந்தது; சாத்தனவன், அவன் சாத்தனெ
னப் பெயர்க்கண் அஃது ஈரிடத்தும்வந்தது. அவன் வந்தான், நம்
பிக்குச் சோறுகொடுக்கஎன்றற்றொடக்கத்தன ஆகாவென்க.

இனி, செய்யுள்: “அவனணங்கு நோய்செய்தா னாயிழாய்
வேலன், விறன்மிகுதாற் சேந்தன்பேர் வாழ்த்தி—முகனமர்ந்
தன்னை யலர்கடப்பந் தாரணியி லென்னைகொல், பின்னை யதன்கண்
விழைவு.” சேந்தன், இயற்பெயர். பிறவுமன்ன. (சரு)

(394.) அசைநிலைபொருணிலை யிசைநிறைக்கொருசொல்
இரண்டு மூன்றுநான் கெல்லைமுறை யடுக்கும்.

எ - ன், மரபு வழுவமைப்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) அசைநிலைக்கண்ணும், விரைவு வெகுளி உவகை அச்சம் அவலமுதலிய பொருணிலைக்கண்ணும், இசைநிறைத்தற் பொருட்டும் ஒருசொல், இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் எல்லையாக அடுக்கிவரப்பெறும். எ - று.

அசைநிலைக்கு இரண்டு அடுக்கும்; பொருள்நிலைக்கு இரண்டும் மூன்றும் அடுக்கும்; இசைநிறைக்கு இரண்டும் மூன்றும் நான்கும் அடுக்கும்.

வ - று. ஒக்கும் ஒக்கும், மற்றோமற்றோ, அன்றேஅன்றே என்பன அசைநிலை. கள்ளர்கள்களர், பாம்புபாம்பு; தித்தித்தி, போபோபோ என்பன விரைவு. எய்யெய்ய்; எறிஎறிஎறி என்பன வெகுளி. வருகவருக; பொலிகபொலிகபொலிக என்பன உவகை. படைபடை; எங்கே எங்கே எங்கே என்பன அச்சம். உப்பேன்உப்பேன்; வாழேன் வாழேன் வாழேன், மயிலே மயிலே மயிலே, மடவாய் மடவாய் மடவாய்; “புயலே ரொலிகூந்த வினியா யினியாய், குயிலேர் கிளவிகீ யுரையா யுரையா, யயிலவே லடுகண் ணழகீஇ யழகீஇ”, * “ஐயாவென் னையாவென் னையா வகன்றையே.” என்பன அவலம்; இவை பொருணிலை. “ஏஏ அம்பன் மொழிந்தனள் யாயே;” 2 “நல்குமே நல்குமே நல்குமே நாமகள்;” “பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ.” இவை இசைநிறை. பிறவுமன்ன.

“அசைநிலை யிரண்டினும் பொருண்மொழி மூன்றினு, மிசைநிறை நான்கினு மொருமொழி தொடரும்” என்றார், அகத்தியனார்.

(பி - ம்.) 1 (க) ஏயேயம்பல் (உ) ஏஏ ஏஏ யம்பல். 2 நல்குமோ..... நல்குமோ. (சச)

(395.) இரட்டைக் கிளவி 'யிரட்டிற் பிரிந்திசையா.

எ - ன், மாபுவமுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) 2 இரட்டித்து நிற்குஞ்சொற்கள் அவ்விரட்டிப்பிற் பிரிக்கப்பெறு. எ - று.

வ - று. செழுசெழுத்தார், மொடுமொடுத்தார் எ - ம், “கொறு கொறுத்தா ரென்றொருவர் கூறுங்கா லுள்ளந், துடிதுடித்துத் 3 துள்ளி விடும்”, † “சலசல மும்மதஞ் சொரியத் தத்தமுட், கொலை மருப் பிரட்டைகள் குளிப்ப,” ‡ “கலகல, கூஉந்துணை யல்லாற்

௨௭0 நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

கொண்டு தடுமாற்றம், போஒந் துணையறிவா ரில்”, * “வற்றிய
வோலை கலகலக்கு மெஞ்ஞான்றும், பச்சோலைக் கில்லை யொலி.”
† “குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி, யிட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந்
துழந்தும்” எ - ம் வரும். இரட்டைக்கிளவியென்றமையான், இவை
இரண்டின் இறவாவெனக்கொள்க; இறந்துகின்று ஒருசொற்பொ
ருள்படின, இவையாகாவென்க.

(பி - ம்.) 1 இரட்டுப். 2 இரட்டையாக நிற்குஞ் சொற்கள். 3 தள்ளி
வரும். (சரு)

(396.) ஒருபொருட் பலபெயர் பிரிவில 1வரையா.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒருபொருள்கருகுவரும் பலபெயர், பொருளின்நீங்
காவாயின், ஒருபொருட்குப் பலபெயர்வந்தனவென்று கடியப்படா.
எ - று.

‘பிரிவில வரையா’ எனவே, பிரிவனகடியப்படுமெனக்கொள்க.

வ - று. “வைபைக்கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந், தையலா
யின்றுநீ நல்கினை நல்காயேற், கூடலார் கோவொடு நீயும் படுகியே,
நாடறியக் கவ்வை யொருஞ்சு.” இதுபிரிவின், இரபெயர் வந்தது.
“கொப்தளிர்ந் தண்படலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன், வைகலு
மேறும் வயக்களிறே - கைதொழுவல், காலேக வண்ணனைக் கண்ண
ரக் காணவெஞ், சாலேகஞ் சார நட.” இது, காலேகவண்ணம் இவ
னுக்கே உரிமைத்தன்மையிற் பிரிக்கப்படுதலின், ஆகாதென்க. பிறவு
மன்ன. வடமொழிக்கு இரண்டல்லாதவெல்லாம் பலவென்றும் தமிழ்
முக்கு ஒன்றல்லாதவெல்லாம் பலவென்றும் அறிக.

(பி - ம்.) 1 வரையார்.

(சக)

(397.) ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பி னின்வழா.

எ - ன், மரபுவழுவமைப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருள்வேறின்றி ஒருபொருளைக்குறித்து வரும்
பலசொற்கள், அப்பொருளைச் சிறப்பித்தலின், வழுவென்றுநீக்கப்
படா. எ - று.

வ - று. அவன்றான், அதுதான் எ - ம், “மீமிசைஞாயிறு
கடற்பாய்ந் தாங்கு”, † “விலக்ககன்ற வியன்மாற்ப,” § “ஆடுபசி
* நாலடி. அறிவின்மை. சு. † புறநா. ௧௭௮. ‡ ஷே. உ. § பொருந. ௧௧.

புழந்தின் னிரும்பே ரொக்கலொடு,” §“உயர்ந்தோங்குபெருவரை யூரின்றேறலின்,” || “மழவிளமரையான்பாதேனளாய் மாந்துகென் பார்”, †“குழிந்தாழ்ந்த கண்ணவாய்த் தோன்றி,” ‡“கறைமிட றணியலு மணிந்தன் தக்கறை.” §“உண்ணலுமுண்ணேன் வாழ லும்வாழேன்,” || “நனிபெரிதும், வேற்கண்ண னென்றிவளை வெஃ கன்மின் ” எ - ம் வரும்.

அஃதெல், “பூமலர்”, ¶“பூம்போது”, **“களிற்றொருத் தல்”, ††“கேழற்பன்றி” என்றற்றொடக்கத்தனவோவெனின், அவை: பூவென்பது பொவிவினைபுணர்த்தலானும், களிற்றென்பது எருமையினொருத்தல்முதலாயினவற்றை நீக்குதலானும், கேழலென் பது எய்ப்பன்றிமுதலானவற்றை நீக்குதலானும் பொருள்வேறுபா டுடைமையின், ஒருபொருட்பன்மொழி யாகா ; பண்புத்தொகையுள் அடங்குமென்க. (சஎ)

(398.) இனைத்தென் றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள் வீனைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதலுதலிற்று.

(இ - ள்.) இத்துணைத்தென்று வரையறுத்து உணர்த்தப்படும் பொருளாதி எப்பொருள்களும் உலகின்கண் இல்லாதபொருள்களும் வினையொடு கூட்டிச்சொல்லுங்காலை உம்மைகொடுத்துச்சொல்லுக. எ - று.

வ - று. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும்வந்தார், தேவர்முப்பத்து மூவரும்வந்தார், நமர்நால்வரும்வந்தார், உலகமூன்றும் ஒருங்கு ணர்ந்தான், காலமூன்றும் கண்டான், கண்ணிரண்டும் சிவந்தான், குணமூன்றும்கூறினான், தொழிலாறும்தோற்றினான் எ - ம், பவளக் கோட்டு நீலயானை பண்டுமில்லை, முபற்கோடும் ஆமைமயிரும் அம் மிப்பித்தும், துன்னாசிக்குடரும் ஈங்குமில்லை, என்¹ அகங்கைக்கும் மயிரில்லை, இக்கழுதைக்கும் கோடில்லை எ - ம் வரும். † “கடுவன் முதுமகன் கல்லா² மூலற்கு, வதுவை வந்த வன்பறழ்க் குமரி, யிரு தோடோழர் பற்ற”, “எருமை நாகால் நீர்க்கீழுவே”, ‡ “கண் களியாச் சென்றமர்ப்பக் கைநாஞ்சின் மேலசைஇ யொண்குழை

* மலைபடு. சக. † நாலடி. தாய். க. ‡ புறநா. கடவுள். § கலி. ௨௩. || நாலடி. இளமை. எ. ¶ புறநா. ௨௮. ** கலி. ௨. †† புறநா. ௧௮௨

௨௭௨ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

யொன்றொல்கு பெருத்தலைப்ப.” என்றற்றொடக்கத்தன, செய்யுள் விகாரத்தால், வந்த உம்மைதொக்கனவெனக்கொள்க.

இனி, தமிழ்நாட்டு மூவேந்தர்வந்தார், பவழக்கோட்டு நீல யானை பண்டில்லையெனின், 4வேறும் அரசருளரெனவும், இன்று இவ்வியானை உண்டெனவும் வரும்.

‘வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்’ எனவே, வினைப் படாதவிடத்து உம்மைவேண்டுவனவும், வேண்டாதனவும் உளவெனக்கொள்க.

இவையிரண்டும் சே, இவைஇரண்டும் பசு எ - ம், வீடொன்று, அறமிரண்டு, குற்றமூன்று, பொருள்நான்கு, பொறியைந்து எ - ம் வரும். பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) 1 அவ்கைக்கும். 2 மூவற்குவதுவையமைந்த. 3 கண்களியாற். 4 வேறரசர். (ச அ)

(399.) செயப்படு பொருளைச் செய்ததுபோலத் தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ஞுரித்தே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) தற்செய்கையின்றிப் பிறராற்செய்யப்படும்பொருளைத் தன்செய்கைத்துப்போலத் தொழிற்படக்கிளத்தலும் வழக்கடிப்பாட்டிற்கு உரித்து. எ - று.

எனவே, இலக்கணமன்றேனும் கருமத்தையும் கருவியையும் கருத்தாவாகச்சொல்லினும் 1 அமைகவென்பதாயிற்று.

வ - று. இல்லம் மெழுகிற்று, சோறுஅடாநின்றது, பொன் வரும் எ - ம், சரிகை குத்தும், எழுத்தாணி எழுதாநின்றது, வாள் எறியும் எ - ம் காண்க.

(பி - ம்.) 1 வருவமைதியின் அமைக்க. (சக)

(400.) பொருண்முத லாளு மடைசேர் மொழியினம் உள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்.

எ - ன், மரபியலுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளாகியாறனையும் அடையாகஅடுத்துவருமொழிகள் இனத்தைக்காட்டுவனவும் காட்டாதனவுமாம்; வழக்கிடத்தும் செய்யுளிடத்தும். எ - று.

வ - று. ¹நெய்க்குடம், குளநெல், கார்த்திகைவிளக்கு, பூந்
தோடு, செந்தாமரை, குறுங்கூலி எ - ம், உப்பளம், ஊர்மன்று,
(*கிழ்நோக்கியகிணறு, மேல்நோக்கியமரம்), சிறுகாலை, ²கான்மாடு,
செம்போத்து, தோய்தயிர் எ - ம் வழக்கிடத்து இனமுள்ளனவும்
இல்லனவும் வந்தவாறு.

†“பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மைமுயக்கம்”, ‡“கானியாற்
றடைகரை யூரினிது”, “முந்நாட் பிறையின் முனிபாது வளர்ந்
தது”, §“கலவ மாமயி லெருத்திற் கடிமல ரவிழ்ந்தன காயா”,
||“சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்”, ¶“ஆடுபாம்
பெண்புடை யகன்ற வல்குன்மேல்” எ - ம், ***“பொற்கோட்
டிமயமும் பொதியிலும் போன்றே”, ††“தென்குமரி வடபெருங்
கல்”, ‡‡“வேனிற் கோங்கின் பூம்பொகுட் டன்ன”, §§“சிறகர்
வண்டு செவ்வழி பாட மாடத் தூடெலா, மிறைகொள் வானின்
மீனென வரம்பை முலையி னிருந்தவே”, ||||“செஞ்ஞாயிற்று நிலவு
வேண்டினும், வெண்டிங்களுள் வெயில்வேண்டினும்”, ¶¶“முன்
னைத் தஞ்சிறின் முழங்கு கடலோத மூழ்கிப் போக” எ - ம்
செய்யுளில் இனமுள்ளனவும் இல்லனவும் வந்தவாறு.

***“இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை, வழக்
கா றல்ல செய்யு ளாதே” என்பதனால், இவை¹முடியுமாறு அறிந்து
கொள்க.

(பி.-ம்.) : நெய்க்குடம். ² காலிமாடு.

(௫௦)

(401.) அடைமொழி யினமல் லதுந்தரு மாண்டுறின்.

எ - ன், மேலதற்கு எய்தாது எய்துவித்தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) அடையடுத்தமொழி அதற்கு இனமல்லதனையும்
காட்டும், அவ்விடத்திற்குப் பொருத்தமுடைத்தாயின். எ - று.

வ - று. சுமந்தான் விழுந்தான், புதுப்புனல் வந்தது, இருள்
புலர்ந்தது என்பன, சுமக்கப்பட்டது வீழ்ந்தது, மழைபெய்தது,
சுடர்தோன்றிற்றென்பனவற்றை முறையே விளக்கினவாறுகாண்க.
பிறவுமன்ன.

இவை லொசாசனவாக்கியங்கள். † த்நக்துறள், ௧௧௩. ‡ ஔவி
யது. ௫. § சீவக. ௧௫௫௮. || தறு. ௧௮. ¶ சீவக. ௧௦௦௭. ** புறநா. ௨.
†† ஐ. ௧௭. ‡‡ ஐ. ௩௨௧. §§ சீவக. ௭௪. ||| புறநா. ௩௮. ¶¶ தோல்.
செய். கு. ௧௪ - ௨௭. *** தோல். கி.வி. ௧௮.

உஎச நன்னால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

மேலைச்சேரிக்கோழி ¹ அலைத்ததென்றார் கிழைச்சேரிக்கோழி அலைப்புண்டதென்பதும், “ஆவாழ்கவந்தணர்வாழ்க” என்றார் பிறர் கெடுகவென்னுமையும் மேலிற் சூத்திரத்தானேமுடிதலின், இன்ன இதற்குப்பொருளாகாவென்றற்கு ‘ஆண்டுறின்’ என்றாரென்க.

“விதந்த மொழியினம் வேறுஞ் செப்பும்” என்றார், பரிமாண னார்.

(பி - ம்.) ¹ அலைத்ததென்றர்கிழைச்சேரிக்கோழியழைப்புண்டது.

(402.) அடைசினை முதன்முறை யடைதலு மீரடை
முதலோ டாதலும் வழக்கிய லீரடை
சினையொடு செறிதலு மயங்கலுஞ் செய்யுட்கே.

எ - ன், மரபுவழுவற்கவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றைச்சொல்லுங்கால், அடை சினை முதலெனக் கிடந்தமுறையே சொல்லுதலும், இரண்டு அடையை முதலு டனே சேர்த்துச்சொல்லுதலும் வழக்கினுள் இயல்பாம்; இரண்ட டையைச் சினையொடு சேர்த்துச்சொல்லுதலும் வேண்டியவாறு மய ங்கச்சொல்லுதலும் செய்யுட்கண் இயல்பாம். எ - று.

வ - று. பெருந்தலைச்சாத்தன், ¹ செங்கால்நாரை, நெட்டிலைத் தெங்கு எ - ம், இளம்பெருங்கூத்தன், * சிறுகருங்காக்கை எ - ம் வழக்கினுள் வந்தவாறு. “சிறுபைந் தூவியிற் செயிரறச் செய்த”, “கருநெடுங் கண்டருங் காம, நோயே” எ - ம், “பெருந்தோட் சிறுமருங்குற் பேரமார்க்கட் பேதை” எ - ம் செய்யுளுள் மயங்கி வந்தன. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹ செங்கனாரை.

(ருஉ)

(403.) இயற்கைப் பொருளை யிற்றெனக் கிளத்தல்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் இயற்கைப்பொரு ளும் செயற்கைப்பொருளுமென இருவகையவாம். அவற்றுள், இட ல்பாகவாராநின்றபொருளைச் சொல்லுமிடத்து இத்தன்மையதெ ன்று சொல்லல்வேண்டும். எ - று.

இவ்வாற்றாணும் சொல்லும் பொருளும் வரையறுத்தாராய்.

வ - று. நிலம்வலிது, நீர்தண்ணிது, தீவெய்யது, வளி உள
ரும், உயிருணருமெனவரும். (௫௩)

(404.) காரண முதலா வாக்கம் பெற்றும்
காரண மின்றி யாக்கம் பெற்றும்
ஆக்க மின்றிக் காரண மடுத்தும்
இருமையு மின்றியு மியலுஞ் செயும்பொருள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) காரணச்சொல்லை முன்கொண்டு ஆக்கச்சொல்லொடு
வருவனவும், காரணச்சொல்லின்றி ஆக்கச்சொல்லொடுவருவனவும்
ஆக்கச்சொல்லின்றிக் காரணச்சொல்லொடு வருவனவும் ஆக்கமும்
காரணமுமின்றிவருவனவுமென்னும் இந்நான்மையின் நடக்கும்,
செயற்கைபையுடையபொருள்கள். எ - று.

வ - று. கடுவும் கைபிழியெண்ணையும் பெற்றமையால் மயிர்
நல்லவாயின, எருப்பெய்து இளங்களைகட்டு நீர் காவியாத்தமையாற்
பைங்கூழ்நல்லவாயின எ - ம், மயிர் நல்லவாயின, பைங்கூழ் நல்லவா
யின எ - ம், கடுவும் கைபிழியெண்ணையும் புற்றமையான் மயிர்
நல்ல, எருப்பெய்து இளங்களைகட்டு நீர்காவியாத்தமையாற் பைங்
கூழ் நல்ல எ - ம், மயிர்நல்ல, பைங்கூழ்நல்ல எ - ம் முறையே நான்
மையும் வந்தவாறு காண்க.

* “பல்லார்தோ டோய்ந்து வருதலாற்¹பாய்புன, னல்வய
லூரதின் றுர்புலால் - புல்லெருக்க, மாசின் மணிப்பூணைம் மைந்தன்
மலைந்தமையாற், காதற்றாய் நாறு மெமக்கு.” என்றற்றெடக்கத்
தனவும் அதுதன்பாற்படுத்தறிக. இது, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த கிழ
வனோடு புலந்துரைக்கின்றாளாதலின், ²தார் புலால்நாறுதற்குக் கார
ணம் பரத்தையரொடுகூடலென்பதூஉம், எருக்கங்கண்ணி நறிதா
தற்குக்காரணம் தலைவன்செய்ததிற்கு தன் புதல்வன் இனிய
முகத்தால் தணிக்குமன்பென்பதூஉம் பெறப்படுகின்றன. ‘தார்’
என்ற சொல், ஆக்கமின்றிக் காரணமடுத்தது.

(பி - ம்.) ¹ பூம்பொய்கை. ² குவளைபுலால்.

(௫௪)

* தொல். கிளவி. கு. ௫௧, ௩. உரை.

உளக் கண்ணால் மூலமும், மயில்காதருரையும்.

(405.) தம்பா வில்ல தில்லெனி 'னினை
யுள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது
சுட்டியு முரைப்பர் சொற்கருங்கு தற்கே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஒன்றை வினவினால் அது தம்பக்கலில்லை
யென்று உரைக்கவேண்டின், அவன் வியாதற்கு இனமாய்த் தன்
பக்கலுள்ளதனைச்சொல்லி வியாதனை இல்லையென்றும், உளதாயின்
அதனை இத்துணையுண்டென்றுசுட்டியும்சொல்லுவர் தொல்லோர்,
உரை பல்காமற்கு. எ - று.

வ - று. பயறுளவோ வணிகரேயென்றற்கு உழுந்தல்லதில்லை;
இத்துணைப்பயறுளவென்க. நூறுவிற்கும் பட்டாடையுளவோ என்
ருற்கு ஐம்பதுவிற்கும் கோசிகமல்லதில்லை; இத்துணைப்பட்டாடை
யுளவென்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) 1 இன்னாவுள்ளது. 2 பல்காமைக்கு. (௫௫)

(406.) ஈதா கொடுவெனு முன்று முறையே
இழித்தோ னொப்போன் மிக்கோ னிரப்புரை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) ஈயென்னுஞ்சொல் ஈவானின் இழிந்த இரப்போன்
சொல்லுவதாம்; தாவென்னுஞ்சொல் ஈவானொடு ஒக்கும் இரப்
போன் சொல்லுவதாம்; கொடுவென்னுஞ்சொல் ஈவானின் மிக்க
இரப்போன் சொல்லுவதாம். எ - று. (௫௬)

(407.) முன்னத்தி னுணருங் கிளவியு முளவே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) சொற்கிடந்தவாறன்றிச் சொல்லுவான் குறிப்பின
னை வேறுபொருள்பட வருஞ்சொற்களும் சிலவுளவாம். எ - று.

வ - று. “செஞ்செவியர் வெள்ளொக்கலர்” என்றவழி, செவ்வெ
ன்று உதிரஞ்சொரியுஞ்செவியர், வெள்ளிய சுற்றத்தாரென்பதன்று
செவியெல்லாம் சாலச் செம்பொனணிந்தார், முட்டில் செல்வத்து
கிளையினையுடையா ரென்றவாறு; “வெள்ளொக்கலர்” என்பது மாசற்
சுற்றத்தினையுடையாரென்றுமாம். “குழைகொண்டு கோழியெறியு

வாழ்க்கையவர்” என்றவழி, கோழிபெறிவாரென்றுணரற்பாலதன்று; ஒன்றானும் முட்டில் செல்வத்தாரென்றவாறு. பிறவுமன்ன. (௫௭)

(408.) கேட்குந போலவுங் கிளக்குந போலவும்
இயங்குந போலவு மியற்றுந போலவும்
அஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) இத்தொழில்களில்லனவும் உள்ளனபோல அஃறிணை யிடத்தும் சொல்லப்பெறும். எ - று.

வ - று. * “நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு, மென்
னீரள் யாம்வீழ் பவள்”, † “கரவலமென் றேரைக் கண்ட திலை
யோ, விரவெலா நின்றயா லீர்க்கதிர்த் திங்காள்” எ - ம்,
‡ “பகையு முவகையுக் கண்ணுரைக்கும்”, § “மாய்தலும் பிறத்த
லும் வளர்ந்து வீங்கலுந், தேய்தலு முடைமையைத் திங்கள் செப்பு
மால்”, நிலம் வல்லென்றது, நீர் தண்ணென்றது எ - ம், இந்நெறி
இன்னவூர்க்குச்செல்லும், இம்மலை இன்னுழிவந்துகிடக்கும், கடல்
இத்துணை ஆழ்ந்துகிடக்கும், நிலம் இத்துணை அகன்றுகிடக்கும் எ - ம்,
|| “தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின், நன்னெஞ்சே தன்
னைச் சடும்”, ¶ “வண்சிறைப் பவளச் செவ்வாய்ப் பெடையன மட
மை கூரத், தண்கய நீருட் கண்ட தன்னிழல் பிறிதென் றெண்ணிக்,
கண்டனங் கள்வ மற்றுன் காதலி தன்னை நீர்க்கீழ்ப், பண்டைய மல்
லம் வேண்டா படுக்கவென் றாடிற் றன்றே”, ** “கருவிரற் செம்முக
வெண்பற்குன் மந்தி, பருவிரலாற் பைஞ்சுனைநீர் தூஉய்ப் - பெரு
வரைமேற், † நேன்றேவர்க் கோக்கு மலைநாட வாரலோ, வான்றேவர்
கொட்கும் வழி” எ-ம் முறையே காண்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) † நேன்றேவர்க் கீயும்.

(௫௮)

(409.) உருவக வுவமையிற் றிணைசினை முதல்கள்
‘பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர் கொளலே.

எ - ன், மரபுவருவமைப்பும் இவ்வோத்திற்குப் புறநடையும்
உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

* திருத்தறன், ௧௧௧௧. † “அரவலைமென்றேன்” — (தேவல். ௧௭. ௧. ௪௨ - ௩. ௨௭.) ‡ “பகைமையுக் கெண்மையுக் கண்ணுரைக்கும்” என்பது, திருத்தறன், ௭௦௧. § சீவக. ௨௧௩௨. || திருத்தறன், ௨௧௩. ¶ சீவக. ௧௧௨௨. ** திணைம. ௭௦.

௨௭௮ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

(இ - ள்.) உருவகமும் உவமைபுமென்னும் இவ்வலங்காரங் கட்டு ஏற்புழி இருதிணையும் தம்முள் மயங்கலும் சிணையுமுதலும் தம் முள் மயங்கலும், இவ்வோத்தினுட் சொல்லாதொழிந்தனவும் போற்றி யறிந்துகொள்க. எ - று.

வ - று. “தருமன் நண்ணளி யாற்றன திகையால், வருணன் கூற்றுயிர் மாற்றலின் வாமனே, யருமையாலழகிற்கணை யைந் துடைத், திரும கன்றிரு மாநில மன்னனே.” இஃது உயர்திணையும் முதலும் மயங்காது வந்த உருவகம். †“முகந்தா மரைமுறுவன் முல்லைகண் ணீல, மிகந்தார் விரல்காந்த னென்றென்-றுகந்தியைந்த, மாழைமா வண்டிற்கா நீழல் வருந்தாதே, யேழைதா னேகு மினிது.” இஃது அஃறிணையும் சிணையும் மயங்காது வந்த உருவகம். ‡“மதிபவள முத்த முகம்வாய் முறுவல்.” இது, திணையுமயங்காது முதலும் சிணையும் மயங்கி வந்த உருவகம். §“மன்னர் மடங்கன் மறையவர் சொன்மலை, யன்ன நடையினுர்க் காமுதந் - துன்னும், பரிசிலர்க்கு வானம் பனிமலர்ப்பூம் பைந்தா, ரெரிசினவேற் றுணையெங்கோ.” || “தாழிருத் தட்டக்கையு மருப்புந் தம்பியர், தோழர்தன் றுள்களாச் சொரியு மும்மத, மாழ்கடற் சுற்றமா வழன்று சீவக, வேமுயர் போதக மினத்தொ டேற்றதே”. இவை, உயர்திணை அஃறிணையாக மயங்கி வந்த உருவகம். || “பட்டவர்த் தப்பலிற் பரவை யேந் தல்கு, லட்டொளி யரத்தவாய்க் கணிகையல்லது, மட்டுடை மணமகன் மலர்ந்த போதினாற், கட்டுடைக் காவலிற் காமர் கன்னியே”, ¶“அகழ்சிடைங் கந்துகி லார்ந்த பாம்புரி, புகழ்தகு மேகலை நாஞ்சில் பூண்முலை, திகழ்மணிக் கோபுரர் திங்கள் வாண்முகஞ், சிகழிகை நெடுங்கொடி செல்விக் கென்பவே.” இவை, அஃறிணை உயர்திணையாக மயங்கி வந்த உருவகம். பிறவுமன்ன.

***“கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லாண், மங்கலங் கூற மலிபெய்திக் - கங்கையாள், பூம்புன லாகந். கெழீஇயினுன் போரடுதோள், வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.”. ††“இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி, நிலமென்னு நல்லா ணகும்”, ‡‡“வருந்தி யின் றுண் மறந்தொழிந்தாள் வளர்த்தாள் சொற்கேட் டில்கடிந்தான், முருந்தின் காறுங் கூழையை முனிவார் நின்னை யென்முனிவார்,

சீவக. ௧௯௦. † திணைமா. ௭௨. ‡ பு - வெ. பாடாண். ௧. § சீவக ௭௭௮. || ஷே. ௧௮. ¶ ஷே. ௧௯௯. ** பு - வெ. பாடாண். ௩௧. †† திருக்கறன், ௧௦௯௨ ‡‡ சீவக. ௧௯௧௧.

பொருந்திற் றன்றா விதுவென்னாய் பொன்று மளித்திவ் வுயிரென் னாய், திருந்து சோலைக் கருங்குயிலே சிலம்ப விருந்து கூவுதியால்.” என்றற்றோடக்கத்தன, உருவகவிலக்கணம் விளங்க நின்றிலவேனும் அதனிடத்து மயங்கி நின்றனவெனக்கொள்க.

“மணியணி வரைதிகர் மாட வாயிலோன்” எ - ம், † “திருமக ளிவனொனச் செல்வி செல்லுமே”, * “இந்திர குமரன் போல விறை மக னிருந்து காண்” எ - ம் வருமியை திணையும் முதலும் மயங்காது வந்த உவமை. ‡ “செம்பவழ மேப்ப்பத் திகழ்திலங்கு சிறடி யின், வம்பழகு நோக்கி வழிபடுவ தேசாலும்”, § “மதிதுதன் மாதர் மதலைபின் சென்றாள்”, † “கபற்கண் ணையுங் காமனன் னையு” எனவருமியை, திணைமயங்காது முதலும் சிணையும் மயங்கின உவமை, § “மல்லன் மலையனை மாதவரை வைதுரைக்கும்”, || “ஆளிய மொய் ம்பர்க் களித்தணி சண்பக, நாள்செய் மாலை நகைமுடிப் பெய்ப்பே” எ - ம், ¶ “தேர்ந்த நாற், கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்த வே”, * “ஏலக் கமழ்குழ லேழையவரன்ன, வாலைக் கரும்பி னகநா டணைந்தான்.” எ - ம் வருமியை திணை மயங்கி வந்த உவமை.

இவை பட்டாங்குரைத்தலின், உவப்பினுள் அடங்காவெனக் கொள்க.

‘பிறவும்’ என்றதனால், “அடி வண்ண மல்லா லலங்குதார்க் கோதை, முடிவண்ணங் கண்டறிய வேந்து.”, † “நெஞ்ச நடுங் கவலம் பாயத், துஞ்சாக் கண்ண வடபுலத் தரசே” இவை, வேத்தி யல் அரசியலென்னும் தன்மைபையுணர்த்தற்பாலன அத்தன்மையை யுடைய மக்களையுணர்த்தி உயர்திணையாய் ஈண்டு அஃறிணையான் முடிதலின், வழுவாயின. இவ்வாறு வருவனவும் பிறவும் அமைத் துக்கொள்க.

(பே - ம்.) 1 பிறழ்வும்.

(ருக)

(410.) யாற்றுநீர் மொழிமாற்று நிரனிறை 'விற்ப்புண்
தாப்பிசை யனைமறி பாப்புக் கொண்டுகூட்
டடிமறி மாற்றெனப் பொருள்கோ ளெட்டே.

எ - ன், பொருள்கோட்பகுதி யுணர்த்துதல் துதலிற்று.

சீவக. ௧௨௫௩. † துளா. சல். ௨௧௩. ‡ சீவக. ௧௩௪௧. § ஷே. ௨௪௮௧. || ஷே. ௧௩௨. ¶ ஷே. ௫௩. ** ஷே. ௧௪௧௩. †† புறநா. ௩௧.

௨௮௦ கன்னால் மூலமும், மயிலகாதருரையும்.

(இ - ள்.) யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள் முதலாக எட்டாம், பொருள்கொள்ளுமுறைமை. எ - று.

இவற்றை, * “நிரனிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற், நவை நான் கென்ப மொழிபுண ரியல்பே” என நான்காகவும், † “பூட்டுவில் விதலை யாப்புக் கொண்டுகூட், டொருசிறை நிலையே பாசி ² நீக்கமென், ருக்கிய வைந்தும் பொருள்கோ ளாகும்” என ஐந்தாகவும், இவ் வெட்டுடனே அடிமொழிமாற்றென்பதொன்றுகூட்டி ‡ ஒன்பதாகவும் உரைப்பாருமுள். அவையும் இவற்றுள்ளே அடங்குமெனக்கொள்க. இம்முறைவைத்தகாரணமும் காண்க.

(பி - ம்.) ¹ விழ்பூட்டு. ² நீக்குமென் ருக்கிய வைந்தும். (கூ0)

(411.) மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுகுமஃ தியாற்றுப் புனலே.

எ - ன், யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏனை அடிகளை நோக்காது அடிதொறும் பொருள் அற்றுவருவது யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாம். எ - று.

வ - று. § “அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம், விலைப்பாவிற் கொண்டுன் மிசைவது உங் குற்றஞ், சொல்ந்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றங், கொலைப்பாலுங் குற்றமேயாம்.” எனவரும்.

(412.) ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை
மாற்றியோ ரடியுள் வழங்கன்மொழி மாற்றே.

எ - ன், மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கருதியபொருளுக்குப் பொருந்தியமொழிகளை ஓரடியுள்ளே மாற்றிச்சொல்லுவது, மொழிமாற்றும். எ - று.

வ - று. || “சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய, யாணைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப, காணக நாடன் சுனை.” எனவருமிதனுள்,

தொல். எச். அ. † இந்த ஐந்துபொருள்கோளையும் இவற்றின் உதாரணங்களையும் இறையனாகப்பொருள், இக - ழும் குந்திவுரையிற் காண்க. ‡ பொருள்கோள் ஒன்பதென்பவர், நேயநாதமுடையார்; (எச். கு. க); யாப்பநங்கலவிநுத்திமுதலியவற்றிலும் பார்க்க்காணலாம். § நான்குமணி. உக. || “கரையாட”.

சுரையிதப்ப, அம்மி ஆழ எனவும், யானைக்குநிலை முயற்குரீத்தென
வும் ஓரடியுள்ளே மாற்றினவாறுகாண்க; இதனைச் சுண்ணமொழி
மாற்றென்று சுரடியிடத்தேகொள்ளின், ஏனையடிகளுள்ளும் ஏனைப்
பாக்களுள்ளும் வரப் பெறுதாமெனமறுக்க. (கஉ)

(413.) பெயரும் வினையுமாஞ் சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரனிநீஇ முறையினு மெதிரினும்
நேரும் பொருள்கோ 'ணிரனிறை நெறியே.

எ - ன், நிரனிறைப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுத
லிற்று.

(இ - ள்.) பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமாகிய இவற்றை
யும் இவற்றிற்குப் பொருளாய் வருவனவற்றையும் வெவ்வேறே
அடைவே தொகையொப்பவைத்து வைத்தமுறையேயாதல் எதி
ரேறேயாதல் பொருளேற்குமாறு சொல்லுக்கூட்டிப் பொருள்கோ
டல், 2நிரனிறைப்பொருள்கோளாம். எ - று.

எனவே, பெயர்ச்சொல்லும் பொருளும் வேறுநிநீஇயது, பெயர்
நிரனிறை; வினைச்சொல்லும் பொருளும் வேறுநிநீஇயது, வினைநிர
னிறை; நிநீஇய முறையே பொருள்கோள்வன: முறைப்பெயர்
நிரனிறை, முறைவினைநிரனிறை யென்பனவாம்; எதிர்தொடங்கிப்
பொருள்கோள்வன: எதிர்ப்பெயர்நிரனிறை, எதிர்வினைநிரனிறை
யென்பனவாம். இவ்வாற்றான் நிரனிறை நான்காம்.

வ - று. *“கொடிசுவளை கொட்டை நுகப்புண்கண் மேனி,
மதிபவள முத்தமுகம் வாய் முறுவல், பிடிபிணை மஞ்ஞைநடைநோக்
குச் சாயல், வடிவினளே வஞ்சி மகள்”, * “காமவிதி கண்முக
மென்மருங்குல் செய்யவாய், தோமி நுகடினி சொல்லமிழ்தந்-தேம
லர்க், காந்தள் குரும்பை கனக மடவாங்கை, யேந்திளங் கொங்கை
யெழில்”, † “முறிமேனி 3முல்லை முறுவல் வெறிநாற்றம், வேலுண்
கண் வேயத்தோ ளவட்கு” எனவருமிவை முறைப்பெயர்நிரனிறை.

‡ “காதுசேர் தாழ்குழைபாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப, போது
சேர் தார்மார்ப் போர்ச்செழிய - நீதியான், மண்ணமிர்த மங்கையர்
தோண் மாற்றாமை யேற்றார்க்கு, துண்ணிய வாய் பொருள்.” இது
முறைவினைநிரனிறை.

(உ) யா - வி. † திருக்குறள், ௧௧௧௩. ‡ யா - வி.

உஅஉ கண்ணால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

*“குன்ற வெண்மண லேறி நின்றியா, மின்னுங் காண்கும் வம்மோ தோழி, களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற், கூம்புங் கலனுந் தோன்றுந், தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே.” †“ஆட வர்க ளெவ்வா நகன்றொழிவார் வெஃகாவும், பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா-நீடியமால், சின்று னிருந்தான் கிடந்தானிதுவன்றோ, மன்றார் கலிக்கச்சி மாண்பு”, ‡“கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றற் சான்றோர், குழாஅத்துப் பேதை புகல்”, §“விலங்கொடு மக்க ளணைய ரிலங்குதூல், கற்றுகோ டேனை யவர்” எனவருமிவை எதிர்ப் பெயர்நிரனிறை.

எதிர்வினைநிரனிறை வந்தவழிக்காண்க.

இதனுள், ‘நெறி’ என்றமிகையான், ஒருசாரார், மயக்கநிரனிறை, ஒருமுதனிரனிறை, இருமுதனிரனிறை, உய்த்துணர்நிரனிறையெனவும் வேண்டுவனென்க.

அவற்றுள், ||“அம்ம் பவள்ள வரிநெடுங்க ணுய்வஞ்சிக், கொம்ம் பவள்ள கொடியருங்குல் கோங்கி, னரும்ம் பவண்முலை யொக்குமே யொக்குங், கரும்ம் பவள்வாயிற் சொல்”, ||“கண்ண கருவினை கார் முல்லை கூரெயிறு, பொன்ன பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ, மின்ன னுழைமருங்குன் மேதகு சாயலா, ளென்ன குறமகளா மாறு,” ||“இரங்கு குயின்முழுவா’ வின்னிசையாழ் தேனா, வரங்க மணி பொழிலா வாடும்போலு மிளவேனி, லரங்க மணிபொழிலா வாடு மாயின், மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்ச மென் செய்த தினவேனில்.” இவை மயக்கநிரனிறையென்று யாப்பருங்கல முடைபார் காட்டினர். பிறவும் வந்தவழிக்கண்டுக்கொள்க.

||“மீனா தண்டேறு வேதிய ராதியா, வாணை வைந்தொன் பா னுயினவுந் - தேனார், விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெள்ளை முதலா, வுரைத்தனவு மிவ்வாறே யொட்டு.” இது முதல் நிறுத்த முறையானே பின்னும் முற்று நிறுவாது ஒருதிறம் முதலாகவென்று சொன்னமையான் ஒருமுதனிரனிறை. ||“வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா, மண்பால் வகுத்த வருணமா - மொண்பா, வினங்கட்கு மவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னுன், மனந்திட்பக் கற்றோர் மகிழ்ந்து.”, இஃது, இருதிறம் முதலாகவென்று சொன்னமையான் இருமுதனிரனிறை. ||“ஆரன் மகமே யனுட மவிட்டமென், நீரி

* தோல். அகத். கு. ௪௧. ந; யா - வி. † இந்தவெண்பா, கணிகண் ணர் பாடியதாக வைஷ்ணவ தநுபாற்பரையால் தெரியவருகின்றது. ‡ திருக் துறள், அச௦. § ஐ. ௪௪௦ || (க) - யாவீ.

ரண்டு மாதியா வெண்ணியநாள் - சிரிய, வெண்பா வகவல் 4கலி வஞ்சி யென்றுரைத்தா, ரெண்பா லறிவோ ரெடுத்து.” இது முதற் சிலப்பொருளையோகி இன்னதற்கு இன்னதென்றானும் இன்னது முதலென்றானும் ஒதாது பா நான்கென்று பொதுப்படவைத்தமையான் உய்த்துணர் நிரனிறை.

(பி - ம்.) 1, 2 கிராநிறைநெறியே; (முற்றயிப்படியேகொள்க.) 3 முத் தமுறவல். 4 கலிப்பாவஞ் சிக்குரைத்தார். (௬௩)

(414.) எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முட்
பொருளைக் குடையது பூட்டுவில் லாகும்.

எ - ன், பூட்டுவிற்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பாவின்முதலினும் சுற்றினுநின்றமொழிகள் தம்மிற் பொருள்கோக்கிரிப்பது, பூட்டுவிற்பொருள்கோளாம். எ - று.

வ - று. “திறத்திடுமின் நியவை பிற்காண்டு மாத, நிறந்து படிந் பெரிதா மேதம்-உறந்தையர்கோன், நண்ணுர மார்பிற் றமிழ்நர் பெருமானைக், கண்ணுரக் காணக் கதவு.” எனவரும். (௬௪)

(415.) இடைநிலை மொழியே யேனையீ ரிடத்தும்
நடந்து பொருளை நண்ணுத ரூப்பிசை.

எ - ன், தாப்பிசைப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பாவின் இடைநின்றமொழி முதலினும் சுற்றினும் சென்று பொருள்கொள்வது தாப்பிசைப்பொருள்கோளாம். எ - று.

வ - று. “உண்ணமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண, வண்ணத்தல் செய்யா தளறு” இதனுள், ஊனென இடைநின்றமொழி ஏனை ஈரிடத்தும் சென்றவாறு காண்க. (௬௫)

(416.) செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும்
எய்திய பொருள்கோ ளனாமறி பாப்பே.

எ - ன், அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

முத். (புறத். காம.) † திருத்தறன், உடுடு.

உஅசு கண்ணால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

(இ - ள்.) செய்யுளீற்றுநின்றமொழி இடையிலும் முதலிலும் சென்று பொருள்கொள்வது அலைமறிபாப்புப்பொருள்கோளாம். எ - று.

வ - று. * “தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டீன் றித் தளர்வார் தாமும், சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற் கதியிற் சுழல்வார் தாமு, 'மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினை யென்றே முனிவார் தாமும், வாழ்ந்த பொழுதினை வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே.” எனவரும். (மூழ்ந்த - வளைந்த.)

(பி - ம்.) 'மூழ்ந்த.

(௩௩)

(417.) யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை ஏற்புழி மிசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

எ - ன், கொண்குகட்டுப் பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுளது பலஅடிகளுள்ளும் நின்றமொழிகளைப் பொருளேற்குமிடத்தே ஏற்ப வருவித்துப் பொருள்கொள்வது, கொ ண்குகட்டுப் பொருள்கோளாவது. எ - று.

வ - று. * “ஆலத்து மேல குவளை குளத்துள, வாலி னெடிய குரங்கு.” இஃது, ஆலத்துமேல குரங்கு, குளத்துள குவளையென ஈரடியுட் பெயரையும் வினையையும் வேண்டுழிக் கூட்டிக்கொண்ட மையான் ஈரடிக்கொண்குகட்டு; இதனை மொழிமாற்றென்பாரும், ஈரடிமொழிமாற்றென்பாருமுளர். அவ்வாறுகொள்ளின், ஏனைப்பல வடிகளுள்வரினும் பலபெயர்கொடுக்கவேண்டுமென்க. * “தெங்கக் காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல், வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி, பஞ்சனத் தன்ன பசலை தணிவாமே, வங் கத்துச் சென்றார் வரின்.” இஃது, அஞ்சனத்தன்னபைங்கூந்தல் எ - ம், தெங்கக்காய் போலத் திரண்டுருண்டவெண்கோழி முட் டையுடைத்தன்னபசலை எ - ம் பலவடியிற் சொற்களையுங்கூட்டிக் கொண்டமையால், பலவடிக்கொண்குகட்டு. (௩௪)

(418.) ஏற்புழி யெடுத்துடன் கூட்டுறு மடியவும் யாப்பீ றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிசை மாட்சியு மாறா வடியவு மடிமறி.

எ - ன், அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாமாறு உணர்த்துதல் முதலிற்று.

(இ - ள்.) பொருளுக்கு ஏற்புடையவிடத்திலே எடுத்துக் கொண்டுவந்து கூட்டியுரைத்தற்குப் பொருந்தும் அடியவும், வேண்டினவடியைப் பாவிற்கு முதல் இடை ஈறாகத் தொடுத்துரைத்தாலும் தம் ஓசையும் பொருளும் தப்பாஅழகையுடைய அடியவும் அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோளாவது. எ - று.

வ - று. “நடுக்குற்றுத் தற்சேர்ந்தார் துன்பர் துடையார், கொடுத்துத்தான் றுப்பிடு மீண்டுங்கா லீண்டு, மிடுக்குற்றுப் பற்றினு நில்லாது செல்வம், விடுக்கும் வினையுலந்தக் கால்.”†“அரித வித் தாசின் றுணர்ந்தவன் பாதம், விரிகடல் சூழ்ந்த வியன்கண்மா ஞாலத், துரியதனிற் கண்டுணர்ந்தா ரோக்கமே போலப், பெரியத னுவி பெரிது.” எனவரும். அடியாகவெடுத்துக்கூட்டிப் பொருள்கோ டலின், இவை கொண்டுகூட்டுப்பொருள்கோளில் அடங்காவென்க.

‡ “மாறாக் காதலர் மலைமந் தனரே, யாறாக் கட்பனி வர லானுவே, பேறு மென்றோள் வளைநெகி மும்மே, கூறாய் தோழி யான்வாழு மாறே,” இதனுள், வேண்டியதோரடியை முதல் இடை ஈறாக உச்சரித்து அடிமறியாதல்காண்க. இஃது, ஏனைப்பாக்களினும் வருமாதலால், அடிமறிமண்டிலவாசிரியத்துள் அடங்காவென்க.

அஃதேல், பாட்டிற்குரிய பொருள்கோள்களை ஈண்டுச்சொல்ல வேண்டிய தென்னையோவெனின், அஃதே! நன்றுசொன்னாய், மேல், ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழியென்று சொற்கூறு செய்து அவையாமாறு சொன்னாரன்றே; அவற்றுள், தொடர்மொழி அடிமறிமாற்றொழித்த ஏனை எழ்பொருள்கோளும்படத் தொடர் வனவுளவாகலின், ஈண்டுவைத்தாரென்க. அஃதேற் பெரும்பாலும் யாப்பிற்கே உரிமையுடைமையின் ஆண்டேவைக்கற்பாலவெனின், முன்னம் சொல்லறிந்து யாப்பறியவேண்டுதலிற் சொல் அறிவுழி வைக்கவேண்டுமென்க.

நாலடி. ஈகை. க. † பழமொழி, க.—இதுவரையிற் கிடைத்த வந்த பழமொழிப்பிரதிகளிலெல்லாம் முதற் செய்யுள் காணப்படவேயில்லை; உரைமட்டுமே யுள்ளது. இந்தப்பகுதி பதிப்பிக்கப்பெற்றவருக்காலத்தில், இச்செய்யு ள்க்கண்டவுடன் மிக்க வியப்படைந்து, உரைகடையிற்பதித்திரு ந்த ஞாபகத்தைக்கொண்டே, “இந்தவேண்பா பழமொழியின் முதற்செய்யு ளாக இருத்தல்வேண்டும்” என்று அன்பர் - பிரஹ்மபூதி, இ. வை. அநந்த ராமையரவர்கள் சொன்னார்கள். ‡ யா - வி.

உஅசு நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

அவைவருமாறு: பாவஞ்செய்தான் நரகம்புகும், புண்ணியஞ் செய்தான் சுவர்க்கம் புகும், தவஞ்செய்தான் வீடுய்தும்;—இவை யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள் படத் தொடர்ந்த தொடர்மொழி. அவர் தந்த சோறும் கூறையும் உண்டு உடுத்திருந்தோம்; இவளும் இவ னும் உமையும் உருத்திரனும்;—இவை நிரனிறைப்பொருள்கோள் படத்தொடர்ந்த தொடர்மொழி. தந்தையைக்கண்டு தலையின் வணங்கினன்;—இது, பூட்டுவிற் பொருள்கோள் படத்தொடர்ந்த தொடர்மொழி. நன்மக்களுள்ளும் வீடு பேற்றுலகத்துள்ளுஞ் சென்று இன்பமெய்துவர் அறத்தாற் பாவத்தாற் றீய மானிட ருள்ளும் விலங்கினுள்ளும் நரகத்துள்ளும் சென்று துன்பமெய்து வர்;—இது, தாப்பிசைப்பொருள்கோள்படத் தொடர்ந்த தொடர் மொழி. செல்வமும் சிறப்பும் ²கல்வியும் மீக்கூற்றமும் வலியும் வண்ப்பும் ஆற்றலும் புண்ணியத்தா னும்;—இஃது, அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோள் படத் தொடர்ந்த தொடர்மொழி.

மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளும் கொண்கூட்டுப்பொருள் கோளும்படத் தொடர்ந்த தொடர்மொழி வந்த வழிக்கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

இடைச்சொல்லியல்.

(419.) வேற்றுமை வினைசா ரியையொப் புருபுகள்
தத்தம் பொருள விசைநிறை யசைநிலை
குறிப்பெனெண் பகுதியிற் 'றனித்திய லின்றிப்
பெயரினும் வினையினும் பின்முன் னோரிடத்
டு தொன்றும் பலவும்வந் தொன்றுவ திடைச்சொல்.

என்பது சூத்திரம்.

இவ்வோத்து என்னுதலிற்றோவெனின், ஒத்துறுதலியதூஉம் ஒத்தினது பெயருரைப்பேவெனங்கும்; ஆயின், இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், இடைச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற் றுதலான், இடைச்சொல்லியலென்னும்பெயர்த்து. மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபு என்னையோவெனின், ஆகியில் நால்வகைச்சொற் களும் உணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள், இரண்டு உணர்த்தி அவற்றின் பின் நான்கிற்கும் பொதிவான அதனைச் சிங்க நோக்காக மேல் வருவனவற்றையும் தழுவ வைத்தார்; அதனால், மேலதனோடு இயைபுடைத்தென்க.

இவ்வோத்தினுள், இத்தலைச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், இடைச்சொல்லினது இயல்பும் அதனது பாகுபாடும் உணர்த்துகல் றுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமையுருபு வினையுருபு சாரியையுருபு உவம யுருபு இவைகளாகியும் தத்தம்பொருள்காட்டுவனவும் இசைநிறைப் பனவும்² அசைநிலையனவும் குறிப்பின்வருவனவுமென்னும் எட்டுப் பகுதியவாய்த் தாமாகத் தனித்து நடத்தலின்றிப் பெயர்வினைகளாம் இரண்டின் பின்னானும் முன்னானும் ஓரிடத்து ஒன்றானும் பலவா னும் வந்துகிற்பது, இடைச்சொல்லாவது. எ - று.

பிரிதினிடத்தைச்சார்ந்துநடத்தலான் இடைச்சொல்லென்க.

அவற்றுள் வேற்றுமையுருபாவன: ஐ ஆல் முதலாயின; வினை யுருபாவன: அன் ஆன் அள் ஆள் முதலாயின; சாரியையுருபா

உஅஅ ஈன்னால் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

வன : அன் ஆன் இன் அல் முதலாயின ; உவமவுருபாவன : போல புரைப முதலாயின ; தத்தம் பொருள ஆவன : ஏ ஒ முதலாய்ப் பிரி நிலைமுதலாகிய 3பொருளைத் தோற்றிநிற்பன ; இசைநிறையாவன : ஏ ஒ முதலாயின ; அசைநிலைபாவன : மியா இக மேமா மதி முதலாயின ; குறிப்பாவன : விண்ணென, ஒல்லென, கல்லென முதலாயின.

“அ துமன்”, “அ துமற் றம்”, “அ துமற் றம்ம தானே” எ - ம், * “கொன்னார்”, † “ஒல வும னுறழ்வின்றி” எ - ம், பெயர்ப் பின்னும் முன்னும் ஒன்றும் பலவும் வந்தன. “வருகதில்”, ‡ “வரு கதில்ம்”, “வருகதில்ம்ம தானே” எ - ம், “ஒல தந்தார்”, § “ஏ ஏ அம்பன் மொழிந்தனள் யாபே” எ - ம் வினைப் பின்னும் முன்னும் ஒன்றும் பலவும் வந்தன. தனித்தும்வ நங்கொலென்னும் ஐயமறுத் தற்கு, ‘தனித்தியலின்றி’ என்றொன்க.

‘வருவது’ என்னது, ‘வந்தொன்றுவது’ என்றதனால், இவற் றில், தம்மீறுதிரிந்துதிற்கப்பெறுவனவும் சிலவுருவெனக்கொள்க ; அவை, மன் மன்னை, கொன் கொன்னை எனவரும்.

(பே - ம்.) 1 தனித்தியல்பின்றி. 2 அசைநிறைப்பனவும். 3 பொருள் தோன்றி நிற்பன. (க)

(420.) தெரிநிலை தேற்ற மையமுற் றெண்சிறப்
பெதிர்மறை யெச்சம் வினாவிழை வொழியிசை
பிரிப்புக் கழிவாக்க மின்னன விடைப்பொருள்.

எ - ன், மேல், “தத்தம்பொருள்” என்றார், அவற்றின்பொரு ளாவன இவைபென்பது உணர்த்துதல் நதலிற்று.

(இ - ள்.) தெரிநிலைமுதலானபதினாலும் இவைபோல்வனபிற வும் இடைச்சொற்குப்பொருளாம். எ - று.

இவற்றிற்கு உதாரணம், மேல்வருஞ்சுத்திரங்களுட்காண்க.

‘இன்னன’ என்றதனாற் சிலவருமாறு:—தொறு தோறு ஞெ ரோ அந்தோ அன்னோ கொல்லோ ஆ அஆ இனி என் ஏன் ஏதில் ன கல் ஒல்கொள் துடும் துண் பொள் கம் கொம் என்பன. இவற்றுள், தொறு தோறு என்பன தாம் புணர்ந்தமொழிப்பொருண்மையினைப் பலவாக்கி ஆங்காங்கென்பதுபடநிற்கும். அது, § “குன்றுதொ றுடலு

சின்றதன் பண்பே”, * “சேரி தோறிது செல்வத் தியற்கையே”,
† “அறிதோ றறியாமை கண்டற்றூற் காமஞ், செறிதோறுஞ் சேயி
ழை மாட்டு” எனவரும்.

¹ ஞேரேரென்பது ‡ ² “ஞேரேரெனத், தலைக்கோள் வேட்டங்
களிறட் டாஅங்கு.” என வெருவுதற்பொருளில் வரும்.

அந்தோ அன்னே கொல்லோ ஆ ஆவா அஆ என்பன இரக்-
கங்குறித்துவரும்; § “அந்தோ விசயை பட்டன”, || “அரக்காம்ப
னாறும்வா யம்மருங்குற் கன்னே, பரற்கான மாற்றின கொல்லோ”,
¶ “ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ”, ** “ஆஅ வளிய வல டுத
வன்றன் பார்ப்பினேடு”, *** “ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தார்”,
†† “அஆ, விழந்தானென் றெண்ணப் படும்” எனக்காண்க.

‘இனி’ என்றது காலத்தின் மேலும் இடத்தின்மேலும் ‘முன்’
என்பது படவரும்; ‡‡ “அளிதோ தானே நானே நம்மொடு, நனிநீ
டுழந்தன்று மன்னே யினியே”, “இனியெம் மெல்லை” என
வரும்.

‘என்’ என்பது சொல்லுதலென்னும் தொழில்குறித்துப் பெயர்
வினைகட்டுரிய விசுதிகளுடனேவரும்; §§ “எண்ணென்ப வேளை
யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டும், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு”,
||| “மிடியென்னுங் காரணத்தின் மேன்முறைக் கண்ணே, கடியென்
றார் கற்றறிந் தார்”, ¶¶ “செல்வா ரல்லரென் றியானிகழந் தனனே,
விடுவா ளல்லளென் றவரிகழந் தனரே” எனக்காண்க.

‘ஏன்’ என்பது, ஒழிதற்பொருள்குறித்துவரும்; ஏனோன்,
ஏனோர், ஏனோர், ஏனது, ஏனவை, ஏனைய, ஏனுழி எனக் காண்க.

‘ஏதில்’ என்பது, அபலென்னும் பொருள் குறித்துவரும்;
ஏதிலான், ஏதிலாள், ஏதிலார், ஏதிலது, ஏதில, *** “ஏதிலான்
செய்த திறப்பவே”, ††† “ஏதி லாட்டி யிவளெனப், போயின்று
கொல்லோ”, ‡‡‡ “ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பின்”
எனக்காண்க.

* சீவக. உஉக. † திருத்தறன், ௧௧௧௦. ‡ பொருந. ௧௧௧ - உ. § சீவக.
௩௨௨. || நாலடி. சாம. சு. ¶ புறநா. ௨௨௩. ** (உ) யா - வி. †† நாலடி.
செல்வ. க. ‡‡ தறு. ௧௧௧. §§ திருத்தறன், ௩௧௨. ||| நாலடி. துறவு, சு.
¶¶ தறு. ௧௩. *** நாலடி. நட்பிற் பிழை. அ. ††† நற். ௩௧. ‡‡‡ திருத்
தறன், ௧௧௦.

உக0 நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

‘ந’ என்பது சிறப்புப்பொருட்டு; பெயர்முன் அடுத்தவரும்; நக்கிரர், நச்சென்னையார், நப்பாலத்தனார், நப்பிஞ்சை, நநாகனார், நக்கடகமெனக்காண்க.

‘கல்’ என்பது முதல் நான்கும் ஒசைப்பொருண்மேல் வரும்; **“கல்லெனக் கனின்பெற்ற விழுவாற்றுப் படுத்தின”*, †*“ஒல்லென் றொலிக்கு மொலிபுன லுரற்கு”*, “புள்ளும் 4கொல்லென வொலி செய்யும்.”, ‡*“கெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து.”* எனக் காண்க.

‘துண்’ என்றதுமுதல் நான்கும் குறிப்புப்பொருண்மேல் வரும்; “துண்ணென்னு நெஞ்சுமொடு”, §*“போர்த்ததன் நகல மெல்லாம் பொள்ளென வியர்த்துப் பொங்கி”*, ||*“பொள்ளென வாங்கிக் புறம்வேரார்”*, ¶*“கம்மென, வம்பு விரித்தன்ன பொங்கு மணற் கான்யாற்று”*, “கொட்டி நெஞ்சிற் கொம்மென வுராய்ப்” எனக் காண்க. பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) 1 ஞெரோவென்பது. 2 ஞெரோவென. 3 நப்பின்னை, நநாகர், நக்குடகம். 4 கொன்னெனச்செய்யும். (உ)

(421.) பிரிநிலை வினாவெண் ணிற்றசை தேற்றம் இசைநின்ற யெனவா றேகா ரம்மே.

எ - ன், வேற்றுமையுருமுதலாயின நான்கும் மேலே சொல் லப்பட்டன; தத்தம்பொருளானவும் இசைநிறைப்பனவும் அசை நிலையும் குறிப்புமாவனவுணர்த்துவான்றொடங்கினார், அவற்றுள், இஃது ஏகாரவிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒருகுழுவின் ஒன்றைப்பிரித்தற்கண்ணும் வினாகற் கண்ணும் பலவற்றை அறிக்கி எண்ணற்கண்ணும் சுற்றிலே பொருள் வேண்டாவிடத்தும் ஒருபொருளைத் துணியுமிடத்தும் ஒசைநிறைக்க வேண்டுமிடத்தும் நின்றனின், அவ்வப்பெயரான் ஆறு கூற்றதாம், ஏகாரம். எ - று.

வ - று. அவனைகொண்டானென்பது பிரிநிலை; நீயேகொண்டா யென்பது வினா; சிலனை நீயே தீயே வளியே என்பது எண்; ***“கடல் போற் றேன்றல காடிநந் தோரே”* என்பது சுற்றசை; அவனை

* கலி. இ. † ஐந் - ஐந். உஅ. ‡ புறநா. உசக. § சீவக. உடுக. || திருக்குறள், சஅஎ. ¶ அகநா. ௧௧. ** ஞெ.

கொண்டான், “உண்டேமறுமை” என்பது தேற்றம்; *¹“ஏயே யிவ ளொருத்தி பேடியோ வென்றார்” என்பது இசைநிறை.

(பி - ம்.) 1 ஏவ.

(ந)

(422.) ஒழியிசை வினாச்சிறப் பெதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவசை நிலைபிரிப் பெனவெட் டோவே.

எ - ன், ஓகார இடைச்சொல்லின் இபல்பு உணர்த்துதல் துத
லிற்று.

(இ - ள்.) ஒரு சொல்லொழிபவரும் ஒழியிசையும் வினாவும்
ஒன்றைச்சிறப்பிப்பதும் அறிந்தபொருளை எதிர்மறுப்பதும் ¹தெரி
நிலையும் ஒரு பொருட்கழிவும் அசைநிலையும் பிரிநிலையுமென்னும்
எட்டுப்பொருட்கூற்றதாம், ஓகாரம். எ - று.

வ - று. கொளலோ கொண்டானென்பது ஒழியிசை; கோடற்
குத் தகுமாயினும் கொண்டுய்யப் போயினுனல்லெனென ஒரு சொல்
ஒழிபு படவந்தமையின். அவனோ அல்லனோவென்பது வினா. “ஒஓ
பெரியன்” என்பது சிறப்பு. யானோகொண்டெனென்பது எதிர்
மறை. நன்றோ அன்று, தீதோ அன்றென்பது தெரிநிலை; இடை
நிகர்த்ததென்பது தெரித்தமையின். “ஐதலொன்றி நல்லறஞ் ²செய்
கின்றிலா, ரோஓ தமக்கோ ருறுதி யுணராறோ” என்பது கழிவு.
“சாரனா நடுநான், வாரல் வாழியோ வருந்துதும்பா மே”, “காணிய
வம்மினோ ³கங்குலது நிலையே” என்பன அசைநிலை; †“முதைப்புணங்
கொன்ற வார்கலி யுழவர், விதைக்குறு வட்டி போதொடு பொதுளப்,
பொழுதோ ⁴தான்வந் தன்றே” என்பது பிரிநிலை.

(பி - ம்.) 1 (க) தெரிவு; (உ) தெரிபும். 2 செய்கென்ற லோஓதமக்
கோ குறுதி யுணராறோ. 3 மாலையதுநிலையே. 4 கான்வந்தன்றே. (ச)

(423.) வீண்பெயர் குறிப்பிசை யெண்பண் பாறினும்
எனவெனு மொழிவரு மென்று மற்றே.

எ - ன், எனவெனவும் என்றெனவும்வரும் இடைச்சொற்க
ளின் இபல்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இந்த ஆறு பொருளிலும் எனவென்னும் இடைச்
சொல் வரும்; என்றென்னுமிடைச்சொல்லும் இவ்வாறுபொருளி
லும் வரும். எ - று.

உகூஉ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

வ - நு. கொள்ளெனக்கொண்டான் எ - து வினை. “ஊரெனப்படுவ துறையூர்” எ - து பெயர்; “விண்ணென விசைத்தது” எ - து குறிப்பு; “ஒல்லெனவொலித்தது” எ - து இசை; * “கடலெனக் காற்றெனக் கடுங்கட் கூற்றென, வுடல்சின வருமென ஆழித் தீயென,” “ஒன்றென இரண்டென மூன்றென நான்கென ஐந்தென ஆறென ஏழென எட்டெனத் தொண்டெனப் பத்தென” எ - து எண்; “வெள்ளென விளர்த்தது” எ - து பண்பு.

இனி என்றென்பது வருமாறு : கொள்ளென்று கொண்டான் எ - து வினை; ஊரென்று சொல்லப்படுவது உறையூர் எ - து பெயர்; விண்ணென்று விசைத்தது எ - து குறிப்பு; ஒல்லென்றொலித்தது எ - து. இசை; கடலென்று காற்றென்று கடுங்கட்கூற்றென்று எ - து எண்; வெள்ளென்று விளர்த்தது எ - து பண்பு; (வெள் - வெண்மையென்றாக.) (ரு)

(424.) எதிர்மறை சிறப்பைய மெச்சமுற் றளவை
தெரிநிலை யாக்கமோ மெம்மை யெட்டே.

எ - ன், உம்மைஇடைச்சொல்லினது இயல்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெட்டுப் பொருளிலும் வரும், உம்மென்னுமிடைச்சொல். எ - று

வ - நு. கொற்றன் வருதற்குமுரியன் எ - து எதிர்மறை; வாரானென்பதற்கு முரித்தாகலின். † “குறவரு மருளுங் குன்றம்” எ - து சிறப்பு. பத்தானும் எட்டானுங்கொடு எ - து ஐயம்; ஒன்று துணிபாயமையின். சாத்தனும் வந்தான் எ - து எச்சம்; அவனையே யன்றிப் பிறரையும் வரவுவிளக்கலின். தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் வந்தார் எ - து முற்று. ஒன்று மிரண்டும், ஒருகழஞ்சும் இருகழஞ்சும், உழக்கும் ஆழாக்கும், ஒருகோலும் அரைக்கோலுமென்பன அளவை. சாத்தனும் கொற்றனுமென்பது எண். நன்றுமன்று தீதுமன்று எ - து தெரிநிலை; இடைநிகர்த்ததென்பதைத் தெரித்தமையின். நெடியனுமாயினுன் எ - து ஆக்கம். (கூ)

(425.) முற்றும்மை யொரோவழி யெச்சமு மாகும்.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) முற்றும்மை ஒரோவிடத்து எச்சவும்மைப்பொருட்டு மாம். எ - நு.

வ - று. ‘பத்துங்கொடால்’ என்றால், ‘அனைத்தும் கொடால்’ என்றுமாம்; ‘அவற்றுட் சிலகொடு’ என்றுமாம். ‘எல்லாரும் ¹வந்திலர்’ என்றால், ‘அனைவரும் வந்திலர்’ என்றுமாம்; ‘சிலர் வந்தார்’ என்றுமாம்.

(பே - ம்.) ¹ வாராரென்றால் அனைவரும் வாராரென்றுமாம் சிலர் வருவாரென்றுமாம். (எ)

(426.) செவ்வெ ணீற்றதா மெச்ச வும்மை.

இதுவுமது.

(இ - ள்.) செவ்வெணின்கண் எச்சவும்மை கொடுக்கின் ஈற்றிலே கொடுக்க. எ - று.

வ - று. “* அடகு புலாப்பாகு பாளிதழு முண்ணன், கடல் போலுங் கல்வி யவன்” எனவரும்; அடகும் புலாலும் பாக்கும் பாளிதழுமுண்ணுனென்றறிக. (அ)

(427.) பெயர்ச்செவ் வெண்ணே யென்ற வெனுவெண் நான்குந் தொகைபெறு மும்மையென் ¹நெனவொடிந்நான் கெண்ணுமஃ தின்றியு மியலும்.

எ - ன், ²பெயரும் இடைச்சொல்லும் கீராவுழி நிகழ்வதோர் விதியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயரிடத்துவருஞ் செவ்வெண்ணும் ஏகாவெண்ணும் என்றவெண்ணும் எனுவெண்ணும் ஆகியநான்கும் இறுதித் தொகைபெற்று நடக்கும்; உம்மையெண்ணும் என்றெனெண்ணும் எனவெனெண்ணும் ஒடுவெனெண்ணும் ஆகிய நான்கும் தொகைபெறுது நடக்கும். எ - று.

வ - று. சாத்தன் கொற்றன் இருவரும்வந்தார், சாத்தனே கொற்றனே தேவனே மூவரும் வந்தார், சாத்தனென்ற கொற்றனென்ற இருவரும் வந்தார், சாத்தனெனாக் கொற்றனென இருவரும் வந்தாரென முறையே நான்கெண்ணும் தொகை பெற்றவாறு காண்க.

இனி, நிலனும் நீரும் தீயும் நல்ல, சாத்தனென்று கொற்றனென்று தேவனென்று சொன்னவர் வந்திலர், ‘நிலனென நீரெனத்

உகூச நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

தீபென வளியென, 3வளவில் காயமென வைந்தறி பூதம்', "பொன் னெடுந் தேரொடுந் தானையிற் பொலிந்தே" என முறையே நான் கும் தொகையின்றி வந்தவாறு காண்க.

உம்மையால், நிலனும் நீருமிரண்டும் வேண்டுமெனத் தொகை பெறலுமாமென்க.

(பீ - ம்.) ¹ எனவொடு விற்கான்கு. ² என்பெயரும். ³ அளவிலா காயமென வறிபூதம். (கூ)

(428.) என்று மெனவு மொடுவு மொரோவழி
நின்றும் பிரிந்தெண் பொருடொறு நேரும்.

எ - ன், இம்முன்றெண்ணிற்கும் ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்முன்றிடைச்சொல்லும் எண்ணின்கண் ஒரிடத் தே நின்றனவேனும் எண்ணும் பொருள்தொறும் பிரிந்துசெல்லும் எ - று.

வ - று. "வினைபகை பென்றிரண்டி னெச்சம்" என்றவழி, என்றென்பது ஏனை வினையிடத்தும் செல்லும். †"பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கும்"¹, என்றவழி எனவென்பது ஏனை முன்றிடத் துஞ்செல்லும். ‡"பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைர்தும்" என்றவழி ஒடுவென்பது ஏனைநாவிடத்தும் செல்லும். (க0)

(429.) வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன.

எ - ன், எண்வகையெண்கட்கும் ஆவதோர் விதியுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) வினையொடு கூடிவருமிடத்தும் எண்கள் மேற் சொன்னவாறே தொகைபெற்றும் பெறுதும் வருவனவாம். எ - று.

'ஏற்பன' எனவே என்றும் எனவும் ஒடுவும் அருகியல்லது வாராவெனக்கொள்க.

வ - று. அறுத்தும் குறைத்தும் சுகிர்த்தும் வகிர்த்துமிட்டா ரென உம்மையெண் வினையொடுவந்தது. அறுத்தெனக் குறைத்தெ னச் சுகிர்த்தென வகிர்த்தெனத் தந்தாரென எனவெண் வினையொடு

நீருக்குறள், சுஎச. † ஷே ௧௪௬. ‡ ஷே ௬௭௮.

வந்தது. “மண்டில மழுங்க மலைநிறங் கிளர, வண்டின் ¹மலர்பார்ந் தூத மிசையே, கண்டற் ²காணற் குருகின மொலிப்ப” என வினைச் செவ்வெண் வந்தவாறு. சாத்தன்வந்தான், கொற்றன் வந்தான்; இரு வரும் வந்தமையாற் கலிபாணம் பொலிந்ததென அது தொகை பெற்று வந்தவாறு காண்க. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

(பி - ம்.) ¹ மலர்ப்பைந்தா தூதமிசைய. ² காணன் . (கக)

(430.) விழைவே கால மொழியிசை தில்லை.

எ - ன், தில்லென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்முன்று பொருட்கண்ணும் வரும், தில்லென்னு மிடைச்சொல். எ - று.

வ - று. வார்த்திலங்கு வையெயிற்றுச் சினமொழி யரிவை பைப், பெறுகதி லம்ம யானே.” பெறுவேனாகவென இது விழைவின் கண் வந்தது. * “பெற்றாங் கறிகதி லம்மவிவ் ஆரே.” இது, பெற்ற பின் அறிவதாக எனக் காலத்தின்கண் வந்தது. † “வருகதி லம்ம வெஞ் சேரி சேர.” இது வந்தால், இன்னதொன்று செய்வேனென் னும் சொல்லொழிய வந்தமையின், ஐழியிசைக்கண் வந்தது. (கஉ)

(431.) மன்னே யசைநிலை யொழியிசை யாக்கம்
கழிவு மிகுதி நிலைபே ருகும்.

எ - ன், மன்னென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வாறு பொருட்கண்ணும் வரும், மன்னென்னு மிடைச்சொல். எ - று.

வ - று. † “மாலை பென்மனார் மபங்கி யோரே.” இஃது அசைநிலைக்கண் வந்தது. “பண்டு கூரியதோர் வாண்மன்.” இப் போது கோடிற்றென்றானும், வாய் போயிற்றென்றானும், ¹இளநீர்த்த தாயிற்றென்றானும் ஒருசொல்லொழியவந்தமையின், இஃது ஒழி யிசை. “பண்டுகாடுமன்” என்பது இப்பொழுது கயல்பிறழும் வய லாயிற்றென ஆக்கப்பொருட்கண் வந்தது. § “சிறியகட் பெறினே

(உ) துழ. கச † அகநா உஎச. ‡ துழ. உஈச; கலி. ககக. § புறநா. உஈடு.

உகக நன்னூல் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

யெமக்கீயு மன்னே” எ - து அஃது இப்பொழுது கழிந்ததெனக் கழிவின்கண்வந்தது. * “மன்னு மாதர் பெருங்கற்பென் றறிந்தேன் வாழி காவேரி.” இது மிகுதிக்கண்வந்தது. † “மன்னு வுலகத்து மன்னியது புரைமே”, “பூமன்னும் பொழில்” எ - து நிலைபெற்றின்கண்வந்தது.

(பி - ம்.) ¹ (க) இந்நீர்த்தாய்த்தென்றனும்; (உ) இன்னீர்த்தாயிற் றென்றனும். (கரு)

(432.) வினைமாற் றசைநிலை பிறிதெனு மற்றே.

எ - ன், மற்றென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்து தல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இம்முன்று பொருட்கண்ணும் வரும், மற்றென்னு மிடைச்சொல். எ - று.

வ - று. ‡ “மற்றறிவா நல்வினை யாமினைய மென்னாது.” இது வினைமாற்று. § “மற்றடிகள் கண்டருளிச் செப்க மலரடிக் கீழ்.” இஃது அசைநிலை. || “ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றென்று, குழினுந் தான்முந் துறும்.” இது பிறிதென்பதன் மேல் வந்தது. ()

(433.) மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்.

எ - ன், மற்றையதென்னும் இடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) மற்றையதென்னுமிடைச்சொல் சுட்டியதனையொ ழிய, அதற்கு இனமான பிறிதொன்றினைக் காட்டும். எ - று.

வ - று. பலபொத்தகங் ‘கிடந்துழி, ஒருவன் ஏவுவான் ஏவ லாளனை, ‘பொத்தகங்கொடுவா’ என்றால், அவன் ஒருபொத்தகங் கொடுவந்தவிடத்துத் தான்கருதியது அன்றெனின், அவன், ‘மற்றையது கொணு’ என்னும்; என்றால், கொணர்ந்ததன் இனமாயதனை அச்சொற் சுட்டிற்றுகலான், கொணர்ந்ததனையொழித்து அதற்கின மான பொத்தகம் கொணருமென்பது.

(பி - ம்.) ¹ கிடப்புழி.

(கரு)

சிலப் - சாணல். உ. † கலி. இச. ‡ நாலடி. இளமை. க. § சீவக. க அளவு. || திருத்தறள், உஅ௦.

(434.) கொல்லே யைய மசைநிலைக் கூற்றே.

எ - ன், கொல்லென்னுமிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) கொல்லென்னுமிடைச்சொல் ஒருபொருட்கண் ஈயப் பாடும் அசைநிலையுமான கூறுபாட்டதாம். எ - று.

வ - று. குற்றிகொல்லோ? மகன் கொல்லோ? என்பது ஈயம். * “1 பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர், வருவர்கொல் வயங்கிழாஅய் வலிப்பல்பான் 2 கேளினி” என்பது அசைநிலை.

(பி - ம்.) 1 பிரிவெள்ளி. 2 கேளினி. (கசு)

(435.) ஒடுவுந் தெய்யவு மிசைநிறை மொழியே.

எ - ன், இவ்விரண்டிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும் இசைநிறைத்தற்கண் வரும். எ - று.

வ - று. † “முதைப்புனங் கொன்ற வார்கலி யுழுவர், விதைக் குறு வட்டி போதொடு பொதுள” எ - ம், ஓசொல்லேன் நெய்ய நின்னொடு பெயர்த்தே” எ - ம் வரும். (க௭)

(436.) அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளவ்வே.

எ - ன், இவ்விரண்டிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விரண்டிடைச்சொல்லும் அசைநிலையாயும் இடப்பொருளவாயும் வரும். எ - று.

வ - று. ‡ “அந்திற் கச்சினன் கழலினன்” எ - று அசைநிலை; § “வருமோ சேயிழை யந்திற் கொழுநந் காணிய” எ - று அவ் விடத்தென இடப்பொருட்டாய் வந்தவாறு. || “ஆங்கத், திறனல்ல யாங்கழற யாரை நகுமிம், மகனல்லான் பெற்றமகன்” எ - று அசைநிலை; “ஆங்காங் காயினு மாகக் காண்டக” என்பது இடம். (கஅ)

(437.) அம்ம வுரையசை கேண்மினென் றாகும்.

* கலி. ௧௧. † துறு. ௧௫௫. ‡ அகநா. ௭௧. § துறு. ௨௧௩. || கலி. ௮௧.

உகாஅ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

எ - ன், அம்மவென்னுமிடைச்சொல்லின் இயல்பு உணர்த்து
தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அம்மவென்னுமிடைச்சொல், உரையசையாயும்
கேண்மினென்னுமுன்னிலை ஏவற்பொருட்கண்ணதாயும்வரும். எ - று.

வ - று. * “செயனின்ற பண்ணினுட் செவிச்சுவைக் கொள்ளா
மை, நயனின்ற பொருள்கெடப் புரியறு நரம்பினும், பயனின்ற
மன்றம்ம காமம்” என்பது உரையசை. † “அம்ம வாழி தோழி”
என்பது கேளாயென்னும் பொருட்கண்வந்தது. (கக)

(438.) மாவென் கிளவி வியங்கோ ளைசச்சொல்.

எ - ன், மாவென்பது இப்பொருட்கண்வருமென்பது உணர்த்
துதல் நுதலிற்று

(இ - ள்.) மாவென்னுமிடைச்சொல் வியங்கோட்கண் அசைச்
சொல்லாய்வரும். எ - று.

வ - று. “மாயக் கடவுட் குயர்கமா வலனே”, † “உப்
பின்று, புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே” என வியங்கோட்கண்
அசைச்சொல்லாய் வந்தவாறு.

(பி - டி.) 1 காலக் கடவுட்டு. (உ0)

(439.) மியாயிக மோமதி யத்தை யித்தை
வாழிய மாளவீ யாழமுன் னிலையசை.

எ - ன், மியாமுதலிய இடைச்சொற்களின் இயல்பு உணர்த்து
தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மியாவும் இகவும் மோவும் மதியும் அத்தையும்
இத்தையும் வாழியவும் மாளவும் ஈயும் யாழவுமென்னும் இப்பத்
திடைச்சொல்லும் முன்னிலைக்கண் அசைநிலையாய்வரும். எ - று.

வ - று. ‡ “சிலையன் செழுந்தழையன் சென்மியா வென்று,
மலையகலான் வாடி வரும்” எ - ம், “தண்ணிறை யூரயாங் காண்டிக
வெனவே” எ - ம், || “காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ”

கலி. ௧௪௨. † நற். ௧௫௮; தறு. ௧0௪; ஐங். ௩௧ - ௪0. ‡ தொல்.
இடை. கு. ௨௫; இள. சே. ௧. உரை. § யா - வீ. || தறு. ௨.

எ - ம், “சென்மதி பெரும” எ - ம், *¹“மெல்வியற் குறுமக ஞள்
ளிச், செல்வ லத்தை” எ - ம், †²“வேய்நரல் விடாக நீயொன்று
பாடித்தை” எ - ம், ‡³“காணியவா வாழிய மலைச்சாரல்” எ - ம்,
§⁴“சிறிது தவிர்த்திக மாளநின் பரிசில ருயிர்மார்” எ - ம், ||⁵“சென்றீ
பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ” எ - ம், |||⁶“நீயே, செய்வினை மருங்
கிற் செலவயர்ந் தியாழநின், கைபுனை வல்வின் ஞாணுளர் தீயே”
எ - ம் முறையேகாண்க.

(பி - ம்.) ¹ ஊரன்காண்டிக 2 பரிசில ருயிர்மார்.

(உக)

(440.) யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகும்
சின்குரை யோரும் போலு மிருந்திட்
டன்றூந் ¹தாந்தான் கின்றுநின் றசைமொழி.

எ - ன், யாமுதலிய அசைநிலையிடைச்சொற்களின் இயல்பு
உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருபதிடைச்சொல்லும் அசைநிலைமொழிக
ளாம். எ - று.

வ - று. ¶¹“வாழ்கநின் கழலடி ழுமந்த வென்னவே, தோழி
யா சுவாகதம் போது கிங்கென” எ - ம், **²“ஆறநிழ லெனக்கொண்
டா யாப்குடை யக்குடைப், புறநிழற்கீழ்ப் பட்டாளோ விவளிவட்
காண்டிகா” எ - ம், ††³“மேயு நிரைமுன்னர்க் கோலுன்றி நின்
றயோ, ராயனை யல்லை பிறவோ வமரநுண், ஞாயிற்றுப் புத்தேண்
மகன்” எ - ம், “பிறத்தல் பிணிப்படன் மூத்த விறத்த, நிற்ப்பட்ட
நான்கினுந் தீர்விதற் கென்னென, விறத்தலு மாங்கொ லெனக்கு
மென் றெண்ணிப், பிறக்கதனுட் செல்லான் பெருந்தவப் பட்டான்”
எ - ம், ††⁴“தூதவர் விடாராய்த் துறப்பார்கோ னோதக, விருங்
குபி லாலுமரோ” எ - ம், “எரியி னன்ன ²செந்தலை யன்றில், பிரி
யின் வாழா தென்போ 3மன்ற” எ - ம், “விளிந்தன்று மாதவர்த்
தொளிந்த வெங் கண்ணே” எ - ம், §§⁵“கண்டிகு மல்லமோ கொண்க
நின் கேளே” எ - ம், ||||⁶“சாந்த ளெகிழி காட்டி, யீங்கா கியவா
லென்றிசின்” எ - ம், ¶¶⁷“அளிதோ தானையது பெறலருங் குரைத்

புறநா. ௧௧௬. † கலி. ௪௦. ‡ (உ) இ - லி. கு. ௨௭௧ - ௨௭௨.
§ அகநா. ௪௬. || கலி. ௭. ¶ சீவக. ௧௦௨௧. ** கலி. ௧௧. †† ஷே.
௧௦௮. ‡‡ ஷே. ௩௩. §§ ஐங்குறு. ௧௨௧ - ௨௮. ||| நம். ௧௧௧.
¶¶ புறநா. ௧௦.

தே” எ - ம், * “அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை, வஞ்சிப்ப தோரு மவா” எ - ம், “வடுவென்ற கண்ணாய் வருந்தினை போ லும்” எ - ம், † “ஒராற்று லென்கண் ணிமைபொருந்த வந்திலையே, கூடாரவேன் மாறனென் கைப்பற்ற - வோரா, நனவென் றெழுந்திரு ந்தே னல்வினையொன் றில்லேன், கனவு மிழந்தொழிந்த வாறு” ‡ “அஞ்சி ரசையியல் கூந்தற்கை நீட்டியா, நெஞ்சம் பிளந்திட்டு நோர் நடுவட்டன், வஞ்சினம் வாய்த்தானும் போன்ம்.”, § “தே வாதி தேவ னவன்சேவடி சேர்து மன்றே” எ - ம், || “பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை, யணியுமாந் தன்னை வியந்து” எ - ம், “தகைமிகு குழைதருந்தார் தாவில்சீர்த் தம்மடிக்கண், முகைமிகு மலர்க்கண்ணி” எ - ம், “சாந்துய ரெவ்வ முழந்து தண்புன, னீந்தியோர் மாண்பினை தோன்றவி னீதான்” எ - ம், ° “யான்பிற னளியன் வாழ்வா னுசைப்பட டிருக்கின் றேனே” எ - ம், ¶ “அழ லடைந்த மன்றத் தலந்தயரா நின்றார், நிழலடைந்தே நின்னையென் றேத்திக் - கழலடைய”, ஊரினின்று வந்தார் எ - ம் முறையே வந்தவாறு காண்க.

(பி - ம்.) 1 தந்தான். 2 செழுந்தலை. 3 தெய்ய. 4 குழைதந்தார் தாவில்சீர்த் தம்மடிக்கண். 5 அரங்கையராய். (உஉ)

நான்காவது இடைச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது உரிச்சொல்லியல்.

(441.) பலவகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி
ஒருகுணம் பலகுணத் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட் குரியன வுரிச்சொல்.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்து என்னுதலியதோவெனின், ஒத்துதலியது உம் ஒத்தினதுபெயருரைப்பவேவிளங்கும்; ஆயின், இவ்வோத்து என்னபெயர்த்தோவெனின், உரிச்சொற்களது இயல்பு உணர்த்திற்றுதலான், 'உரிச்சொல்லியலென்னும்பெயர்த்து; மேலோத்தினோடு இதற்கு இயைபுஎன்னையோவெனின், நால்வகைச் சொல்லிற் பின்னின்றது உரிச்சொல்லாதலின், அதனோடு இயைபுடைத்தென்க.

இவ்வோத்தினுள் இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், உரிச்சொற்களது ²பொதுவியல் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பல்வேறுவகைப்பட்ட ¹பண்புகளையும் அறிவிப்பன வான பெயர்ச்சொல்லாகி, ஒருகுணத்திற்கே ²உரியவாயும் பலகுணத்திற்கே உரியவாயும் ஏனைப் பெயர்ச்சொல்லையும் வினைச்சொல்லையுந் தழுவிச் செய்யுட்கே ³நீங்காதுவரும் கிழமையையுடையன, உரிச் சொல்லாவன. எ - று.

உரியசொல் யாது அஃது உரிச்சொல். பல்வகைப்பண்பென்றது, தொழிற்பண்பும் தழுவுதற்கென்க. ஆயின், 'இருவகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி' என்று ³சூத்திரஞ்செய்யாதுவைத்து, ஞாபகமாகக் கூறவேண்டுவதென்னையோவெனின், தொழிற்பெயரெல்லாம் உரிச் சொல்லெனப்படாவாதலிற் செய்யுட்கே ஏற்றவருவன சில கோடற்கும் தொழில் கருவியாற் ⁴பெறப்படுதலால் ஏனைப் பண்புகள்போல் ஒருதலையான ஒற்றுமைச் சிறப்பினவல்லவென்பது அறிவித்தற்கு மெனக்கொள்க.

வ - று. "உறுபுகழ்", * "தவச்சேய் நாட்டா ராயினும்", † "நனிபேதையே", ‡ "புண்கூர்யானை" எ - ம், சாலக்கொண்டான்,

௩௦௨ நன்னூல் மூலமும், மயிலைநாதருரையும்.

தவச்சென்றான், நனிசொன்னான், 5 நோய்கூர்ந்தது எ - ம் பெய
ரோடும் வினையோடும் வந்தவாறுகாண்க, பெயர்வினைகட்டு முன்
பின்வருமென்னுமையின், ஏற்புழிவருமெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 உரிச்சொலோத்தென்னும்பெயர்த்து. 2 பொதுவியல்பு.
3 (க) சூத்திரஞ்செய்யலாகாதவைத்து; (உ) சூத்திரஞ்செய்யாராகவைத்து.
4 பெறப்பட்டினால். 5 நோய்கூர்த்தது. (க)

(442.) 'உயிருயி ரில்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

எ - ன், மேல், “பண்பு” என்றார், அஃது இஃதென்பது
உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உலகத்து உயிருள்ளதும் உயிரில்லாததுமாயடங்கும்
இருவகைப்பொருள்களினுடையகுணம் பண்பாவது. எ - று.

(பி - ம்.) 1 உயிருயிரல்லதாம். (உ)

(443.) மெய்த்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளின்
ஒன்றுமுத லாக்கீழ்க் கொண்டுமே லுணர்தலின்
ஓரறி வாதியா வுயிரைந் தாகும்.

எ - ன், மேல், “உயிர்” என்றார், அவ்வுயிர்க்குறுபாடு உணர்த்
துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்முதலான ஐந்தனுள்ளும் ஒன்றுமுதலாகக் கீழ்
நின்றதனையுங்கொண்டு மேல்கின்றதுஅறிதலான், ஓரறிவுயிர்முத
லாக உயிர் ஐந்துகூறும். எ - று. (ங)

(444.) புன்மர முதலவுற் றறியுமோ ரறிவுயிர்.

எ - ன், ஓரறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன ஓரறிவாதியான உயிர்களுட் புல்லும்
மரமுமுதலானவை ஊற்றானறியும் ஓரறிவினையுடைய உயிர்களாம்.
எ - று. (ச)

(445.) 'முரணத் தாதிநா வறிவொட ரறிவுயிர்.

எ - ன், ஈரறிவுயிராவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இப்பியும் நத்துமுதலானவை மெய்யுடனே நாவா
னுமறியும் அறிவுடன் ஈரறிவினையுடைய உயிர்களாம். எ - று.

(பி - ம்.) 1 (க) முறணத்தாதி; (உ) உறணத்தாதி. (ரு)

(446.) சிதலெறும் பாதிமுகக் கறிவின்மூ வறிவுயிர்.

எ - ன், மூவறிவுயிராவன உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) கறைபாணையும் எறும்பையுமுதலாகவுடையன, கீழி விரண்டொடு மூக்கானுமறியும் அறிவுடன் மூவறிவுடைய உயிர்களாம், எ - று.

இன்னை ஒடுப்பொருளிற் கொள்க.

(சு)

(447.) 'தும்பிஞெண் டாதிசுண் ணறிவினா லறிவுயிர்.

எ - ன், நான்கறிவுயிராவன உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) தும்பியும் ²ஞெண்டுமுதலான உயிர்கள், மேலனவற்றோடு கண்ணுமறியும் அறிவுடன் நான்கறிவுயிர்களாம். எ - று.

(பி - ம்.) ¹ தம்பிவண்டாதி. ² வண்டுமுதலான.

(எ)

(448.) வானவர் மக்க ணரகர் விலங்குபுள்
ஆதி செவியறிவோ டையறி வுயிரே.

எ - ன், ஐயறிவுயிராவன உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) இவை மேலனவற்றோடு செவியானும் அறியும் அறிவுடன் ஐந்தறிவினையுடைய உயிர்களாம். எ - று.

*“ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே, பிரண்டறி வதுவே யது னொடு நாவே, மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே, நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே, பைந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே”, “புல்லு மரனு மோரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே”, “¹நந்து முரளு மீரறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே”, “சிதலு மெறும்பு மூவறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே”, “²மாவு மாக்களு மையறி வினவே, பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே” என்றார், ஆசிரியர் நோல்காப் பியனருமென்க.

அஃதேல், அவர் ஆறறிவுயிரும் ஒன்றுண்டென்றாலோவெனின், அவர் மனத்தையும் ஒருபொறியாக்கி, அதனால் உணருமக்களையும் விலக்கினுள் ஒருசாரனவற்றையும் ஆறறிவுயிரென்றார்; இவர்

இதமுதல், “மாவுமாக்களும்” என்பது இறுதியாக உள்ளவை மரபியற்குத்திரங்கள்.

௩௦௪ நன்னால் மூலமும், மயிலேநாதருரையும்.

அம்மனக்காரியமிகுதித் குறைவாலுள்ள வாசியல்லது அஃது எல்லா வுயிர்க்கும் உண்டென்பார்மதம்பற்றி இவ்வாறுசொன்னாரென்க.

(பி - ம்.) 1 நந்தமுறணும். 2 மக்களுமாவும். (அ)

(449.) உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த
உடன்முத லனைத்து 'முயிரில் பொருளே.

எ - ன், உயிரில்பொருளாவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவுமயமாயுள்ள உயிரொன்றையுமொழிந்துகின்ற உடம்புமுதலான உலகத்துப் பொருள்களெல்லாம் உயிரில்பொருள் களாம். எ - று.

(பி - ம்.) 1 உயிரல் பொருளே. (க)

(450.) ஒற்றுமை நயத்தி னென்றெனத் தோன்றினும்
வேற்றுமை நயத்தின் வேறே யுடலுயிர்.

எ - ன், மேலதற்கு ஒருபுறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒன்றுபட்டதன்மையான் ஒன்றுபோலத்தோன்று வனவாயினும் வேறுபட்டதன்மையான் உடலும் உயிரும் தம்முள் வேறாம். எ - று.

இஃது என்னைச் சொன்னவாரோவெனின், மேல், புல்மர முதல உற்றறியும் ஓரறிவுயிரென்றற்றொடக்கத்தனவானவற்றையே உயி ராக ஒற்றுமைபற்றிச்சொன்னாரெனினும் அவ்வுடல்களும்வேறே உயிர்களும்வேறேயென்றவாறென்க.

ஏகாரம் தேற்றேகாரம்.

(க0)

(451.) அறிவரு ளாசை யச்ச மானம்
நிறைபொறை யோர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல்
நினைவு வெறுப்புவர்ப் பிரக்கநான் வெஞ்ரி
துணிவமுக் காறன் 'பெளிமை யெய்த்தல்
துன்ப மின்ப மிளமை மூப்பிகல்
வென்றி பொச்சாப் பூக்க மறமதம்
மறவி யினைய வுடல்கொ ளுயிர்க்குணம்.

எ - ன், உயிர்ப்பண்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அறிவுமுதலான இம்முப்பத்திரண்டும் இவைபோல் வனபிறவும் உடம்பொடுகூடிய உயிர்க்குணமாம். எ - று.

உடம்பொடுகூடிய உயிர்க்குணமெனவே கூடாவுயிரும் உள வென்பதூஉம் அவை இனையவல்லவென்பதூஉம் கொள்க.

வ - று. * “அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா, ரஃதறி கல்லா தவர்.”, † “அருளிலார்க் கவ்வுலக மில்லை.”, ‡ “ஆசை மாக்களோ டந்தணர்க் காகென”, § “கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழில்சம்”, || “மான முடையார் மனம்”, ¶ “நிறையுடைமை நீங்காமை வேண் டிற் பொறையுடைமை, போற்றி யொழுகப் படும்”, *** “ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி நொருதலையாப், பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு”, †† “அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து”, †† “மையல் யானையின் மும்மத மார்ந்து”, §§ “நினைத்துத்தன் கைகுறைத்தான் மென்னவனும்”, |||| “வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும்”, ¶¶ “உறுவர்ப் பேண லுவர்ப்பின்மை”, “இரக்கமி லுள்ளத் தவர்”, *** “நாணுமை நாடாமை நாரின்மை”, ††† “வெல்வது, வேண்டின் வெகுளி விடல்”, ††† “சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல்”, §§§ “அழுக்கா மெனவொரு பாவி”, ||||| “அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை”, ¶¶¶ “எளிய னென்றெள்ளி யுரைப்பின்”, **** “எய்த்த மெய்யே நெய்யே னை”, †††† “துன்ப முற்ற வர்க் கலா, லின்ப மில்லை யாகலி, னன்ப மற்றி யாறுனைத், துன்பத் தாற்றொ டக்கி னேன்”, †††† “இளமை நிலைதளர மூப்போ டிறைஞ்சி”, §§§§ “இகலே துணைபா வெரிதவழச் சிறி”, ||||| “வென்றி வினையா விழுமதிலோர்”, ¶¶¶¶ “பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை”, ***** “ஊக்க முடையா னெடுக்கம்”, ††††† “மறங்கந் தாக வாளமர்”, ††††† “மாதர் வான்முக மதைஇய நோக்கே”, §§§§§ “நன்றி மறப்பது நன்றன் நன்றல்ல, தன்றே மறப்பது நன்று” எனவும் முறையேகாண்க. பிறவுமன்ன. (கக)

(452.) துய்த்த றுஞ்ச ரெழுத லணிதல்

உய்த்த லாதி யுடலுயிர்த் தொழிற்குணம்.

எ - ன், உயிர்த்தொழிற்பண்புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

திருத்தறள், சஉஎ. † றெடி உசஎ. ‡ சீவக. ௧௧௧. § நலடி குடிப். இ. || றெடி மானம், க. ¶ திருத்தறள், ௧௫௪. ** றெடி ௩௫௭. †† றெடி ௧௪௪. †† சீவக. ௩௭. §§ பழ. ௧௦௨. |||| நாலடி. ௩௮யிற்பிழை. உ. ¶¶ சீவக ௨௮௧௬. *** திருத்தறள், ௮௩௩. ††† நன்னணி. ௧௭. ††† திருத்தறள், ௬௭௧. §§§ றெடி ௧௬௮. ||||| றெடி ௭௮. ¶¶¶ பு - வெ. காஞ்சி. உச. **** பொருந. ௬௮. †††† சீவக. ௫௭௧. †††† பு - வெ. காஞ்சிப்பொது. இ. §§§§ றெடி வெட்சி. ௮. ||||| றெடி உழிஞை. ௩௧ ¶¶¶ திருத்தறள், ௫௩௨. ***** றெடி ௪௮௧. †††† புறநா. ௧௩. †††† அகநா. ௧௩௦ §§§§ திருத்தறள், ௧௦௮.

(இ - ள்.) மெய் வாய் மூக்குக் கண் செவியென்னும் ஐம்பொறி களானும் ஊறு சுவை நாற்றம் ஒளி ஒவியென்னும் ஐம்புலன்களையும் நுகர்தலும் உறங்குதலும் பிறரைத்தொழுதலும் வேண்டினவற்றை அணிதலும் மடைத்தொழில் உழவு வாணிகம் கல்வி எழுத்துச் சிற்பமென்னும் ஆறுதொழில்களையுமுயறலும் இவைபோல்வனபிற வும் உடம்பொடுகடிய உயிர்த்தொழிற்பண்பாம். எ - று.

வ - று. “*“ திண்டியுந் கண்டும் பயிற்றியுந் தன்செவியால், வேண்டியுந் கங்குல் விடிவளவு - மீண்டிய, மங்கல மாய நுகர்ந்தான் மறமன்னர், வெங்களத்து வேலுயர்த்த வேந்து”, †“ துஞ்சுபுலி யிடறிய சிதடன்போல”, ‡“ கையிற்றொழு தார்கழிய மூப்பிற்செவி கேளார், மையலவர் போலமனம் பிறந்தவகை சொன்னார், பைய நடக் கென்றுபசிக் கிரங்கியவர் விடுத்தார், தொய்யின்முலை யவர்கள் கடை தோன்றனனி புக்கான்”, §“பரியக நூபுரம் பாடகஞ்சதங்கை, யரியகந் காலுக் கணிபெற வணிந்து”, ||“ உழுது பயன்கொண் டொலிநிறை யோம்பிப், பழுதிலாப் பண்டம் பகர்ந்து - முழுதுணர, வோதி யழல்வழிபட் டோம்பாத வீகையா, னாதி வணிகர்ச் சரசு”, ¶“ வில்லே ருழுவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க, சொல்லே ருழுவர் பகை” எனவரும். பிறவுமுன்ன. (கஉ)

(453.) பல்வகை வடிவிலு நாற்றமை வண்ணம்
அறுசுவை யூறெட் டியிரில் பொருட்குணம்.

எ - ன், உயிரில் பொருட்பண்புணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சதுரம் ஆபதம் வட்டம் முக்கோணம் சிலை துடி¹ தோரை முழா ஏறம்பு கூன் குறள்முதலான வடிவுகளும், நன்றும் தீதுமான இருவகைநாற்றமும், வெண்மை செம்மை கருமை பொன் மை பசுமையான ஐந்துவண்ணங்களும், கைப்பு புளிப்பு துவர்ப்பு உவர்ப்பு காழ்ப்பு² தித்திப்பென்னும் ஆறுசுவைகளும், வெம்மை தண்மை மென்மை வண்மை திண்மை நொய்ம்மை இழுமெனல் சருச் சரையென்னும் எட்டுஊறும் உயிரில்லாத பொருட்பண்பாம். எ - று.

வ - று. “சதுரம் வட்ட மாயத முக்கோண... ..” *³“கயற் புலால், புண்ணை கடியும் பொருகடற் றண்சேர்ப்பு”, “பிறவிக்க

பு - வெ. பாடான். கக. † புறநா. எக. ‡ சீவக. உபகக. § சிலப்-கடல். அச - இ. || பு - வெ. வாகை. ச0. ¶ திருத்தறன், அஎஉ. ** நாலடி. நகை. ஏ.

குருடனுக் கைவண்ணம் காட்டி”, * “அறுசுவையுண்டி”, † “நீரின்
றண்மையுந் தீயின் வெம்மையும்” எனவரும். பிறவுமன்ன.

(பி - ம்.) ¹ குடி முழா வெறுப்புக்கடன். ² இனிப்பு. (காட)

(454.) தோன்றன் மறைதல் வளர்தல் சுருங்கல்

¹ நீங்க லடைத னடுங்க லிசைத்தல்

நத ²லின்னவவ் விருபொருட் டொழிற்குணம்.

எ - ன், அவ்விரு பகுதிப்பொருட்கும் பொதுவான தொழிற்
பண்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தோன்றல்முதலான ஒன்பதும் இவைபோல்வனபிற
வும் மேற்கூறிய உயிர்ப்பொருட்கும் உயிரில்பொருட்குமுரிய தொ
ழிற்பண்பாம். எ - று.

வ - று. (பிள்ளை) + (பிறந்தான், தோன்றினான்); 3(பிறை) +
(பிறந்தது, தோன்றிற்று) எ - ம், (சாத்தன்) + (செத்தான், மாய்ந்
தான்); கதிர் மறைந்தது, பொருள்மாய்ந்தது எ - ம், சாத்தன்வளர்ந்
தான், மரம்பெருத்தது; பிறை வளர்ந்தது, நத்தம் உயர்ந்தது, நிலாப்
பரந்தது எ - ம் (வீரன்) + (மெலிந்தான், ஓய்ந்தான்); பிறை தேய்
ந்தது, ஒளி மழுங்கிற்று, நூல் நொள்கிற்று எ - ம், ஊரின் நீங்கினான்,
தமிழ் நீர்ந்தான், கிழத்தியிற் பிரிந்தான்; ஆ ஓடிற்று, இருள்
நீங்கிற்று, நோய்தீர்ந்தது, நீர் ஓடிற்று எ - ம், அரசை அடைந்தான்,
ஊரைச் சேர்ந்தான்; நீர்வந்தது, காற்றறைந்தது எ - ம், (நம்பி) +
(நடுங்கினான், அகிரந்தான், தடுமாறினான், சுழன்றான், கூத்தாடினான்)
பூமி கம்பித்தது, கொடி ஆடிற்று, சுடர் நடுங்கிற்று எ - ம், (நம்பி) +
(சொன்னான், ஆர்த்தான், கூவினான், அழைத்தான், பாடினான்); கடல்
ஒலித்தது, மழை முழங்கிற்று, இடி இடித்தது, பறை பட்டது
எ - ம், (வந்தல்) + (நந்தான், பயந்தான், கொடுத்தான்); (மழை) +
(உதவிற்று, பயந்தது, விளைந்தது) எ - ம் முறையேகாண்க.

இவ்வுதாரணங்களினாலே அத்தொழில் வேறுபாடுகளெல்லாமறிக.

(பி - ம்.) ¹ நீங்க னடுங்க லடைதல். ² இன்னனவிரு. 3 பிள்ளைபிறந்தது.

(455.) சால வுறுதவ நனிகுப் கழிமிகல்.

எ - ன், ஒருபண்பிற்குரியபல சொல்லுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

ந்ரு அ நன்னால் மூலமும், மயிலநாதருரையும்.

(இ - ள்.) இவ்வாறுசொல்லும் மிகுதியென்னும் ஒருபண்பை விளக்கும் பெயர்களாம். எ - று.

வ - று. “பருவந்து சாலப் பலர்கொலென் றெண்ணி”, * “உறு வளி தூக்கு முயர்சினை மாகின்”, † “தவச்சேய் நாட்டா ராயினும்”, ‡ “நனிபே தையே நயனில் கூற்றம்”, § “பொறைநில்லா நோய் கூரப் புல்லென்ற துதலிவள்”, || “சினனே காமங் கழிகண் ணோட்டம்” என முறையேகாண்க. (கரு)

(456.) கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை
விரையே விளக்க மச்சஞ் சிறப்பே
விரைவே மிகுதி புதுமை 'யாப்பு
வரைவே மன்றல் காரிப்பி னாகும்.

எ - ன், பலபண்பிற்குரியஒருசொல் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) கடியென்னுஞ்சொல் இப்பதின்மூன்று பொருட் கண்ணும் வரும். எ - று.

வ - று. ¶ “ஒண்சுடர் நல்லி லருங்கடி நீவி” எ - று காப்பு. “கடிதுணைப்பகழி” எ - று கூர்மை. ** “கடிமாலேகுடி” எ - று நாற்றம். †† “கண்ணாடி யன்ன கடிமார்பன்” எ - று விளக்கம். “2கடியாமங்காக்குங் கைவிளக்காகி” எ - று அச்சம். “கடிமலர் மிசை பூத்துக் கம்புளொ டீன மார்க்கும்” எ - று சிறப்பு. ‡ “எம்மம்பு கடிவிடுது தும்மரண் சேர்மின்” எ - று விரைவு. § “கடுங்கா லொற் றவிற் சுடர்சிறந் தருத்த” எ - று மிகுதி. § § “கடியுண் கடவுட் கிட்ட செழுங்குரல்” எ - று புதிது. ||| “அளந்தறியாப் பலபண் டம், வரம்பறியாமல் வந்தீண்டி, யருங்கடிப் பெருங்காப்பின்” எ - று யாப்புடைய காப்பு. ¶¶ “கடித்துக் கரும்பினை” எ - று, ‘ஊர் கடிந்தார்’ எ - று ம் வரும் இவை வரைதற்கண்வந்தன. “கடிவினை முடிசென நொடியினு ளெண்ணினி” எ - று மணத்தின்கண்வந்தது; “கடிமிளகுதின்ற கல்லாமந்தி” எ - று காழ்க்குமிளகென்றவாறு.

(பி - டி.) 1 யாத் தல். 2 கடியா மகளிர்க்குக் கைவிளக்காகி. (கரு)

(457.) மாற்ற நுவற்சிசெப் புரைகரை நொடியிசை
கூற்றுப் புதறன்மொழி கிளவி விளம்பறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி யியம்பல் சொல்லே.

* கலி. அச. † நற். ௧௧௮ ‡ புறநா. ௨௨௭. § கலி. ௩. || பதிற் ௨௨
¶ அகநா. ௭. ** சீவக. ௧௮௭௪. †† ஷே ௨௩௨௭. ‡‡ புறநா. ௧. § § நற்
௧௦௮. ||| பட்டின. ௧௩௧ - ௩. ¶¶ நாலடி. மேக்ம். ௧.

எ - ன், சொற்றொழிற் பண்பாவன உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இப்பதினாறும் சொல்லுதற் தொழிற்பண்பின்மேல் வரும். எ - று.

வ - று. ***“கோவல்வாய், மாற்ற முணர்ந்து”**, †**“இருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல”**, ‡**“மீனே றுபர்த்த கொடிவேந்தனை வென்ற பொற்பிற், றுனே றனைபா னுளன் சீவக சாமியென்பான், வானேற நீண்ட புகழான்சரி தம்மிதனைத், சீதனூற நின்று தெருண்டா ரவை செப்ப லுற்றேன்”**, §**“உரைப்பா ருரைப்பவையெல்லா மிரப்பார்க்கொன், றீவார்மே னிற்கும் புகழ்”**, ||**“அறங்கரைநாவி னுனமறை முற்றிய”**, ¶**“அஞ்சொற் பெரும்பனைத்தோ ளாயிழைபார் தாநொடியும்”** ****“நசையுநர்க் கடையான்பெருவாயி, லிசையேன் புக்கு”**, “உற்றது பிற்கள் கூற வுணர்ந்தனை”, “புகன்ற வன்றியும் புறமிக வருமே,” ††**“காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ”**, “கிளக்குங் கிளவி பாண கேளினி,” ‡‡**“மெய் ம்மு வாறென விளம்பினர் புலவர்”**, §§**“அறல்வாரும் வையைபென்றறையுந ருளராயின்”**, ||||**“ஒருவன், செய்தி கொன்றோற் குப்தியில்லென, வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ”**, “பழனக் கழனி நீர் நாடன் பாவை வார்த்தை பகர்குற்றேன்”, ¶¶**“ஏற்றையரிமா னிடி போல வியம்பி னானே”** என முறைபே காண்க. (௧௭)

(458.) முழக்கிரட் டொலிகலி யிசைதுவை பிளிறிரை

இரக்கமுங் கியம்ப லிமிழ்குளி றதீர்குரை

கனைசிலை சும்மை கவ்வை கம்பலை

அரவ மார்ப்போ டின்னன வோசை.

எ - ன், ஒலித்தற்றொழிற்பண்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்விருபத்திரண்டும் இவைபோல்வன பிறவும் ஒலித்தற்றொழிற்பண்பின்கண் வரும். எ - று.

வ - று. *****“முழங்கு முந்ரீர் முழுவதும் வளைஇ”**, குடிஞை யிரட்டுங் கோடுயர் நெடுவரை”, †††**“ஒல்லென் றொலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு”**, §§§**“கலிகெழு கடவுள் கந்தங் கைவிட,”**

-- பறையிசை யருவி முள்ளூர்", * "தோல், துவைத் தம்பிற் றுளை தோன்றுவ", † "பிளிறுவார் முரசம்", ‡ "இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைகள்", § "இரங்குமுரசி னினஞ்சால் யானை", || "இரும்பிழி மாரி யழுங்கன் மூதூர்", ¶ "காலை முரசங் கணைகுர வியம்பும்", *** "இமிழ்கடல் வளைஇய வீண்டகன் கிடக்கை", †† "குளிறுமுரசங் குணில்பாய", ‡‡ "களிற்றுங் களித்ததிருங் கா", §§ "குரை புனற் கன்னி", |||| "கணைகடற் றண்சேர்ப்ப", ¶¶ "சிலைத்தார் முரசங் கறங்க", *** "தள்ளாத சம்மை மிகுதக்கண நாடு நண்ணி", ††† "கவ்வைரீர் வேலி கடிதேகான்", ‡‡‡ "வினைக்கம்பலை மனைச் சிலம்பவும்", §§§ "அறைகட லரவத் தானை யச்சவக்கீவன்", ||||| "ஆர்த்தபல் வியக்குழாம்" எனமுறையே காண்க.

இவ்விருவகைப்பண்பும் பெயரையும் விளைபையும்விட்டு நிகழாமை காட்டிய உதாரணங்களிலே கண்டுகொள்க.

"பலவகைப் பண்பும் பகர்பெய ராகி" என்றமையான், இவ்விருவகைப்பண்புப் பெயர்களுள்ளும் சில உருபேற்றலும் தனிபேய் வருதலும் உளவெனக்கொள்க. (௧௮)

(459.) இன்ன தின்னுழி யின்னண மியலும்
என்றிசை நூலுட் குணிகுணப் பெயர்கள்
சொல்லாம் ப்ரத்தலிற் 'பிங்கல முதலா
நல்லோ²ருரிச்சொலி னயந்தனர் கொளலே.

எ - ன், இவ்வோத்திற்கு உரியதோர் புறநடையுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இவ்வெழுத்து இவ்விடத்து இவ்வாறாகும், இப்பதம் இவ்விடத்து இவ்வாறாகும், இச்சொல் இவ்விடத்து இவ்வாறாகுமென்று இலக்கணஞ்சொல்லுநாலுள் உலகிலுள்ள பொருள்கட்கும் குணங்கட்கும் இன்னதற்கு இன்னதுபெயரென்று தனித்தனியே சொல்லுற்றால் எனைத்தும் பெருகுதலின், ஈண்டுச் சொல்லாதொழிந்தாம்; அவை பிங்கலமுதலான புலவர்களாற் சொல்லப்பட்ட உரிச்சொற்பனுவல்களுள் விரும்பி அறிந்துகொள்க. எ - று.

* புறநா. ச. † சீவக. ச. ௧௦. ‡ துளா. கல்யாண. ௧௧. § புறநா. ௧௩௬ || அகநா. ௧௨௨. ¶ சில. ஆய்ச்சியர். ** புறநா. ௧௧. †† பு - வெ. வஞ்சி ௧௩. ‡‡ ஷே. ௨. §§ சீவக. ௩௧. |||| நாலடி. கல்வி. ௮. ¶¶ புறநா. ௩௪ *** சீவக. ௨௦. ††† பு - வெ. காஞ்சி. ௨௩. ‡‡‡ "பூந்தாமரை" — யா - ௭ §§§ துளா. சீயவதை. ௧௦௮. ||||| ஷே. தூது. ௪௧.

அஃதேதல், இச்சொல் இவ்வொருபொருட்குரித்து, இச்சொற் பல்பொருட்குரித்தென்று சொல்லல் சொல்லிலக்கணமாகவின், ஈண்டுச் சொல்லாதொழிதல் குன்றக்கூறலென்னுங்குற்றமாம்பிறவெனின், ஆகாது; என்னை? பொருளாவன இவை, குணமாவன இவையென்றும் இவற்றைப்பற்றி இவ்வாறுவரும் சொற்களென்றும் பெயரோத்தினுள்ளும் ஈண்டும் இவற்றின்இலக்கணமெல்லாம்சொல்லுதலானும் முடிவிடங்கூறலானும் அவற்றையும் வேறே ஒருநூலாகவே முன்னோர்சொல்லுதலானும் வடமொழிமுதலான பிறகலைக்கடல்களுள்ளும் வேறேசொல்லுதலானுமென்க.

இது முடிவிடங்கூறல் என்னும் தந்திரவுத்தியாம்.

(பி - ம்.) 1 பிங்கலர்முதலா. 2 உரிச்சொலுள்.

(கக)

(460.) சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் றனைத்தும்
முற்ற மொழிகுறின் முடிவில வாதலிற்
சொற்றவற் றியலான் மற்றைய பிறவும்
தெற்றென வுணர்த 'றெள்ளியோர் திறனே.

எ - ன், இவ்வதிகாரத்துட்கொன்ன பொருட்பகுதிகட்கெல்லாம் ஆவதோர் புறநடையுணர்த்துகல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) சொற்களையெல்லாம் தனித்தனியே எடுத்து இஃது. இன்னசொல் இவ்வாரும், இச்சொல் இப்பொருட்டென்று 2 சொல்லப் புகின் வரம்பின்மையாமாதலின், ஈண்டுச்சொன்னவற்றுடனே சொல்லாதவற்றையும் ஒப்பித்துக்கொண்டு விளங்குஅறிதல் உணர்வுடையோர்க்கு வழக்காவது. எ - று.

இஃது என்சொன்னவாரோவெனின், இவ்வதிகாரத்துட்கொன்ன ஒருமொழியே தொடர்மொழியே பொதுமொழியே தினையே பாலே இடனே வழக்கே செய்யுளே வெளிப்படையிலையே சூறிப்புநிலையே பெயரே வேற்றுமையே வினையே தொகையிலையே பொருண்மயக்கே தொகையிலையே வழுவே வழுவமைப்பே காலமே வினாவே செப்பே மரபே இயற்கையே செயற்கையே பொருள்கோளே இடைச்சொல்லே உயிர்ப்பொருளே உயிரில்பொருளே அவற்றின்பண்பே உரிச்சொல்லையென்றிவற்றுட் சொல்லாதொழிந்தன உளவாகிலும் அவற்றிற்கெல்லாம் இதுவே ஒத்தாகக் கொண்டு செலுத்துகவென்று குற்றம்வாராமல் நூலைப் பாதுகாத்தவாறெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) 1 தெளிவோர் திறனே. 2 சொல்லின்.

(உ 0)

௩௧௨ நன்னூல் மூலமும், மயிலேநாதருரையும்.

(461.) பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே.

எ - ன், இந்நூலிற்சொன்ன ஐந்ததிகாரத்திற்கும் சிங்களோக்
காய் நிற்பதொரு புறநடையுணர்த்துதல் துதலிற்று.

(இ - ள்.) முற்காலத்துள்ளன சில விடுதலும் இக்காலத்துள்
சில வருதலும் காலக்கூறுபாட்டினானே குன்றக்கூறல் மிகைபடக்
கூறலென்னும் குற்றமாகா. எ - று.

அவை:—அமுன், புமுன், * “கேட்டையென்று நின்றையென்று,
.....கண்டையென்று” என்றற்றொடக்கத்தன அக்காலத்துள்;
இக்காலத்து வழங்கா. அங்ஙனம் இங்ஙனம் உங்ஙனம் எங்ஙனம் என்
புழி நங்ஙவம், சம்பு சளி சாடு சரி சமழ்ப்பு சள்ளை என்புழிச் சகரமும்
இக்காலத்து ஈண்டு மொழிக்கு முதலாயினவென்க. நிறவுமன்ன.

இவ்வாறே மேல்வரும் துதிகாரங்களிலும் கண்டுகொள்க. (உக)

ஐந்தாவது உரிச்சொல்லியல் முற்றிற்று.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருகிணை மூவிட நான்மொழி யைம்பா லறுதொகையேழ்
அருவழு வெட்டுரு பொன்பான் றொகாநிலை யாய்ந்தவெச்சம்
ஒருபது கோளெட்டு முப்பொழு திரிட மோரியல்பாய்
வருமொழி மூன்று முணரச்சொல் வண்மை வருந்திருவே.

வெண்பா.

பேரறு பத்திரண்டு பின்வினையெண் ணைக்குபொது
ஒரறுபத் ¹தெட்டிடை மூவேழின் - மேலொன்
றுரியிருபத் தொன்றாகச் சொற்குத் திரத்தின்
விரி²யிருநூற் றேரைந்தா வேண்டு.

(பீ - ம்.) ¹ எட்டிடையின். ² இருநூற்றீரிரண்டா.

இரண்டாவது சொல்லதிகாரம் முற்றிற்று.

சொல்லும் பொருளுமெனத் தோன்றித்தோன் றுத்துணையை
அல்லும் பகலு மடை.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

எண் - பக்க எண்.

எண் - பக்க எண்.

அ (இடைநிலை), 65.
 அ.ஆ. 288, 289.
 அஇவனம் - ஐவனம். 52.
 அஃசுடிய - அவைசுடியன, 36, 124.
 அஃகா. 36.
 அஃகாமை. 36.
 அஃகி. 36.
 அஃகிய. 23.
 அஃகிஞன். 62.
 அஃகு. 211.
 அஃகுவி. 62.
 அஃகோ. 36.
 அஃசிறிய - அவைசிறியன, 124.
 அஃத்ய - அவைத்யன, 124.
 அஃதே - அப்படியா, 23. 265.
 அஃதேநன்றசொன்னாய். 23, 202, 233, 285.
 அஃதோ. 36.
 அஃபெரிய - அவைபெரியன, 124.
 அஃறிணை. 145.
 அஃறிணைச்சொல். 141.
 அஃறிணைப்பன்மை. 91.
 அஃறிணைப்பன்மைப்பெயர். 170.
 அஃறிணையொருமைப்பட்டர்க்கை. 207.
 அஃறிணையொருமைப்பெயர்கள். 169.
 அசத்திக்காய். 90.
 அகத்தியம். 14, 207, 210, 228.
 அகத்தியனார், 57, 142, 144, 161, 178, 181, 182, 187, 205, 211, 216, 255, 259, 269.
 அகநானூறு. 14.
 அசலம் உரையிற்கொள்க. 111, 164.
 அகலவுரை. 8.
 அகலியன். 253.
 அருதை. 257.
 அங்கம் - ஒருதேயம். 161.
 அங்கா. 34.
 அங்காப்பு. 32.

அங்கை. 79.
 அச்சமாடல். 10.
 அச்சன், 161.
 அச்ச - உயிர், 40. 72.
 அசுரர். 194.
 அசைநிலை. 39. 261. 288.
 அசைநிலைமொழிகள். 299.
 அசைநிலையிடைச்சொல். 39, 279.
 அசோகு நால்வகைப் பூக்களையுடையது. 21.
 அஞ்ஞான்றன - அவைநோங்கின, 124.
 அடகு - இலை 151. 273.
 அழகன். 168, 191.
 அழகசுவடு. 252.
 அழகிலென்னும்பெயர் உணவுகளின் மொது, 265.
 அழகா. 333.
 அழப்பட்டசான்றோர். 149.
 அழப்பாடு. 59. 156. 272.
 அழமறிமாற்றுப்பொருள் கோள். 285.
 அடுக்கல். 159.
 அடுக்கு. 101. 105.
 அடுப்ப்பு. 98. நாலடி. 107.
 அடை. 13. 61. 101. 143.
 அடைகடல் - கடலினது அடை, 243.
 அடை பொருள்கொண்டுமுற்றுதல், 143.
 அடையென்னும்பெயர் நாமரைமுதலியவற்றிற்குரித்து. 264.
 அண்ணம். 31. 33.
 அண்பல். 32, 33.
 அணம். 31.
 அணி - காலமும் இடமுங்காட்டும் ஓர் இடைச்சொல். 88.
 அணிந்துரை. 2. 16.
 அணியார் - அண்மையிலுள்ளார் 116.
 அணியென்பது, கவிப்பண முதலியவற்றின் பொதுப்பெயர். 265.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி

- அணு, 22, 31, 142, 145.
 அணுமை (அணிமை), 60.
 அனெனடை, 37.
 அத்தம், 75.
 அத்திகோசத்தான், 167.
 அத்திகோசத்தான், 55, 166.
 அத்தை - முன்னிலையகை, 298.
 அத்தென, 40.
 அதற்கு விநியுடைமை, 185.
 அதிகரித்தமுறை, 53.
 அதிகாரவரை, 8.
 அதிகாரப்புறாடை, 22.
 அதிகாரம் - முறைமை, 20.
 அதிகாரம் ஐந்து, 152, 312.
 அதிகாரவடைவு, 8.
 அதிகாரவரவுகாட்டல், 8.
 அதிர்ப்பு, 88.
 அத்தனார் அரசர் வணிகர் வினைஞர்
 243.
 அத்தொழுதுவருதம், 150.
 அத்தல், 217.
 அத்தோ, 288, 293.
 அத்தென 40.
 அத்தத்தம், 75.
 அப்பி, 49.
 அப்பிரம் - மேகம், 75.
 அய்யர்கிழத்தி, 169.
 அய்யர்கிழான், 148, 166, 193.
 அய்யவன், 55.
 அய்ய்பு, 38.
 அய்யம், 56, 91, 277.
 அய்யிப்பித்து, 271.
 அய்யம், 111.
 அய்யன்குடி, 112.
 அய்யன்கோரி, 112.
 அய்யன்கோட்டம், 112.
 அய்யண்டாடி, 112.
 அய்யாபரணன், 1, 7.
 அய்யர் - தேவர்களை, 194.
 அய்யித்தன் - ஒரு மிழாசிரியர், 268.
 அய்யை, 103.
 அய்யைத்தேட்டல், 13.
 அய்யவன் = ஐவன் 52.
 அய்யம் - ஆடு, 74.
 அய்யன், 30, 74.
 அய்யா, 156.
 அய்யன்குர், 265.
 அரக்கு, 40.
 அரங்கத்தான், 55.
 அரங்கம், 74.
 அரங்கன், 74.
 அரங்கின்கண் அரங்கத்தான், 193.
 அரங்கம், 38.
 அரங்கப்பெருத்தெரு, 255.
 அரண் - அரத்தொழியுடையான்,
 71.
 அரணதுழி, 187.
 அரணல் இயற்றப்பட்ட தேவகுலம்,
 183.
 அரகி, 71, 168.
 அரகியல், 279.
 அரகுருடைச்சி, 168.
 அரகுருடையான், 166.
 அரணியான், 77.
 அரநகம், 75.
 அரய்யர், 38.
 அரயர், 51.
 அரன், 30, 74.
 அரி, 30, 74.
 அரிமனோக்கம், 7.
 அரியகம், 306.
 அருக்கன், 75.
 அருகன், 31, 74.
 அருத்தம், 75.
 அருப்பம், 55.
 அரும்பு, 38.
 அருமணம், 161.
 அருமணவன் - அருமணநாட்டிப்பிறந்
 தயாலை, 111, 167. அருமண
 அருமத்தான் - அருமருத்தன்னன்.
 126, 150.
 அருவாட்டி, 168.
 அருவாணுட்டார், 161.
 அருவாவடதலையார், 161.
 அருவானவடதலையார், 161.
 அருவானன், 166, 191, 267.
 அருவம், 184.
 அருளுமயோகி, 117.
 அரை - ஒருமரம், 167.
 அரைசு, 51.
 அரையங்காய், 107.
 அரையர், 51.
 அரோ, 299.
 அல் - மெய்யெழுத்து, 72.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

அல்கல், 159.
 அல்வழிப்புணாச்சி, 77.
 அல்கினுலெண்ணினான், 183.
 அவ்வல், 122.
 அவ்வன், 115, 167.
 அலிக்கொற்றன், 95.
 அலிபோயிற்று, 253.
 அலகாதான், 168.
 அலகாதி, 168.
 அவ்வந்தவையும், 106.
 அவ்வலிய, 124.
 அவ்வாறு - ஆறாறு, 55.
 அவ்வை, 49.
 அவல், 177.
 அவா, 126.
 அவிரயப்புறநடை, (அவினயப்) 54.
 அவிரயம் = அவினயம் - ஒருநூல்; அவிரயராற்செய்யப்பெற்றது, 243.
 அவிரயன், 236.
 அவிரயனார், 23, 31, 43, 57, 7147, 202, 243
 அவிரயனால், 236.
 அவிர, 118.
 அவையத்தாள், 167.
 அவையத்தான், 166.
 அவையிற்றால், 130.
 அவையிற்றுக்கண் அவற்றின்கண் 130.
 அவையிற்றை, 130.
 அழகன், 267.
 அழன், 51, 312.
 அழாஅன், 51.
 அழிதூஉ - அலி, 147, 191.
 அழிதூஉவே, 191.
 அழுக்காறு, 304.
 அழுக்கற்காய், 121.
 அழுக்கற்சேறு, 121.
 அழுக்கற்பாக்கு, 121.
 அழுக்கற்சேரை, 121
 அனகைகநர், 240.
 அனபு - அளவு, 35.
 அளவறுபுலமை அவிரயனார், 57.
 அளவினாற்பெயர்பெற்றநூல்கள், 14.
 அளவு, 29.
 அளவைநான்கு, 175, 241.
 அளவையாகுபெயர், 176.
 அளிகுலம், 126.

அனாமறிபாப்புப்பொருள்கோன், 283.
 அற்றுறருவது, 280.
 அற்றைக்கூத்தன், 99.
 அறத்திற்குக்கறக்கும், 152.
 அறத்திற்குத்தக்கது அருள், 184.
 அறம், 30.
 அறம் இரண்டு, 272.
 அறிதியோ, 16.
 அறிநிலி, 63.
 அறிவிற் பெரியன், 186.
 அறிவினல்வரும்வினா, 261.
 அறிவுமயமான உயிர், 304.
 அறுதிங்களான், 163.
 அறுமீன், 100.
 அறை, 159.
 அன்பாவோ, 193.
 அன்பு, 314.
 அன்மொழிக்கும் ஆகுபெயர்க்குமுள்ள வேறுபாடு, 177.
 அன்மொழித்தொகை, 242.
 அன்றில், 199.
 அன்று, 299.
 அன்றே அன்றே, 269.
 அன்னம், 11.
 அன்னவாமாறு, 28.
 அன்னோ, 288, 289.
 அனந்தல், 139.
 அனுகாண ஓசை, 237.
 அனைத்திறுளும், 67.
 அனைத்துமொழிப்பொருளும், 243.
 அனெனஉ, 37.
 ஆ, 55, 93, 288, 289.
 ஆஅ, 288, 289.
 ஆக்க ஆகும் பெயர் ஆகுபெயர், 175.
 ஆக்கச் சொல், 275.
 ஆக்கப்பாடு, 87.
 ஆக்கல்மொழிப்பரியாயம், 182.
 ஆக்கியோன்பெயர், 13.
 ஆகுபெயர், 163, 164, 175.
 ஆகுபெயர்ப்பதம் 58.
 ஆக்கக்கொண்டான், 87.
 ஆங்கு, 217.
 ஆசான், 13.
 ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், 45.
 ஆசிரியரகத்தியனார், 142, 144.
 ஆசிரியரல்லாதவர், 10.
 ஆசிரியரவிரயனார், 28, 31, 43, 75, 147

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- ஆசிரியவசனம், 8.
 ஆசிரியன், 166, 261.
 ஆசிரியன் பேரூர் கிழான் செயிற்றியன்
 இளங்கண்ணன் சாத்தன், 267.
 ஆசிரியனமிழ்தன், 268.
 ஆசீவகப்பள்ளி, 83.
 ஆசலி, 63.
 ஆடற்கட்டாட்டி, 13.
 ஆடாவடகு, 151.
 ஆடி - கண்ணாடி, 116.
 ஆடிப்பாவை, 153.
 ஆடு, 11.
 ஆடுஉ, 83, 165, 191.
 ஆண்டைக்கு, 104.
 ஆண்டையர்கள், 169.
 ஆண்டையான், 167.
 ஆண்பாற்குரியபெயர், 165.
 ஆண்பாற்சொல், 141.
 ஆண்பாற்படர்க்கைமுற்று, 205.
 ஆண்பாற்பொருட்பெயர், 265.
 ஆண்மைச்சினைப்பெயர், 171.
 ஆண்மைச்சினைமுற்பெயர், 171.
 ஆண்மை முத்த பெயர், 171.
 ஆனெழிபெயர், 225.
 ஆத்திக்காய், 90.
 ஆதன்சாத்தன், 78, 181.
 ஆதன் தந்தை, 126.
 ஆதாரமானபொருள், 163.
 ஆதித்தன், 75.
 ஆதிரைகாட்டு, 207.
 ஆதிரைநீர், 158.
 ஆதிரையாய், 193.
 ஆதிரையான், 206.
 ஆதிண்டுருநிர், 255.
 ஆந்தை - ஆதன் தந்தை, 126.
 ஆப்பி, 95.
 ஆம், 299.
 ஆமணக்கு, 39.
 ஆமா, 164, 263.
 ஆமிலம், 75.
 ஆமைமயிர், 271.
 ஆய் - தாய், 82, 161.
 ஆய்தக்குறுக்கம், 41.
 ஆய்தப்புள்ளி, 36.
 ஆய்வு, 98.
 ஆயதம், 806.
 ஆயம், 92.
 ஆயன், 251.
 ஆயன்சாத்தன், 78, 181.
 ஆயிடையான், 167.
 ஆயிரமுக்கம், 15.
 ஆர், 118.
 ஆர்க்கு, 39.
 ஆர்க்கோடு, 118.
 ஆர்க்கோடு, 118.
 ஆர்வம், 12, 17.
 ஆரம், 51, 74, 163.
 ஆரல், 119, 121.
 ஆரற்குறை, 119.
 ஆரற்சுவர், 121.
 ஆரியத்திற்கேயுரிய எழுத்தான வரும்
 பதங்கள், 162.
 ஆரியபடலம் - ஒருதூல், 11.
 ஆரியம், 142, 162.
 ஆரியமொழி, 41.
 ஆரியமொழிப்பதம், 73.
 ஆவிரககோடு, 107.
 ஆலிளங்கன்று, 263.
 ஆழமுடைத்தாதல், 5.
 ஆழாக்கு, 176.
 ஆழி, 187.
 ஆளி, 263.
 ஆற்றிடைக்குறை, 159.
 ஆற்றுக்கரை, 266.
 ஆற்றுர், 126.
 ஆற்றொழுக்கு, 7.
 ஆற்றிவுயிர், 303.
 ஆற்றலுருபு உருபுகளை எழுத்துமென்றல்,
 179.
 ஆறாடல், 176.
 ஆறுதொடர்ச்சிப்பொருள்மயக்கம், 244.
 ஆறுவகைப்பொருட்சொற்கள், 244.
 ஆறை, 126.
 ஆன்கன்று, 126, 131, 266.
 ஆன்கோடு, 125.
 ஆன, 53.
 ஆனித்திங்கள், 240.
 ஆனேறு, 245.
 ஆனைவணக்கி, 143.
 ஆகோ, 252.
 இக்காலத்துவழங்காதசொற்கள், 312.
 இக்குதிரை சோனகன், 167.
 இச, 56, 298.
 இசக்கும், 13.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

இகலன், 51, 167.
 இகும், 299.
 இகுளே, 161.
 இச்சென்னும்இடைநிலை, 65, 71.
 இசங்கிலை, 98.
 இசை, 42.
 இசைந்தை, 269, 288.
 இசையெச்சம், 236, 237.
 இட்டம், 162.
 இட்டு, 299.
 இடக்கரடக்கல், 150.
 இடங்கணம் - ஒருவகைபுலோகம், 162.
 இடத்திணைவழு, 248.
 இடத்திணைவழுஇருபதாநாண்டுகள், 219.
 இடப்பெயர்ப்பகுபதம், 59.
 இடபம், 73, 74.
 இடம்புணி, 251.
 இடமடைத்தல், 172.
 இடமுன், 243.
 இடவாகுபெயர், 175.
 இடுகாடு, 150.
 இடுகுறி, 163.
 இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர், 25.
 இடுகுறிப்பொதுப்பெயர், 25.
 இடுகுறியாயமரபுகாரணம், 163.
 இடுகுறியாற்பெயர்பெற்றநூல்கள், 14.
 இடுகுறிவகைகள், 163.
 இடுவன, 265.
 இடை, 39, 43.
 இடைச்சொல், 57.
 இடைச்சொல்லுறு, 157.
 இடைச்சொல்லின்இயல்பு, 287.
 இடைச்சொற்களின்பொருள், 288.
 இடைச்சொற்பகுதிஎட்டு, 287.
 இடைத்திரிசொல், 151.
 இடைந்தது, 85.
 இடைநா, 33.
 இடைநிலை, 52.
 இடைநிலைமெய்யம்மயக்கம், 47.
 இடைநிலையாவன, 58.
 இடைப்பகாப்பதம், 56.
 இடைப்பதம், 87.
 இடைமானாக்கர், 11.
 இடையன்னம், 38.
 இடையன், 90.
 இடையியற்சொல், 158.
 இடையினம், 28.

இணைந்து, 62.
 இத்துணைப்பகுதி, 21.
 இத்துணைப்பால், 147.
 இத்தை, 298.
 இதண்உரையாய், 191.
 இதழ், 31.
 இதழென்பது கண்ணிமைமுதலிய
 வற்றிற்குஉரித்து, 264.
 இதழைக்குவித்து, 32.
 இதுபயன், 202.
 இந்நவனந்தல், 139.
 இந்நிரன், 178.
 இந்நெல்அவல், 177.
 இப்பட்டுச்சின்னம், 175.
 இப்பட்டார்குழிப்பாடி, 175.
 இப்பட்டாய்ப்பட்டணவன், 167.
 இப்பத்தாமுடிசுவாறு, 261.
 இப்பி, 32.
 இம்மரம்துலாம், 177.
 இமைக்காலம், 42.
 இயக்கல், 74.
 இயங்கியற்பொருள், 141.
 இயமென்பது, 265.
 இயம்பினார், 265.
 இயல்பு - முறைமை, 60.
 இயல்புஅகசியம், 87.
 இயல்புஉயிர், 87.
 இயல்புவழுக்கு, 149.
 இயலிசை, 246.
 இயற்குணப்பெயர், 157.
 இயற்கைப்பொருள், 141, 274.
 இயற்கொல், 158.
 இயற்பெயர், 175, 267.
 இயற்றுதற்கருத்தா, 183.
 இயாத்திரை, 74.
 இரட்டுநூற்றெட்டு, 23.
 இரட்டும் - மிகும், 97.
 இரட்டைக்கிளவி, 269, 270.
 இரண்டுதொடர்ச்சிப்பொருள், 244.
 இரண்டு தொடர்ச்சிப்பொருள்மயங்கிய
 பலதொடர்த்தொகைமொழி, 246.
 இரண்டெழுத்துஒன்றாய்வுருதல், 74.
 இரத்தாபுரசக்கரவாளம், 55.
 இராகம், 162.
 இராசபவித்திரப்பல்லவதரையன் - அவி
 நயநூலுரையாசிரியர், 286.
 இராப்பல், 248.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

இராமன், 74.
 இராவணன், 74, 162.
 இருகூற்றெழுத்து, 42.
 இருடி, 78.
 இருதிணைக்கும்உரியபெயர், 171.
 இருதிணை முக்கூற்றொருமைத்தன்மை
 வினை, 209.
 இருது, 165.
 இருந்து, 299.
 இருபத்து, 36, 89, 77, 103.
 இருமடியேவல், 63.
 இருமுதல்நிரலிடை, 282.
 இருவகையானபெயர்ச்சொல், 81.
 இல்பொருள், 123.
 இல்முன், 126.
 இல்லம், 272.
 இல்லிக்குடும் - ஓட்டைக்குடும், 11.
 இல்லைப்பொருள், 123.
 இல்லைப்பொருள், 123.
 இலக்கணப்போலி, 150.
 இலக்கணப்போலிக்கும் மருஉமொழிக்
 குமுள்ள வேறுபாடு, 161.
 இலக்கணமுடையன், 149.
 இலக்கியங்கள், 265.
 இலங்கை, 74.
 இலத்தி, 251.
 இலவங்கம், 231.
 இலவங்கோடு, 116.
 இலாபம், 74.
 இலிபி - எழுத்து, 162.
 இலேசு, 8, 200.
 இலேபம் - பூச்சு, 162.
 இலை, 176, 264.
 இவ்வாடைகோலிகள், 177.
 இவ்வாடைசாலிகள், 177.
 இவ்வாடைசேணிகள், 177.
 இவ்வாடைபஞ்சு, 176.
 இவ்வாடைபட்டணவன், 177.
 இவ்வியாணைப்பரவன், 167.
 இவ்விரண்டு, 28.
 இவட்டிப்பு, 57.
 இழிசினர், 150.
 இழிதிணை, 145.
 இழுமெனல், 806..
 இழை - துலிழை, 9, 92.
 இழைத்தது, 85.
 இளங்கண்ணன், 267.

இளங்களைகட்டு, 275.
 இளந்திரையம்-இளந்திரையனென்ப
 னுற்செய்விக்கப்பெற்றஒருநூல், 14.
 இளநீர்த்தாயிற்று, 295.
 இளம்பூரணஆசிரியர், 243.
 இளம்பூரணர், 237.
 இளம்பெருங்குத்தன், 274.
 இளமைக்கட்செல்வம், 188.
 இளமைப்பண்பறிசொல், 268.
 இளநிரம்பு, 153.
 இற்று, 311.
 இறந்தகாலஇடைநிலை, 65.
 இறவிக்காய், 90.
 இறிஞி, 54.
 இறுதிநிலை, 38.
 இறுதிநிலையளபெடை, 37.
 இறை - விடை, 62.
 இறைவனெடுவேட்டுவன், 8.
 இன்னதற்கு, 202.
 இன்னுழி, 277, 310.
 இன்னொலி, 59.
 இனமடைத்தல், 28.
 இனமென்றதற்குக்காரணம், 29.
 இனவெழுத்து, 28.
 இனி, 88, 288, 289.
 இனத்தாப்பால், 146, 147.
 இனையவல்ல, 305.
 ஈ, 55, 276, 298.
 ஈஇகை, 37.
 ஈட்டம், 31.
 ஈடு, 43.
 ஈண்டைக்கு, 58.
 ஈண்டையேன், 209.
 ஈண்டைவழக்கிற்கு, 24.
 ஈந்து, 264.
 ஈம், 117.
 ஈமக்குடும், 118.
 ஈர்க்கென்பது தெங்குமுதலியவற்றின்
 குவரும், 264.
 ஈர்க்கொற்று, 85.
 ஈரடிமொழிமாற்று, 284.
 ஈரடை, 101.
 ஈரறிவுயிர், 302.
 ஈராட்டையான், 99.
 ஈரிலைப்போந்து, 100.
 ஈருழக்கு, 100.
 ஈரோடை, 100.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

ஈரோற்றுத்தொடர்ந்தமொழிகள், 39.

ஈழம், 161.

ஈழங்கத்தி, 83.

ஈற்றுச்செய்கை, 61.

ஈற்றுநிலை, 45.

ஈறிற்று, 85.

ஈறுபகுக்க, 56.

உசா, (உரிச்சொல்), 98.

உடம்படல், 4.

உடம்படுமெய், 85.

உடம்பு - மெய்யெழுத்து, 22.

உடம்போடுகடியஉயிர்க்குணங்கள்,
304.

உடனிலையக்கம். 17, 19.

உடைவான், 40.

உண்கா, 27, 84.

உண்கிறவை, 66.

உண்கிறன, 66.

உண்கு. 68, 209.

உண்கும், 68, 210.

உண்கே. 27, 84.

உண்கோ, 27, 84.

உண்டி, 84, 185.

உண்டு, 64, 68.

உண்டும், 64, 68, 210.

உண்ப, 68.

உண்மார், 68.

உண்மின். 68.

உண்முடிவெழுத்து, 138.

உண்ப்பாடு, 164.

உணர்ச்சிக்கட்கூர்மை, 188.

உணர்வெழுத்து, 138.

உணவெண் - எள், 111.

உத்தரட்டாகியான், 55.

உத்தி, 3, 5.

உத்திஇன்னதென்பது, 6.

உத்தி முப்பத்திரண்டு, 5.

உதி - ஒருமாம், 90.

உதிக்கோடு, 92.

உந்தி, 159.

உப்பளம், 273.

உப்புக்கூர்த்தது, 158.

உபமம், 162.

உம் உத்தாதல், 215.

உம்மைத்தொகை, 241.

உம்மையெச்சம், 234, 235.

உமண்குடி, 112.

உமண்சேரி, 112.

உமண்டோட்டம், 112.

உமண்பாடி, 112.

உய்த்தல், 305.

உபத்துணர்நிரல்நிறை, 282, 283.

உய்த்துணரவைப்பு, 38.

உயர்திணைச்சொல், 141.

உயர்திணைப்பெயர், 82, 83.

உயர்திணையும்மைத்தொகை, 244.

உயர்திணைவழுவமைப்பு, 253.

உயராய்தம், 23.

உயா, 88.

உயிர் ஐத்துவகை. 302.

உயிர்க்குணம் முப்புத்திரண்டு, 304.

உயிர்க்குத்தொழிப்பண்பு, 305.

உயிர்ப்பண்பு, 304.

உயிர்ப்பொருள். 141.

உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருள்களி.

தொழிற்குணங்கன், 307.

உயிர்மெய்க்குறில், 24.

உயிர்மெய்க்கெடில், 21.

உயிர்வினா. 27.

உயிரளபெடை, 36.

உயிரில்பொருட்பண்பு, 306.

உயிரில்பொருள், 141, 304.

உயிருக்குண்டி, 185.

உயிருணர்வுகள், 142.

உரப்பி, 72, 74.

உரம், 31.

உரிச்சொல், 57, 157, 310.

உரிச்சொல்லுறு, 157.

உரிச்சொல்லிரண்டு, 157.

உரிச்சொல்லும்பெயரே, 57.

உரிச்சொற்கள், 301.

உரிச்சொற்பெணுவங்கள், 265, 310.

உரிஞ், 81, 168.

உரிஞ்சு, 33.

உரிஞாட்டம், 108.

உரிஞியாணை, 109.

உரிஞியையு, 108.

உரிஞினன், 62.

உரினுவி, 62.

ஈதிரிசொல், 151.

பகாப்பதம், 56.

பெய், 79.

உாயரிசி, 94.

உரியவுப்பு, 94.

அ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

உரியாழாக்கு, 94.
உரியெண்ணெய், 94.
உரு, 252.
உருட்டு, 62.
உருபு, 35, 138, 139.
உருபுகளாம்மொழி, 81.
உருபுப்பதங்கள், 129.
உருபுமயக்கம், 198.
உரும், 117.
உருவகம், 278.
உருவில், 64.
உருவெழுத்து, 138.
உரைக்கிடை, 173.
உரைகாரன், 15.
உரைகோளான், 11.
உரைப்ப, 207.
உரைப்பகுதி ஆறு, 8.
உரைப்பகுதி இரண்டு, 8.
உரைப்பகுதி ஏழு, 8.
உரைப்பகுதி பத்து, 8.
உரைப்பகுதி பன்னான்று, 8.
உரைப்பகுதி பனாறு, 5.
உரைப்பகுதி அனாறு, 8.
உரையகைஇடைசொல், 91.
உரையின்பொது விலக்கணம், 84.
உரைவகைகளும் அவற்றோபொருள்களும், 8.
உரைவிரி, 246.
உரோமம், 74.
உலகமலையாமை, 5.
உலகமூன்றும்குறுபுகுணந்தான, 271.
உலகியலறிவு, 10.
உலூதம், 162.
உலோகு, 37.
உலோபம், 74, 162.
உவசசத்தொழில், 71.
உவசசன் - உவசசத்தொழிலையுடையான், 71.
உவமத்தொகை, 240.
உவமத்தொழில், 91.
உவமப்பண்பு, 91.
உவமவுருபு, 241, 288.
உவமை, 74, 278.
உவர்ப்பு, 304.
உவற்றை, 134.
உவாப்பதின்கு, 144, 242.
உழக்கு, 100, 104.

உழக்கி, 64, 71, 168.
உழப்பு, 35.
உழவன், 71.
உழவைமுயல்வான், 72.
உழைச்சி, 168.
உழைநரம்பு, 153.
உன்னல், 122.
உளப்பாட்டுக் கண்மைப்பன்மைவினை, 210.
உறழ்ச்சி, 52.
உறுப்புத்தற்கிழமை, 187.
உறகம், 37.
உறக்கம், 51, 304.
உறட்டி, 62.
உறண், 164, 176.
உறணது, 70.
உறணன், 69, 77.
உறுவன், 265.
உறக்குள, 245.
உறக்கத்தார், 308.
உறக்கிபானுளான், 267.
உறத்தி, 207.
உறப்புக்கான், 244.
உறப்பினை, 244.
உறன், 130.
உறழி, 161.
உறறிற்று, 85.
உறறிற்று, 85.
உறறு, 302.
உறறு எட்டு, 306.
உறறு சுவைநாற்றம் ஒளி ஒல், 306.
உறறுக்கு, 38.
உறறு, 35, 36, 75, 81.
உறறு ஒருவகை பிராகிருதக்கிக்குழுரி யன், 75.
உறறு, 51, 113, 114.
உறறுக்கிது, 113.
உறறுக்கால், 113.
உறறுகின் - புளி, 161.
உறறுகை, 46.
உறறுச்சம், 8.
உறறுச்சப்பத்து, 233.
உறறுக்கிது, 112.
உறறுக்குட்டி - காடிக்குட்டி, 98.
உறறுப்பை, 112.
உறறுருளை, 112.
உறறுப்பெருக்கிபத்துஎன்பது, 168.

எட்டிப்புரவு, 83.
 எட்டிப்பு, 83.
 எட்டிமான், 112.
 எட்டு, 41, 143.
 எட்பொரி, 112.
 எடுத்தலோசை, 35, 58.
 எடுத்துக் கோடல், 141.
 எடுத்துச்சொல்லல், 72, 74.
 எடுத்துவிட்டான், 265.
 எடை, 43, 100, 101, 102.
 எண், 75.
 எண் குணம், 102.
 எண்டோளாய், 194.
 எண்ணெய், 94.
 எண்பதிற்றடுக்கு, 104.
 எண்பதிற்றுக்கழஞ்சு, 104.
 எண்பதிற்றுத்தூணி, 104.
 எண்பதிற்றுமடங்கு, 104.
 எண்பதிற்றொன்று, 104.
 எண்பெருந்தொலை - எட்டுத்தொலை, 265.
 எதிர்காலம், 67.
 எதிர்நூல், 26.
 எதிர்ப்பெயர் கிரல் நிறை, 281-2.
 எதிர்பொழுது - எதிர்காலம், 67.
 எதிர்மறை, 67.
 எதிர்மறையெச்சம், 236.
 எதிர்மறையெச்சம் இரண்டு, 237.
 எதிர்முகவேற்றுமை, 178.
 எதிர்மொழி, 262.
 எதிர்வாதி, 261.
 எதிர்வினை நிரனிறை, 281-2.
 எம்பெருமான், 193.
 எமரீர், 194.
 எமன், 166.
 எய்த்தல், 304.
 எய்ப்பன்றி, 271.
 எய்வன, 265.
 எயின், 51.
 எயின்னூற்சி, 112.
 எயினக்கன்னி, 112.
 எயினநாடு, 255. (நே. சொல் வெண். 7.)
 எயினயாப்பு, 112.
 எயினீட்சி, 112.
 எரி, 41.
 எருக்கங்கண்ணி, 275.
 எருத்துக்கால், 98.

எருதேறன், 268.
 எல்லவன், 65.
 எல்லா, 153, 198.
 எல்லாநங்கையும், 132.
 எல்லாம், 171.
 எல்லாவகை - எவ்வகை, 30.
 எல்லாவற்றுக்கோடும், 125.
 எல்லி, 159.
 எலுவன், 161.
 எழால், 121.
 எழு கடல், 96.
 எழுகண், 96.
 எழுகலம், 100.
 எழுகழஞ்சு, 100.
 எழுத்திலக்கணத்தின் பகுதி, 21.
 எழுத்திலக்கணம், 54.
 எழுத்திற்கேயுரியபத்திலக்கணம், 54.
 எழுத்தின் உருவம், 41.
 எழுத்தின் எண், 22.
 எழுத்தின் சாரியை, 53.
 எழுத்தின் பிறப்பு, 31.
 எழுத்தின் மாத்திரை, 41.
 எழுத்தின்முறை, 30.
 எழுத்து, 176.
 எழுத்துக்களுடைய பிறப்பின் புறநடை, 35.
 எழுத்துச்சாரியை, 135.
 எழுத்துக்கருக்கச் செய்யுள், 155.
 எழுத்துப்பெருக்கச்செய்யுள், 155.
 எழுத்துமுடிபு, 244.
 எழுத்துவகை நான்கு, 138.
 எழுபான், 24.
 எழுபிறப்பு, 100.
 எழுவாய், 283.
 எழுவாயுருபு, 178.
 எள்ளதுளாந்து, 187, 199. (நே. சொல்: வெண். 18.)
 எளிமை, 304.
 எற்கை, 115.
 எற்புச்சட்டகம், 5.
 எற்புடம்பு, 99.
 எற்றால், 46.
 எறிவன, 265.
 எறும்பு, 260, 303, 306.
 எறும்பு முட்டைகொண்டு, 260. (புறநா. 173.)
 என் - எவன், 150, 288, 289.

என்கொல், 121.
என்றற்றொடக்கத்தன, 130.
என்ற, 21, 22.
என்று, 291.
என்னே காணுமாறு, 90.
என, 291.
எனைத்தும் பலவாம், 24.
எனைவகை-எத்தனைவகை, 20, 53, 63.
எனைவகை எழுத்திற்கும், 53.
எனைவகைப்பகுதிகளுள்ளும், 63.
எனைவகையோத்து, 140.
எனவென் எசசம், 235, 237.
ஏ, 55.
ஏ, 46, 81.
ஏகம், 162.
ஏகா விடைச்சொல், 210.
ஏகாவினா இடமுதல் ஐத்திலும் வருவ
தன்று, 169.
ஏடென்பது பனைமுதலிய வற்றிற்கு
உரித்து, 264.
ஏதில், 288, 289.
ஏதிலது, 289.
ஏதிலார், 289.
ஏதிலான், 289.
ஏதிலான், 289.
ஏது, 41, 183.
ஏந்தல், 167.
ஏரிசரை, 90.
ஏவல், 262.
ஏவல் வினைமுதல், 183
ஏவலானன், 296.
ஏவற்கருத்தா, 183, 202.
ஏவன்மேலேவற்பாப்பதம், 63.
ஏவினன், 62
ஏவுதல் - மொழிதல், 17.
ஏவுவி, 62.
ஏழுதொடர்ச்சிப்பொருள் மயக்கம், 246.
ஏழை, 12.
ஏற்புழிக்கோடல்
எற்றிற்று, 85.
எற்றை, 131, 150, 214, 220.
ஏறன், 268.
ஏறனன், 164.
ஏறியயானை, 218.
ஏறு, 245.
ஏறுண்டான், 183.
ஏன், 288, 289.

ஏன - மற்ற, 34, 53
ஏனது, 289.
ஏனவை, 289.
ஏனது, 63, 268.
ஏனது ஏறன், 268.
ஏனும், 53.
ஏனுழி, 289.
ஏனைய, 289,
ஏனோ, 289,
ஏனோன், 289.
ஏனோன், 289.
ஏ; 55.
ஐகா ஒளகாக்குறுக்கங்கள், 40.
ஐகான், 24.
ஐஞ்சுத்தி, 102.
ஐஞ்ஞாறு, 52,
ஐது, 16, 85.
ஐத்திகாரங்கள், 152, 312.
ஐத்திணைப்பெயர்கள், 166.
ஐத்துதொடர்ச்சிப் பொருள் மயக்கம்,
246.
ஐத்துவருக்கம், 72, 73.
ஐம்பதுவிற்குங்கோசுகம், 276.
ஐம்பெருங்காப்பியம், 265.
ஐம்மஞ்சாடி, 102.
ஐயப்பாடு, 297.
ஐயம், 43.
ஐயவோ, 193.
ஐயறிவுயிர், 363.
ஐயாட்டையான், 99, 163.
ஐயாவோ, 193.
ஐயாழாக்கு, 102.
ஐயோடை, 102.
ஐயோன்று, 102.
ஐயோடை, 102.
ஐவ்வட்டம், 102.
ஐவ்வட்டி, 102.
ஐவ்வண்ணம், 102.
ஐவ்விரல், 102.
ஐவ்வைந்து, 105.
ஐவருக்கம், 72.
ஐவனம், 52, 264.
ஐவைந்து, 55, 106.
ஐக்கலர், 276.
ஐக்குமொக்கும், 269.
ஐட்டுப்பெயர், 55, 181.
ஐடு, 43, 297.

ஒடுவங்காடு, 255.
 ஒத்தபண்டி, 240.
 ஒத்தன், 153.
 ஒத்தி, 156.
 ஒதி, 41, 155.
 ஒதிருறிது, 95.
 ஒதிங்கோடு, 90.
 ஒதுங்கல் கூறாய், 191.
 ஒதுங்கால், 196.
 ஒதுங்கினார்-ஒடுங்கினார், 159. (கம்ப, மிதிலை. 73.)
 ஒப்ப, 207.
 ஒப்பித்துக்கொண்டு, 311.
 ஒருகாசு, 96. (குறு. 67.)
 ஒருகுறி-ஒருமுறை, 13.
 ஒருசாரார், 20.
 ஒருசிறை, 4.
 ஒருதலை, 61, 129, 157, 215.
 ஒருதலைதுணிதல், 4, 6.
 ஒருதலையன்று, 215.
 ஒருபஃது, 103.
 ஒருபண்பிற் குரிய பலசொல், 307.
 ஒருபார்கு, 131.
 ஒருபாற்போதுச்சொல், 175.
 ஒருபுடை, 29.
 ஒருபொருட்டிராட்சி, 186.
 ஒருபொருள் கருதிய பலபெயர்த்த்சரி சொல், 159.
 ஒருமுதனிரனிறை, 282.
 ஒருமைச்சினைப் பெயர், 171.
 ஒருமைச்சினமுதற்பெயர், 171.
 ஒருமைப்பெயர்கள், 171.
 ஒருமைபன்மைகள், 208.
 ஒருமை பன்மைப் பால்கள், 209.
 ஒருமை முதற்பெயர், 171.
 ஒருமொழி, 141, 144.
 ஒருமொழிகள், 142.
 ஒருமொழிகளின்வகை, 144.
 ஒல், 288, 290.
 ஒல்காப்பெருமைத் தொல்காப்பியஞர், 57.
 ஒல்லென, 288, 292.
 ஒல்லென ஒலித்தது, 292.
 ஒல்லையென்பது வினையெச்சம், 83.
 ஒலித்தற்றொழிற்பண்டி, 809.
 ஒலியணுவீட்டம், 31.
 ஒலியெழுத்து, 138.

ஒவிவளை, 245.
 ஒழியிசையெச்சம், 235, 237.
 ஒழுக்கு, 7.
 ஒற்ற, 33, 34.
 ஒற்றளபெடை, 37.
 ஒற்றில்வழி, 38.
 ஒற்று, 97.
 ஒற்றுமை நயம், 304.
 ஒன்பதிற்றடுக்கு, 105.
 ஒன்பதிற்றுக்கழஞ்சு, 105.
 ஒன்பதிற்றுத் தூண், 105.
 ஒன்பதிற்றொன்று, 105.
 ஒன்பதின் கழஞ்சு, 105.
 ஒன்பதின்மர், 105.
 ஒன்பதுவிகாரச்சொற்கள், 152.
 ஒன்றறிசொல், 141.
 ஒன்றன் கூட்ட, உதற்கிழுமை, 187.
 ஒன்றன் கூட்டம், 131.
 ஒன்று, 75.
 ஒன்று ஊனப்பத்தாற் பெருக்கின தூறு தொள்ளாயிரம், 103.
 ஒன்று ஊனப்பத்தாற் பெருக்கின தொண்ணூறு, 103.
 ஒன்று ஊனமான பத்து ஒன்பது, 103.
 ஓ, 55.
 ஓஓ, 46, 81.
 ஓஓ தந்தார், 288.
 ஓக்கம், 199.
 ஓகாரவிடைச்சொல், 291.
 ஓங்கால், 196.
 ஓடாக்குதிரை, 214.
 ஓடாமலைச் செய்து, 214.
 ஓடியபுரவி, 218.
 ஓடு, 43.
 ஓடை-ஒருகொடி, ஒருமரம், 159, 160.
 ஓணத்தான், 166.
 ஓணன், 78, 148, 267.
 ஓத்தி, 80.
 ஓத்தின் இலக்கணம், 6.
 ஓத்து, 3, 140.
 ஓதி, 41, 155.
 ஓது - பூனை, 162.
 ஓர்ப்பு, 304.
 ஓரடை, 101.
 ஓரறிவுயிர், 802.
 ஓராட்டையான், 99.
 ஓராண்டு, 100.

ஒரும், 298.
 ஒருழக்கு, 100.
 ஒரோடை, 100.
 ஒரோழுத்துப்பதம், 54.
 ஒரோழுத்தொருமொழி, 55.
 ஒரோன்று, 48, 100.
 ஒலம்போழ், 107.
 ஒலத்துக்கு, 15.
 ஒன, 55.
 ஒனட, 46.
 ஒனக்கடிது, 89.
 ஒனகான், 24.
 ககிசு, 36.
 ககிடு, 36.
 ககிது, 36.
 கஃபு, 36.
 ககிந்து, 35, 75.
 ககிற, 86, 75.
 கஃமெனல், 43.
 கங்கன், 47, 166.
 கங்கைகொண்ட சோழபுரம், 55.
 கங்கையாடிப் போந்தேன், 262.
 கச்சியான், 166.
 கஞ்சன், 48.
 கட்சி, 48, 75.
 கட்சிரூர், 48.
 கட்பி, 150.
 கட்பிமான், 65, 166, 167.
 கட்பில், 152, 225.
 கட்பு, 275.
 கட்புரை வன்மை, 10.
 கட்புவன், 265.
 கட்பு, 48.
 கட்புலனாகிய இமைக்காலம், 42.
 கடகம், 51, 126, 255.
 கடம்பன், 255.
 கடம்பூர்க்குவழியாது, 251.
 கடவுளால் ஆக்கப்பட்டவிமானம், 188.
 கடற்றிரை, 244.
 கடா அ, 37.
 கடாவ, 31.
 கடாவிடை, 180.
 கடான், 51.
 கடடி, 88, 98.
 கடப்பகை, 245.
 கடவுகான், 164.
 கட - ஒருமையம், 58, 85, 158, 275.

கடுச்செதிர், 88.
 கடுவன், 232.
 கடைப்பிடி, 155, 304.
 கடைமாணக்கர், 11.
 கண் - கணு, 129, 130.
 கண்கழிவருதும், 150.
 கண்ணழித்தல், 8.
 கண்ணி, 275.
 கண்மணி, 41.
 கண்மீ, 126.
 கண்வேல், 240.
 கண்ணென்பது கழுக்குமுதலியவற்றிற்
 குறித்து, 264.
 கணக்கன், 71.
 கணக்காயப்பள்ளி, 83.
 கணக்கிச்சி, 65, 168.
 கணம், 86, 98.
 கணவாட்டி, 63, 64, 168.
 கணவானத்தொழில், 71.
 கணவானன், 71, 166.
 கணி, 190.
 கணியீர், 194.
 கத்தி, 83.
 கதி, 165.
 கதிர் - நூற்குங்கருவி, 9.
 கதிரவன், 65.
 கந்தம், 162.
 கந்தருவநூலுடையார், 13.
 கந்தன், 48.
 கபிலபாணர், 83, 143, 242, 244.
 கபிலரதுபாட்டு, 187.
 கம், 117, 288.
 கம்பன், 48.
 கம்மக்கருவி, 183.
 கம்மக்குடம், 118.
 கம்மமைவு, 109.
 கம்மழகிது, 109.
 கமலபாதம், 126.
 கமுகத்தோட்டம், 164, 255, (கே.
 ப. 89).
 கயான், 51.
 கராஅ, 37.
 கரிசாற்பெருவனத்தான், 144.
 கரியது, 69.
 கரியவன், 65.
 கரியன், 69.
 கரியான்மலையன், 77.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

கருங்குதிரை, 61, 143, 243.
 கருங்குவிளை, 143.
 கருங்குழல், 242.
 கருங்கோல், 121.
 கருஞ்சாத்தன், 240.
 கருடன், 167.
 கருத்தன், 75.
 கருத்தன்முதல் ஆறு, 204
 கருத்தனம்பெயர்பெற்றநூல்கள், 14.
 கருத்தாவாகுபெயர், 177.
 கருத்துச்சினைப்பொருள், 145
 கருத்துப்பொருள், 141, 246.
 கருத்துமுதற்பொருள், 145.
 கருத்துரை, 8.
 கருநீலம், 136.
 கருநெய்தல், 106.
 கருப்பம், 75.
 கருப்புவேலி, 238, 246 (நே சொல்.
 வெண். 61)
 கரும்பிக்குவேலி, 185, 199.
 கருமகருத்தா, 201.
 கருமம், 241, 272.
 கருவி, 183, 272.
 கருவி இரண்டு, 182.
 கருவியாகுபெயர், 176
 கருவூர்க்குவழியாது, 251
 கருவூரார், 152
 கருவூரான், 166.
 கருவூரின் கிழக்கு, 160, 186, 199.
 கரை - எல்லை, 17.
 கல், 288, 290.
 கல்லாடமாடலா, 242.
 கல்லியானை, 109
 கல்லென, 288.
 கலக்கலம், 106.
 கலம், 56, 101.
 கலவன், 51.
 கலனே தூணி, 131.
 கலிங்கம், 161.
 கலிங்கன், 166.
 கலிங்கிச்சி, 168.
 கலியாணம், 295.
 கலுழன், 51, 115, 167.
 கலைக்கோட்டுத்தண்டு - ஒருதூல், 14.
 கவண்கால், 112.
 கவரிமா, 263.
 கவி, 102.

கவிப்பன், 265.
 கவியிலக்கணம், 242.
 கழக்கழஞ்சு, 106.
 கழச்சுக்கோல், 98. (நே. எழு. வெண்.
 14.)
 கழஞ்சு, 56, 77, 101, 104, 105.
 கழலை, 242.
 கழற்குடத்தினியல்பு, 10.
 கழனி, 139.
 கழான், 51.
 கழி, 75.
 கழிந்தகாலம், 67.
 கழுமணி, 37.
 கள்ளர் கள்ளர், 269.
 கள்ளி, 49.
 கள - களா, 90.
 களங்கனி, 90.
 களபமென்பது யானைக்குரிதது, 263.
 களவியல்-இறையனாரகப்பொருள், 14.
 களி - கட்டுடியன், 12.
 களிற்றியானை, 98.
 களிற்றேனம், 98.
 களிற்றொருததல், 271.
 கற்க, 48.
 கற்செய்யும் ஆசிரியர், 10
 கற்கறிததுநன்கட்டாய், 155.
 கற்காநாட்டார், 161.
 கற்சிதை, 48.
 கற்பிக்கப்படாமாணக்கர்வகை, 12.
 கற்பிப்பி, 63.
 கற்றி, 75.
 கற்றை, 49.
 கறி, 75, 121.
 கறையான், 303.
 கன், 114.
 கனகெடுத்தல், 71.
 கன்று, 87, 126, 131, 158, 266.
 கன்மென்பது பசு முதலியவற்றிற்கு
 உரித்து, 263.
 கன்னக்கடிது, 114.
 கன்னக்கருமை, 114.
 கன்னக்கடிது, 114.
 கன்னடம், 161.
 கன்னடன், 166.
 கன்னி, 75, 83, 112.

கனவொடுபுகை, 184.
 கனி, 75.
 கனைத்து, 72, 74.
 கா, 55, 155, 299.
 காட்சிச்சினைப்பொருள், 141.
 காட்சிப்பொருள், 141.
 காட்சிமுதற்பொருள், 145.
 காட்டான், 98.
 காட்டு - உதாரணம், 9.
 காட்டுவன், 167.
 காடவன், 166.
 காண்டிகையின் உறுப்பு ஐந்து, 9.
 காண்டிகையின் உறுப்பு மூன்று, 9.
 காண்டிகையுரை, 9.
 காததை, 64.
 காத்தளாகும் தோன்றி, 176.
 காப்பான், 164.
 காப்பியம், 75.
 காம்போசம், 161.
 காம்போதி, 161.
 காய்நீண்டது, 52.
 கார்த்திகை - கார்த்தன், 176.
 கார்த்திகைபூப்ப, 171.
 கார்த்திகை விளக்கு, 273.
 கார்த்து, 207.
 கார்ப்பருவம், 118.
 காரகக்கருவி, 183.
 காரணச்சிறப்புப்பெயர், 25.
 காரணச்சொல், 275.
 காரணப்பெயர் எட்டுவகை, 164.
 காரணப்பொதுப்பெயர், 25.
 காரணம், 163, 183.
 காரம், 151.
 காரா, 61.
 காரியவாகுபெயர், 177.
 காரியாணை, 109.
 *காரின்கட்கொன்றை, 188.
 காரை, 150.
 காரைக்காடு, 164, 255.
 கால்மாடு, 273.
 கால்யாத்தல், 275.
 கால்வாய், 243.
 காலப்பெயர்ப்பகுபதம், 59.
 காலம் இரண்டென்பார், 259.
 காலம் ஒன்றென்பார், 259.
 காலம் மூன்றென்பார், 259.
 காலமில்லையென்பார், 259.

காலமுன், 51.
 காலமூன்றும் கண்டான், 271.
 காலவழக்காய்வரும் பதங்கள், 139.
 காலவழு, 251.
 காலவழுவமைப்பு, 259, 260.
 காலவாகுபெயர், 176.
 காலிமாடு, 273.
 காலேகவண்ணம், 270.
 காலிதி, 83, 268.
 காலிதிப்புரவு, 83.
 காலிதிப்பு, 83.
 காலிரி, 185.
 காழ்ப்பு, 159, 306.
 காழகவுடை, 30.
 காள் - வுடை, 30.
 காளி, 43.
 கார்கூறு, 13.
 கான்கரை, 115.
 கான்கோழி, 115.
 கான்மேல் நீர்பெய்துவருதும், 150.
 கிடக்கை, 30.
 கிடப்பு, 57.
 கிடர், 139.
 கிணறு, 118.
 கிணைப்புகல், 223.
 கிரி, 43.
 கிழங்கும்பழஞ்சோறு, 126, 150.
 கிழங்குன்னபழஞ்சோறு, 126, 150.
 கிழக்தி, 64, 168.
 கிழமையிரண்டு, 186, 187.
 கிழாஅன், 166.
 கிழார், 161.
 கிள்ளி, 167.
 கிள்ளிருடி - கிள்ளியினது குடிமக்களி
 ருக்குமூர், 242.
 கிளக்குங்கிளவி, 309.
 கிளி, 11.
 கிளைப்பெயர் நான்கு, 165.
 கின்று, 299.
 கீரி, 43, 184, 263.
 கீழ்க்குளம், 119.
 கீழ்கரை, 99.
 கீழ்ச்சேரி, 119.
 கீழ்சார், 99.
 கீழ்த்துறை, 119.
 கீழ்நோக்கிய கிணறு, 273.
 கீழ்ப்பாடி, 119.

கீழ்பால், 99.
கீழ்வயிற்றுச்சுழலை, 242.
கீழைச்சேரி, 274.
குசத்தி, 64.
குட்டநாட்டார், 161.
குட்டம், 51.
குட்டியென்பது சிங்கமுதலியவற்றின்
குரித்து, 263.
குடக்கின்கட்குன்று, 188.
குடக்கு, 188.
குடகடல், 90, 91. புதுநா
குடகம், 1, 161.
குடத்தொடக்கத்துள், 201.
குடநாட்டார், 161.
குடபால், 99, 161.
குடம், 118.
குடா = கொடா, 153.
குடாது, 126. (புறநா. 6.)
குழி, 112.
குடுமி, 167.
குடையொடு சிழல், 184.
குண்டிகை—குடுக்கை, 11.
குண்டுகட்டு—ஆழமான கண்ணையுடை
யது, 64, 78, 207. (நெ. சொல்.
வெண். 4)
குணகடல், 1, 89, 93.
குணப்பெயர்கள், 311.
குணப்பெயர்ப்பகுபதம், 59.
குணபால், 99.
குணமூன்றும் கூறினான், 271.
குணது, 126.
குணிப்பெயர்கள், 311.
குத்திற்று, 262.
குத்து, 58.
குத்துவன், 265.
குதிர—ஒருமரம், 118.
குதை, 162.
குந்தத்தொழில், 71.
குந்தவன்—குந்தத்தொழிலா லுண்ப
வன், 71.
குப்பை, 112, 199.
குமமயம், 187.
குமரி, 1.
குமாரி, 74.
குயக்கலம்—ஒருதால், 164.
குயத்தி, 63.
குயின், 51, 114.

குயின் குழாம், 114.
குயின்மொழி, 143.
குரக்கடி, 99. குரக் குரக்
குரக்குக்கடி, 98.
குரக்குக்கால், 98, 99.
குரகம்—குதிரை, 162.
குரங்கடி, 99.
குரங்கின்கடி, 98.
குரங்கின்கால், 99.
குரங்குக்கடி, 98.
குரங்குக்கால், 97.
குரங்கெறிவிளங்காய், 246.
குரல் நரம்பு, 153.
குரல்ல்கள், 38.
குரலென்பது ஐயறிவுயிரின் மிடறு
முதலியவற்றிற்குரித்து, 264.
குரவ்வவை—குரவை, 38.
குரவை, 38.
குராஅ, 37.
குரீஇ—குருவி, 37.
குருசில், 165.
குருட்டுக்கோழி, 98.
குருடுபோயிற்று, 253.
குரும்பையென்பது தெங்கு, பனைகட்
குரித்து, 264.
குருளென்பது ஆளிமுதலியவற்றி
ற்குரித்து, 263.
குருஉக்கண்—கொங்கை, 159.
குரை, 298.
குலம், 183.
குலிகம், 153.
குலையென்பது தெங்குமுதலியவற்றி
ற்குரித்து, 264.
குவளை, 40.
குழக்கன்று, 87, 158.
குழந்தைகை, 91.
குழம், 265.
குழல், 265.
குழவிகை, 90.
குழவித்திங்கள், 263.
குழவியென்பது மக்களுக்கும் யானை
முதலியவற்றிற்கும் உரித்து, 263.
குழுவென்பது, ஆவிளங் கன்றிற்கும்
எருமைக்கன்றிற்குமுரித்து, 263.
குழாம், 114, 144, 187, 199.
குழி, 96.
குழிப்பாடி, 58, 175.

குழை, 37, 112.
 குழைக்குறி, 150.
 குழைப்பெயர், 112.
 குழை, 155.
 குழைகொண்டுகோழியெறியும் வாழ்வு
 கையர், 276.
 குழையொன்று, 271.
 குளங்கரை, 116.
 குளநெல், 278.
 குளாம்பல், 139.
 குளி, 43.
 குளிர்தி, 143.
 குற்றடி, 61.
 குற்றப்பத்து, 5.
 குற்றம் மூன்று, 272.
 குற்றி, 255.
 குற்றியலிகார், 39.
 குற்றியலுகார், 39.
 குற்றியினல்லன், 253.
 குற்றுகாக்குற்றிகாங்குக்குமேற் புள்ளி
 கொடுத்தல் வழக்கு, 11.
 குற்றயிர், 21, 45, 61.
 குற்றேவல், 185.
 குற்றொற்று, 132.
 குறன், 306.
 குறன்மனான், 41.
 குறையாதம், 41.
 குறள், 39.
 குறிஞ்சிமலர், 143.
 குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துவன, 156.
 குறிப்பிசை, 42.
 குறிப்பினற்பொருளைக் காட்டுமொழி
 கள், 152.
 குறிப்பு, 148, 288.
 குறிப்புச்சொல், 142.
 குறிப்புகலை, 311.
 குறிப்புமொழிகள், 151.
 குறிப்புவினைச்சொற்கள், 153.
 குறிப்பெச்சம், 233, 236, 237.
 குறிய, 39.
 குறியது - குற்றேழுத்து, 36.
 குறியவன், 65.
 குறிலிணைக்கீழ், 36.
 குறுக்கம், 41.
 குறுங்காணம்போப்பு, 225.
 குறுங்கூலி, 273.
 குறுக்கொற்றன், 240.

குறுஞ்சூலி, 148.
 குறுகிலக்குழைகள்பதின்மர், 161.
 குறும்பாம்பு, 266.
 குறும்பிற்கொற்றன், 98.
 குன்றக்கூகை, 131, 143, 144, 238.
 குன்றக்கூறல், 311.
 குன்றம், 161.
 குன்றவன் குறவன், 267.
 குன்று, 188.
 குன்றேறுமா, 266.
 கூ, 46, 55.
 கூகை, 131, 143, 144, 238.
 கூட்டார், 131.
 கூட்டெழுத்து, (கூ) 73, 71.
 கூடலார் சேர, 270.
 கூட்ப்பெருஞ்சேந்தன், 270.
 கூட்டன், 56, 99, 163.
 கூத்து, 174.
 கூதிர் - வடகாற்று, 176.
 கூந்தலென்பது பெண்டாக்கும் சிடி
 முதலியவற்றிற்குரி : கு, 261.
 கூயிற்று, 61, 207.
 கூய்த்து, 158.
 கூர்ப்பு, 159.
 கூரை, 121.
 கூவிளம், 161.
 கூவுவி, 62.
 கூழுக்குக்குற்றேவல் செய்யும், 185.
 கூழை, 155.
 கூளி, 43.
 கூற்று, 2.
 கூறுபாடு, 21.
 கூறை, 121, 229, 260.
 கூன், 306.
 கூன்போயிற்று, 253.
 கூனார், 168.
 கூடல், 43.
 கூடாமல், எதிர்மறைத்தொழிற்பெயர்.
 92.
 கூடார், 139.
 கூண்டைநாண், 121.
 கூத்தன், 163.
 கூட்போர் - கூட்டார், 18.
 கூண்டியா, 35, 39, 93.
 கூணி, 161.
 கூழல், 121.
 கூழலென்பது, 271.

கேழற்பன், 240.
கை, 55.
கைக்கிளைநரம்பு, 153.
கைக்குயாப்புடையது கடகம், 185.
கைக்கோளன், 166.
கைக்கோளிச்சி, 168.
கைகுறியராயிருந்தார், 150.
கைஞ்ஞ்சி, 52.
கைத்தாமரை, 240.
கைதை, 43.
கைதொட்டார், 265.
கைபிழியெண்ணெய், 275.
கைமாறி, 64.
கையர், 161.
கையிற்றொழுதார், 306.
கையென்பது மக்களுக்கு உபயோக
வியவற்றிற்கும் உரிதது, 261.
கைவாரி, 63.
கைவை, 43.
கைக்குக்கடிது, 89.
கைக்குக்கால், 97.
கைங்கணன், 161.
கைங்கன், 166.
கைங்கிச்சி, 168.
கைட்டு, 41, 143.
கைட்டுவன், 265.
கைட்டை, 281.
கைடால், 104, 293.
கைடி, 200.
கைடிதுஞ்சும், 202.
கைடு, 276.
கைடுந்தமிழ், 160.
கைடுப்புறமருதி, 172.
கைண்டுகூட்டுப்பொருள், 284.
கைண்டி, 89, 114, 143.
கைண்டி, 84.
கைம், 288.
கைம்பன், 164.
கைல், 56, 288, 297.
கைல்களிறு, 121.
கைல்யானை, 78, 143.
கைல்லம், 161.
கைல்லை, 118.
கைல்லோ, 288, 289.
கைல்லை - கோவை, 43.
கைமுச்சென்றவழி, 16.
கைமுத்து, 176.

கொழுநீனியின், 190.
கொள்வோன், 2.
கொள்ளு, 38.
கொள்ளு நூறு, 187.
கொள்ளு, 94.
கொள்ளெனக்கொண்டான், 87.
கொளலோகொண்டான், 106, 237.
கொற்கடிது, 123.
கொற்றந்தை, 167.
கொற்றன் - கொற்றையுடையவன், 56,
95, 167.
கொற்றி, 184, 191.
கொற்றிமகன், 144.
கொற்றீரோ, 195.
கொறுகொறுத்தார், 269.
கொன்றை, 188.
கொ, 55, 81, 165.
கோக்கடிது, 89.
கோக்கன், 168.
கோங்குக்கோடு, 116.
கோங்கிலை, 98.
கோங்கு, 97.
கோட்டகடுமை, 122.
கோட்டம், 9, 11, 19, 83.
கோடல் - பாடங்கேட்டல், 12, 261.
கோடற்சூற்று, 2.
கோடி, 104.
கோடிற்று, 27.
கோடு, 63, 89, 90, 107, 116, 118,
125, 200.
கோடும், 63.
கோடுவாழ்விலங்கு, 263.
கோண்துவம், 244.
கோணியதுலம், 245.
கோணியுடையதுலம், 245.
கோதை, 172.
கோபுரம், 16.
கோமான் கூதர், 191.
கோயில், 149.
கோல், 98, 107.
கோலி - பற்றிக்கொண்டு, 17.
கோலிகப்புடைவை, 83.
கோலிகள் - நெய்தற் றொழிவினன்;
அவன் நெய்த ஆடை, 177.
கோலோடுகாற்றசென்றது உம் செல்லு
து உ மன்றே, 259.
கோவலம், 162.

கோவை, 43.
கோழி, 98.
கோழியான், 166.
கோள், 139, 168.
கோறு, 63.
கோறும், 63.
கோன்குணம், 125, 126.
கோனுழத்தி, 168.
கோனுழான், 167.
கோனுழைச்சி, 168.
கோனூர்கிழத்தி, 168.
கோனூர்கிழாஅன், 166.
கௌ, 46, 55.
கௌவை, 43.
கசரஇடைநிலை, 55.
கங்கத்தான், 167.
கங்கத்தான், 166.
கச்சரை - ஒருவாத்தியம்; அளப்பு, 16.
கஞ்சு, 162.
கட்டகம், 98, 138.
கட்டம், 162.
கட்டி, 74.
கடகம், 51.
கண்டம் - கொடுமை, 162.
கத்தி, 75.
கத்திரம், 75.
கதம் - இலை, 162.
கதூரம், 164, 306.
கந்தவின்னப்பொருட்டு, 190.
கந்தி, 102.
கந்தியாவன, 59.
கம்பு, 312.
சமண்மை, 237.
சமழ்ப்பு, 312.
சமழ்மை, 235.
சரணம், 162.
சரி, 312.
சருக்கம், 75.
சருச்சரை, 73, 306.
சருப்பம், 75.
சரோருகம், 88.
சலம் - கடடம், 162.
சழங்கற்கூறை, 121.
சழங்கற்கூரை, 121.
சன்னை, 312.
சனி, 43, 312.
சன்மதிமுனி, 2.

சன்னலி, 63.
சன்னலி, 63.
சனகை - சனநாதபுரம், 2, 18.
சனநாதபுரம், 18.
சனம், 163.
சா, 55.
சாட்கோல், 112.
சாட்டுவலம் - பசுப்புற்றரை, 74.
சாடி, 111.
சாடு, 312.
சாணம்-சாணைக்கல், உரைக்கல், கயிற்று
லாகியபொருள்; (சணம்-கயிறு,) 150
சானாகம், 251.
சாத்தந்தை, 167.
சாத்தற்குத்தக்கான் கொற்றி, 184.
சாத்தன்-சாத்தையுடையான், 56, 78,
164, 167, 181, 240, 267.
சாத்தன்தாய் இவைசெய்வலோ, 258.
சாத்திரே, 195.
சாத்து - வாணிகர்தரன், 56, 79, 121.
சாதவாகனம் - ஒருதூல், 14.
சாதவாகனன், 271.
சாதி, 162, 231.
சாதிதொக்கப்பண்பு, 240.
சாதிப்பெயர், 112.
சாந்தரைக்கும், 148. (நே. சொல். வெ
ண். 38.)
சாந்து, 187, 199.
சாமை, 94.
சார்க்கோடு, 118.
சார்க்கோடு, 118.
சார்த்தப்படுவன, 147.
சார்த்தின், 253.
சார்பு, 266.
சார்புதூல், 14.
சார்பெழுத்தின்தொகைகவகைவிரி, 24.
சார்பெழுத்தின் பிறப்பிடமும் முயற்சி
யிடமும், 34.
சாரல், 43.
சாரியையாவன, 58.
சாரியையுருபுகள், 287.
சாலி, 264.
சாலிகள் - சாலியன்; அவன் ரெய்த
ஆடை, 177.
சாலேகம் - சாலகம்; பலகணி, 270.
சாலை, 74, 92, 118.
சான்றார், 83, 99.

அரும்புதமிழியவற்றின் அகராதி.

சான்றீர், 194, (புறநா. 195.)

சான்றோர், 148.

சான்றோரிலக்கணம். 245.

சா, 55.

சிக்கணம். 162.

சிக்கநோக்கச்சூத்திரம். 7.

சிக்கநோக்கு. 287.

சங்கம், 74, 162.

சங்கனம், 161.

சித்தி, 71.

சித்திரப்பாவை. 12.

சித்திரம், 16.

சித்திரைர். 156.

சித்திரையாடும், 176.

சிந்தாமணி - சீவகசிந்தாமணி.

சில்லசில. 92.

சில்லெழுத்து. 16.

சிலேடை. 236.

சிலை. 43. 306.

சிற்பம், 306.

சிற்றடை, 61.

சிற்றூளை. 61.

சிறப்பு - ஒன்றற்கேயுரியது, 14. 18.

சிறப்புடைப்பொருளைத் தானெடுத்து

மொழிதல் : ஓர் உத்த. 22. 185.

(சொல்.)

சிறப்புப்பாயிரஞ்செய்குற்ருரியோர், 15.

சிறப்புப்பாயிரத்தின் இலக்கணம். 13.

சிறப்புப்பாயிரம், 2. 13.

சிறப்புப்பாயிரம் பிரார்த்தனையப்படுகற்

குக்காரணம், 15.

சிறியாணங்கை, 143.

சிறுகாலை, 273.

சிறுகுளம், 161.

சிறுநெய்தல், 106.

சின்னம், 238.

சின்னம். 96.

சினத்தன், 12.

சினைப்பெயர், 172.

சினைப்பெயர்நான்கு, 171.

சினைப்பெயர்ப்பகுபதம். 59.

சினைப்பொருள், 141.

சினைமுதற்பெயர். 172.

சினைமுதற்பெயர்நான்கு, 171.

சினைமுதன்மூன்றாம் சினை. 57

சினையலகூற்றிற்று, 117.

சினையறிசொற்கள். 264.

சினையாகுபெயர், 176.

சீ, 55, 63.

சீத்தான், 62.

சீதநாட்டார், 161.

சீந்தில், 264.

சீப்பி, 62.

சீய்த்தான், 62.

சீயகங்கன், 1.

சீயம், 263.

சீர்-இயல்பு, 10.

சீலை, 13.

சீனம், 58, 175.

சூக்கிலம், 75.

சுக்குக்கடிது, 97.

சுகிரந்து, 294.

சுட்டு, 262.

சுட்டெழுத்துக்கள். 27.

சுண்ணமொழிமாற்று, 281.

சுண்ணாம்பு, 39.

சுரகுரு, 184.

சுரிகை, 272.

சுருணை, 112.

சுருன், 121.

சுவர், 121.

சுவையுறு, 306.

சுழியிற்று, 307.

சுளையென்பது பலா முதலியவற்றிற்கு

உரித்து. 264.

சுற, 93. சுறு

சுறவால் ஏறுண்டான். 183.

சூ, 55.

சூத்திரஇலக்கண

சூத்திரந்தோற்றல் முதலிய உடை

வகை பதின்மூன்று, 8.

சூத்திரநிலை, 7.

சூத்திரம், 3, 74.

சூத்திரவகை ஆறு, 7.

சூர், 191.

சூர்கோடியை, 191.

சூல், 121.

சூலம், 162.

சூலி, 143.

சூலை - ஒருகோய், 74.

சூழல், 121.

சூளாமணி - ஒரு தூல், 14.

சூளை, 43.

சூகிலன், 57.

- செகின், 51.
செங்கண்ணன், 168.
செங்கண்ணி, 168.
செங்கல், 121.
செங்கழனி, 133.
செங்கழுநீர், 139.
செங்காளுரை, 274.
செட்டி, 167.
செட்டிச்சி, 64.
செஞ்செவியர், 276.
செதின், 88, 90, 107, 116, 187.
செந்தமிழ் நிலத்தைச்சார்ந்த பண்ணிரு
நிலம், 160.
செந்தமிழ் நிலம், 160.
செந்தாமரை, 273.
செந்துறைச்செந்துறை, 154.
செந்தாய், 91.
செப்பஞ்செய்தல், 9.
செப்பத்தாற் பொருள் தருவன, 156.
செப்பு, 162, 262.
செப்புவழு, 251.
செப்புவழுவுமைப்பு, 261.
செம்-செம்முதல், 109.
செம்பருத்தி, 266.
செம்பிண்ணந்தை, 150.
செம்பொன்பதின்றோடி, 266.
செம்போத்த, 273.
செய் - செயல், 161, 176.
செய்கு, 210.
செய்கும், 210.
செய்ஞ்ஞன்றி, 52.
செய்ஞ்ஞண்டது, 52.
செய்தி, 10.
செய்யவன், 65.
செய்யுட்சொல், 142, 151.
செய்யுட்டொடை, 59.
செய்யுட்பொருள், 141.
செய்யுள், 151.
செய்யுளது அடி, 187.
செய்வி, 62.
செய்வித்தோனாற்பெயர்பெற்ற தூவ்
கன், 14.
செய்விப்பி, 62.
செயறவைப்பொருள், 141, 275.
செயிற்றியன் - ஒரு புலவர், 267.
செல்சுத்த, 141.
செல்லக், 38.
செல்வி, 62.
செலவிறு, 207.
செலவு, 126.
செவ்வன் இறை, 262.
செவ்வெண், 293.
செவிகருவியாக, 28.
செவிடு, 242.
செவிப்புலன், 138.
செவிப்புலனாகிய நொடிக்காலம், 42.
செவியறை, 64.
செவியிலி, 64, 172.
செழுசெழுத்தார், 269.
செற்கடிது, 123.
செற்றம், 17.
செறி, 43.
செறு, 176.
செறும்பு, 107.
சென்மியா, 59.
சென்று, 68.
சென்று தேய்ந்திறுதல்.
சென்றும், 64, 68.
சென்னி, 167.
சென்னிகுலநக-காவேரி, 155.
செ. 55, 81, 89, 90, 272.
செங்கன்று, 61.
செங்கிலை, 99.
செங்கோடு, 90.
சேணிகள் - ஒரு சாதியான்; அவன்
நெய்த ஆடை, 177.
சேதம் - வெட்டுதல், 162.
சேதாம்பல், 61.
சேந்தமங்கலம், 126.
சேந்தன், 268, 270.
சேந்தை - சேந்தமங்கலம், 126.
சேம்பிலை, 99.
சேமாறி, 63.
சேய், 82, 167.
சேயார், 196.
சேர்ப்பன், 148.
சேரமான், 65.
சேரமான் சேரலாதன், 267.
சேரன், 168.
சேரன் திருமணத்துடன், 144.
சேரி, 112, 255.
சேரியார், 225.
சேவழிது, 85.
சேறி, 43, 68.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- பசுறு, 63, 68, 209.
 சேறும், 63, 65, 68, 210.
 சேனுவாசி, 168.
 சேனுவரையன், 166.
 சேனை, 74, 144.
 சை, 55.
 சையம், 13.
 சேரி, 13.
 சொல், 156.
 சொல் எண்வகைத்து, 157.
 சொல் தன்னைத்தான் விளக்கினவாறு, 142.
 சொல்லாகு பெயர், 176.
 சொல்லிலக்கணம், 245.
 சொல்லுப, 207.
 சொல்லெச்சம், 233, 235, 237.
 சொல்வகை, 8.
 சொல்விளம்பி, 150.
 சொற்கடித்து, 123.
 சொற்கள் ஆறுவகை, 81.
 சொற்களின்வகை, 111.
 சொற்கூறுசெய்து, 285.
 சொற்பகுத்து ஆராய்தல், 218.
 சொற்பொருள், 8, 246.
 சொற்றொழிற்பண்பு, 309.
 சொறி, 43.
 சொன்றி, 150, 161.
 சொன்னான், 133.
 சொ, 55, 81, 85.
 சொனாடு, 126, 150.
 சொதனை, 8.
 சொமன், 162.
 சொரி, 13.
 சொழன், 166.
 சொழன்கரிகாற்பெருவளத்தான், 144.
 சொழிச்சி, 168.
 சொழியன், 166.
 சொறு அடா பின்றது, 272.
 சொனகன், 167.
 செளரி, 43.
 செளனம், 162.
 சூமன், 44.
 சூடபு, 92.
 சூண், 48.
 சூபகக்கருவி, 182, 183.
 சூபகம், 113, 301, (நெ. எழுத். வெண். 21.)
 சூபகமாகக்குத்திரித்தது, 113.
 சூபகவகை, 46.
 சூற்சி, 112.
 சூனகுணம், 17.
 சூகிழந்தது, 44.
 சூண்டுக்கால், 98.
 சூரி, 113, 120.
 சூரோன, 288.
 சூரோவென, 289.
 சூள்ளா, 81, 92, 110.
 சூளிந்தது, 44.
 சூயம் - அறியப்பட்டது, 162.
 சூள்கிற்று, 44.
 டக1 இடை நிலை, 65.
 தக்கணம், 74.
 தகர், 91.
 தகர இடை நிலை, 15.
 தகர சூழல், 242, 244.
 தகுதிவழக்கு, 149, 150.
 தசசன், 71.
 தச்சுனுவியற்றப்பட்ட வாயம், 183.
 (குறு. 61.)
 தச்சுனூற்செய்துமடம், 200.
 தச்சிச்சி, 65, 71.
 தஞ்சம், 113, 114.
 தஞ்சை - தஞ்சாவூர், 126.
 தட்டு, 187.
 தடக்கை, 87.
 தடந்தோள், 126.
 தடி, 187.
 தண்டலங்கிழவன், 236.
 தண்டு, 86.
 தத்தம்பொருளான, 288.
 தத்துவம், 75.
 தந்திரவுத்தி, 6, 311.
 தந்திரை, 2.
 தந்தையைக்கண்டு கலையின் வணங்கி
 தம்ச்சே, 194. [புறன், 286.
 தமரீர், 194.
 தமன், 167.
 தமன், 166.
 தமாலம், 162.
 தமிழ்த்து - குனித்து, 24.
 தமிழ்க்கடல், 1.
 தமிழ்ச்சிறப்பெழுத்துக்கள், 75.
 தமிழ்திரிநிலங்கள், 161.
 தமிழ்நாட்டுமூவேந்தர், 271, 292,

தமிழ்மொழிவிரியெண் ஒன்பதினுயி
ரத்தெண்பத்து நான்கு, 158.

தமிழுக்கூத்து, 119.

தமிழ்ச்சேரி, 119.

தமிழத்தோட்டம், 119

தமிழப்பல்லவதரையர், 87, 119.

தமிழப்பிள்ளை, 119.

தமிழினது உண்மை, 16.

தயிர், 94.

தரவு, 86.

தருசுரபி, 213.

தருப்பணம், 55, 75.

தருமம், 73.

தரை, 73.

தரையர், 87.

தலம், 73.

தலை, 118.

தலைக்கோட்டுத் தண்டு, 11.

தலைக்குத்திரம், 20, 51, 287.

தலைமானுக்கர், 11.

தவ, 143, 144.

தவம், 145.

தவனைப்பாய்த்து.

தழீஇ, 88.

தன்னை, 161.

தனவநகை, 244.

தளிரடி, 214.

தற்கிழமைஐந்து, 186

தற்கை, 115

தற்கூட்டு, 40.

தற்செய்கை, 272.

தற்சேர்த்தார், 214.

தறுகண்ண, 11.

தன்மை - ஆற்றல், 17

தன்மைச்சொல், 141.

தன்மைப்பெயர் நான்கு, 171.

தன்மையார் பெயர்பெற்றதூல்கள், 14.

தன்மையெழுத்து, 138.

தனதடம், 126.

தனித்திணைவழு, 218.

தனித்திணைவழுப் பன்னிரண்டு, 249.

தனித்துவழங்கு இடுகுறி, 163

தனிகிலையபெடை, 37.

தனியிடவழு, 250.

தனியேசின்ற பொதுமொழிகள், 111.

தனியே சின்று ஒருபொருள்க்கத் ஒரு

மொழிகள், 144.

தனியே நின்று பல பொருள் தந்த
தொடர் மொழிகள், 144

தா, 55, 276.

தாது, 41, 151.

தாப்பிசை, 283.

தாம், 171, 299.

தாம்பூலம், 264.

தாமக்கண்ணியார், 266.

தாமம், 106.

தாமரை, 88, 143.

தாமரைக்கண்ணியார், 266.

தாய்ச் சென்றான், 118

தாய்தற்கை, 243.

தாயிற்று, 207.

தார நரம்பு, 153.

தாரம், 162.

தாரா, 88.

தாலி, 78, 212

தாவடி போயினா, 225

தாழ்த்தொற்றா, 85.

தாழ்குழல், 242, 244.

தாழ் குழால், 195.

தாழக்கோல், 87, 119.

தாழி, 87, 111, 116.

தாழியாலை, 101.

தான், 81.

தானென்பது கருகுமுதலியவற்றிற்கு
உரித்து, 261.

தான், 171, 239.

தானம், 23, 145.

தானி, 175.

தானியாகுபெயர், 176.

தானென்பது ஆவதென்னும் பொரு
ளில் வருகல், 37.

திங்கை - மாதம், 241.

திசைச்சொல், 72, 151, 160, 162.

திட்டி, 78.

திட்டை, 260

திட்பம், 7.

திடம், 73.

திண்மும், 162.

திண்ணியன், 84.

திணிதோளி, 168

திணைப்பெயர் முதலியவை, 267

திணையென்பதன்பொருள், 145.

திணையைத்து, 165.

திணையையம், 252,

திணைவமுநான்கு, 248
 திதலை, 159.
 திரட்சி, 98, 186.
 திரன், 22, 31, 107, 111, 112, 112.
 திரன்ள்கள், 38.
 திரிசொல், 159.
 திரிபு, 4.
 திரிபுத்தற்மழமை, 187.
 திரிபுவிக்காரம், 73.
 திருடி, 168.
 திரும், 211.
 திருமகள், 77.
 திருமினன், 62.
 திருமுவி, 62.
 திருவிவி, 63, 64.
 திருவேங்கடன், 155.
 திரையனார் - திரையனார் செட்டப்பட்டு
 டனார், 244.
 தில், 56, 143, 144, 295.
 தில்லக்காய், 107.
 தில்லை - ஒருமரம், 107.
 திலகம், 162.
 திறல், 17.
 தின்பி, 62.
 தின்றி - தின்றாய், 84.
 தின்ப்பாடு - தின்னுதல், 164.
 தினம், 73.
 தினை, 94.
 தீ சகார சுற்று உரிச்சொல், 88.
 திக்கதி, 88.
 திச்சிறை, 88.
 திச்சுடும், 260.
 தித்திண்டுகையார்-வேங்கைமரம், 151.
 தித்தொழில், 88.
 திரீர், 78.
 திப்புலன், 88.
 திம்பால், 240.
 திம்பூ, 231.
 திரக்கம், 162.
 திரம், 162.
 திரை, 43.
 திவியபால், 240.
 திற்று - தின்னச்செய், 62.
 தின் - தின்னப்படும் உணவு, 164.
 தினன், 77.
 து, 55.
 துஞ்சினார், 150.

துடி, 301.
 துடிதுடித்தி, 269. (நே. சொல். வெ
 ண். 50.)
 துடியன், 116, 255.
 துடியிடை, 240, 242, 243, 245.
 துடும், 288.
 துண், 288, 290.
 துண்டம், 107.
 துணிவு, 8.
 துணிவுரை, 8.
 துணைக்கருவி, 201.
 துணைக்காரணம், 183.
 துத்த நரம்பு, 153.
 துத்தி, 159.
 தும்பி, 303.
 துய்த்தல், 305.
 துரங்கு, 162.
 துரை, 43, 162.
 துலாம், 104, 177, 244.
 துவர், 118.
 துவரை, 121.
 துள்ளல், 122.
 துள்ளுந் துடியன், 116.
 துளக்கல், 10.
 துருவம், 161.
 துறை, 16.
 துன்னாசி, 16, (ஐந் - ஐம். 21)
 துன்னாசிக்குடர், 271. (நே. சொல்.
 வெண். 11.)
 தூ, 55, 81.
 தூக்கு, 15.
 தூங்கல்கூறாய், 191.
 தூங்கால், 196.
 தூண், 107.
 தூணி, 104, 105.
 தூதுளங்காய், 107.
 தூதுளை, 107.
 தூமக் கண்ணன், 126.
 தூரை, 43.
 தூலம், 75, 162.
 தூளி, 162.
 தூறு, 29, 43.
 தெய்து, 58, 153.
 தெம்மன்னார், 124.
 தெம்முனை, 125.
 தெய்ய, 297.
 தெய்வக்கொள்கை, 10.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதிக்.

தெய்வவணக்கம், 244.
தேரிகிலைமுதலானபதினாறு, 288.
தெருவு, 87.
தெலிங்கம், 161.
தெலிங்கன், 166.
தெலிங்கிச்சி, 168.
தெய் - தெய்வம், 45, 81, 108, 109.
தெய்வகர், 88.
தெய்வியானை, 109.
தெய்வக்கடிது, 154.
தெய்வியாது, 309.
தெய்ரு, 40, 97, 303.
தெய்றென, 252, 311.
தெய்றெனவணர்ந்தல், 252
தென்கடல், 93.
தென்கிழக்கு, 99.
தென்பாண்டியநாட்டார், 161.
தென்பால், 99.
தென்மலை, 99.
தென்மேற்கு, 99.
தென்றிலை, 99.
தெனாது, 126.
தே, 55.
தேக்கடிது, 113.
தேக்குடம், 113.
தேங்காய், 103.
தேங்குடம், 113.
தேசசாடி, 113.
தேஞ்சாடி, 113.
தேனான்றது, 113.
தேனெரி, 113.
தேத்தாழி, 113.
தேத்தாழி, 113.
தேரீண்டது, 113,
தேனெரி, 113.
தேப்பானை, 113.
தேமாண்டது, 113
தேழனி, 113.
தேயப்பி, 62.
தேய்த்தட்டு, 159, 187
தேயது செதின, 187.
தேயதுதடி, 187.
தேயின் செலவு, 126.
தேரை, 43.
தேவகுலம், 183. (மணி. 26.72)
தேவர் முப்பத்து மூவர், 271.
தேவி, 152, 225.

தேயிய வான்பொருள், 218.
தேனுழான், 167.
தேனூர்கிழத்தி, 168.
தேனூர் கிழான், 166.
தெடுயல், 87.
தெய்நீராடினார், 152 (கே. சொல்.
வெண். 11.)
தெய்நீராடுப, 225.
தெயல், 48.
தொகாநிலைத் தொடர் மொழி, 247.
தொகாநிலைவகை, 142.
தொகுத்தல், 14.
தொகுத்துரை, 8.
தொகுத்துவழங்கிடுகுறி, 163.
தொகைச் சூத்திரம், 7, 142.
தொகைச்சொற்பொருள்மயங்கல், 211
தொகைநிலைத்தொடர்மொழி, 238.
தொகைநிலைமொழிகள், 151.
தொகைநிலைவகை, 142.
தொகைப்பதம், 58.
தொகைவகைவிரி, 1.
தொகைவிரி, 14.
தொட்டா, 265.
தொடக்கத்தன், 180, 201.
தொடர்மொழி, 141, 142, 143.
தொடர்மொழி அடிமறிமற்றும், 285.
தொடர்மொழிகளின்வகை, 144.
தொடர்மொழித்தொடர்மொழிகள், 145
தொடர்மொழிப்பொதுமொழிகள், 145.
தொடர்மொழியாய்கின்ற ஒருபொருள்
கூறத் ஒருமொழி, 144.
தொடரியு, 138
தொடரொழுத்துப்பதம், 54
தொடி, 143, 153, 242, 251, 266.
தொடுவன, 265.
தொடை, 59.
தொண்ணூறு, 103.
தொய்யில், 43, 159
தொல்காப்பியம், 11, 164, 237, 239,
265. (கே. எழுத். வெண். 21.)
தொல்காப்பியனார், 45, 57, 202, 231,
240, 244, 255, 303.
தொல்கீர், 17.
தொழில்கள் ஆறு, 71, 306.
தொழிலாருபெயர், 176.
தொழிலாறுந்தோற்றினான், 271.
தொழிலைநீணயாகக்கூறுதல், 157.

- தொழிற்குணப்பெயர், 157.
 தொழிற்பெயர், 187.
 தொழிற்பெயர், 58, 64.
 தொழிற்பெயர்ப்பகுபதம், 53.
 தொழும்பி, 190, 191.
 தொழும்பீசே, 191.
 தொன்கு, 39, 97.
 தொன்னாயிரம், 103.
 தொறு, 144, 163, 288.
 தோடிகை, 37.
 தோஓரை, 37.
 தோட்டம், 112, 164, 255.
 தோடு, 273.
 தோடென்பது பனைமுதலியவற்றிற்கு
 உரித்து, 264.
 தோய்தயிர், 273.
 தோயல், 43.
 தோரை, 121, 306.
 தோல், 90, 98, 107.
 தோழீசே, 194.
 தோற்றம், 10.
 தோறு, 288.
 தோன்றல், 82.
 தோன்றலே, 191.
 தோளவை, 43.
 ந, 288, 290.
 நக்கடகம், 290.
 நக்கிரர், 290.
 நக்குடகம், 290.
 நகம், 73.
 நச்சென்னாயார், 290.
 நடம், 162.
 நடக்கு - நடப்பேன், 64.
 நடக்கு - நடப்பேம், 64.
 நடக்கொற்றா, 84.
 நடத்தி, 65.
 நடத்தும், 65.
 நடந்தது, 70.
 நடந்துன், 70.
 நடந்து - நடந்தேன், 64.
 நடந்தும் - நடந்தேம், 64.
 நடப்பல், 64.
 நடமின், 64.
 நடைத்து, 207.
 நத்தம், 307.
 நந்து, 302.
 நந்நாகனார், 290.
 நந்நான்கு, 55.
 நப்பாலத்தனார், 290.
 நப்பிஞ்சை, 290.
 நப்பின்னை, 290.
 நம்பான் - நம்பனை, 193.
 நம்பி, 82, 128, 165, 225.
 நம்பிப்பு, 83.
 நம்பிப்பேறு, 83.
 நம்பி, 84, 128.
 நம்பீசே, 194.
 நமர்நால்வரும், 271.
 நமன், 148, 167.
 நமன், 166.
 நமகன், 146.
 நமசி, 146, 168.
 நமப்பு, 153.
 நல்லாசிரியரியல்பு, 10.
 நல்லினங்கோசர், 229.
 நலிதல், 35.
 நலிரம், 159.
 நற்கு - நன்கு, 30.
 நறவம் - கன், ஒருகொடி; 159, 160.
 நன்காடு, 150.
 நன்று சொன்னாய், 233.
 நன்னூல், 14.
 நன்னூலிண்காலமுதலியன, 18.
 நாகம், 73.
 நாகர்க்குப்பலி, 199, 244.
 நாகன் தேவன்போத்து, 266.
 நாகா, 81, 84, 92, 110.
 நாகியமன், 86.
 நாகிர் - நாகசே, 194.
 நாகு, 35, 75, 86, 232.
 நாட்டியத்தான் - நாட்டுவியத்தானென்
 பதன்மருட, 150:
 நாட்டியம், 75.
 நாட்டுவியத்தான் - நாட்டை ஏவுவோ
 ன், 150.
 நாடகி, 255.
 நாடகி நம்பி, 268.
 நாடுரி - நாழியுரி, 94.
 நாண், 121.
 நாமம், 162.
 நாய்க்குநட்புடையன், 185.
 நாயிறுபட்டு, 220.
 நாரை, 274.
 நால்யாளை, 102,

நால்வகைப் பூக்களினால் மிக்குடைய
அசோகு, 21.

நால்வகையனவை, 241.

நாலடிநாணாறு - நாலடியார், 14.

நாலநிலையிர், 303.

நாலுழக்கு, 102.

நாலெடை, 102.

நாலொன்று, 102.

நாவல் - போர்க்கு அழைத்தல், 42, 13.

நாவல், 263.

நாழி, 58.

நாழியுரி, 94.

நாளினார்கன், 169.

நாளோசு - பஞ்சாங்கி, 64.

நாற்கணம், 86, 98.

நாற்கலி, 102.

நாற்பெருந் - சை, 94.

நாற்பிரண்டி, 306.

நாற்கு கரை, 17.

நாற்கு தொடர்ச்சிப் பொருண் மயக்
கம், 245.

நிகண்டு, 14.

நிகழ்பொழுது, 66.

நிமித்தம், 183.

நிமித்து - நிமித்தம், 14.

நியதி, 268.

நியதியில்லை, 202.

நிரல்கின்றநான்கு, 281.

நிரல்கிறைப்பொருள்கோன், 281.

நில - நிலா, 93.

நிலத்தின் இயல்பு, 10.

நிலப்பனை, 80.

நிலங்கிடக்கும், 260.

நிலம் பதினெட்டு, 17.

நிலம் பதினெழு, 18.

நிலம் முப்பது, 160.

நிலம் வல்வேன்றது, 277.

நிலீஇயர் - நிற்க, 64.

நிலைப்பதம் - நிலைமொழி, 120, 135.

நிலைமொழிப்பதம், 130.

நிலைமாம கடைப்பிடி, 155.

நிலையிற்பொருள், 141.

நிறத்தின்கண் எழில், 188.

நிதி, 281.

நிறுதி, 68.

நிறைகோலின் இயல்பு, 10.

நின்று, 299.

நின்று பயனின்மை, 5.

நின்றுவற்றம், 253.

நினைகுமின், 130.

நீ உன்னதல், 133.

நீக்கந்தழுவ நிற்றும் போலி, 186.

நீகான் - மாலுமி, 50.

நீட்டலனவுப் பெயர், 111.

நீதினி, 74.

நீயிற்பெரிது மறிநிர், 154.

நீர் உம்மாதல், 133.

நீர்கள், 170.

நீர்காலயாகதல், 275.

நீர்குளிரும், 260.

நீர்காய், 263.

நீர்ப்பொருள், 118.

நீரைக்கட்டினான், 181.

நீலம், 150, 176.

நுகம், 51.

நுகும்பென்பதபண்ணு கலியவற்றிற்கு
உரித்து, 264

நுட்பம், 7.

நுட்பவுரை, 8.

நுண்ணறிவு, 148.

நுண்பொருட்டு, 16.

நுதலிய பொருள், 13.

நுதலென்பது மக்களுக்கும் யானைக்
கும் ஒருசார் புக்குமுரித்து, 264.

நுமன், 167.

நுமன், 166.

நுவல்வோன் - ஆசிரியன், 2.

நுவலா நுவற்சி - ஓரணி, 236.

நுளையன், 166.

நுளிகா, 33.

நூல் - ஒரு நூலின் பெயர், 14. (சில.
ப. 4. 101)

நூல்யாப்பு, 14.

நூல்வகை மூன்று, 3.

நூலின் அழகுபத்து, 5.

நூலின் இயல்பு, 3.

நூலுரை, 246.

நூலெச்சம் - ஒருவகையுரை, 8.

நூலென்னும் பெயர்க்காரணம், 9.

நூலோதி - நூலை ஒதுபவன், 64.

நூற்கூல், 121.

நூற்பயன், 4.

நூற்பயிற்சி, 12.

நூற்பெயர்வரை, 14.

தூறு - பொடி, 43, 187.
 தூறுவிற்கும்பட்டு, 276.
 தூன்முகம் - முகவுரை, 2.
 தூனம், 162.
 நெஞ்சன் - மனம், 121.
 நெட்டிசைத்தெங்கு, 61, 274.
 நெட்டுயிர், 24.
 நெட்டெழுத்து, 61.
 நெடியவன், 65.
 நெடுங்கழுத்தல், 172.
 நெடுஞ்செழியன், 144.
 நெடுவேடுவன், 82.
 நெய்க்குடம், 273.
 நெய்யரி - பன்னாடை, 11.
 நெரி, 43, 113.
 நெருரை - நேற்று, 57.
 நெல்லது குப்பை, 199.
 நெல்லது சோறு, 187.
 நெல்லென்பது சாலி முதலிய வற்றின்
 குறித்து, 264.
 நெற்கடிது, 123.
 நெறிசெய்தான், 245.
 நே, 55.
 நேர்ச்சி, 184.
 நை, 55.
 நையும், 10.
 நைவு, 43.
 நொ, 46, 55, 85.
 நொக்கொற்றா, 89.
 நொடிக்காலம், 12.
 நொய்க்குடம், 273.
 நொய்து, 43.
 நொய்ம்மை, 306.
 நொவ்வு, 43, 87.
 நொவ்வுவி, 62.
 நொவ்வே, 191.
 நொங்கிற்று, 307.
 நொ, 55.
 நொக்கு, 8.
 நொக்குடைமை, 143.
 நொக்குமது - நொக்குவது, 7.
 நொய்ப்பகை, 118.
 நொவு, 43.
 நொவி, 43.
 பஃருழிசை, 92.
 பக்கம், 74.
 பக்கல், 276.

பக்குவம், 75.
 பகல்லன்ன, 38.
 பகாது நின்று, 143.
 பகாப்பதம், 54, 55.
 பகுபதத்திற்கும் தொடர் மொழிக்கும்
 வேற்றுமை, 144.
 பகுபதம், 54, 55.
 பங்கயம், 74, 88.
 பங்கயன், 71.
 பங்கு, 46.
 பசல், 51.
 பசித்தேன்பழஞ்சோறுதா, 237.
 பசு, 11.
 பசுநங்கை, 268.
 பசுமண், 111. குறு, 660
 பட்டணவன் - ஒருநாசியான்; அவன்
 நெய்த ஆடை, 167, 177.
 பட்டது, 307.
 பட்டம், 51, 159.
 பட்டாங்கு, 279.
 பட்டி, 84.
 படர்க்கைச்சொல், 111.
 படர்க்கை முற்று, 151.
 படர்ச்சி, 13.
 படல இலக்கணம், 6.
 படலம், 3.
 படவன், 166.
 படாஅகை - பெருங்கொடி, 37.
 படிற்று, 12.
 படுத்தலோசை, 58.
 படுத்தார், 265.
 படுபொருள், 185.
 படைத்தலைவி, 168.
 படைமுன், 126.
 படையது குழாம், 199.
 படையென்பது எய்வன முதலிய வற்
 றிற்கு வரும், 265.
 பண்டமாற்று, 42.
 பண்டி, 84.
 பண்டுகாடுமன், 295.
 பண்டுகூரியதோர்வாண்மன, 237,
 295.
 பண்டைச்சான்றார், 99.
 பண்ணியமா, 214.
 பண்பதிகாரப் பட்டமை, 61.
 பண்பாகுபெயர், 170.

உஅ அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

பண்பு, 240, 302.
 பண்புத்தற்கிழமை, 187.
 பண்புத்தொகை, 239.
 பண்புப்பகாப்பதம், 60.
 பண்பொட்டுப்பெயர், 181.
 பனைத்தோன், 89.
 பத்தல், 159.
 பத்துக்கொடல், 293.
 பத்துப்பாட்டு, 265.
 பத்துமானிடம், 295.
 பதக்குப்பெரிது, 97.
 பதங்களிரண்டு, 76.
 பதவம், 264.
 பதவியலில்எழுத்துவிதிநுணமை, 75.
 பதிகம், 2.
 பதிற்றடுக்கு, 104.
 பதிற்றிரண்டு, 104.
 பதிற்றுக்கழஞ்சு, 104.
 பதிற்றுக்கோடி, 104.
 பதிற்றுத்தூணி, 104.
 பதிற்றுப்பத்து, 104, 105, 131.
 பதிற்றுக்கு, 104.
 பதிற்றென்பது, 104.
 பதின்கலம், 104.
 பதின்கழஞ்சு, 104.
 பதின்கோடி, 104.
 பதின்துளம், 104.
 பதின்குத்து, 104.
 பதினமர், 104.
 பதினாழி, 104.
 பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, 265.
 பதினெண்பூமி, 160, 162.
 பதினெண்மொழி, 160.
 பதினெழ்நிலம், 160, 161.
 பதுமம், 75.
 பந்தம், 73.
 பந்து, 106.
 பந்துத்திரட்சி, 98.
 பந்தது, 38.
 பப்பத்து, 105.
 பப்பரவன், 167.
 பயந்தது, 4.
 பயற்றது கும்மாயம், 187.
 பயறு, 121, 187.
 பயனுரை, 8.
 பயனெடு படுத்தல், 8.
 பயனெடுபுணர்ந்தல், 8.

பயிர், 118.
 பயிற்சொல், 156.
 பயிற்றினார், 265.
 பரண், 111.
 பரண்கால், 112.
 பரணர், 83, 143, 242, 244.
 பரணியார், 69.
 பரணியான், 69.
 பரணியான், 69.
 பரணியான் பரவன், 77.
 பரத்தி, 168.
 பரதவன், 166.
 பரம்பு, 266.
 பரமர், 30.
 பரமணுக்கன், 22.
 பரல், 121.
 பரவன், 166.
 பரிமாணஞர், 274.
 பரியகம், 306.
 பரியாயம், 161, 182.
 பரியாயமொழிகள், 181, 182.
 பரிவிவி, 63.
 பரீஇகம், 37.
 பருகுவன்னன் ஆர்வம், 12.
 பருங்கி, 46.
 பருத்திக்குண்டுகையினியல்பு, 11.
 பருத்தின்விழுக்காடு, 7.
 பருந்தது, 38.
 பருதூல், 251.
 பருப்பதம், 75.
 பருப்பொருட்டு, 16.
 பரோளம், 37, (நெ. எழுத்.வெண. 3.)
 பஸ்காமற்கு, 276.
 பஸ்காத்து, 79.
 பஸ்காலை, 92.
 பஸ்படை, 92.
 பஸ்பொருட்டிடை. 186.
 பஸ்யாணை, 92.
 பஸ்லணி, 92.
 பஸ்லபல, 92.
 பஸ்லவதரையர், 87.
 பஸ்லவதரையன், 236.
 பஸ்லவம், 161.
 பஸ்லன், 111.
 பஸ்லாயம், 92.
 பஸ்லிழை, 92.
 பஸ்வகைச்சொற்கள், 151.

பல்வகைப்பட்டதாது, 151.

பல்வகைப்பண்பு, 91.

பல்வளை, 92.

பல, 144, 270.

பலகலை, 92.

பலகுணந்தழுவிய ஒருரித்திரிசொல், 160.

பலசாலை, 92.

பலசான்றார், 83.

பலபண்பிற்குரிய ஒருசொல், 306.

பலபொருட்டு, 207.

பலபொருள் கருதிய ஓரிடைத்திரிசொல், 160.

பலபொருள்குறித்த ஒருபெயர்த்திரிசொல், 159.

பலபொருள் விரவின. 255.

பலபொருளொரு சொற்கள், 266.

பலம், 73, 162.

பலர், 144.

பலர்பார்சொல், 144.

பலவகைப்பண்பு, 301.

பலவடிக்கொணுகூட்டு, 284.

பலவறிசொல், 144.

பலவினீட்டத்தற்கிழமை, 187.

பலி, 199, 214.

பலியன், 51.

பலணந்த, 2.

பலளக்கோட்டு நிலயானை, 271.

பழஞ்சூத்திரத்தின்கோள்,

பழஞ்சோறு, 126, 150

பழந்தீவம், 161.

பழையன், 218.

பழையனாருடைச்சி, 168.

பழையனாருடையான், 166.

பள்ளி, 83.

பள்ளிகள், 168.

பற்றுக்கோடு, 25.

பறவாக்குளவி - காட்டுமல்லிகை, 151.

பறழ் என்பது பன்றி முதலியவற்றிற்கு உரித்தா, 263.

பறி, 150.

பறைபட்டது, 307.

பறையன், 255.

பன், 114.

பன்னாப்பு, 92.

பன்மணி, 92.

பன்மைச்சினைப்பெயர், 171.

பன்மைச்சினை முதற்பெயர், 171.

பன்மைப்பெயர்கள், 174.

பன்மை முதற்பெயர், 171.

பன்றி, 91, 271.

பன்றிநாட்டார், 161.

பன்னிருதிகை, 161.

பன்னிருநாடு, 160.

பன்னிருநிலம், 160.

பன்னிருபடலம் - ஒருதூல், 14.

பனஞ்செறுப்பு, 107.

பனஞ்சோறு, 107.

பனந்திரன், 107.

பனந்துண்டம், 107.

பனந்தூண், 107.

பனம்பாரம் - ஒரு தூல், 15.

பனம்ப. ரஞர், 15.

பனாட்டு, 107.

பனுவல், 8, 9, 15.

பனுவல்கள், 265.

பனைக்கோடி, 107. க. ச. ச. 4

பனைசை - பனையூர், 126.

பனைத்திரள், 107.

பனையங்கோல், 107.

பனையின்கண் அன்றில், 199.

பனையூர், 126.

பா, 55, 155.

பாகன், 251.

பாகு, 293.

பாகுபாடு, 21.

பாசடை, 61.

பாசிழை, 61.

பாட்டு, 174, 176, 187, 188.

பாடங்கேட்டு முறை, 12.

பாடஞ்சொல்வதன் இலக்கணம், 11.

பாடம், 162.

பாடலஞர்-ஒர்இலக்கணநுலாகிரியர், 4.

பாடவுரை, 8.

பாடற்கண்யாழ், 188.

பாடாப்பாணன், 214.

பாடாமலைச்செய்த, 214.

பாடி, 43, 58, 112, 175.

பாடினி, 232.

பாடு, 87, 164.

பாண், 111.

பாண்கூடி, 112.

பாண்சேரி, 112.

பாண்டி நாடு, 126, 150.

- பாண்டியன், 166.
 பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், 144.
 பாண்டியன் பல்பாகசாலை முதலு
 மிப்பெருவழுதி, 55, 267.
 பாண்டோட்டம், 112.
 பாண்பாடி, 112.
 பாணன், 214, 255.
 பாதிர், 188.
 பாப்புக்கோல், 98.
 பாப்புத்தோல், 98.
 பாம்பின்னோல், 98.
 பாம்புக்குப்பகை சீரி, 184.
 பாம்பு பாம்பு, 247.
 பாய்த்து - பாய்தல், 7.
 பாய்த்துள் - பாய்தல், 240.
 பாயாவேங்கை-வேங்கைமரம், 151.
 பாயிரத்தின்பெயர்கள், 2.
 பாயிரம் இருவகை, 2.
 பாயிரம் தாற்கு இன்றியமையாததென்
 பது, 15.
 பார்ப்பன், 71.
 பார்ப்பனக்கன்னி, 83.
 பார்ப்பனச்சீசரி, 255.
 பார்ப்பனி, 64, 71.
 பார்ப்பனியார், 175.
 பார்ப்பார், 175.
 பார்ப்பான், 83.
 பார்ப்பான் கன்னுண்ணன், 231.
 பார்ப்பான் பாராயணன், 143, 267.
 பார்ப்பினி, 65.
 பார்ப்பிர், 194.
 பார்ப்பென்பது பறவை, சுவழவன
 கோடுவாழ்விலக்குகளுக்கு உரித்து
 263.
 பாரதம், 14.
 பாரம், 73.
 பாரவன், 77.
 பாராயணன், 143, 267.
 பால், 155.
 பால் ஐத்த, 146.
 பால் ஐயம், 252.
 பால்வழு, 249.
 பாலா, 155.
 பாலாறு, 155.
 பாவிடத்திணைவழு இருபத்து நான்கு
 249.
 பாவிடவழு, 250.
 பாவட்டங்காய், 107.
 பாவட்டை, 107.
 பாவை, 12, 153.
 பாழ்க்கிணறு, 118.
 பாழ்க்கொல்லை, 118.
 பாழ்க்கிணறு, 118.
 பாழ்ச்சாலை, 118.
 பாழ்த்தலை, 118.
 பாழ்த்துறு, 29.
 பாழ்ப்பயிர், 118.
 பாழி, 161.
 பாளிதம், 94, 293.
 பாளை என்பது தெக்கு முதலியவை
 கட்டு உரித்து, 264.
 பாற்றிணைவழுப்பன்னிரண்டு, 249.
 பாற்று, 207.
 பாற்றுக்கால், 97, 98.
 பாரை, 87.
 பான்மொழி, 240.
 பானம், 162.
 பாணை, 111.
 பிங்கலம் - ஒருதல், 310.
 பிடி, 43.
 பிண்டருத்திரம், 7.
 பிண்டப்பொருள், 195, 197.
 பிண்ணாக்கு, 39.
 பிணக்கன், 12.
 பிணக்கிச்சி, 168.
 பிணாவை, 191.
 பிரமகோட்டம், 83.
 பிரிவினையெச்சம், 235, 237.
 பிரங்கி, 46.
 பிரேளிகை, 156.
 பிலத்தான், 156.
 பிழைபாடு, 13.
 பிண்ணையென்பது மக்களுக்கும் பூனை
 முதலிய வற்றிற்கும் உரித்து, 263.
 பிற, 182, 299.
 பிறக்கு, 299.
 பிறரீர், 194.
 பிறவுழி, 49.
 பின், 114.
 பின்மொழிப்பொருள்கருதியவை, 243.
 பின்மை, 126.
 பின்னல், 122.
 பீடம், 73.
 பீடை, 73.

பீர், 117.
 பீனம், 162.
 புகழ்த்தமிழ், 161.
 புகையுண்மையின் எரியுள்ளது. 186.
 புட்கடிது, 123.
 புட்கடுமை, 123.
 புடைத்து, 31.
 புடைநூல் - சார்புநூல், 4.
 புடைவை, 83.
 புண்ணியஞ்செய், 155.
 புணர்ச்சிக்கூறுகள், 139.
 புணர்மொழி, 41.
 புதல்வன்றாய், 153.
 புதவு, 87.
 புதியவன், 65.
 புதுப்பனல், 273.
 புரம் - உடம்பு, 9.
 புரவு, 83.
 புரன், 119, 120.
 புரி, 74.
 புருவச்சிலை, 210.
 புரோஹை, 37.
 புல், 264.
 புல்லுப, 207.
 புலத்தி, 65.
 புலம்பு, 12.
 புலால், 293.
 புலான், 51.
 புலிப்பாய்த்துள், 240.
 புலிவிறகெண்டை, 121. (நே. சொல்.
 வெண். 61.)
 புலிக்கொற்றன், 95.
 புலிச்சி, 63, 65.
 புலித்தி - வண்ணாத்தி, 65.
 புலிமை, 63.
 புலனாதி, 162.
 புலிபுகழ்புலமை, 236.
 புழன், 312.
 புழாஅன், 51, 66.
 புழுங்கல், 121.
 புழுங்கற்கறி, 121.
 புழுங்கற்சோறு, 121.
 புழுங்கற்பயறு, 121.
 புழுங்கற்றுவரை, 121.
 புள்ளி, 36, 41.
 புளி, 58.
 புளிக்கவி. 94.

புளிஞ்சோறு, 94.
 புளிந்தயிர், 94.
 புளிம்பாளிதம், 94.
 புளியங்கோடு, 116.
 புறநடைக்குத்திரம், 7.
 புறநானூறு. 14.
 புறவுரை, 2, 16.
 புன்கங்காய், 98.
 புன்குக்காய், 99.
 புன்கெய், 48.
 புன்பயிர், 48.
 புனனாட்டார், 161.
 புனைகோதை, 143.
 புனைத்துரை, 2.
 பு, 55, 107, 176.
 பூக்குழாய், 207.
 பூங்குழல், 212.
 பூங்குழாய், 207.
 பூங்கொடி, 106.
 பூசத்தான், 166.
 பூசல், 228.
 பூஞ்சோலை, 106.
 பூட்டுவிற்பொருள்கோள், 283.
 பூடு. 43.
 பூண்டு, 77, 111.
 பூண்டு, 190, 191.
 பூணன், 148.
 பூணி, 251.
 பூத்தொடுக்கும், 148.
 பூதபுராணமுடையார். 38.
 பூதம், 162.
 பூதன்மத்தை, 126.
 பூந்தாமம், 106.
 பூந்தை, 126.
 பூந்தோடு, 278.
 பூம்பந்து, 106.
 பூமலர், 271.
 பூவினியல்பு. 10.
 பூழ், 118.
 பூழிநாட்டார், 161.
 பெடை, 43.
 பெண்டு, 190.
 பெண்ணொழிபெயர், 225.
 பெண்பாற்சொல், 141.
 பெண்மைச்சினைப்பெயர், 171.
 பெண்மைச்சினைமுதற்பெயர், 171.
 பெண்மை மதம்பெயர். 171.

- பெய்முகில், 243.
 பெயர்களின்பொதுவிலக்கணம், 25.
 பெயர்ச்சொல், 56.
 பெயர்ச்சொல் இரண்டு, 157.
 பெயர்த்திரிசொல், 151.
 பெயர்த்து, 207.
 பெயர் நான்குவகை, 25.
 பெயர் நிரனிறை, 281.
 பெயர்ப்பகாப்பதம், 56, 60.
 பெயர்ப்பகுபத இடைநிலை, 65.
 பெயர்ப்பகுபதம், 58.
 பெயர்முதலிய எட்டுருபு, 127.
 பெயர் மூவகை, 130.
 பெயர்வினையோத்து, 65, 148.
 பெயர்திகாரம், 26.
 பெயரிடைச்சொல், 157.
 பெயரிடைநிலை சந்தியானும் சாரியை யானும் முடியாவழிவரும், 65.
 பெயரியற்சொல், 158.
 பெயரெச்ச எதிர்மறை, 91.
 பெயரெச்சம், 233, 236.
 பெயரெழுத்து, 138.
 பெருங்கால்யானை, 172.
 பெருங்கி, 46.
 பெருங்கி, 46.
 பெருங்குளிர், 143.
 பெருந்தலைச்சாத்தன், 274.
 பெருந்திசை, 99.
 பெருந்தேவி, 152, 225.
 பெருவழுதி, 229.
 பெற்றம், 161.
 பெறப்பாடு, 237.
 பே, 55.
 பேஎகன், 37.
 பேடர், 147.
 பேடன், 147.
 பேடியர், 147.
 பேடு, 43, 147.
 பேடுகன், 147.
 பேய்த்தேர், 261.
 பேர், 57, 312.
 பேரம் - உடம்பு, 162.
 பேரா, 61.
 பேருமிழான், 267.
 பேழைவாய், 131.
 பை, 55.
 பைபுகன், 61, 111.
 பைசல், 51.
 பைஞ்ஞன்று, 52.
 பைதல், 43.
 பைந்தார், 61.
 பைம்புல், 121.
 பொருட்டென்பது சாமரைக்கும் கோங் கிற்கும் உரித்து, 264.
 பொருடு, 265.
 பொச்சாப்பு, 304.
 பொத்தகம் - புத்தகம், 155, 296.
 பொதியில், 126, 149.
 பொது சிறப்புக்கொண்டு முற்றுதல், 143.
 பொதுத்தொழிப்பண்பு, 207.
 பொதுப்பாயிரத்தின் வகை ஐந்து 2.
 பொதுப்பெயர், 82, 83, 171.
 பொதுப்பெயர்ப்பகுது, 191.
 பொதுமொழி, 6, 11, 141, 142, 144.
 பொதுமொழிகளின் வகை, 144.
 பொதுவில், 126, 143.
 பொதுவினை, 208.
 பொதுவும் சிறப்புமான ஈரெழுத்தான் வருவன, 162.
 பொதுவெழுத்தான் வருவன, 162.
 பொதுவெழுத்து, 72.
 பொதுவெழுத்துப்பதம், 72.
 பொய்ச்சொல், 118.
 பொய்ஞ்ஞின்றான், 52.
 பொய்தல், 13.
 பொரி - ஏறுமைக்கன்று, 263.
 பொரியென்பது ஏறு மக்குரித்து, 263.
 பொருட்துணம், 57.
 பொருட்டு, 16.
 பொருட்பயன் நான்கு, 14.
 பொருட்பெயர்ப்பகுபதம், 59.
 பொருண்முதல் மூன்றாம் முதல், 57.
 பொருண்மை, 57.
 பொருண்மைப்பன்மை, 183.
 பொருந், 81, 211.
 பொருந்கடிது, 109.
 பொருந்கடுமை, 110.
 பொருந்நுண், 62.
 பொருதுவி, 62.
 பொருப்பன், 130.
 பொருபோர், 233.
 பொருன், 30, 143.
 பொருன்களின் வகை, 141.

- பொருள்கோட்பகுதிஎட்டு, 279.
 பொருள்கோட்பகுதிஐந்து, 280.
 பொருள்கோட்பகுதிஒன்பது, 280.
 பொருள்கோட்பகுதி நான்கு, 280.
 பொருள்நான்கு, 272.
 பொருள்நிலை, 263.
 பொருளாகுபெயர், 175.
 பொருளாதிஅறுபொருளிகுருமி, 164.
 பொருளாதி அறுவகைப் பொருட்
 பெயர்கள், 56.
 பொருளாதி ஆறு, 157.
 பொருளாதி ஏழு, 57.
 பொருளான், 167.
 பொருளாற் பெயர் பெற்றவை, 14
 பொருளைந்து, 17.
 பொழிப்புமுதலிய ஏழு, 8.
 பொழிப்புமுதலிய மூன்று, 8.
 பொழிப்புரை, 8, 21.
 பொன், 288.
 பொற்கட்டி, 150.
 பொற்கு, 129.
 பொற்குடம், 77, 238, 244.
 பொற்கொல்லர், 150.
 பொற்பூண், 77.
 பொற்றூலி, 78, 242.
 பொற்றூலி ஆகுபெயர் என்று, 177.
 பொற்றை, 159.
 பொற்றொடி, 143, 153, 242.
 பொறி ஐந்து, 272.
 பொறியிலி, 64.
 பொறையுயிர்த்தல், 52, 225.
 பொறையுயிர்த்தார், 150.
 பொன், 108.
 பொன்கழஞ்சு, 77.
 பொன்மணி, 245.
 பொன்மதிற்சனகை, 18.
 பொன்மலை, 78.
 பொன்னாங்கட்டி, 150.
 பொன்னான், 167.
 போ, 55, 299.
 போள்கிழவன், 218.
 போக்சிச்சொல்லுதும், 189.
 போகம், 162.
 போத்து, 232, 266.
 போத, 85.
 போதந்தார், 67, 142, 146.
 போதத்து வைத்தது, 122.
 போதம் - ஞானம், 162.
 போதுக, 260.
 போந்து, 100.
 போய்க்கொண்டான், 118.
 போர்நேர்த்தார், 244.
 போலி, 52, 125, 186.
 போலிமொழிகள், 126.
 போலும், 299.
 போவுவி, 62.
 போழ், 107.
 போன ஒத்து, 205.
 போனன், 189.
 பௌவம், 43.
 மல்கான், 23, 24, 41.
 மஉவல் - மௌவல், 52.
 மக்கட்குணம், 83.
 மக்கட்குப்பகை வெகுளி, 184.
 மக்கட்சுட்டு, 83.
 மக்கன், 83, 145.
 மக்கான், 196.
 மக, 87.
 மகக்கண், 129.
 மகக்கு, 129.
 மகப்பெற்றான், 187.
 மகபூ, 83, 164, 191.
 மகத்துஞ்சை, 134.
 மகரக்குறுக்கம், 40.
 மகவான், 129.
 மகவென்பது மக்களுக்கும் முசமுதலிய
 வற்றிற்கும் உரித்து, 263.
 மகவை, 129.
 மகன், 82.
 மகப்பெற்றான், 137.
 மகன், 82.
 மங்கலமரபு, 150.
 மங்கலம், 35, 38, 75.
 மச்சிகன், 29.
 மஞ்சிகன், 29.
 மஞ்சு, 51.
 மஞ்சோபுகையோ, 261.
 மஞ்சு, 38.
 மட்கட்டி, 150.
 மட்கன், 129.
 மட்கு, 129.
 மட்குடம், 79, 111.
 மட்சாடி, 111.
 ப்ராழி, 111,

அருமயதமுதலியவற்றின் அகராதி.

மட்டை, 49.
 மட்பாளை, 111.
 மடங்கு, 104.
 மடம், 18.
 மடலென்பது, பனைமுதலியவற்றிற்கு
 உரித்து, 264.
 மடவரால், 195.
 மடவீர், 194.
 மடற்பனைவின் இயல்பு, 11.
 மடி - சோம்பலையுண்டயவன், 12.
 மடிவி, 62.
 மடையன், 40.
 மண், 81.
 மண்ணணு, 38.
 மண்ணமைவு, 109.
 மண்ணுக்கட்டி, 150.
 மண்ணை, 49.
 மண்மகன், 41.
 மணமுரசு, 77.
 மணி, 92, 245.
 மணிப்பூண், 77, 111.
 மணிமௌலி, 37.
 மதம் ஏழு, 4.
 மதி, 56, 298.
 மதுரையான், 166.
 மயக்க நிரணிமை, 282.
 மயங்கக்கூறல், 27.
 மயரிசன், 169.
 மயல், 51, 121.
 மயான், 115.
 மயானம், 74.
 மயிர்த்து, 207.
 மயிலியல், 143.
 மயிலேமயிலே, 269.
 மயிலை, 184.
 மாக்கன், 130.
 மாக்கு, 130.
 மாக்கோட்டம், 9.
 மாத்த தருழாம், 187.
 மாபு, 262 - 5.
 மாபுகாரணப்பெயர், 164.
 மாபுப்பெயர், 163.
 மாபுவரு, 251, 263, 264.
 மாபுவமுலுமைப்பு, 268.
 மாமல்லெகின், 113.
 மரயாழ், 116.
 மரல், 211, 264.

மாவங்கோடு, 116.
 மாவட்டு, 116.
 மாவடி, 116.
 மாவேர், 79.
 மராடி, 139.
 மரு, 125.
 மருக்தப்பை, 98.
 மருக்தவமாணி, 82.
 மருதங்கன்று, 266.
 மருதயாற்றின் தெற்கு, 160.
 மருதி, 172.
 மருவார், 229.
 மருவூரார்தைநீராடினார், 152.
 மருவூரான், 166.
 மருவூரின்மேற்கு, 160, 186, 199.
 மருஉமொழி, 126, 150.
 மரைமா, 263.
 மல்லற் செல்வார், 77.
 மலாடர், 161.
 மலாடார், 161.
 மலாடு-மலையமாளுடு, 126, 150.
 மலாடுநாட்டார், 161.
 மலைத்தலை, 79 (பட் 6.)
 மலைநிற்கும், 260.
 மலையமாளுட்டார், 161.
 மலையமாளுடு, 150.
 மலையன், 68.
 மலையன், 68, 77.
 மலையன்மன்னவன், 77.
 மலையாட்டி, 65.
 மலையாமை, 5.
 மலையான், 68.
 மலையின் பெயர்கள், 159.
 மலைவாம்பிற, 182.
 மலையின் இயல்பு, 10.
 மலையின்கணைக்கம், 199.
 மலைவீழ்ருவி, 78.
 மவ்வல் - மௌவல், 52.
 மழகளிறு, 90, 126.
 மற்று, 56, 276.
 மற்றை, 53.
 மற்றையது, 296.
 மற்றொன்றுவிரித்தல், 72.
 மற்றொன்றோ, 269.
 மறநாடு, 255.
 மறியென்பது, ஆடு முதலிமக
 குரித்து, 263.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

மறு, 58.
 மறுதலை, 15.
 மறை, 262.
 மறைத்துவழங்கு இடுகுறி, 163.
 மறைநிலை, 8.
 ம்றையன், 51.
 மன், 15, 56, 143, 144, 237, 295.
 மன்றம், 15.
 மன்னுடைமன்றம், 15.
 மனக்கோட்டம், 9.
 மனுக்கள், 168.
 மனௌகம, 37.
 மா, 55, 93, 133, 266, 298.
 மாங்கன்று, 266.
 மாங்கோடு, 125.
 மாட்சி, 3, 10.
 மாட்டெறிந்துணர்த்துதல், 128.
 மாடா, 81, 110.
 மாணக்கர்வகை, 11.
 மாணக்கர்வழிபடுமுறைமை, 13.
 மாணக்கராதற்குரியர், 11.
 மாணக்கராதற்குரியரல்லாதார், 12.
 மாணி, 82.
 மாத்திரைச்சுருக்கச்செய்யுள், 155.
 மாது, 298.
 மாந்தோட்டம், 255.
 மாபுராணமுடையார், 38.
 மாபூவர், 242.
 மார்பது, 69.
 மார்பன், 153.
 மார்பான், 69.
 மார் வினகொண்டுமுடிதல், 206.
 மாரிவண்கை, 240.
 மால், 82.
 மாவும் நாயும் வளர்ந்தன, 266.
 மாள, 298.
 மாற்றம், 309.
 மாறுகோள், 4.
 மான்கோடு, 125.
 மான்தலை, 126.
 மானம், எல்லை, அளவு, செருக்கு, ஞானம், 162.
 மானிடம், 146.
 மிகத்தெனிகேள்வி அகத்தியனார், 57.
 மிகல் - இரட்டல், 37.
 மிகுதியாற்பெயர்ப்பெற்றவை, 14.
 மிகை, 68, 86, 99.

மிகை, 43.
 மிடறு, 31.
 மியா, 35, 39, 56, 93, 298.
 மியாமூலிய இடைச்சொல், 298.
 மிருகம், 73.
 மிலேன, 37.
 மினு, 94.
 மிறிஞ்சி, 54.
 மின்கடிது, 114.
 மின்னனு, 38.
 மீ, 55.
 மீக்கோள், 88.
 மீக்கோள், 96.
 மீகண், 90, 96, 126, 149.
 மீகான், 50.
 மீகை, 43.
 மீங்குழி, 96.
 மீச்செல், 88.
 மீசை, 43.
 மீத்தா, 88.
 மீந்தோல், 96.
 மீப்பாய், 96. (புறநா, 30-11.)
 மீப்போ, 88.
 மீளி, 167.
 மீந்தண், 112.
 மீனம், 168.
 மீனவன், 65.
 முக்கமுஞ்சு, 101.
 முக்காலி, 101.
 முக்குடை, 140.
 முக்கோணம், 306.
 முகவுரை, 2.
 முகில், 243.
 முச்செவிடு, 242.
 முசு, 263.
 முட்டமை, 125.
 முட்டை, 163, 260.
 முடக்கொற்றன், 172.
 முடக்கொற்றி, 172.
 முடத்தெங்கின் இயல்பு, 11.
 முடிபெழுத்து, 138.
 முடியுடைமூவர், 161.
 முடிவிடங்குறல், 311.
 முதல் நாவிலிம்பு, 32.
 முதல் கிலை, 43.
 முதல்தூல், 3.
 முதல்தூலாற்பெயர்ப்பெற்றதூல்கள், 14.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதா

முதலெழுத்து, 22.
 முதலெழுத்துக்களின் முயற்சிப்பி
 ப்பு, 82.
 முதற்கருவி, 201.
 முதற்காணம், 183.
 முதற்குறிப்பு எழுத்து மாத்திரமும்
 மொழி மாத்திரமாய் வருதல்,
 153-5.
 முதற்பெயர், 172.
 முதற்பெயர் ளான்கு, 171.
 முதற்பொருள், 141.
 முதனிலையன்பெடை, 37.
 முதனின்ற எழுத்தாலறியப்படுமொழி
 கள், 153.
 முதனின்ற மொழியா லறியவரும்
 செய்யுள், 154.
 முதியான் கூந்தல் - ஒருமூலிகை, 143
 முப்பத்து மூவர், 271.
 முப்பெயர்விளிகள், 84.
 முப்பொருள், 30.
 மும்மொழி, 101.
 முயற்கோடு, 271.
 முயற்சி, 29.
 முயற்சிவிர்பிறத்தலான் ஒலி நிலை
 யாது, 186.
 முயன்மோவாய் - ஒருமூலிகை, 143.
 முயிற்சூய்வு, 98.
 முயிற்றுக்கால், 97, 98.
 முயிற்றுமயிர், 98.
 முக, 77.
 முகஞ்சு, 51.
 முகஞ்சு, 38.
 முகண்ணு, 38.
 முகன், 302, 303.
 முகன்னு, 38.
 முகி, 113, 120.
 முகுட்டுக்கால், 97, 98.
 முகுட்டுப்பிலையன், 98.
 முகாஞ்சு, 51.
 முழா, 306.
 முன்காந்து, 40.
 முன்னர், 310.
 முற்றய்தம், 86.
 முற்றி நின்றலான் முற்று, 205.
 முற்ற இரண்டு, 204.
 முற்றுவிரைப்பதம், 58.
 முறைக்காணம், 30.

முறைப்பெயர், 172.
 முறைப்பெயர் இரண்டு, 171.
 முறைப்பெயர் நிரல் நிறை, 281.
 முறையல் கூற்று, 117.
 முறையீடு, 42.
 முறைவினை நிரல் நிறை, 281.
 முன், 51.
 முன்படை, 126.
 முன்மொழிப் பொருள் குறித்தவை,
 243
 முன்றில், 126, 149.
 முன்னம், 276.
 முன்னல், 122.
 முன்னற்கடுமை, 122.
 முன்னிலைச்சொல், 141.
 முன்னிலைப்பெயர் ஐந்து, 171.
 முன்னிலைமுற்று, 151.
 முன்னிலையேவல், 84.
 முன்னிலைவினை, 84.
 முனிகள், 168.
 முனியீர், 194.
 முனைவன், 3.
 மு, 55.
 மூங்கா, 46, 88
 மூலத்தான், 166.
 மூலகைத்தகுதி வழக்கு, 153.
 மூலாவார்க்கொருகருத்தன், 63.
 மூலாவாறொருகருத்தன், 62.
 மூவறிவுயிர், 303.
 மூவாட்டையான், 153.
 மூவினம், 112.
 மூவுலகு, 101.
 மூவுழக்கு, 101.
 மூவெடை, 101.
 மூவொன்று, 101.
 மூழ்த்த, 284.
 மூன்றிறத்த அழகு மொழிகள், 151.
 மூன்றுதொடர்ச்சிப் பொருண் மயக்
 கம், 245.
 மெய்க்கதி, 118.
 மெய்க்கீர்த்தி, 118.
 மெய்ச்சொல், 118.
 மெய்ஞ்ஞன்று, 52
 மெய்த்தெய்வம், 118.
 மெய்ப்பொருத்தார், 265.
 மெய்மயக்கம், 49.
 மெய்யன் மேற்றினை நின்றான், 267

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

மெய் வாய் மூக்குக் கண் செவி, 306.
 மெருள், 43.
 மெல்கி, 10.
 மெலி, 39.
 மென்மை, 31.
 மே, 55.
 மேகம், 73.
 மேடு, 43.
 மேதினி, 74.
 மேல்சார், 99.
 மேல்நோக்கியமரம். 273.
 மேல்பால், 99.
 மேலனவற்றை, 206.
 மேலில் - மேற்குத்திரத்தில், 11
 மேலைச்சேரிக்கோழி. 274.
 மேலையதிகாரம், 190.
 மேற்றலை, 99.
 மேற்று, 207.
 மை, 55.
 மைஞ்சு, 51.
 மைஞ்ஞிலம், 52.
 மைப்புறம், 35, 10, 75.
 மையல், 51
 மொடுமொடுததார், 209.
 மொய்ப்பு, 39.
 மொழி, 43.
 மொழிகள் பதினெட்டு, 1, 17.
 மொழிசுவன், 130.
 மொழிச்சாரியை, 135.
 மொழிபெயர்ப்பு, 14.
 மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள். 280.
 284.
 மொழிவகை, 141.
 மொழிவன், 130.
 மொ, 55, 56, 298.
 மோகம், 74.
 மோழை, 43.
 மொனவல், 37.
 மொளவி, 37.
 மொனவல், 35, 37, 40, 43, 75.
 மொனனம், 162.
 யமன், 86.
 யவனர், 44.
 யவனா, 92.
 யா, 55, 84, 90, 299.
 யாக்கோடு, 90.
 யாங்கோடு, 90.

யாங்கனம் பொருள்சென்னை முத்
 தம், 143.
 யாப்பருங்கலமுடையார், 282.
 யாப்பு, 13, 18, 112.
 யாப்புறவு, 59.
 யாமுதலிய அசைகலை இடைச்சொற்
 கள், 299.
 யார், 150.
 யாவகைப்பெயரும், 25.
 யாவினா, 86.
 யாவினாக் காலமுதல் நான்கினும்வருவ
 தன்று, 169.
 யாழ், 81, 188.
 யாழ்ப்பத்தற்றுளை, 159.
 யாழ், 298.
 யாழின்புறம். 126.
 யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோள், 280.
 யாற்று நீர் முதலிய பொருள்கோள்கள்
 அமையத்தொடர்ந்த தொடர்மொழி
 கள், 286.
 யாற்றுப்புனல், 280.
 யானொழுதும், 260.
 யான் எம்மூர்ப்புகுவல், 258.
 யானம், 162.
 யானையென்பது படர்க்கையில் பலர்பா
 லொழிந்த பாலில் வருதல், 172.
 யானைக்கூடம். 244.
 யானைக்கோடு, 89.
 யானைப்பட்டம். 159.
 யானைப்பாகர். 150.
 யானைமேய்ப்பான், 251.
 யானையைக்காத்தான், 89.
 யானையைத்தன் எல்லாக்கு அடையாள
 மாக நிறுத்தல், 17.
 யுகம், 44.
 யுகம், 44.
 யுகி, 44.
 யுகிப்பயிற்சொல், 156.
 யூபம், 162.
 யோகம், 44.
 யோகி, 44, 117.
 வக்கிரம், 75.
 வகைக்குத்திரம், 7, 142.
 வசமித்தா, 258.
 வஞ்சியூர்க்கு வழியாது, 261.
 வட்டேது, 123.
 , 123.

நட்பு அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- வட்டக்கடல், 87.
 வட்டக்கல், 116, 240.
 வட்டச்சுனை, 87, 116.
 வட்டத்தாழி, 87, 116.
 வட்டப்பாறை, 87, 116.
 வட்டம், 51, 87, 102, 164, 176, 306.
 வட்டவடி, 116.
 வட்டவாரி, 116.
 வட்டி, 102.
 வட்டு, 116.
 வடகடல், 90. பெருங் .
 வடதலை, 90.
 வடசொற்கள், 151, 162.
 வடபால், 99.
 வடமலை, 99. ௬ .
 வடமற்றது, 116.
 வடமேறிற்று, 116.
 வடமொழிப்பெயர்கள், 81.
 வடமொழி, பதினெண்பூமிக்கும் விண்
 ணிற்கும் புவனாதிதகட்கும் பொது
 வென்பது, 162.
 வடமொழி முடிபு, 72.
 வடமொழி முதலான பிற கலைக்கடல்,
 311.
 வடமொழியென்பதன் பொருள், 162.
 வடவிலக்கணம், 73.
 வடாது, 126.
 வடாது வேங்கடம், 153.
 வடிவு பலவகை, 306.
 வடிவெழுத்து, 138.
 வடுகக் கண்ணன், 243.
 வடுகக்கண்ணன், 243.
 வடுகந்தை, 126, 167.
 வடுகரசர், 152, 225.
 வடுகரசர்க்குச் சிறந்தார் சோழிய அர
 சர், 185.
 வடுகன் தந்தை, 126.
 வடுகு, 161.
 வண்டின்கால், 126, 131.
 வண்டுக்கால், 98.
 வண்ணக்கர், 150.
 வண்ணம் ஐந்து, 306.
 வண்ணாத்தி, 64, 65.
 வண்ணாப்பட்டி, 84.
 வண்ணாப்பெண்டிர், 83.
 வண்ணாத்தொழில், 71.
 வண்ணாப்பட்டி, 84.
 வண்ணாப்பண்டி, 84.
 வண்ணன், 71.
 வணிகரே, 276.
 வத்தராயன், 74.
 வத்தாபோக்கு, 204.
 வந்தனை, 162.
 வந்திகள், 181.
 வந்தியோன், 189.
 வந்து, 68.
 வந்தும், 68.
 வம் - வா, 70.
 வயக்களிறு, 87.
 வயா, 88.
 வயான், 51, 111, 115, 167.
 வயிரகடகம், 126, 255.
 வயிரிகள், 169.
 வயிறுகுத்திற்று, 262.
 வயின், 51.
 வரஃகு, 38.
 வரகு, 38.
 வரம்பிலறிவன், 18.
 வரலாற்றுமுறைமை, 251.
 வராற்குறை, 119, 120.
 வரிமுறை, 13.
 வரிவடிவு, 41.
 வரிற்கொள்ளும், 115.
 வரீஇகம், 37.
 வருங்கெடர், 139.
 வருடை, 263.
 வருது, 68, 209.
 வருதும், 68, 210.
 வரும்வணிகள், 35.
 வருவித்தான், 70.
 வரைபுகுபுள்ளினம், 241.
 வல், 122.
 வல்லங்கிழுத்தி, 168.
 வல்லங்கிழாஅன், 193.
 வல்லங்கிழான், 166.
 வல்லநாய், 122.
 வல்லப்பலகை, 122.
 வல்லம், 229.
 வல்லமெறிந்தகல்லினங்கோசர் தந்
 229 - 230.
 வல்லாறு, 36.
 வல்லென்றது, 277.
 வல்லையென்பது வினையெச்சம், 89.
 வலன், 111.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

- வலி, 39.
 வலித்தல், 151.
 வலியன், 51.
 வலியான், 111, 115, 167
 வலைச்சி, 63, 65.
 வலையன், 71.
 வலு, 211
 வலுவு, 62.-
 வழக்கழிப்பாடு, 272.
 வழக்கறிதல், 12.
 வழக்கியல், 149.
 வழக்கு, 6, 210, 268.
 வழக்குச்சொல், 141, 151.
 வழக்குப்பன்மை, 43.
 வழக்குப்பொருள், 111.
 வழங்கினான், 265.
 வழங்கிலை, 248.
 வழிநூல், 3.
 வழிபடுவோன், 11
 வழிபாடு, 13.
 வழுதுணங்காய், 107.
 வழுதுணை, 107.
 வழுகிலை, 247
 வழுஉச்சொல், 5
 வள், 123.
 வள்ளுவப்பயன், 164.
 வளமைக்கண்விருந்து, 188.
 வளவன், 77.
 வளவா, 92.
 வளி உளரும், 260.
 வளை, 92, 245
 வளைஇயம், 37.
 வளைக்குப்பொன், 199
 வன்மரம், 122.
 வன்மை, 31.
 வன்றோல், 122.
 வனிதை, 74.
 வந், 55.
 வாஅகை, 37.
 வாக்கியம், 75.
 வாச்சியம், 75.
 வாசி, 304.
 வாசுதேவக்கோட்டம், 83.
 வாசுதேவகோட்டம், 83.
 வாணிகநகரம், 255.
 வாணிக முடையான், 71.
 வாணிகள், 71.
 வாணிச்சி, 71.
 வாடி, 261.
 வாய்பாடு, 64, 65, 169.
 வாய்ப்புசிவருதம், 150.
 வாயிலாய், 193.
 வாரணம் - பன்றி, 159, 160.
 வாரம், 162.
 வாராமலானும், 268.
 வாரியோன், 139.
 வாரு, 110.
 வாருங்கிடர், 189.
 வாருங்கெடர், 139.
 வாருங்கோன், 139.
 வாலன், 111, 164,
 வாலிது, 11.
 வாழ்த்து, 39.
 வாழிகொற்றா, 92.
 வாழிய, 298.
 வாழும்வளவன், 10, 75.
 வானாற்கொண்டகொடி, 200.
 வாளி, 58, 64, 167;
 வாளிகள், 168.
 வானெறியின், 272.
 வான், 111.
 வான்மதி, 131.
 வானவன், 65.
 வானவன்வளவன், 77.
 வானவில், 79.
 வானன், 59.
 விகற்பம், 84.
 விகாரமாவன, 59.
 விகாரம் ஆறு, 79.
 விகாரம் மூன்று, 78.
 விகாரமொழிகள், 151.
 விசயம், 73.
 விசேடவுரை, 8.
 விசைத்தது, 237, 288.
 விடபம், 73.
 விடம், 74.
 விடலை, 82, 165.
 விடலைகள், 168.
 விடுத்தல்-விடைகூறல், 13.
 விடைகொடுத்தல், 8.
 விண்டு, 18, 159.
 விண்ணென விசைத்தது, 237, 288.
 விதத்தல், 87.
 விதந்து சொல்ல, 87.

அரும்பதமுதலியவற்றின் அகராதி.

விதத்தோதல், 46, 205, 206.

விதப்பு, 26, 99, 202.

விதவாதுவருவன, 206.

விதி, 81.

விதிக்குத்திரக்கன், 143.

விதியுயிர், 87.

விமானம், 183.

வியக்கோள்முற்று, 151

வியக்கோளுக்கும் ஏவலுக்குமுன்னவே
றுபாடு, 213.

விரலென்பது, மக்களுக்கும் காமமு 5
வியவற்றிற்கும் உரி, 264.

விரித்தல், 14, 114.

விரியின் தொகை, 24

விரியுரை, 8.

விருத்தி, 73.

விருத்தியுரை, 9

விருத்து, 188.

விரைதி, 37.

விரைவு, 269.

வில்லவன், 65.

வில்லி, 58, 64, 117, 167.

வில்லிகள், 168.

விலங்கு, 363.

விலங்குமா, 133.

விலேன, 37.

விழி, 44.

விழுக்காடு, 7, 11.

வின - வினாமரம், 87, 90.

வினக்கோடு, 90.

வினங்காய், 246.

வினக்கோடு, 90.

வினாரிரம்பு, 153.

விளி, 42, 44.

விளிப்பதும்பியரும், 223,

விளியதிகாரம், 193.

விற்கொன், 137.

விற்பூட்டு, 280.

வினாத்தோற்றல், 8.

வினாவழு, 251.

வினாவழுவற்க, 261.

வினாவன்றியும் செப்புகழ்தல், 264.

வினாவுத்தாச்செய்யுள், 155.

வினாவெதிர்வினாதல், 262.

வினாவெழுத்துக்கள், 27.

வினைக்குறிப்பு, 203.

வினைக்குறிப்புமொழி, 153.

வினைச்சொல், 56, 157.

வினைஞர், 248

வினைத்திரிசொல், 151.

வினைத்தொகை, 289.

வினைநிரல் நிறை, 281.

வினைப்பகாப்பதம், 56, 61.

வினைப்பெயர், 58, 65, 70.

வினைமுற்றிற்கும்வினையாலினையுமெப
யர்க்கும் வேறுபாடு, 174.

வினைமுற்று ஒன்றே இருபத்தேழு

கூறுதல், 205.

வினையிடைச்சொல், 157.

வினையிறச்சொல், 158.

வினையுருபு, 287.

வினையெச்சப்பகுதி, 216.

வினையெச்சம், 151, 234, 236.

வி. 55.

விடொன்று, 272.

விடனுக்கன், 166.

விடனுக்கிச்சி, 168.

விடம், 162.

விடன், 130.

விழ், 45, 49, 118.

விழென்பது, ஆல் முதலியவற்றிற்கு

உரித்து, 264

விழ்க்குமை, 50, 118.

விழங்குமை, 50, 118

விழி, 44.

விளை, 44.

வெண்காமை, 36.

வெண்கி, 36.

வெகுளி, 184.

வெட்டுவன, 265.

வெண்கொற்றப்படைத்தலைவன், 268.

வெண்ணோழிமுட்டை, 284.

வெண்ணாண், 48.

வெதிர், 118.

வெய்யப்பர், 38.

வெய்யவன், 65.

வெரிந், 108.

வெரிநியாண, 109.

வெருகு, 263.

வெல்லும்வில்லி, 117.

வென்னாடு, 150.

வென்னியாண, 109.

வென்னெனவிளர்த்தது, 202.

வென்னேறக்காவிதி, 268.

வேன்னொக்கல், 276.
 வெளிது, 191.
 வெளிப்படை, 156, 158.
 வெளிப்படைச்சொல், 142.
 வெளிப்படைநிலை, 311.
 வெளிப்படைமொழிகள், 151.
 வெளிற்றுப்பன்றி, 98.
 வெளிற்றுப்பனை, 98
 வெற்பன், 130.
 வெற்றிலை, 61.
 வெற்றெனத்தொடுத்தல், 5.
 வே, 55.
 வேளன், 193.
 வேங்கடம், 1, 153.
 வேங்கை, 143.
 வேங்கைப்பூ, 242, 243.
 வேட்கையவா, 126.
 வேடியர், 150.
 வேணவா, 126.
 வேண்டார், 161.
 வேணர், 126.
 வேத்தியல், 279.
 வேதா, 81.
 வேப்பங்காய், 98.
 வேம்பின்காய், 98.
 வேய்க்கண், 129.
 வேய்க்குறை, 50, 118.
 வேய்க்குறை, 118.
 வேய்த்தோள், 78, 118.
 வேய்ப்புறம், 30
 வேயல், 30.
 வேயனையதோள், 78.
 வேர், 176.

வேர்க்குறை, 50, 118.
 வேர்க்குறை, 50, 118.
 வேரல், 30.
 வேலி, 238, 246.
 வேலை, 74.
 வேழக்கரும்பு, 240. (சே. சொல்.
 வேன், 45, 165. [வேண். 62.)
 வேள்கன். 168
 வேளாண்மை, 71.
 வேளானன், 71.
 வேற்றுமைகள். 177, 178.
 வேற்றுமை செய்தலாவது, 178.
 வேற்றுமைத்தொகை, 238.
 வேற்றுமைநாயம், 304
 வேற்றுமைப்புணர்ச்சி, 77.
 வேற்றுமையேழென்பார், 175.
 வேறு, 63.
 வேறும், 63.
 வேளிற்கட்பாஜிரி, 188.
 வேளிற்று, 207.
 வை, 55.
 வைப்பு, 38.
 வையம், 183.
 வையையாற்றின் வடக்கு, 160, 186.
 வைவையவடக்கு, 244.
 வைரம் - மீதுருத்தன்மை, 162.
 வைரி, 62.
 வேள, 46, 55, 81, 85.
 வேளக்கொடியை, 191.
 வேளவுதல், 44.
 வேளவுவி, 62.
 வேளவே, 191.

மேற்கோள்விளக்கவகராதி.

மேற்கோள்.

பக்க
எண்.

உள்ள இடம்.

“ அதுமன் ”.	288	புறநானூறு, 147.
“ உறுகாலொற்ற ”.	126	நற்றிணை, 300.
“ கடுங்கா லொற்றலின் ”.	30௯	பதிற்றுப்பத்து, 2
“ கா தலி, பின்சென்றதம் ”.	189	நாலடியார், காம. ௨.
“ கொம்மைக் குழகாடு ”.	77	சீவகசிந்தாமணி, 2790.
“ சிதையுங் கலத்தை ”.	50	பரிபாடல், 10.
“ பறையிசை யருவி ”.	310	புறநானூறு, 126.
“ பாசிழை ”	61	சீவகசிந்தாமணி, 586.
“ பெருஞ்செய்ந்நெல்லின் ”.	176	,, 395.
“ பொன்னேர் மேனி ”.	241	குறுந்தொகை, 319.
“ மண்டிலமழுங்க ”.	295	அகநானூறு, 260.
“ விழுமியது கழிவ தாயினும் ”.	222	,, 253.

விளங்காமேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி.

- அகல மென்பது, 107.
 அசைநிலை யிரண்டினும். (அகத்தியம்), 269.
 அஞ்சாயலளாயிழை, (இ - வி. பக். 227), 222.
 அஞ்செவிநிறைய, 117.
 அட்டுண்டுழனி, 112.
 அடகுபுலால் பாகு, 293.
 அடிவண்ணமல்லால், 273. **பு 3**
 அடையெண், 139.
 அதுமற்றம்மதானே, 77. 288.
 அம்பவள்ளவரிநெடுங்கண், 282.
 அரசர்பெருந்தேரு, 255.
 அரண்ண்கொண்ட, 38.
 அருமணங்காம்போசம், 161.
 அவர்வாயினிடைச்செல்லாப், 185.
 அவனணங்கு, 268.
 அவிரதல்கடுக்கும், 241.
 அவைதார், பெயர்ச்சொலென்ற. (அவிநயம்), 57.
 அழிதூஉவகையுள் (அவிநயம்), 117.
 அளபெடைதனியிரண், (அவிநயம்), 23.
 அறத்திற்குத்தக்கதருள், 181.
 அறம்கூந்தற்கு, 153.
 அறியான்வினாநல் (நே. சொல். வெண். ௫. மேற்), 261.
 ஆஅவளிய, 289.
 ஆகொண்மார், 207.
 ஆங்காங்காயினுநாக, 297.
 ஆடுஉவறிசொல், 137.
 ஆதியுமந்தமும், 111.
 ஆர்த்தாரகொண்மார், 207.
 ஆரன்மகமே, 292.
 ஆலத்துரேல, 284.
 ஆலுமானுமோடுமோடுவும், (அகத்), 182.
 ஆவண்ணவண்ண, 192.
 ஆவாவென்றே, 289.
 ஆவாழ்கவந்தனர், 271.
 ஆவெந்தைவசமித்தா, 258.
 ஆற்றலுடையுயிர், 31.
 ஆற்றின்பேரித்தின், 155.
 ஆறனுருபே, (அகத்), 187.
 ஆனநெய்தெளித்து, 135.
 ஆனமணியியம்பும், 135.
 ஆகலுபு குதிக்குமிகல, 195.
 இசைப்படுபுள்ளின், 138.
 இயன்றவரும்பெய, 267.
 இரக்கமிலுள்ளத்தரீர், 305.
 இரங்கு குயின் முழவா, 282.
 இரந்தோர்க்குத் தேர்விசும், 184.
 இரவின்வருவாணைப், 256.
 இரவெதிர்கொள்ளா, 257.
 இரவெலாநின்றரூயால், 277.
 இருதோடோழர்பற்ற, 231.
 இல்லிடப்பரக்கை, 189.
 இல்லென்பான்சையிற், 153.
 இலக்குவாளிரண்டினால், 231.
 இவ்வுலகையளிது, 38.
 இளையன்மெல்லியன் “எம்முரல்லது” 228.
 இறைக்கதுநேரின், 184.
 இனியெம்மெல்லே, 289.
 உஞ்சையரசன், 236.
 உண்டேறுமை, 291.
 உப்பின்றுபற்றகை (நே. சொல். வெண். 8), 94, 229, 298.
 உயர்நிலைமாடம், 189.
 உயிர்முறைமுகியோடெண்ணி, 241.
 உயிருறுப்புயிர்மெய் (பெரியபாடம்), 88.
 உருவுமுதன்முதம்மை, 138.
 உருவேயுணர்வே, 138.
 உலகவழக்கமும், (அகத்), 259.
 உலங்கொடோளினை, 223.
 உலர்க்கடலன்ன, 154.
 உற்றதுபிறர்களுகற, 309.
 உறுபுகழ், 301.
 ஊரென்பபடுவது, 232.
 ஈடுத்தலும் படுக்கலும், 235.
 எந்தைவருக, 267.
 எம்மோடுதம்மைப், 10.
 எயிற்றுப்பல், 98.
 எரியினன்னசெத்தலை, 299.
 எருமை நாற்கால் (நே. சொல். வெண். 11), 271.

சுசு விளங்காமேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி.

எழாஅல், 138.
 எழுத்தறியத்திரும், (குறள். பரி.) மேற்.
 392, 176.
 எழுத்துக்குறியிடர், 37.
 எழுதவரிக்கோலத்தார் (இ-வி. மேற்),
 155.
 என்னசொல்லினும், 21.
 என்னகாணுமாறு, 90.
 என்னொப்பாரிவ்வுலகிலில், 241.
 எனைத்துமுற்றடுக்கினும் (அகத்.), 228.
 எனைமுற்றடுக்கினும், 228.
 எதனையென்றேரிரும்பு, 106.
 எஎ அம்பன்மொழிந்தனன், 269.
 எழியன்முறையது (அகத்.), 178
 ஏனல்காவலாயினளிவனே, 121.
 எனல்காவலாயினனெனவே, 121.
 எனல்காவலிவளும், 121.
 ஐயெயெமக்கீக்கருள், 193.
 ஒட்டார்செவிபுதைக்குள் ("பல்யாளை"),
 229.
 ஒண்ணிலிராய், 211,
 ஒருவனொருத்தி, 174.
 ஒல்லென்பொளவம், 40.
 ஒஒத்தார், 288.
 ஒஒதமக்கோருறுதியுணராரோ, 291
 ஒஒபெரியன், 106, 291.
 ஒங்கெழிலகல்கதிர், 154.
 ஒங்கெழின்முதலாக், 153.
 ஒன்றென்னுங்கல்லதர், 42.
 கங்கனகன்மார்பன், 152.
 கசுதபகல்வே, (அவிரயம்), 43.
 கட்டிலன்னல்க். 138.
 கடற்றினையர், 222.
 கடிநுனைப்பகழி, 308.
 கடிமலர்யிசைபூத்து, 308.
 கடியினகுதின்ற. 308.
 கடியாமகளிர்த்து, 308.
 கடியாமக்காக்கும், 308.
 கடிவினைமுடிச்சகன, 308.
 கடும்பறைக்கருடா, 195.
 கடுவன்முதுமகன், 234, 271.
 கடைபுடைக்கொள்ளியநீர், 189.
 கண்களியாச்சென்று, (நே. சொல்.
 வெண். 11.), 271.
 கண்டல்வேரனை, 195.
 கண்டொன்மயங்கும், (அகத்.), 255.
 கண்ணகருவினை, 282.

கண்புரைகாதலேம், 223.
 கரவலமென்றோரை, 277.
 கருநெடுங்கண்டருக், 274.
 கருமுகமந்தி, 150.
 கல்லவனைச்சுனைநீர், 189.
 கல்லன்ன வன்னெஞ்சின், 38.
 கல்லென் கௌவை, 40.
 கலன்ன கொண்ட, 38.
 கழியே. சிறுசுரனெய்தல் (இ - லி.),
 106.
 கற்றதனற் பயன், 141.
 கன்னித்தென்கரை, (அகத்.), 161.
 காட்டுச்சாரோடுக்குறுமுயால், 189,
 196.
 காடகமிறந்தாரக்கே, 98. யா. லி
 காண்டலுமிதுவே, 217.
 காணப்பட்ட, 138.
 காணன்கழிதலும், 222.
 காணியவம்மினே, 106, 291.
 காணியவாரீவாழிய, 218.
 காணியவாவாழிய, 299.
 காதுசேத்தாழகுழையாய், (நே. சொல்.
 வெண். 68.), 281.
 காமவிதிகண்முகம், (நே. சொல்.
 வெண். 68.) 281.
 காரியையுக்காவலன், 241.
 காலறிதொழில், (அவிரயம்), 202.
 காலமும்வினையும், (அகத்.), 215, 216.
 காலமொடுகருதவரினும், (அகத்.) 207.
 காவலுழவர், (முத்.),
 காவலோனக் களிமஞ்சம், 198.
 காழ்வரைநிலங்களிமவன், 189.
 கிளக்குக்கிளவி, 309.
 குண்டுகட்டெருமை, 78.
 குயில்சேருளிர்கா, 189.
 குருசிலெயெம்மையுள்ளாய், 191.
 குறுத்தாட்டிதரு, 79.
 குன்றவெண்மணல்,
 வெண். 68.), 282.
 குன்றவினையுள், 153.
 குன்றகுடையா, 154.
 குன்றுகூதிர், (நே. எழுத். வெண். 7
 ஷை - சொல். வெண், 49), 153.
 கூதிர்கொண்டிருக்கும், 154.
 கொப்புறகெஞ்சில், 290.
 கொடிசுவனை கொட்டை, (நே. சொல்
 வெண், 68.), 281.

வினங்காமேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி. ௪௫

கொண்டவோர் குறியால், 138.
கொய்தனிர்த்தண்படலை, 270.
கொல்வான் கொடித்தானை, 217. ௪௭
கொள்ளென்று கொடுக்கலராய், 38.
கொறுகொறுத்தாரென்று, (நே. சொல்.
வெண். 50.), 269.
கொன்றுருத்த, 229.
சதுரம் வட்டம், 306.
சரிசமழ்ப்புச்சட்டி, 45.
சலங்கொண்டநோயின், 287.
சாந்துயரெவ்வம், 300.
சாராடாநடுநான், 291.
சாராடாவென்றோழி, 215.
சிக்கங்கஞ்சோனகம், 161.
சிலம்பன்றிருவேங்கடன், 155.
சிலையன்செழுந்தழையன், 298.
சிறப்புடைப்பொருளைத்தானெடுத்து
மொழிதல். ஒருத்தி (தொல்). 22,
சிறிதுதவிந்தீச, 299.
சிறியபெரிய (யா-வி மேற்.) 228.
சிறுபைந்துவியிற் (நே. சொல்.
வெண். 14.), 274.
சுரையாமுலம்மி (நே. சொல். வெண்.
68.), 280.
சுழியோடெறிபுனற், (வீர. மேற்.),
183.
சுறமறிவன், 93.
செம்பவழமேய்ப்ப, 241.
செய்ய்தொழிலிற், 38.
செய்யுட்கனோசை, (மாபுராணம்), 39.
செல்வமுஞ் சிறப்பு. (வசனம்.), 286.
செல்வந்தாம்பெருந்திரு, 154.
செல்வன்மெரிசிந்பான். (தொல்.
எழுத். இன. பாயிரம். மேற்.) 217
சென்மதிபெரும, 299.
சேர்த்தனைசென்மோ, 222.
சொல்லே சென்வகை, 8.
சொல்லென்றெய்ய, 297.
சோலையை யோரொழுத்தாற், 155.
தகைமிரு குழைதருந், 300.
தண்டுறையூராயாக், 298.
தண்டையினினைக்கிளி, 79.
தண்ணந்துறைவர், ("வெண்மண
லெக்கர்"), 79.
ததறு எகரமுதலா, (இ-வி மேற்.) 165.
தம்ம்படையை, 38.
தலைமீது கொள்வம், 194.

தன்னையுணர்த்தின் (அவிரயம்.), 54.
தனக்குச் சரியென்ப, (தொல் - வேற்
றுமை. கு. 15. ந.), 185.
தனிரிலை முதனிலை, 37.
தாதிவந்தாமரை 209.
தாழ்குழால், 195.
தாழ்ந்தவுணர்வினராய், 284.
தானமுயற்சிறா, 138.
திரைஞ்சேனை, 38.
திரிந் ததன்றிரிபுமதுவாம், 120
திருக் காரநன்றென்றேன் "பன்மா
டக்", 79.
திருமகளிவனென, 279.
திரையவோ, "ஆழியிழைப்ப" 193
திறந்திடுமின், (முக். நே. சொ. வெண்.
68.), 283.
துன்னென்னுநெஞ்சம், 290.
துணையினெஞ்சினென், 222.
துனியென்கிளவி, 142.
தெங்கங்காய்போல, (நே. சொல். வெண்.
68.), 284.
தெய்வவணக்கம், 244.
தென்பாண்டிருட்டம், 161.
தொகுத்துக்கண்ணித்தல், 8.
தேரழிவாழிதொழிவாழி. 154.
தோன்றாத்தாற்றி, (பனம்பாரம்), 15.
தோன்றல், 195
நத்தலின்றி-ல்வறஞ், 291.
நம்பாடணையா கரான், 189.
நல்குடேநல்குடே, 269
நனந்தலைவந்தநல்லோர், 188.
நாகியமன்கொள்ளான், 86.
நாகுவேயொடுநக்கு, 198.
நாய்கீர், "ஆவாவென்றே." 194.
நாவுண்டிரியுண்டு, 213.
நில்லாதுபெயர்ந்த, 258.
நிலம்புடையூடவெழுதரும், (பதிற்.
"இலங்குதொட"), 217.
நிலவிரிகானல்வாய், 93.
நிலனெனநீரென காயமெனவறி
பூதம், (நே. சொல் வெண். 49)
293.
நிலாச்சுருவினம், 93
நிலாவணங்கு நேர்மணல், 93.
நின்றதோர் நறவேங்கை. 183.
நின்றநெறிதலைப்பட்ட, 209.
நோருமினீவிரெல்லாம், 130.

வினங்காமேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி.

வினாயினீர்நீனில், 130.
 வினாயினீர்வினல்லாம், 130.
 நீத்தொழிந்தவாழைந்து, 155.
 நீரின்மன்கையுள், 317.
 நீலவண்டுகிலை, (நே. எழுத். வெண்.
 19.), 80.
 நண்ணறிவுடையோர், 148.
 நந்தைபுகரங்குறுதி, 45.
 நமசெங்குந்திநின்றி, (இ - வி. பக்.
 155.), 173.
 நெமலேகறிவினை, 39.
 நெறிநீரிருங்கழி, 176.
 நைதலின்றி, 291.
 பகல்லல்லன் பண்புரை, 38.
 பசித்தேன் பழஞ்சோறாது, 236.
 பசப்போல்வார், 40.
 படைபடை யென்றஞ்சி, 78.
 பண்புகொன் செயன்மாலை, 154.
 பதினெண்மெய்யும் (அவிநயம்), 23.
 பருவந்துசால் (வனியாபக.), 308.
 பல்லார்தோடோய்ந்து, 275.
 பல்லுக்குத்தோற்றபனி, (யா - வி.
 மேற்.), 185.
 பலவினியைந்தவும், (அகத்.), 144.
 பலாஅஞ்சிலாஅம், 92.
 பழனக்கழனி நீரநாடன், 318.
 பற்றுரையட்டகனத்து, 220.
 பாட்டின்பொருளைப், 176.
 பாடுகோபாடுகோ (நே. சொல் வெண்.
 59.), 269.
 பிறத்தல் பிணிப்படல், 299.
 பிறவிக்குருடனுக்கு, 307.
 புகன்மவன்றியும், 309.
 புணர்தருசெல்வந்தருபாக்கு, 218.
 புயலேரோலிகூந்தல், 269.
 புலராப்பசலை, 219.
 புலவரான, 198.
 புலிகொல்யானை, 246.
 புலிநின்றிறந்தீரல்லீரத்து, 150.
 புலிவிற்கெண்டை, 121.
 புலையனெறிந்த, 258.
 புள்ளினுன, 198.
 புள்ளுக்கொல்லென, 290.
 புள்ளைன்னிழற்புலவுத்திரைவாய்,
 188.
 பூட்டுவில்விதலை, 280.
 பூதந்தொடையல்குடி, 131.

பூமலர், 271.
 பூமன்னும்பொழில், 296.
 பூமேலானாரென்பார், 155.
 பெயர்ச்சொற் றொருமாறு பேசு, 121.
 பெயரினும் வினையினும், (அகத்.), 57.
 பெயரீய்க் கவண்கை, 208.
 பெருந்தோட் சிறுமருங்கும், 27.
 பெருவேட்கையன், 223.
 பெற்றுலகு செல்வம், 217.
 பேய்பூதமந்தி, 173.
 பேரிணர்க்கொத்தினோர் பிண்டி, 189.
 பொதும்பிற்பூவை, 98.
 பொய்தீர்காட்சி, 198.
 பொழிப்பகலறுப்பம், 8.
 பொழிப்பெனப்படுவது, (நே. பாயிரம்,
 வெண். 1.), 21.
 பொற்றொடி தந்தபூனைமடல், 153.
 பொன்னிற் பிதிர்ந்த, 186.
 பொன்னெடுத்தேரோடு, ("வானெ
 டுக்கண்பணிசூர" - யா - வி.
 மேற்.), 204.
 போம்புழை, 215.
 மக்களுளிரட்டையாய், 222.
 மகடேவறிசொல், 137.
 சிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குள், 256.
 டவரால், 195.
 ணியணிவரைநிகர், 279.
 மதிநுதன்மாசர், 279.
 மதிபவளமுத்தமுதம், 278.
 மரைமலர் குலிமொடு, 153.
 மரையிதழ்புரையும், 80.
 மல்லந்தெல்வமொடு, 77.
 மழவினமனரயான்பால், 271.
 மற்றுச்சொன்னோக்கா, (அகத்.), 205.
 மன்னுடை மன்றத்து, (பனர்.), 15.
 மாயக்கடவுட்குயர்க, 238.
 மாலீழ்நொச்சி, 266.
 மாறக்காதலர் (நே. சொல் வெண்.
 68), 285.
 மின்னன்ன, 38.
 மீமிசைஞாயிறு, 270.
 மீனாடுதண்டேறு, 282.
 முத்தமழகல்கேதங்கி, 154.
 முதல்வனும்பொருளுள், 183.
 முதற்காரணமும், 138.
 முந்நாட்பிகையின், 273.
 முழங்குடலோதம், 273.

வினங்காமேற்கோள் முதற்குறிப்பகராதி. ௪௭

முற்றுச்சொற்றும், (அகத்) 210.
 முன்னோர்மொழிபொருளே, 4.
 மூர்க்கனுமுதலையுங், 255.
 மூன்றைந்தின்மூன்றிட்ட, 173.
 மேவார்த்தொலைத்த, 193.
 மைந்தற்குடவாட்டும், 185.
 யாவிருக்கேட்க, 212.
 யான்பிறனளியின், 300.
 யானையெருத்தத்து, ("பன்மாடக்."), 79.
 வடிவுபெயர்தன்மை, 138.
 வடிவுமுதன்மும்மையின், 138.
 வடுகாருவாளர், (நே. சொல். வெண். 9), 255.
 வடுவென்றகண்ணாய், 300.
 வணக்கமதிகாரம், (நே. பா. 2), 20.
 வயிரவூசியும், (அகத்) 142.
 வருகதில், 288.
 வருகதில்மதானே, 288.
 வருதிபெயர்தி, 228.
 வரைபுகுபுள்ளின்மான, 241.
 வலம்மப்பட்டவாய்வாளர், 38.
 வலர்புரித்தடக்கை மாஅல், ("கெடலருமாமுனிவர்" யா-வி. மேற்), 195.
 வழிபடுதெய்வ வணக்கஞ், 20.

வண்மையொடுகல்கான். (நே. எழுத். வெண். 3 - அவிநயப்), 23.
 வாய்புரவிலமுதி, 215.
 வாமமணிமேகலையார், 155.
 வாளன்றுபிடியா, 94.
 வித்தந்தமொழியினம், (பரிமாணம்), 274.
 விலகிகிலீக்கிருள், 36.
 விளிந்தன்று மாதவர்த், 299.
 விளிப்பது பயிரும், 223.
 விளியிசைப்ப, 54.
 வினையையுரைத்தல், (அகத்.), 181.
 வினையின்பெயர், 173.
 வினையேட்டையர், 223.
 வெஞ்சொற்றீதன்றேவிடு, 121.
 வெண்பா முதலாக, 282.
 வெந்துப்பின், (இ - வி. மேற்.), 222.
 வெயிலியல் வெஞ்சரம், 50.
 வேண்டார் வணக்கி, ("பூத்தாழ் புறவு"), 79.
 வேந்தன்பெரும்பதி, 254.
 வையைக்கிழவன், 270.
 தனமுஞ்ஞவவுந் தனியுமகாரமுந், (அவி. ௪ யம்), 75.

நன்னூற்குத்திர முதற்குறிப்பகராதி.

குத்திரம்.	பக்கம்.	குத்திரம்.	பக்கம்.	குத்திரம்.	பக்கம்.
அ.ஆசுந்ற	208	அனக்கலாகா	10	இதற்கிதுசாரி	135
அ.ஆடண	44	அறம்பொரு	4	இதற்கிதுமுடி	138
அ.ஆளஒவ்	44	அறிவருளாசை	304	இம்முப்பெயர்க்	190
அ.இடம்முதற்	27	அறிவறியாமை	261	இயல்பின்விகா	137
அ.ஐமுதலிலை	51	அன் ஆன் அன்	64	இயல்பினும்விதி	87
அ.கமுனர்ச்	117	அன் ஆனிறு	205	இயல்பெழு	42
அ.சைசிலை	268	அன் ஆனின்	131	இயற்கைப்பொ	274
அ.கா	33	அன் றியின்றி	93	இரார்ந்ற	212
அ.டைசின	274	அன்னமாவே	11	இரட்டைக்கிள்	269
அ.டைமொழி	273	ஆ		இரண்டாவது	181
அ.ண்ண நுனிகாசனி	34	ஆசுஊஏ	26	இரண்டுமுதலா	238
அ.ண்ண நுனிகாவரு	33	ஆக்கவினைக்	220	இரண்டுமுன்	165
அ.ண்பல்வடி	33	ஆக்கியோன்	13	இருகிணையான்	225
அ.ண்பன்முதலு	34	ஆசானுரைத்த	13	இருவர் நூற்கு	1
அ.ண்மையி	196	ஆண்பெண்	146	இல்லெனின்மை	123
அ.த்தின் அகா	134	ஆண்மைபெண்	171	இலக்கணமுடை	149
அ.துமுன்	96	ஆநின் றுகின்ற	66	இலக்கியங்கண்	65
அ.துவே, இயற்	156	ஆமாகோனவ்	133	இறப்பெதிர்வு	259
அ.த்திலாக்	297	ஆமுன் பக்ரவீ	95	இன்ன தின்னுழி	310
அ.ம்ஆம்என்	209	ஆய்தக்கிடத்தலை	34	இனைத்தென்	271
அ.ம்மஉரை	237	ஆயிரமுகத்தா	15		
அ.ம்முதலீரா	25	ஆயிரௌநமன	15	சுதலியல்	11
அ.ம்முனிகரம்	52	ஆவியரமு	84	சுதாகொடு	276
அ.ர்.ஆர்பவ்லூர்	206	ஆவியுமொற்ற	42	சுமுக. கம்மு	117
அ.ரி திற்பெயக்	11	ஆற்றொழுக்	7	சுற்றியா	84
அ.ல்வழி இஐ	95	ஆறனுருபு	179	சுறுபோத	60
அ.ல்வழியாமா	93	ஆற்றொருமை	186		
அ.ல்வழி; ஆவி	31			உணாஒதுஒன்	32
அ.ல்விணையான்	13	இசுஎஎ	32	உணாஒதுவல	14.
அ.வந்துன். அ.இஉ	26	இசுஐவழி	85	உன்மேலுயிர்	108
அ.வந்துன். எழு	179	இஉணாவோ	190	உணர்வியலா	304
அ.வந்துன். எழா	73	இசைக்கெழன்	36	உயர் திணைதொட	253
அ.வந்துன். ஒன்	172	இடுகுறிகாரணப்	25	உயர் திணையுப்	244
அ.வந்துன். இன்	165	இடுகுறிகாரணப்	163	உயர்மெயிலா	54
அ.வந்துன். முத	217	இடைச்சொல்	106	உயர்மெய்யாய்து	23
அ.வந்துன். முயற்சி	82	இடைத்தொட	97	உயர்மெய்யிரட்டு	28
அ.வந்துன். விணையி	8	இடைதலை	283	உயிர்வாழினுக்	86
அ.வைதாம், முற்	203	இடையினம்	28	உயிருமுடம்புள	22
அ.ழலினிகன்.	18	இடையினஞ்	72	உயிருயிரில்லாதாம்	302
அ.ன் ஆனிறு	206	இடையுரி	125	உரத்தின்வளம்	9
		இனைத்தியல்	74	உரிவரினுழியி	03

நன்னூற்குத்திர முதற்குறிப்பகராதி.

குத்திரம்.	பக்கம்.	குத்திரம்.	பக்கம்.	குத்திரம்.	பக்கம்.
உருபின்முடி	125	ஒடுவுந்தெய்யவு	297	கீழின்முன்	119
உருப்புல	227	ஒருகுறிசேட்போ	13	குடிதறுவென்னு	209
உருப்பவினையு	226	ஒருசான்றவீழ்	192	குயினான்வேற்	114
உருபுமுற்றீ	229	ஒருநெறியின்றி	6	குலனருடே	10
உருவகவுவமையி	277	ஒருபஃதாதி	103	குற்றியதன்கீழா	45
உவப்பினு	256	ஒருபுணர்க்கிரண்	80	குறியதன்முன்ன	36
உவமவுருபில	240	ஒருபொருட்பல	270	குறியதன்முன்ன	36
எ		ஒருபொருட்பன்	270	குறியதன்முன்ன	36
எகரவிலமுச்	85	ஒருபொருள்சுறி	159	குறியதன்முன்ன	36
எச்சப்பெயர்வி	230	ஒருபொருண்மே	267	குறியதன்முன்ன	36
எட்டனுடம்பு	102	ஒருமையிற்பன்	257	குறியதன்முன்ன	36
எட்டனுருபே	189	ஒருமொழிதொட	141	குறியதன்முன்ன	36
எடுத்தல்படுத்தல்	35	ஒருமொழிமுவழி	80	குறியதன்முன்ன	36
எண்ணலெடுத்தல்	241	ஒருமொழியொரு	142	குறியதன்முன்ன	36
எண்ணிறையவையு	100	ஒருமொழியொழி	231	குறியதன்முன்ன	36
எண்பெயர்	21	ஒருவகொன்பது	175	குறியதன்முன்ன	36
எண்முவெழுத்திற்	80	ஒருவன்முதலை	204	குறியதன்முன்ன	36
எதிர்மறைசிற	292	ஒருவனொருத்திப்	174	குறியதன்முன்ன	36
எப்பொரு	262	ஒருவனொருத்திபல	127	குறியதன்முன்ன	36
எய்யமுதலு	27	ஒழியிசைவினாச்	291	குறியதன்முன்ன	36
எல்லாமென்ப	131	ஒற்றுமை	304	குறியதன்முன்ன	36
எல்லாருமெல்	132	ஒற்றுயிர்	128	குறியதன்முன்ன	36
எல்லையின்னு	198	ஒன்பதொழித்த	105	குறியதன்முன்ன	36
எவனென்	221	ஒன்பாறெனீ	102	குறியதன்முன்ன	36
எழுத்தியறிதிரி	266	ஒன்றன்புள்ளி	101	குறியதன்முன்ன	36
எழுத்தே	54	ஒன்றுமுதலீ	104	குறியதன்முன்ன	36
எழுவகை	4	ஒன்றுமுதலெட்	183	குறியதன்முன்ன	36
எழுவாயிறுதி	283	ஒன்றேறபலவென்	146	குறியதன்முன்ன	36
என்றுமெனவு	294	ஒன்றொழிபொது	152	குறியதன்முன்ன	36
ஏ		க		குறியதன்முன்ன	36
ஏழனுருபுகண்	187	கவவுஞ்	32	குறியதன்முன்ன	36
ஏற்குமெவ்வகைப்	177	கசுதபவொழி	47	குறியதன்முன்ன	36
ஏற்புழியெடு	284	கடியென்கிளவி	308	குறியதன்முன்ன	36
ஏற்றபொருளுந்	280	கண்கால்கடை	188	குறியதன்முன்ன	36
ஐ		கயவொடு	212	குறியதன்முன்ன	36
ஐசூயிகா	211	கருத்துப்பதப்	9	குறியதன்முன்ன	36
ஐனெனுஉச்	28	களிமடிமானி	12	குறியதன்முன்ன	36
ஐகான்யவ்வழி	52	கா		குறியதன்முன்ன	36
ஐத்தனெற்	102	காரணமுதலா	275	குறியதன்முன்ன	36
ஐத்தாவதனுரு	185	காலங்கரந்த	239	குறியதன்முன்ன	36
ஐத்தொகை	242	காலங்களனே	14	குறியதன்முன்ன	36
ஐயத்திண்பா	251	கீ		குறியதன்முன்ன	36
ஐயத்திரப்	10	கிளந்தகிணமுத	168	குறியதன்முன்ன	36
ஐயாண்குச்செய்யு	198	கிணமுதலாக	167	குறியதன்முன்ன	36
ஐயிறுபொதுப்பெ	192			குறியதன்முன்ன	36
ஐயிறுமுடைக்குற்	99			குறியதன்முன்ன	36

தன்னூற்குத்திர முதற்குறிப்புகாதி.

குத்திரம்.	பக்கம்.	குத்திரம்.	பக்கம்.	குத்திரம்.	பக்கம்.
செய்தசெய்யு	216	து		ப	
செய்பவன்கருவி	201	தும்பிஒண்டாதி	308	பகாப்பதமேழும்	55
செய்யிபவென்	90	துய்த்தறுஞ்ச	305	பகுதிவிசுதி	58
செய்யுமெனெச்ச	215	துறடுக்குற்றிய	207	பகுப்பாற்	56
செய்யுளிறுதி	288	தெ		பஞ்சிதன்சொல்	9
செய்யென்வினை	62	தெங்குரீண்டற்	100	படர்க்கைமூப்	268
செய்யப்படுபொரு	272	தெரிநிலைதேற்ற	288	படர்க்கைவினை	147
செவ்வெணீற்	293	தெரிவரும்பெரு	10	பண்பைவிளக்கு	239
சொ		தெவ்வென்மொழி	124	பதமுன்விசுதி	129
சொற்றிரியினும்	220	தே		பல்லோர்படர்க்	220
சொற்றொறுமிர்	311	தேன்மொழி	113	பல்வகைத்தாது	151
சூ		தொ		பல்வகைப்பண்பு	301
சூணாமல்வன	109	தொக்குழியமங்க	244	பல்வகையுதவி	11
சூசமுன் தம்பினம்	48	தொகுத்தல்விரி	14	பல்வகைவடிவிரு	306
ட		தொல்லையடிவி	41	பலசிலவெனு	92
டறமுன்கசப	18	தொழிலுவகால்	215	பவ்வடிவிடத்	67
ண		தொ		பவ்வீரீம்	95
ணனமுன்னினங்	48	தோன்றிரிதல்	78	பழையனகழித	312
ணனமுன்னும்	40	தோன் தன்மறை	307	பன்னிருயிருங்	48
ணனவல்லினம்	110	தோன்றாதோற்றி	15	பனைமுன்கொடி	107
த		ந		பா	
தடறவொற்றின்	65	நடவாமடிசை	61	பாடங்கருத்தே	8
தத்தம், பகாப்ப	59	நவ்விததொழிற்	110	பாயிரம்பொதுச்	2
தம்பாலில்ல	276	நா		பாலபகாவல்தி	171
தம்பெயர்மொழி	50	நான்கக் மெய்யே	101	பி	
தமிழ்வுருவம்	119	நீண்டகாவதற்குரு	184	பிண்டர்தொகை	7
தரல்வரல்	258	நீ		பிரிநிலைவினாவெ	290
தற்சுட்டன்பொழி	40	நிறையுயிர்	31	பு	
தன்மகஞ்சான்	11	நின்றசெறி	47	புல்மாமுதலவுற்	302
தன்மைமுபட	149	நீ		புள்ளியுமுயிரு	137
தன்மைமு-விய	208	நியிரீவிர்நா	179	புள்ளிவிட்டவ்	35
தன்மை யானா	172	நு		புள்ளும்வள்ளநர்	123
தன்னொசிரியன்	15	நுதலிப்புருத	5	பு	
தன்னென்	115	நுத்தம், எம்சம்	117	பூப்பெயர்முன்	106
தன்னொழி	109	நுவ்வொடுவினா	197	பூமலியசோகின்	20
தனிக்குறிப்	109	நூ		பே	
தா		தூல்பயிலியல்பே	12	பெண்மைவிட்	147
தான் தாகாம்	132	தூலினியல்பே	8	பெய்தமுறை	10
தான்யானா	174	தூலே நுவல்வோ	2	பெயர்ச்செவ்	298
தானமுயற்சி	29	தூற்பொருள்வழ	6	பெயர்வழித்தன்	127
தானேதார்க்	11	நே		பெயர்வினையிடத்	226
தி		நெடியலோடாய்த	39	பெயர்வினையும்	233
திசையொடுதிசை	99	நெடியலோடுயிர்	97	பெயரும்வினையும்	281
திணைநிலஞ்சாதி	267	நெல்லுஞ்செல்லு	128	பெயரோடுபெய	178
திணைபால்பொரு	253	நே		பெயரோடுபெய	237
திணையேபாவிட	247	நேரினமணியை	6		

தன்னுற்ருத்திர முதற்குறிப்பகாரதி.

டுக

சுந்திரம்.	பக்கம்.	சுந்திரம்.	பக்கம்.	சுந்திரம்.	பக்கம்.
பொ		முத்க்காட்டு	308	வனவிறதொ	121
பொதுப்பெயருய.	82	முற்றீரோச்ச	247	வனவீற்றகி	195
பொதுப்பெயர்வி	231	முற்றும்மை	292	வனவீற்றியைப்பின	41
பொதுவியல்பா	204	முன்மொழி	243	வனவேற்றமை	119
பொதுவெழுத்	162	முன்னத்தினுண	276	வ	
பொருண்மு-ரு	272	முன்னரவ்வொடு	170	வல்லினங்கசுடத	28
பொருண்மு-நி	203	முன்னிலைகடிய	210	வல்லேதொழிற்	122
பொருண்முத-ரோ	175	முன்னிலைமுன்	211	வல்லொற்றுவரி	243
பொருளிடங்கால	57	முன்னோநூலின்	3	வலித்தனமெலித்தல்	79
பே		முன்னோமொழி	1	வவ்விநூசுட்டிற்	134
போலப்புரைய	241	முன்றனுறுப்	101	வன்றொடரல்லன	96
ம		முன்றாவதனுரு	182	வா	
மக்கடேவர்	145	முன்றாறுருபெண்	96	வாழியவென்பத	91
மகரவிறுதி	51	முன்றாறுபிரள	41	வானவார்மக்கள்	303
மங்கலமாகி	10	மெ		வி	
மம்முன்பயவ	18	மெய்கனகரமு	53	விகாரமனைத்து	78
மரப்பெயர்முன்ன	90	மெய்நாழக்கு	302	விருதிபதஞ்சா	136
மரமல்லெகின்	118	மெய்யுயிர்முதல்	76	விரைவினுமிகவி	260
மலர்நிலையுலகின்	16	மெல்லினம்	28	விழைவேகால	295
மவ்வீரொற்றழிந்	115	மென்றொடர்	98	விளம்பியபருதி	63
மற்றையதென்ப	296	மெ		விஞ்சுசுட்டு	169
மற்றையநோக்	280	மேற்பல்லிதமுற	34	வினாவினுஞ்செப்	262
மன்னுடை	15	மொ		வினைசார்பின	266
மன்னையசை	295	மொழிசுணமின்	10	வினைபெயர்	291
மா		மொழிமுதற்கார		வினைமாற்றசை	296
மாடக்குச்சித்திர	16	மொழியாய்த்தொ	53	வினைமுற்றே	222
மாவென்கினவி	298	ய		வினையின்பெய	173
மாற்றமவற்சி	308	யகரம்வாக்குற	39	வினையொடுவரி	294
யி		யாழமுன்னர்க்க	118	வே	
மியாயிகபோ	298	யாழமுன்னர்மொ	49	வேற்றுமைமப்	116
மின்பின்பன்கன்	114	யாழ்வொற்றின்	49	வேற்றுமையாயி	167
யி		யா		வேற்றுமையைம்	77
மீகீழிதமுறப்	33	யாகாபிறபிறக்	299	வேற்றுமைவினை	238
மீன்மவ்வொடு	112	யாதனுருபிற்	197	வேற்றுமைவினை	287
மு		யாப்படிபலவினு	254	வேறில்லையுண்	213
முக்காலத்தினு	259	யாரெனவினாவி	221	வேறுவினைப்பல்	265
முக்காந்தேடபின்	18	யாற்றுநீர்மொழி	279	னகாணுயர்	198
முகவுரை	2	ரவ்விந்கம்முத	74	ற	
முச்சகநிழற்று	140	ரவ்வீற்றுயர்பெ	194	தவ்வொடுகா	67
முதல்வழி	8	ரழுவல்லனதம்மு	49	தனமுளஞவ்	75
முதலிருநான்கா	103	ல		ன	
முதலிவைவினை	197	லகாரவீற்றுயர்	194	னகாண்கினைப்	112
முதலிலைஉறிற்	197	வனமுன்கசப	49	னஸ்முன்நனவும்	124
முப்பெயர்நான்	171	வனமெய்திரிந்த	50	னவ்வீற்றுயர்	194
முதலூல்கருத்த	14				
முரணந்தாதிசா	302				

நிறைவுப் திருத்தமும்.

பக்கம். வரி எண்.

பிழை.

திருத்தம்.

க0 க0 நிறை
க௩ உஉ மறத்திற்...உரைத்தது
க௪ உ0 நிகண்டு
.. உஅ காணு
க௯ க இஃது
உ௧ க௯ யி. கா. வி.
உ௩ ச இ - உ ஐ - ஒன
.. நஉ அஃகும்
உ௪ க0 படை
.. உ௪ என்பவாற்றானும்
உ௫ ந0 விளம்பினர்
உ௬ க௩ ஆயின்
௩0 உ௫ அகரம் முன்
௩௧ ச எழுமணுத்
௩௩ அ பல்லழகா
௩௫ நஉ விரியான்
௩௬ ந௩ க௩உ
௪௧ க௯ பழையதாக
௫௧ க௬ முதலாயின
.. ந௩ அய்யர்
௫௩ க௩ சஞ்ஞன
.. அ௫ நகாரம் தகாரம்
.. க௯ ககரம் னகரம்
௭௧ உ௪ †
.. உ௧ *
௭௬ உ௪ எற்புச்சுப்கம்
௭௭ க௫ எழுது
௭௮ க கொல்
௭௯௩ ந௩ வினைச்சொற்கள் இரு
௭௯௪ க0 பட்டினவன்
௭௯௬ க எனஒடு
௭௯௭ க௯ பொறி
௭௯௮ இ தடை
௭௯௯ உ௫ பின்றிப்
௭௯௯ உ௧ என்றது
௭௯௯௭ உ௭ னெரோ
.. உ௬ ஆஅஆ
.. உ௯ கொள்
௭௯௬ உ என்வைத்தறி
௭௯௭௩ உ௯ தத்து
௭௯௬ உ யிருநித்

நிறைத்
அறத்திற்...உரைத்தவை
நிகண்டுதல்
காணு
என் - ன், இஃது
யா - வி ; யா - கா.
இ உ ஐ ஒன
அஃகும்
பெடை
என்பவாற்றானும்
விளம்பினர்
ஆயின்
முன்
எழுத்தணுத்
பல்லழகா
விரியான்
௩௫உ
பழையவாவி
முதலாயினவும்
அயர்
சஞ...றன
நகாரம்...றகாரம்
ககரம்...னகாரம்
*
†
எற்புச்சுப்கம்
எவலுரு
கொள்
வினைச்சொற்கள் குறிப்பினுள்
பட்டினவன் இரு
எனஒடுஒடு
பொறிச்
தடைப்
பின்ற
என்றது
னெரோ
ஆ ஆவா அஆ
கொல்
எனவறி
தத்து
யிருநி

